

ព្រះ
ស្រីមហានិទាម

និង

សេចក្តីស្រឡាត់ស្រាវ

សុត្តន្តបិដក

ខុទ្ទកនិកាយ វិហារវគ្គ

ចតុត្តកាគ

៥៥

ស្ថាប័នជាតិសៀវភៅ ភ្នំពេញ

១៩៦១

សុត្តន្តបិដក

ខុទ្ទកនិកាយ វិហារវគ្គ

ចតុត្តកាគ

៥៥

សុត្តនិបិដក
 ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិមាណវិគ្គ
 បព្ពត្តោ ភាគោ

ឧបោ ភស្ស កតវតោ អរហតោ សម្មាសម្ពុទ្ធស្ស ។

បរិវេ បិរិវត្តោ
 បរិមិ បិរិមាណំ

(១) បិវេន្ត ហោវន្តោមយំ ឧណ្ហវំ
 មធាជវំ កច្ឆតំ យេន កាមំ
 អលត្តតេ មាល្យជរេ^(១) សុវត្ថេ
 ឧភាសសំ វិជ្ជិវត្តក្ខដំ
 កេន កេ តាធិសោ វណ្ណោ កេន កេ ឥនមិជ្ជតំ
 ឧប្បជ្ជន្តំ ត កេ ហោតា យេ កេ ខិ មធិសោ បិយា
 មុត្តាមិ តំ នេវ មហានុភារេ
 មនុស្សក្ខតា កមិកាសិ មុត្តិ

១ ឧ. ម. មល្យទរ ។

សុត្តនិបិដក
 ខុទ្ទកនិកាយ វិមាណវិគ្គ
 បត្តភាគ

សូមក្រាបថ្វាយបង្គំ ចំពោះព្រះបាទព្រះបាទ

ជាអរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធ ព្រះករុណា ។

បិរិវត្ត ទី ១
 បិរិមាណ ទី ១

(១) (ព្រះបាទព្រះបាទ) ភិក្ខុបរិស័ទាន ជាវិការៈ វិមាណ
 ដំណើរណាម បានសន្តវេន្តដូចចិត្ត ទៅតាមប្រាថ្នាបាន
 ម្នាលបានបានប្រដាប់ហើយ ប្រទ្រង់ខ្ញុំកម្រងក្តី បាន
 សំពត់ល្អ បានភ្នំស្រួចដូចដូងក្រូច ញ៉ាំងចំបីដុតនៃពាក្យ
 ភ្នំច្បាស់ កើតបានសម្បូរបែបនោះ ដោយហេតុអ្វី ផលសម្រេច
 ដល់បានក្នុងចំនេះផង ភាគៈទាំងឡាយ ឯណាមួយដំណាប់ចិត្ត
 ភាគៈទាំងនោះ ក៏កើតឡើងដល់បានផង កើតដោយហេតុអ្វី
 ម្នាលទេវតិកា បានគាត់ការងារច្រើន គាត់សូមសូមបាន
 បាន កាលកើត ជាមនុស្ស បានធ្វើបុណ្យអ្វី

សុត្តនិបិទ ខុកកំពាយ វិហារកុ
 កោណសិ វិវត្តលិកាទុកាភិ
 វិណ្ណា ច មេ សទ្ធិសា មកាសតិ ។
 សា ទេវតា អន្តមនា មោក្ខល្លាទេន មុច្ឆិកា
 មញ្ញំ មុជ្ហា វិយាកាសិ យេស្ស កុម្មស្សំនំ ផលំ
 អហំ មទុស្សសុ មទុស្សក្ខតា
 អញ្ញតតាណាសនកំ អណាសិ
 អភិវនយំ អញ្ញលិកំ អកាសិ
 យេថាទុកាវត្ត អណាសិ ធានំ
 តេន មេ តាទិសោ វិណ្ណា តេន មេ វ ធម៌ជ្ឈតិ
 ឧច្ចជ្ឈន្តិ ច មេ ភោកា យេ កោចិ មនសោ វិយា
 អក្កាមិ តេ ភិក្ខុ មហាទុកាវ
 មទុស្សក្ខតា យមកាសិ មញ្ញំ
 តេនម្ហិ វិវត្តលិកាទុកាភិ
 វិណ្ណា ច មេ សទ្ធិសា មកាសតិ ។
 ចិវីហនំ ចបដំ ។

សុត្តនិបិទ ខុកកំពាយ វិហារកុ
 ធានិមានកុកាភិវ្យ័និយ៉ានិទេ ចានិសម្បុរ
 យេសំធានិកំភិក្ខុសំសត្វចិស វេយយេហេអុអិ ។
 ទេវតាទោះ ដែលព្រះចានិកុស្តស្សហើយ មានចំគូក្រកអ លុះ
 ព្រះចានិកុស្តស្សហើយ ក៏ដោះស្រាយទូរផលនៃកម្មនោះថា
 ខ្ញុំកាលដែលកើត ជាមនុស្ស ក្នុងពួកមនុស្ស
 បានឱ្យភាសនៈដល់អានុកកិកុ បានថ្វាយមន្ត
 ធ្វើអញ្ញលិកម្ម ឱ្យបានតាមភាគភាព (វិនិច្ឆ័យ)
 ព្រោះហេតុនោះ បានជាខ្ញុំមានសម្បុរវេយនោះ ព្រោះដំណើរនោះ
 ផលទើបសម្រេច ដល់ខ្ញុំក្នុងទីនេះផង ភោគៈចានិ ខ្យល់ណា
 មិមួយដែលជាទីកេត្តចំក្នុង ភោគៈចានិ ចោះកំភើតឡើងដល់ខ្ញុំផង
 មត់គ្រក់កុ មានភាគភាពច្រើន ខ្ញុំទើបប្រាប់ដល់
 លោក កាលដែលខ្ញុំកើត ជាមនុស្ស បានធ្វើមុណ្យ
 ណា ខ្ញុំមានកុកាភិវ្យ័និយ៉ានិទេ ចានិសម្បុរ
 យេសំខ្ញុំ កំភិក្ខុសំសត្វចិស វេយយេមុណ្យនោះ ។
 ចប់ ចិវីហន ទី ១ ។

វិហារវង្ស បរមស្ស បរមវង្ស ទ្រង់ បរិវារនិ
ទុតិយ បរិវារនិ

(២) បីវង្ស វេទ្យវយមយំ ឧទ្យាវ
មនោវរំ កង្កតិ យេន កាមំ
អលង្កតេ វាល្យាជេ សុវត្ថុ
ឧកាសសំ វិជ្ជាវត្ថុក្កដំ
កេន កេ តានិសោ វិល្លា កេន កេ ឥនមិជ្ឈតិ
ឧប្បជ្ឈន្តិ ច កេ ភោតា យេ កេចិ មនសោ ចិយា
បុត្រាមិ តិ វេវ មហាទុកាវ
មទុស្សត្វតា កំមកាសំ បុត្តំ
កេនាសិ វិញ្ញាណទុកាវ
វិល្លា ច កេ សព្វនិសា មកាសតិ ។
សា វេវតា អត្តមតា វោក្កល្យាធន បុត្តតា
ចត្តិ បុត្តា វិយា កាសិ យស្ស កេឌុស្សិដំ ដលិ
អហំ មទុស្សេសុ មទុស្សត្វតា
អត្តាតតាវាសនំ អនាសិ
អភិវធយំ អញ្ញាណំ កំ អកាសិ
យថាទុកាវត្ថុ អនាសិ នាទំ

វិហារវង្ស បរមវង្ស វិ បរិវារនិ ២
បរិវារនិ ទី ២

(២) (ព្រះមោក្ខល្លានស្ស) តាំងរបស់នាង ជាវិហារវង្សវិវារនិ
ដ៏ទុក្ខម មានសន្ទុះល្បឿនដូចចិត្ត វេវតាមប្រាជ្ញាបាម ម្នាល
នាងមានទូន្មានប្រដាប់ហើយ ប្រទ្រង់នូវកម្រងដ៏ មានសំពត់ល្អ
នាងភ្នំស្រង់ដូចជាដូកបន្ទា ញ៉ាំងចម្រុះនៃពាក្យភ្នំច្បាស់
តើនាងមានសម្បុររបបនោះ វោយហេតុអ្វី ដែលសម្រេចដល់នាង
ក្នុងទីនេះផង ភោគៈ ពាំងឡាយ ឯណាមួយ ដែលជាទីតាមចិត្ត
ភោគៈពាំងនោះ ក៏ភ័យឡើង ដល់នាងផង តើវោយហេតុអ្វី
ម្នាលទៅវិញ មានកុមារាច្រើន អាត្មាស្មោះស្មាខាង
នាង កាលភើត ជាមនុស្ស បានធ្វើបុណ្យអ្វី
នាងមានកុមារា ដ៏ល្អល្បឿនយ៉ាងនេះ ពាំងសម្បុរ
របស់នាង ក៏ភ្នំច្បាស់សព្វទិស តើវោយហេតុអ្វី ។
វេវតាថា ដែលព្រះមោក្ខល្លានស្សហើយ មានចិត្តក្រេករ លុះ
ព្រះមោក្ខល្លានស្សប្រសូហើយ ក៏វោយស្រាយនូវដល់នៃកម្មនេះថា
ខ្ញុំ កាលដែលភើត ជាមនុស្ស ក្នុងពួកមនុស្ស បាន
ឲ្យភាសនៈ ដល់កាមុកកុកុ បានថ្វាយបង្គំ
ធ្វើអញ្ញាណកម្ម បានឲ្យបាន វាមកកុមារា(វិទង្គំ)

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ សុខនិកាយ

កេខ មេ តានិសោ វិណ្ណា កេខ មេ វេទមិជ្ឈតិ
 ឧប្បជ្ឈង្គំ ច មេ ភោតា យេ កេចិ មនសោ បិយា
 អក្ខមិ តេ វិកុ មហានុភាវ
 មនុស្សក្ខតា យមកាសិ បុត្តំ
 កេខមិ វេទនាលំតានុភាវ
 វិណ្ណា ច មេ សទ្ធិសា មកាសតិ ។
 បិវិមាតំ ទុរិយំ ។

ពតិយំ បិវិមាតំ

(ក) បិវេន្តេ សោវណ្ណាមយំ ឧប្បាវំ
 មនោជំ តត្ថតិ យេន កាមិ
 គលន្តិកេ មាល្យទេ សុវត្ថុ
 ឧកាសសិ វិជ្ជវត្តក្ខន្ធិ
 កេខ មេ តានិសោ វិណ្ណា កេខ មេ វេទមិជ្ឈតិ
 ឧប្បជ្ឈង្គំ ច កេ ភោតា យេ កេចិ មនសោ បិយា
 បុត្តមិ តំ ទេវំ មហានុភាវ
 មនុស្សក្ខតា កមកាសិ បុត្តំ

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិមាតន្ត

ព្រោះហេតុនោះ បានជាខ្ញុំមានសម្បវៃបរនោះ ព្រោះដំណើរ
 នោះ ផលទើបសម្រេចដល់ខ្ញុំក្នុងទីនេះផង ភោគៈទាំងឡាយឯណា
 មិច្ឆយវិសេជាទីតាមចិត្ត ភោគៈទាំងនោះ ក៏កើតឡើងដល់ខ្ញុំផង
 មតិគ្រក់កុំ មានអាទុភាពច្រើន ខ្ញុំសូមទូលណាតថា
 ខ្ញុំកាលដែលកើត ជាមនុស្ស បានធ្វើបុណ្យណា
 ខ្ញុំមានអាទុភាពឡើងយ៉ាងនេះ ទាំងសម្បវៃបរនោះ
 ក៏ភ្នំច្បាស់ សត្វទិស ដោយផលបុណ្យនោះ ។
 បឋមវិមាត ទី ២ ។

បិវិមាត ទី ៣

(ខ) (គ្រូរោគ្តល្លាស្ករោ) តាំងរបស់នាងជាតែរវាងមាស
 កិច្ចលាយ មានសន្តុះល្បឿនដូចចិត្ត ទៅតាមប្រាជ្ញាបាន ហួស
 នាងមានខ្លួនប្រដាប់ហើយ ប្រទ្រង់ខ្ញុំកម្រងក្តី មានសិរីភ័យ
 នាងភ្នំស្រាងដូចផ្លែក្រូចខ្លា ក្លាងទីបំផុតនៃពាក្យភ្នំច្បាស់បាន
 កើតនាងមានសម្បវៃបរនោះ ដោយហេតុអ្វី ផលសម្រេចដល់នាង
 ក្នុងទីនេះផង ភោគៈទាំងឡាយឯណាមិច្ឆយ ដែលជាទីតាមចិត្ត
 ភោគៈទាំងនោះក៏កើតឡើង ដល់នាងផង តើដោយហេតុអ្វី
 ខ្លាលទៅទី៣ មានអាទុភាពច្រើន កត្តាសូមសួរនាង
 នាងកាលដែលកើត ជាមនុស្ស បានធ្វើបុណ្យអ្វី

វិមានក្នុង បរមស្វ ចិយស្វ គង្គិយ បរិវារ័
 កេតាសិ វិវត្តាលិ តាទុកាវ
 វិណ្ណា ច មេ សព្វទិសា បកាសតិ ។
 សា ទេវតា អក្កមតា មោក្កល្លានន បុត្រីតា
 បញ្ញំ បុដ្ឋា វិយា កាសិ យស្ស កម្មស្សទិ ផលំ
 អប្បស្ស កម្មស្ស ផលំ មមេទិ
 យេនម្ហំ វិវត្តាលិ តាទុកាវ
 អហំ មទុស្សសុ មទុស្សក្ខតា
 បុរិមាយ ជាតិយា មទុស្សលោកេ
 អនុសំ វិជំ កិក្ខុំ វិប្បសន្តមទាវិលំ
 កស្ស មតាសិ ហំ មិ មិ មសន្តា សេហំ ចាលិ ហំ
 កេនមេ តាទិសា វិណ្ណា កេន មេ ឥទមិ ជ្ឈតិ
 ឧប្បជ្ឈំ ច មេ កោតា យេ កោតិ មទេសា មិយា
 អក្ខាមិ តេ ភិក្ខុ មហាទុកាវ
 មទុស្សក្ខតា យមកាសិ បុញ្ញំ
 កេនម្ហំ វិវត្តាលិ តាទុកាវ
 វិណ្ណា ច មេ សព្វទិសា បកាសតិ ។
 បិរិវារ័ គង្គិយ ។

១ ឌី.ម, អតសហំ ។

វិមានក្នុង បរមស្វ ១ បរិវារ័ ៣
 មានមាន កាទុកាតវ្យៀន យាទិវារ បំនិសម្បា
 របស់មាន កិក្ខុប្បសំ សព្វទិស គេដោយ ហេតុអ្វី ។
 ទៅតាមនោះ ដែលគ្រូមោក្កល្លានស្សហើយ មានចិត្តច្រកអាលុះ
 គ្រូមោក្កល្លានស្សច្រស្មាហើយ ក៏ដោះស្រាយខ្ញុំផលនៃកម្មនេះថា
 ខ្ញុំមានតាទុកាតវ្យៀន យាទិវារនេះ ដោយផលនៃកម្មណា
 ផលនៃកម្មរបស់ខ្ញុំនេះ គឺចរណសំ ខ្ញុំកាលដែលគេត
 ជាមនុស្ស ក្នុងពួកមនុស្ស អំពីជាតិមុន ក្នុងមនុស្សលោក
 បានឃើញកិក្ខុ គ្រូសបាតកម្មលំអិតលេស មានចិត្តថ្លំ មិនល្អកំ
 ខ្ញុំមានចិត្តច្រវែងថ្លំ បានប្រគេនកំរើផលកំរើកុំនោះ ដោយដែលសំខ្លួន
 គ្រូនោះហេតុនោះ បានជាខ្ញុំមានសម្បុរថែបនោះ គ្រូនោះដំណើរនោះ
 ផលចើបសម្រេចផលខ្ញុំ ក្នុងទីនេះផង កោតៈពិនិទ្ធកាយ ឯណា
 ចម្លែង ដែលជាទីគាប់ចិត្ត កោតៈពិនិទ្ធកាយ ក៏កើតឡើងផលខ្ញុំផង
 បរិច្ចេកកិក្ខុមានតាទុកាតវ្យៀន ខ្ញុំសូមទូលលោកថា
 ខ្ញុំកាលដែលគេត ជាមនុស្ស បានធ្វើបុណ្យណា
 ខ្ញុំមានតាទុកាតវ្យៀនយាទិវារនេះ បំនិសម្បារបស់ខ្ញុំ
 កិក្ខុប្បសំ សព្វទិស ដោយផលបុណ្យនោះ ។

១ បំ បរិវារ័ ១ ៣ ។

បញ្ញត្តិ បីបរិមាណំ

(៤) បីមន្ត មេឡុយមយំ ទុណ្ណំ
មនោជំ ឥច្ឆតិ យេន កាមំ
អលត្តំតេ មាល្យនម សុវត្ថុ
ឱករសសំ វិជ្ជុវត្តក្ខន្ធំ

កេនតេ តានិសាវណ្ណំ កេន តេ វេទមិជ្ជតិ
ឧច្ឆជ្ជន្តិ ច តេ កោតា យេតេចិ មនសោ បិយា
បុត្តាមិ តំ ធម៌ មហានុកាវ
មនុស្សក្វតា តិមតាសំ បុត្តំ
កេនាសំ វិវត្តលំតានុកាវ
វណ្ណំ ច តេ សព្វនិសា មភាសនីតិ ។
សា ធម៌តា អត្តមនា មោត្តលានេន បុត្តិតា
បុត្តំ បុដ្ឋា វិយា កាសំ យស្ស កម្មស្សន្ធិ ដលី
អប្បស្ស កម្មស្ស ដលី មមេនំ
យេនម្ហិ វិវត្តលំតានុកាវ
អហំ មនុស្សសុ មនុស្សក្វតា
បុរិមាយ ជាតិយា មនុស្សលោកេ

បីបរិមាណំ ទី ៤

(៤) (ព្រះមោក្ខល្លានស្ស) ភានិចេសំនាធំ ជាវិការវិនិកាវិនិកាវ
ជំនុណាយ មានសន្តុះល្បឿនដូចគ្ន ទៅតាមប្រាថ្នា ឆ្ងាយ
នាធំនាមន្តប្រជាប័យោយ ប្រទ្រង់ឡើយក្រែងថា មានសំពត់ល្អ
នាធំភិស្វាធំដូចផ្លែកប្រា ញ៉ាំងចំបំផុតនៃពាក្យភិក្ខុច្បាស់បាន

ធំនាធំមានសម្បូរបែបនោះ ដោយហេតុអ្វី ដែលសម្រេចដល់នាធំ
ក្នុងនេះផង ភោគៈទាំងឡាយឯណា មិមួយ ដែលជាទីនាច់ចិត្ត
ភោគៈទាំងនោះ ក៏កើតឡើង ដល់នាធំផង ដោយហេតុអ្វី

ឆ្ងាយទៅពីគា មានកានុភាពច្រើន កាត្តាសូមស្សនាធំ
នាធំកាលដែលកើត ជាមនុស្ស បានធ្វើបុណ្យភ្លឺ
នាធំមានកានុភាពរឿង យ៉ាងនេះ ទាំងសម្បូរ
របស់នាធំ ភិក្ខុច្បាស់សព្វទិស ដោយហេតុអ្វី ។

ទៅពីគា នោះ ដែលព្រះមោក្ខល្លានស្សហើយ មានចិត្តត្រេកអរ លុះ
ព្រះមោក្ខល្លានស្សប្រញាយើយ ក៏ដោះស្រាយឲ្យដែលកម្មនេះជា
ខ្ញុំមានកានុភាព ជុំវិញយ៉ាងនេះ ដោយដែលនៃកម្ម
ណា ដែលនៃកម្មរបស់ខ្ញុំនេះគឺចំណាស់ ខ្ញុំកាលដែលកើត
ជាមនុស្ស ក្នុងកម្មមនុស្ស អំពីជាតិមុន ក្នុងមនុស្សលោក

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិមាននុ

តស្ស មក្កមមាណស្ស គោរវណ្ណំ ភិសោ វតិស្សរា
 ភេសិ សុយ្យតិ ធិត្យោសា តុរិយេ មញ្ញុដ្ឋិតោ យថា
 តស្ស នាតស្ស ខុទ្ធិ តុនិគ្គា អលដ្ឋតា
 មហដ្ឋំ អន្ធកសិដ្ឋិ វិណ្ណាណ អតិរោចសិ
 នាណស្ស តេ ភំដំ ដលិ អដោ សីលស្ស វា មណ
 អដោ អញ្ញាលំ កម្មស្ស តំ មេ អត្តាហំ បុទ្ធិតា(តិ)។
 សា វេរតា អត្តមនា មោក្កល្លានេន បុទ្ធិតា
 មញ្ញំ បុដ្ឋា វិយា កាសិ យស្ស កម្មស្សិដ្ឋំ ដលិ
 ធិស្វាណ គុណសម្បដ្ឋំ ឈាយី ឈានំ ភំ សតិ
 អនាសិ បុទ្ធិតិកំ ឆ្លាតំ អាសនំ ធុស្សសន្តិ
 ឧបទ្បមធុមាលាហំ អាសណស្ស សមន្តតោ
 អញ្ញាតិវិស្សំ មត្តេហំ មសន្តា សេហំ វាលាហំ
 តស្ស កម្មតុសលស្ស ភំដំ មេ តាដិសំ ដលិ
 សញ្ញារោ កុការោ ម ទេវាដំ អមចិតា អហិ
 យោ វេ សន្នាវិបុត្តិដំ សន្តាដំ ព្រហ្មចារិដំ
 មសន្តោ អាសនំ ធិដា វិវំ នេន យថា អហិ

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិមាននុ

កាលវេសវីរីនោ កំពុដិទេវេ កណ្តិដំ វិការិវោ មា មា
 សុវេទិវេ ក្រកា សុវេតកនិវោ កណ្តិដំ វិការិវោ លាខំ ដូចត្រៀម
 ប្រកបដោយអង្គ ៥ នាវិវេសវាសិកំ លុ មានខ្លួនប្រដាប់ហើយ
 (បិគេវ) លើកវិវេទនា មានសម្បុររុទ្ធិវ្យាទិកនុតិកុស្រិ
 អប្បវេទិវេ ទេវេ វេសវាសិកំ បូសិល បូកញ្ចលិកម្ម
 នាវិវេសវាសិកំ ហើយ ចូរព្រាប់វ្យាទិវេ វេសវាសិកំ ។
 ទេវេ វេសវាសិកំ វេសវាសិកំ មានចិត្តក្រកា
 លុ ក្រកា មានល្អស្រួលហើយ កំដៅស្រាយខ្លួនវេសវាសិកំ
 ទេវេ វេ វេសវាសិកំ ក្រកា ប្រកបដោយគុណដ៏ មានលាម
 ក្រកា កុសិលាន ជាអ្នកស្ងប់ស្ងៀម បានប្រគេនភាសនៈ ប្រាលនុ
 សំគតិវិវេ វេសវាសិកំ វេសវាសិកំ វេសវាសិកំ វេសវាសិកំ
 ចុះ ខ្លួនវេសវាសិកំ ក្រកា វេសវាសិកំ វេសវាសិកំ វេសវាសិកំ
 តំ វេសវាសិកំ វេសវាសិកំ វេសវាសិកំ វេសវាសិកំ វេសវាសិកំ
 ជាវេសវាសិកំ វេសវាសិកំ វេសវាសិកំ វេសវាសិកំ វេសវាសិកំ
 គេធ្វើសក្ការៈ គេរាត អ្នកណាមួយជ្រះថ្លាហើយ គប្បីឲ្យពាសនៈ វេសវាសិកំ
 លោកអ្នកមានចិត្តប្រសើរហើយ ដោយប្រកែក មានចិត្តស្ងប់ស្ងៀម
 ប្រក្រតីក្រហម អ្នកគោរពប្រក្រតី ដូចវ្យាទិវេ វេសវាសិកំ

វិមានឆ្នាំ បរវេស្ស បរវេស្ស ធំ ពារវិមាន
 ភស្តុ ហិ អន្តរកាមេន មហាន្តមភិក្ខុត្តិកា
 អាសន៍ ធានត្ថិ ហោតិ សរិទ្ធិមហាវិណ្ណ ។
 បុព្វវិមាន បញ្ចម ។

ឆដ្ឋី ពារវិមាន

(៦) សុវណ្ណត្ថនំ ចារិ ចារិ អាប្បយ្ហ តិដ្ឋសិ
 ទុក្ខាឆ្ន័សិ^(១) ខោត្តរណិ បទុមិ^(២) ចិន្ធុសិ ចានិបា
 ត្យជាតាវ ឯវេសា តេ វិកត្តា ភាគសោ មិកា
 ធនុល្លមាថា អាគន្ធិ សមន្តា ទតុរោ ទិសា
 កេន តេ តាទិសោ វណ្ណា កេន តេ ឥធម៌ជ្ឈតិ
 ទម្បជ្ឈម្ហិ ធរ កោតា យេ កេន មនាសា មិយា
 បុញ្ញមិ តំ ទៅ មហានុកាវេ
 មនុស្សកុតា កេមតាសិ បុញ្ញិ
 កេតាសិ វិវាហ្ហនិ តានុកាវេ
 វណ្ណា ក តេ សទ្ធិទិសា ចភាសតិ ។

សា ទៅតា អត្តមថា ហោត្តល្យាទេន បុដ្ឋិតា
 បញ្ញិ បុដ្ឋា វិយា កាសិ យស្ស កក្ខស្សិទិ ដលិ

១. ឧ.ម. ១៣៧សំ ។ ២. ឧ.ម. ប្រាំ ។

វិមានត្ថ បរវេស្ស ទំ ១ ពារវិមាន ទំ ៦
 ប្រាមហេតុនោះ បុគ្គលអ្នកប្រាថ្នា ខ្ញុំសុភា គិរិសេចក្តីល្អ
 ដល់ខ្លួន ប្រាថ្នាខ្ញុំភាពដែលដឹង គប្បីទ្រុឌកាសនៈ
 ដល់ព្រះទ័ណស្រា ដែលទ្រទ្រង់ខ្ញុំសិរិះ ធានីបីដុកចុះ។
 ចំ បុព្វវិមាន ទំ ៥ ។

ពារវិមាន ទំ ៦

(៦) (ប្រាមហេតុស្កានស្ករ) បាលនារី ខាងច្រើនប៉ុន្មាន ខ្ញុំខ្ញា
 ដែលខានជម្រកដំរីកោះនៃខាស ហើយចុះកាន់ស្រះបោក្រណី
 កាន់ក្បាលយូរដោយវែង ដូចខាងក្បាលខ្ញុំវិញ ដំរីនៅលើសំនាត់
 ដូចជាដំរីដំរីដោយចំណែកដែលចែក (ស្មើគ្នា) ក្នុងរឿងដោយ
 ដំរីក្របីទិសទាំង ៤ ខាងខាងសម្បូរថែបនោះ ដោយហេតុអ្វី ដែល
 សម្រេចដល់ខាងក្នុងទីនេះផង កោតៈទាំងខ្ញុំយល់ឆ្ងល់ដែលជា
 ទីតាំងចិត្ត កោតៈទាំងនោះ កំរើតឡើងដល់ខាងផង តើដោយហេតុអ្វី
 បាលទៅតា មានកាតុការច្រើន កាតុស្វម្បូរខាង
 ខាង កាលដែលកើត ជាមនុស្ស បានធ្វើបុណ្យអ្វី
 ខាងខាងកាតុការច្រើន យ៉ាងនេះ ទាំងសម្បូរ
 ថែសំនាត់ ក៏ក្របីទិស សព្វទិស តើដោយហេតុអ្វី ។
 ទៅតា នោះ ដែលប្រាមហេតុស្កានស្ករហើយ ខានចិត្តគ្រឿង លុះ
 ប្រាមហេតុស្កានស្ករហើយ ក៏ដោយស្រាយខ្ញុំដែលខែកម្មនេះជា

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិហារវគ្គ
 អយំ មនុស្សសុ មនុស្សភូតា
 ពុំវិហាយ ជាតិយា មនុស្សលោក
 ទិស្វាន ភិក្ខុ ភសិត កិលន្ត
 ឧដ្ឋាយ ចាតុំ ឧទកំ អនាសិ
 យោ វេ កិលន្តាន មិចាសិ តាមិ
 ឧដ្ឋាយ ចាតុំ ឧទកំ ធនាតិ
 សីតោនកា ភស្ស ភវន្តិ ធន្លោ
 មហុតមល្យា មហុប្បណ្ឌិតា
 តំ អាមតា អនុបាយន្តិ^(១) សត្វនា
 សីតោនកា វាលុកសន្តតា ធមិ
 អម្ពា ច សាលា តិលតា ច ជម្ពុយោ
 ឧទ្ធាលតា ទាដលិយោ ច ធុល្លា
 តំ ក្ខមំភាគេហិ ឧបេត្រមំ
 វិមាទសេដ្ឋំ កុសសោភមាទិ
 ភស្សរ^(២) ភស្សស្ស អយំ វិហារោ
 វិហារទិសំ បុញ្ញកតា លក្ខន្តិ

១ ធម៌ ធម៌សកម្មវិធី ។ ២ ធម៌ ធម៌ស្រី ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិហារវគ្គ
 ថ្មី កាលដែលកើតជាមនុស្ស ក្នុងពួកមនុស្ស អំពី
 ជាអំបូន ក្នុងមនុស្សលោក បានឃើញខ្ញុំពួកភិក្ខុ
 ប្រែភទិក លំបាក កំសត្រាត ប្រែគេទិកតាម
 ជនណាមួយ សត្វគន្សីទឹកដីក ដល់ក្នុង
 លំបាក ក្នុងស្រុកឃ្លាន ស្ទើរមានទឹកក្រហក់
 មានស្នូតច្បារច្រើន មានល្អិតច្រើន វែងកើត
 មានដល់ជននោះ ស្ទើរចាំទ្បាយដែលមានទឹក
 ក្រហក់ ព្រាលដោយជីវ្យាច់ ធម៌ដុំវិញទិវនា
 សត្វកាល ព្រាយក្នុងកំណើត ច្បារក្នុងព្រឹកក្នុងជម្រក
 ក្នុងច្រៀងក្នុង កំណែក្នុងស្រុកស្រាយ ជនអ្នក
 ធ្វើបុណ្យ តែងបានវិចារដ៏ប្រសើរ ល្អក្រែក
 មានសភាពដ៏សមរម្យ កាមក្នុងការចាំទ្បាយ
 នោះ នេះជាបុក វិទកម្មនានាឯង ពួកជន
 ដែលបានលើចំណា វែងវែងកាត់សិទ្ធិបែបនេះ

មានក្បួន បឋមស្ស ចំហ្វូស្ស សន្ទមិ ភារីមាតិ
 ក្សជាតារា ធិវេសា មេ វិកត្តា ភាគសោ មិភា
 ធនូល្យមាតា អាគន្ធិ សមន្តា ចតុរោ ធិសា
 កេន មេ តាធិសោ វណ្ណា កេន មេ ឥនមិជ្ឈតិ
 ឧប្បជ្ឈន្តិ ច មេ កោតា យេ កោ ចិ មនសោ ចិយា
 អក្កាមិ តេ ភិក្កុ មហាទុកាវ
 មនុស្សក្ខតា យមហិ អកោសិ^(១)
 កេនម្ហិ វិវាណ្ណិកាទុកាវ
 វណ្ណា ច មេ សព្វធិសោ ចកាសតិចិ ។
 ភារីមាតិ រៀ ។

សន្ទមិ ភារីមាតិ

(៧) សុវណ្ណន្ទនិ ចាវ ចាវ អារុយ្ហ តិដ្ឋសិ^(២)
 វិកាធូសិ តោក្ការណិ មនុមិ ធិន្ទសិ ចាណិ ចា
 ក្សជាតារា ធិវេសា តេ វិកត្តា ភាគសោ មិភា
 ធនូល្យមាតា អាគន្ធិ សមន្តា ចតុរោ ធិសា
 កេន តេ តាធិសោ វណ្ណា កេន តេ ឥនមិជ្ឈតិ
 ឧប្បជ្ឈន្តិ ច តេ កោតា យេ កោ ចិ មនសោ ចិយា

១. យកោសិ. ច្បង ។ ២. ធិន្ទនិ ។

វិហារក្ក ចំហ្វូស្ស ទំ ១ ភារីមាតិ ទំ ៧

នូវមានកំលុងចំណង ជាសំរេចសំខ្ញុំ ដូចជាគេរស់ដោយ
 ចំណែកដែលចែកស្មើគ្នា ក្រីក្រភ្លៀង ដុំវិញ ក្នុងទិសទិស ៤
 គ្រោងហេតុនោះ បានដំខ្ញុំមានសម្បូរបែបនោះ គ្រោះដំណើរនោះ
 ឥសាន្តសម្រេចដល់ខ្ញុំក្នុងទំនេរផង កោតៈចំណងខ្យល់ណា មួយ
 ដែលដាំដាប់ចំក្នុង កោតៈចំណងនោះ ក៏កើតឡើង ដល់ខ្ញុំផង
 បរិច្ចេកក្តី មានកាតុភាពច្រើន ខ្ញុំសូមទូលរលោភ
 ខ្ញុំ កាលដែលកើត ជាមនុស្ស បានធ្វើបុណ្យណា
 ខ្ញុំមានកាតុភាពភ្លៀង យ៉ាងនេះ ចំណងសម្បូរបែប
 ខ្ញុំ ក៏ភ្នំច្បាស់ សព្វទិស ដោយផលបុណ្យនោះ ។

ចំ ភារីមាតិ ទំ ២ ។

ភារីមាតិ ទំ ៧

(៧) (គ្រោះមានកំលុងស្រក) ម្ចាស់ចារី បានឡើងបិទខ្នោះលើទូក
 មានឥម្បូលជាវិការវេននាស គ្រាប់ចុះកាន់ប្រទេសចារី កាប់ក្តី
 ឈូកដោយដៃ ដូចមានកំលុងចំណង ជាសំរេចសំខ្ញុំ ដូច
 ជាគេរស់ដោយចំណែក ដែលចែក (ស្មើគ្នា) ក្រីក្រភ្លៀងដុំវិញ
 ក្នុងទិសទិស ៤ បានមានសម្បូរបែបនោះ ដោយហេតុអ្វី ផល
 សម្រេចដល់ខ្ញុំក្នុងទំនេរផង កោតៈចំណងខ្យល់ណា មួយ ដែលដាំ
 ដាប់ចំក្នុង កោតៈចំណងនោះកើតឡើងដល់ខ្ញុំផង ក៏ដោយហេតុអ្វី

សុត្តនិបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិហារសូត្រ

បុត្តាមិ តំ នេវ មហានុភារេ
 មនុស្សក្ខតា តិមណាសិ បុត្តំ
 កេនាសិ វិវត្តលិទានុភារេ
 វណ្ណា ច ភេ សត្វនិសា បកាសតីតិ ។
 សា នេវតា អត្តមថា មោក្ខល្លានេន បុត្តិភា
 បញ្ញំ បុត្តា វិយាកាសិ យស្ស កម្មសង្កមំ ផលំ
 អហំ មនុស្សសុ មនុស្សក្ខតា
 បុរិមាយ ជាតិយា មនុស្សលោកេ
 ទិស្វាន កំត្តិ កសិភំ កំលន្តិ
 ឧដ្ឋាយ មាភំ ឧទកំ អនាសិ
 យោ វេ តិលន្តស្ស បិកាសិកស្ស
 ឧដ្ឋាយ មាភំ ឧទកំ ធនាតិ
 សិកោធកា កស្ស កវន្តំ ទដ្ឋា
 បហុកមល្យា ពហុបុណ្យិកា
 តិ អាបតា អនុបវិយន្តំ សត្វទា
 សិកោធកា កំលុកសន្តតា ទដិ
 អត្តា ច សាលា តិលកា ច ដម្ពុយោ
 ឧប្បាលកា មាដលិយោ ច ឧល្យា

សុត្តនិបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិហារសូត្រ

ម្នាលទេវតិភា មានកម្មភាពច្រើន អាចសូមសួរបាន
 បាន កាលដែលភើត ជាមនុស្ស បានធ្វើបុណ្យអ្វី
 បានមានកម្មភាពច្រើន យ៉ាងនេះ ចាំសម្រេច
 របស់បាន ក៏ភ្ញីច្បាស់ សព្វទិស គេដោយហេតុអ្វី ។
 ទេវតាខ្លះដែលព្រះមាត្រាសួរហើយ មានចិត្តក្រអកអរ លុះ
 ព្រះមាត្រាសួរហើយ ក៏ដោះស្រាយខ្លួនដែលខិតខំនេះថា
 ខ្ញុំ កាលដែលភើត ជាមនុស្ស ក្នុងពួកមនុស្សអំពីជាតិមុន
 ក្នុងមនុស្សលោក បានឃើញតួស្រកទឹក លំបាក កំសត្វិក
 ប្រគេនទឹកបាន ដល់ណាមួយ សត្វិកទ្រទឹកជឹក ដល់អ្នក
 លំបាក អូស្រកយោង ស្ទើរទាំងខ្យង ដែលមានទឹកក្រដាក់
 មានស្ទួនច្បាច្រើន មានឈូក-សច្រើន រមែងភើតមានដល់
 ជនខ្លះ ស្ទើរទាំងខ្យងដែលមានទឹកក្រដាក់ ក្រាលដោយ
 ដំឡូងដំឡូងវិញទំនោះ សព្វកាល ស្វាយភ្នំ កំណីភ្នំ ច្បារភ្នំ
 ត្រីដំភ្នំ រាជត្រីភ្នំ ច្រាដំភ្នំ ក៏មានផ្ការឹកសុះស្តាយ

វិមានវត្តស្រី បរមេស្ស វិវេចន្តរ្យ អង្គជំនាន់
នំ ក្នុងវិហារភោគ ទ្រង់ត្រូវបំប៉ន
វិមានសេដ្ឋី គុសសោភ័ណ្ណ
តស្សន្ត កម្មស្ស អយំ វិចារភា
ឯតាជំសំ មុត្តកតា លកន្តិ

តេជ មេ តាជិសោ វណ្ណា តេជ មេ វេជ្ជិជ្ជតិ
ឧប្បជ្ជន្តិ ឆ មេ វោតា យេ តេជ មេសោ បិយា

អត្តាមំ តេ ភិក្ខុ មហានុភាវ
មនុស្សក្រុម យមកាសិ បុត្តិ
តេជម្លិ ឯវត្តាលតាទុភាវ

វណ្ណា ឆ មេ សព្វជិសោ បកាសតិ ។
ពារិមាណំ សន្តមំ ។

អង្គជំនាន់ ពារិមាណំ

(៧) សុវណ្ណច្នៃនិ ចារិ ចារិ អានុយ្ហ តិដ្ឋសិ
ឱកាដ្ឋសិ ចោក្ករណិ បដ្ឋមំ ធិដ្ឋសិ ចាលិចា
ក្រដាតារា ជិវេសា តេ វិកត្តា កាតសោ មិកា
ធនុល្លាតា អាតន្តិ សមន្តា ឆតុរោ ជិសា

វិមានវត្ត បរមេស្ស ទំ ពារិមាណ ទំ ៧

អ្នកធ្វើបុណ្យតែងបានវិមានជ័យសោ ល្អគ្រូគោក មានសភាព
ដ៏សមរម្យតាមគុណភាពទាំងឡាយនោះនេះជាវិបាកនៃកម្មនោះ
ឯង ពួកជនដែលបានធ្វើបុណ្យ តែងបានកាន់សិរិវិបារនេះ
ព្រោះហេតុនោះ បានជាខ្ញុំមានសម្បូរវិបារនោះ ព្រោះដំណើរនោះ
ផលទើបសម្រេចដល់ខ្ញុំក្នុងចំនោមជន ភោគៈទាំងឡាយណាមួយ
ដែលជាទីគាប់ចិត្ត ភោគៈទាំងនោះ ក៏កើតឡើង ដល់ខ្ញុំផង

បពិត្រភិក្ខុ មានកតុភាពច្រើន ខ្ញុំសូមទូលរោគថា
ខ្ញុំ កាលដែលកើត ជាមនុស្ស បានធ្វើបុណ្យណា
ខ្ញុំមានកតុភាពឡើង យ៉ាងនេះ ទាំងសម្បូររបស់ខ្ញុំ
ក៏ភ្ជួរស្រស់ សព្វទិស ដោយផលបុណ្យនោះ ។

ឆ ពារិមាណ ទំ ៨ ។

ពារិមាណ ទំ ៨

(៨) (ព្រះសម្តេចព្រះសុវណ្ណ) មូលចារិ ខាងឡើង បិកាដៅ
លើទូក មានដំបូល ជាវិការៈនៃពាស គ្រាប់ចុកកាន់
ស្រូវរេចក្នុងរណី កាប់ផ្តាច់យូរដោយដៃ ផ្ទះមានកំពូលទាំងឡាយ
ជាលំដៅ របស់នាង ដូចជានៅសំ ដោយចំណែក ដែល
ចែក (ស្មើគ្នា) ភ្ជួរឡើង ជុំវិញ ក្នុងទិស ទាំង ៤

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ សុខនិកាយ

កេសន កេសនិសោ វណ្ណោ កេសន កេសនិមជ្ឈតិ
 ឧប្បជ្ឈន្តិ កេសោតា យេ កេសនិមនសោ បិយា
 បុត្រាមិ តំ ទេវី មហានុភារា
 មនុស្សក្ខតា កមិមនាសិ បុត្រា
 កេសនសិ វេស្សនិកានុភារា
 វណ្ណោ កេសនុទិសោ បកាសតិ វ
 សា ទេវតា អត្តមមា សម្មុទ្ធនេវ មុច្ឆិតា
 បញ្ញិ បុដ្ឋា វិយា កាសិ យស្ស កម្មស្សនិ ជលី
 អហិ មនុស្សសុ មនុស្សក្ខតា
 បុរិមាយ ជាតិយា មនុស្សលោកេ
 ទិស្វាន ភិក្ខុ កសិកេ កិលទ្តេ
 ឧដ្ឋាយ ទាតុំ ឧទកំ អនាសិ
 យោ វេ កិលទ្តាន មិទាសិតាមិ
 ឧដ្ឋាយ ទាតុំ ឧទកំ ទេពាតិ
 សីតោទកា តស្ស កវន្តិ ទដ្ឋោ
 បហុកមស្សា តហុបុណ្ហិកា
 តំ អាបតា អនុបរិយន្តិ សត្វជា
 សីតោទកា វាលុកាសន្តតា ធម៌

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ សុខនិកាយ

នាគិមានសម្បវេបនោះ ដោយហេតុអ្វី ផលសម្រេចផលនាគ
 ក្នុងទីនេះផង គោរពទាំងខ្យល់លាភធម្មយ ដែលជាទីគាប់ចិត្ត
 គោរពទាំងនោះ ក៏កើតឡើង ផលនាគផង តើដោយហេតុអ្វី
 ព្រលរទៅវិញ មានអនុភាពច្រើន ដោយសូមសួរនាគ
 នាគ កាលដែលកើត ជាមនុស្ស បានធ្វើបុណ្យអ្វី
 នាគមានអនុភាពដ៏រឹងរៀន យ៉ាងនេះ ទាំងសម្បវ
 រេសនាគ ក៏អ្វីច្បាស់ សព្វទំស តើដោយហេតុអ្វី ។
 ទេវតានោះ ដែលប្រទេសម្តងគ្រាន់សួរហើយ មានចិត្តក្រេកអរ
 លុបប្រទេសម្តងសួរច្រឡោហើយ ក៏ដោះស្រាយខ្លាចផលនៃកម្មនេះជា
 ខ្ញុំនាស់កាលដែលកើតជាមនុស្សក្នុងពួកមនុស្ស អំពីជាតិមុន
 ក្នុងមនុស្សលោក បានឃើញពួកភិក្ខុ ស្រែកទឹក លំពាក់
 ក៏សង្វែងប្រគេនទឹកចាន់ ឆនណាមួយ សង្វែងឲ្យទឹក
 ដឹកផលដ្ឋកលំពាក់ អ្នកស្រែកឆ្ងោន ស្ត្រីមានទឹកគ្រឿង
 មានស្នូឈ្មួញច្រើន មានឈ្មួញ-សច្រើន រមែងកើតឡើង
 ផលនៃនោះ ស្ត្រីទាំងខ្យល់ មានទឹកគ្រឿង ក្រាល
 ដោយដ៏ខ្យល់ ក្រែងត្រូវជុំវិញទីនោះ សព្វកាល

វិមានវត្តស្នំ បរិវេណ្ណ បរិវេណ្ណ វេទិ បរិវេណ្ណ
 អន្តរា ច សាលា តិលកា ច ជម្ពូយោ
 ឧទ្ទាលកា ចាជសិយោ ច ធុល្លា
 តិ ភូមិភាគេហិ ឧបេត្តបិ
 វិមានសេដ្ឋិ កុសសោភណ្ណំ
 ឧស្សេវ កម្មស្ស អយំ វិចារោ
 ឯតាធិសិ បុត្តាភតា លកន្តិ

ក្នុងតារា ជិវេសា មេ វិកត្តា កាកសោ មិគា
 ធុល្លាមាណា កាកន្តិ សមន្តា ចតុរោ ធិសា
 តេន មេ តាធិសោ វណ្ណា តេន មេ តំធិដ្ឋិតិ
 ឧប្បដ្ឋិតិ ច មេ កោតា យេ កេធិ មនសោ បិយា
 តេន ធិ ឯវញ្ញសិ តាទុកាវ
 វណ្ណា ច មេ សត្វធិសា បកាសតិ ។
 ឯតស្ស កម្មស្ស អយំ វិចារោ
 ឧដ្ឋាយ តុត្រោ ឧទកំ អចាសិ តិ ។
 ឯវិវេណ្ណ អន្តរា ។

វេទិ បរិវេណ្ណ

(៧) អភិក្ការន្តរ វណ្ណា យា តិ តិដ្ឋសិ ធាវតេ
 ឧកាសេដ្ឋិ ធិសា សព្វា ឧសតិ វិយ ភារកា

វិមានវត្ត បរិវេណ្ណ វិ ១ បរិវេណ្ណ វិ ២

ស្វាយភ្នំ វិភិក្កិ ច្បារភ្នំ ត្រងភ្នំ ធាវតិក្សភ្នំ
 ប្រាជ្ញភ្នំ កំមានវិកស្តុស្វាយ អ្នកធ្វើបុណ្យ
 វិនិច្ឆ័យវិមានវិប្រសិ ល្អវិប្រពេក មានសភាព
 វិសម្ប ភាមក្ខមភាគ ចាំនិច្ចាយនោះ
 នេដោវិបាក បេសកម្មនោះឯង ពួកជនដែល
 បានធ្វើបុណ្យ វេទិបាន កាន់សិទ្ធិបែបនេះ

ផ្ទះមានកំពូលចាំនិច្ចាយ ជាលំនៅរបស់ខ្ញុំម្ចាស់ ដូចជាគេវាស់វែង
 ចំណែកដែលចែក (ស្មើគ្នា) ក្នុងជ្រុងជុំវិញ ក្នុងចំណង ២
 គ្រោះហេតុនោះបានជា ខ្ញុំម្ចាស់មានសម្បវិបេបនោះ គ្រោះដំណើរ
 នោះ ផលទើបសម្រេចដល់ខ្ញុំម្ចាស់ក្នុងទីនេះផង កោតចាំនិច្ចាយ
 ណានិមួយដែលជាទីគាប់ចិត្ត កោតចាំនិច្ចាយកំភើបឡើងដល់ខ្ញុំ
 ម្ចាស់ផង ខ្ញុំម្ចាស់មានកាតុកាព្រឿនយំនិរនេះ ចាំនិច្ចាយរបស់ខ្ញុំ
 ម្ចាស់ក៏ក្នុងច្បាប់ សព្វទិស ដោយផលបុណ្យនោះ ។ នេដោវិបាក
 វិនិច្ឆ័យ គ្រោះក្នុងគ្រោះឡើងហើយ ច្រើនសោយទឹក ។
 ចំ តាវិវេណ្ណ វិ ១ ។

បរិវេណ្ណ វិ ២

(៨) (គ្រោះហេតុល្អានស្កា) ម្ចាស់ទើបតែ មានមាន
 សម្បវិល្ល ចាំនិច្ចាយ ក្នុងចំណងក្នុងច្បាប់ ដូចក្នុងគ្រឹក

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិមាទក្ក

កេណ ភេតា ធិសោ វណ្ណោ កេណ ភេតា ធិមិជ្ឈតិ
ឧប្បជ្ឈតិ ច ភេតា ភា យេ កេចិ មធិសោ មិយា
កេណ ភិ វិមលោ ភាសា អតិ រោសិ ធម៌ ភេ
កេណ ភេ សព្វតត្ថេហិ សព្វា ឱ ភាស រេ^(១) ធិសា

បុត្តាមិ តំ ធម៌ មហានុភាវេ
មនុស្សក្ខតា កិមកាសិ បុត្តិ
កេណសិ វិវាហិ មាណុសាវ

វណ្ណោ ច ភេ សព្វធិសា ច ភាសតិ តំ ។
សា ធម៌ ភា អត្តមនា មោត្តល្លា ធម៌ បុត្តិ ភា
មត្តិ បុត្តា វិយា កាសិ យស្ស កម្មស្សិ ផិ ផលិ

អហិ មនុស្សសុ មនុស្សក្ខតា
បុរិមាយ ជាតិយា មនុស្សលោកេ
ធម្មការម្ហិ តមិសិកាយិ

បធិមកាលម្ហិ អនិ បធិមិ^(២)
យោ អនុការម្ហិ តមិសិកាយិ
បធិមកាលម្ហិ ធនាតិ ធិមិ

ឧប្បជ្ឈតិ ជាតិរសំ វិមាទិ
បហុកមស្សិ តហុបុណ្ណិកំ

១. ឧ. ឱ ភាស រេ ។ ២. ឧ. តត្ថេហិ ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិមាទក្ក

នាទិ មានសម្បវ័យ រោយ ហេតុអ្វី ផលសម្រេចផលនាទិ
ក្នុងទីនោះផង ភោគៈ ចាំឱ្យយ ណាមួយ ដែលជាទីគាប់ចិត្ត
ភោគៈ ចាំនោះ ក៏កើតឡើងផលនាទិផង តើដោយហេតុអ្វី ម្ចាស់

ទៅពីតា នាទិមានឥន្ទ្រក្រាសចាកមន្ទិល រុក្ខវៀងក្រវៀលធំ ដោយ
ហេតុអ្វី ទិសចាំឱ្យក្នុងអំពីអាយុ ចាំឱ្យសំចៃសំចៃនាទិ ដោយហេតុអ្វី

ម្ចាស់ទៅពីតា មានអាទុការច្រើន អាត្មាសូមសួរនាទិ

នាទិ កាលដែលកើត ជាមនុស្ស បានឱ្យបុណ្យអ្វី

នាទិមានអាទុការរុក្ខវៀង យ៉ាងនេះ ចាំឱ្យសម្បវ

របស់នាទិ ក៏ភ្នំច្រូស សព្វទិស តើដោយហេតុអ្វី ។

ទៅតាខាង ដែលព្រះមោត្តល្លានសួរហើយ មានចិត្តក្រេកអរ លុះ
ព្រះមោត្តល្លានសួរប្រសាហើយ ក៏ដោះស្រាយនូវផលនៃកម្មនេះថា

ខ្ញុំកាលដែលកើត ជាមនុស្ស ក្នុងលក្ខណៈមនុស្ស អំពីជាតិ

មុន ក្នុងមនុស្សលោក បានឱ្យប្រចប់ ក្នុងទីនឹងគ្នាផង

ក្នុងទីក្នុងផ្សេង ក្នុងកាលក្នុងប្រចប់ ផលណាឱ្យ

ប្រចប់ ក្នុងទីនឹងគ្នាផង ក្នុងទីអំពីផ្សេង ក្នុងកាលក្នុងអុជ

ប្រចប់ហើយ វិចារនិចារស្សិរុក្ខវៀង មានស្ថានច្បា

ច្រើន មានល្អក.សាច្រើន វេទនៈក៏កើតឡើងផលនោះ

វិមានឥសាន្ត ឃប់ឈ្ម ប្រែឈ្ម ឧសម៌ ឈិទ្ធិណវិមានំ
 គេន មេ តានិសោ វណ្ណា គេន មេ ឥនមិជ្ឈតិ
 ឧប្បជ្ឈន្តិ ច មេ ភោតា យេ គេនិ មនសោ ចិយា
 គេនាហិ វិមលោភាសា អតិភោចាមិ ទេវតា
 គេន មេ សព្វតត្តេហិ សព្វា ឱកាសេ ធិសា
 អត្តាមិ តេ គិក្កុ មហានុភាវ
 មនុស្សក្រតា យមកាសិ បុត្តិ
 គេនម្ហិ វិវត្តលំ តាមុភាវ
 វណ្ណា ច មេ សព្វធិសា មហាសតិ ។

ចប់វិមានំ មរិ ។

ទសមិ ធិលទុក្ខណវិមានំ

(១១) អតិក្កុ ធិនុន វណ្ណា ច យា ត្វិ តិជ្ឈសិ ទេវតេ
 ឱកាសេ ធិសា សព្វា ឱសមិ វិយ តាវតា
 គេន មេ តានិសោ វណ្ណា គេន មេ ឥនមិជ្ឈតិ
 ឧប្បជ្ឈន្តិ ច មេ ភោតា យេ គេនិ មនសោ ចិយា
 បុត្តាមិ តំ ទេវ មហានុភាវ
 មនុស្សក្រតា គិមកាសិ បុត្តិ

វិមានឥសាន្ត ឃប់ឈ្ម ទី ១ ធិលទុក្ខណវិមានំ ទី ១១

ព្រោះហេតុនោះ បានដំបូងមានសម្បុរថែមនោះ ព្រោះដំណើរនោះ
 ដែលទើបសម្រេចដល់ខ្ញុំ ក្នុងទីនេះផង ភោតៈទាំងឡាយណាខ្ញុំមួយ
 ដែលជាទីគាប់ចិត្ត ភោតៈទាំងនោះក៏កើតឡើងដល់ខ្ញុំផង ព្រោះហេតុ
 នោះបានដំបូងនាព្រឹក្សាសបាតមនុស្ស ត្រូវរៀនក្នុងទេវតាទាំងឡាយ
 ព្រោះហេតុនោះ ទិសទាំងពួង តែងភ្នំអំពីភ្នំកាយទាំងអស់របស់ខ្ញុំ
 ចក្រគ្រប់គ្នា មានកាតុភាពច្រើន ខ្ញុំសូមទូលាលាភថា
 ខ្ញុំ កាលដែលកើត ជាមនុស្ស បានធ្វើបុណ្យណា
 ខ្ញុំមានកាតុភាពត្រូវរៀន យ៉ាងនេះ ទាំងសម្បុរបស់ខ្ញុំ
 ក៏ធ្វើច្បាស់ សព្វទិស ដោយផលបុណ្យនោះ ។

ចប់ ចវិមានំ ទី ១ ។

ធិលទុក្ខណវិមានំ ទី ១០

(១០) (ព្រះហត្ថល្លានស្រេច) ខ្ញាលទៅទីតា មានដែលមាន
 សម្បុរល្អ ទាំងនៅ ឆ្នាំទិសទាំងពួងឱ្យភ្នំ ដូចផ្កាយព្រឹក
 មានមានសម្បុរថែមនោះ ដោយហេតុអ្វី ដែលសម្រេចដល់មាន
 ក្នុងទីនេះផង ភោតៈទាំងឡាយណាខ្ញុំមួយ ដែលជាទីគាប់ចិត្ត
 ភោតៈទាំងនោះ ក៏កើតឡើង ដល់មានផង ដោយហេតុអ្វី
 ខ្ញាលទៅទីតា មានកាតុភាពច្រើន កាតុសូមស្រូវមាន
 មាន កាលដែលកើត ជាមនុស្ស បានធ្វើបុណ្យអ្វី

លុទ្ធក្នុងនិរោ វុទ្ធកំរាយស្ស វិហារេត្ត
 កោណសិ វិវត្តាលិ តាទុការា
 វិណ្ណា ច មេ សព្វធិសា បកាសតិ តិ ។

សា ទេវតា អត្តមនា មោក្ខល្យាទេន បុត្តិ តា
 មញ្ញំ បុត្តា វិយាកាសិ យស្ស តេ ឬស្សិទំ ដលី
 អហំ មនុស្សស្ស មនុស្សក្ខតា
 ធុរិមាយ ជាតិយា មនុស្សលោកេ
 អន្តសំ វិជំ តុទ្ធិ វិប្បសន្តមនាវិលំ
 ណសន្តំ នានំ អនាសិ អកាមា តិលទក្ខុណិ
 ទក្ខុណោ យ្យស្ស តុទ្ធស្ស បសន្តា សកេហិ ចាលិហិ
 តេន មេ តាធិសោ វិណ្ណា តេន មេ ឥនមិជ្ឈតិ
 ទប្បន្តិទ្ធិ ច មេ កោតា យេ កេចិ មនសោ បិយា
 អន្តាមិ តេ ភិក្ខុ មហានុកាវ
 មនុស្សក្ខតា យសកាសិ បុត្តិ
 តេនម្ហិ វិវត្តាលិ តាទុការា
 វិណ្ណា ច មេ សព្វធិសា បកាសតិ តិ ។

និសទ្ធិណវិហារំ វសមំ ។

លុទ្ធក្នុងនិរោ វុទ្ធកំរាយ សិហារេត្ត
 ខាងខាងកាតុកាតុវ្យាជំ យ៉ាងនេះ ចាំឯសម្បវ
 របស់ខាង កិក្ខុច្បាស់ សព្វទិស កើតដោយហេតុអ្វី ។

ទៅតាមនោះ ដែលព្រះមោក្ខល្យានស្សរមើល មានចិត្តក្រែកអរ លុះ
 ព្រះមោក្ខល្យានស្សប្រស្នាហើយ ក៏ដោះស្រាយខ្ញុំដែលខែកម្មនោះជា
 ខ្ញុំ កាលដែលកើត ជាមនុស្ស ក្នុងក្រុងមនុស្ស អំពី
 ជាតិមុន ក្នុងមនុស្សលោក បានឃើញព្រះពុទ្ធ គ្រង
 ព្រះសព្វគុណសិរិរិយស មានព្រះទ័យដូច មិនល្អក់
 ខ្ញុំមិនមានប្រាថ្នាអ្វីមិនបានប្រុងទុក ជ្រះជ្រះហើយ បានប្រមូលល្អ
 ដោយជាតិ ដែលព្រះពុទ្ធជាទិក្ខុណោយ្យបុគ្គល ដោយវិវត្តសំខ្លួន
 ព្រោះហេតុនោះ បានជាខ្ញុំមានសម្បវបច្ចេនោះ ព្រោះដំណើរនោះ
 ដែលទើបសម្រេចដល់ខ្ញុំ ក្នុងទីនេះផង ភោគៈចាំឯខ្យង ណា
 មិច្ឆិយ ដែលជាទីគាប់ចិត្ត ភោគៈចាំឯនោះ ក៏កើតឡើងដល់ខ្ញុំផង
 ចង់ក្រក់ក្រ មានកាតុកាតុច្រើន ខ្ញុំសូមទូលរលាកជា
 ខ្ញុំ កាលដែលកើត ជាមនុស្ស បានធ្វើបុណ្យលាភ
 ខ្ញុំ មានកាតុកាតុវ្យាជំ យ៉ាងនេះ ចាំឯសម្បវរបស់ខ្ញុំ
 កិក្ខុច្បាស់ សព្វទិស ដោយដែលបុណ្យនោះ ។

ចប់ និសទ្ធិណវិហារំ ទី ១១ ។

វិចិត្រស្តី បឋមស្ស បិដក្ខណ្ឌ ឯកាទសមី បតិព្វតារីមាតិ

ឯកាទសមី បតិព្វតារីមាតិ

[១១] កោត្យា មយុក ធិវិយា ច ហិសា
 វត្តស្ស កោតិលា សម្មតន្តិ
 បុត្តាភិក្ខុណ្ណំ រដ្ឋមំទំ វិមាទំ
 អនេកានិក្ខំ ទេវតាវិសេវិតំ
 កត្តច្ឆសិ ទេវិ មហានុការវ
 កំដិ វិក្កុតន្តិ អនេកវចា
 កំហ ច តេ អច្ឆវាយោ សមន្តតោ
 នន្តន្តិ តាយន្តិ ចរោនយន្តិ
 ទេវិទិបត្តាសិ មហានុការវ
 មនុស្សក្ខតា កិមកាសិ បុត្តិ
 កោតាសិ វិវិញ្ញាសិកានុការវ
 វណ្ណា ច តេ សព្វទិសា មកាសតិកិ ។
 សា ទេវតា អត្តមថា មោក្ខណ្ឌនេ បុត្តិកា
 បញ្ញិ បុត្តា វិយា កាសិ យស្ស កត្តស្សំទំ ដលី
 អហំ មនុស្សសុ មនុស្សក្ខតា
 មតិព្វតា អនុត្តមថា អហោសិ
 មាតាវ បុត្តិ អនុកត្តមថា

វិចិត្រស្តី បឋមស្ស ទី ១ បតិព្វតារីមាតិ ទី ១១

បតិព្វតារីមាតិ ទី ១១

[១១] (ព្រះមោក្ខណ្ឌនស្សវេទ) គួកត្រៀម ក្រេក
 ហង្ស នីតិភាវី មានកានុកាតជាទិព្វ មានសម្មតិក្រេ
 មកប្រថុញ វិមានទេវតាវិសេវិតា ដេវតាសេវយត្តា
 វិចិត្រោនាយាវិចិត្រ ដែលជនច្រុសស្រីសេដកប
 ហើយ ម្ចាស់ទេវតា មានកានុកាតច្រើន មាន
 ទៅក្នុងវិមាននោះ គួកស្រីអច្ឆវចានិក្ខន្ធនាន មានប្តី
 មិនមែនច្រើន កំប្រៀង កែវយ ដោយដីវិញ
 ម្ចាស់ទេវតា មានកានុកាតច្រើន មានបានដល់
 ម្តាយច្រើននេះ មានកាលដែលកើត ជាមនុស្ស បាន
 ធ្វើបុណ្យអ្វី មានមានកានុកាតជំរុំជឿនយ៉ាងនេះ ទាំង
 សម្បូរបែបនាង ក៏ធ្វើប្រសប់សព្វទិស រើដោយហេតុអ្វី ។
 ទេវតានោះ ដែលព្រះមោក្ខណ្ឌនស្សហើយ មានចិត្តត្រេកអរ លុះ
 ព្រះមោក្ខណ្ឌនស្សច្រឡោហើយ ក៏អង្រួលយន្តវិលវិនិកម្មនេះថា
 ខ្ញុំ កាលដែលកើត ជាមនុស្ស ក្នុងក្រុមមនុស្ស
 មានសច្ចៈគោរពប្តី មិនមានចិត្តកើតឡើង
 ក្នុងបុរសវ័ទ រំក្សប្តី ដូចជាមាតាក្សត្រ

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ សុខនិកាយ
តុណ្ណបិដក ឧប្បសិ អភោចិ
សធូ វិសា វោសវដ្ឋិ បយាយ
ណោ វោ សន្តិហិត្តកាវ
អន្តញ្ច ចានញ្ច បសន្តិកា
សន្តិកា ណាមិ វិច្ឆសិ អនាសិ

តេន មេ តាទិសា វណ្ណោ តេន មេ ឥធមិជ្ឈតិ
ឧប្បន្និ ច មេ ភោតា យេ តេនិ មនសោ បិយា

អត្តាមិ តេ ភិក្ខុ មហាទុកាវ
មនុស្សភា យមកាសិ វុត្តិ
តេនម្ហិ ឯវត្តលិ តាទុកាវ

វណ្ណោ ច មេ សទ្ធិសា មកាសតិ ។

បន្តិច្ចាវិច្ឆ ឯការមិ ។

ពូទសមិ ទុតិយបតិព្វតាវិមាណំ

(១២) វេធម្មវយមម្ហិ វុតិវិ មកស្សវិ
វិភាណាវុយ្យ អនេកចត្តិ
តត្ថច្ឆសិ ធមេវ មហាទុកាវ

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ សុខនិកាយ

ខ្ញុំ ខុគណា ជា មានសេចក្តីគ្រោធគំ ភិមិចបាន វោស ពាក្យ
ពាក្យកំ (ចំពោះប្តី) ខ្ញុំ បាន កំណើត ទៅ ក្នុង ភាគ ពាក្យ សុច្ឆៈ បាន លា
បង ពាក្យ ពាក្យ ជា អ្នក ប្រកាស ក្នុង ពាន មាន អត្តកាល
សម្រេច (ដោយ សន្តិហិត ចំពោះ ខ្លា) មាន ចិត្ត ជ្រះថ្លា
បាន ឲ្យ បាយ ទឹក ឲ្យ បាន ដ៏ ច្រើន ដោយ សេចក្តី គោរព

គ្រោរ ហេតុ បាន ជា ខ្ញុំ មាន សម្បត្តិ បច្ចេនោះ គ្រោរ ដំណើរ នោះ
អលា បិ មស ម្រេច ដល់ ខ្ញុំ ក្នុង ទំនេរ ដឹង ភោគៈ ចាំ ឲ្យ យល់ ឆ្ងល់
ដែល ជា ចំណាប់ ចិត្ត ភោគៈ ចាំ ទំនេរ កំភើប ឡើង ដល់ ខ្ញុំ ផង ។

បតិ គ្រកុ មាន កាតុភាព ច្រើន ខ្ញុំ សូម ខ្លួន លោក ជា
ខ្ញុំ កាល ដែល កើត ជា មនុស្ស បាន ធ្វើ បុណ្យ ណា
ខ្ញុំ មាន កាតុភាព រៀង យ៉ាង នេះ ចាំ ឲ្យ សម្បត្តិ របស់
ខ្ញុំ ក៏ ប្រសើរ សព្វ ទិស ដោយ ដែល បុណ្យ នោះ ។
ចប់ បតិ ព្វ ពាន ទី ១១ ។

ទុតិយបតិព្វតាវិមាណំ ទី ១២

(១២) (គ្រោរ មាន កាតុភាព) បាន ឡើង កាន់ វិមាន
មាន សសរ ជា វិការ ខែ ខែ តិ ខ្យល់ ជំនុំ រឿង
គ្រប់ ទ្វេ មាន ប្រើ ច្រើន ខ្លួន ទៅ ក្នុង
មាន កាតុភាព ច្រើន បាន បាន ទៅ ក្នុង វិមាន នោះ

វិហារនុស្សិ បឋមស្ស បឋមនុស្ស ខ្លះសម ពត៌ព្វការវិហារំ
 ឧត្តារិចា ឥន្ទិវិក្កុមហនា
 ឥមា ច តេ អន្តរាយោ ស មន្ត្រតោ
 នព្វន្តំ កាយន្តំ បរោណយន្តំ
 ទេវិទ្ធិបន្តាសិ មហានុភារេ
 មនុស្សភូតា កិមកាសិ បុត្តំ
 កេតាសិ វិវញ្ញលំភានុភារិ
 វិណ្ណា ច តេ សព្វនិសា បកាសតិគិ ។
 សា ទេវតា អត្តមតា វោត្តល្លាទេន បុត្តិកា
 ចត្តិ បុត្តា វិហារកាសិ យស្ស កម្មស្សនិ ផលំ
 អហំ មនុស្សស្ស មនុស្សភូតា
 ឧតាសំកា ធម្មមតោ អហោសិ
 បាលាតិបាតា វិវតា អហោសិ
 លោកេ អនិច្ចំ បរិវដ្ឋយិស្សំ
 អមជ្ជតា ធានំ^(១) មុសា អកាលិ
 សរកេន សាមិថា អហោសិ តុដ្ឋា
 អន្ទញ្ច បាណញ្ច បសន្ទចិត្តា
 សក្កត្ត ធានំ វិបុលំ អតាសិ

១ ម. អលទ្ធិយោ ៣០ ។

វិហារនុ បឋមនុ ១ ទុតិយេតិព្វការវិហារំ ១២
 ព្វកស្រីអប្បវ ទាំងអម្បាលនេះ ដែលខ្ពស់នឹងតាប
 មានច្បង្គំ មិមិកាជ្រុង ៗ កំច្រៀង រឹករយះដោយជុំវិញ
 ម្ខាស់ទេវិវិភា មានកុក្ការច្រើន មានបាមដល់
 ដូច្នោះ មានកាលដែលកើតជាមនុស្ស បានធ្វើច្បូលច្បង
 មានមានកុក្ការច្រើន យ៉ាងនេះ ទាំងសម្បូរ
 របស់មាន កិរិយាស្រស់ សព្វចំស តើដោយហេតុអ្វី
 ទេវតានោះ ដែលព្រះមេត្តល្ងាចស្នូហើយ មានចិត្តត្រេកអរ លុះ
 ព្រះមេត្តល្ងាចស្នូច្នោះហើយ ក៏ដោះស្រាយខ្លួនដែលនៃកម្មនេះជា
 ខ្ញុំកាលដែលកើត ជាមនុស្ស ក្នុងកុម្មមនុស្ស ជាមុនសំគ
 (របស់ព្រះភាគម មានបញ្ញាចក្ក) រៀនចាកបាលាតិបាត
 រៀនចាកអច្ឆារាម ក្នុងលោក មិនដឹកទឹកស្រវឹង មិនខំយាយ
 កុហក ជាអ្នកត្រេកអរនឹងជីវិតរបស់ខ្លួន មានចិត្តជ្រះថ្លា
 បានឱ្យបាយ ទឹក ឱ្យបានដ៏ជំទូលាយ ដោយសេចក្តីគោរព

សុត្តនិបិដក ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិហារសុ

កេន មេ តាធិសោ វិណ្ណា កេន មេ ឥនមិជ្ឈតិ
ឧប្បជ្ឈន្តិ ច មេ ភោតា យេ កេន ច មនសោ បិយា

អក្កាមិ ភេ ភិក្កុ មហាទុកាវ

មនុស្សក្ខតា យេមហិ អកាសិ

កេនម្ហិ ឯវិញ្ញលីតាទុកាវ

វិណ្ណា ច មេ សព្វធិសា មកាសតិទិ ។

ទុតិយចតុតិវារំ ព្វសមំ ។

ពោសមំ សុណិសាវិមាណំ

(១៣) អភិក្កាទ្កន វិណ្ណា យា ភ្នំ ភិដ្ឋសំ ទេវភេ

ឱកាសេន្តិ ធិសា សត្វា ឱសតិ វិយ តាវកា

កេន មេ តាធិសោ វិណ្ណា កេន មេ ឥនមិជ្ឈតិ

ឧប្បជ្ឈន្តិ ច មេ ភោតា យេ កេន ច មនសោ បិយា

មុត្តាមិ ភំ ទេវំ មហាទុកាវេ

មនុស្សក្ខតា កមកាសិ មុត្តំ

កេនាសិ ឯវិញ្ញលីតាទុកាវ

វិណ្ណា ច មេ សព្វធិសា មកាសតិទិ ។

សុត្តនិបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិហារសុ

ព្រោះហេតុនោះ បានជាខ្ញុំមានសម្បវេលានោះ ព្រោះដំណើរនោះ
ផលទើបសម្រេច ដល់ខ្ញុំភ្នំចំនេះផង ភោគៈចាំឱ្យយណនីមួយ
ដែលជាទីគាប់ចិត្ត ភោគៈចាំនោះ ក៏កើតឡើង ដល់ខ្ញុំផង

បរិក្រិតក្នុង មានគាតុភាពច្រើន ខ្ញុំសូមមូលណេតថា

ខ្ញុំ កាលដែលកើត ជាមនុស្ស បានធ្វើបុណ្យណា

ខ្ញុំមានគាតុភាពរុទ្ធិប្រៀន យ៉ាងនេះ ចាំឱ្យសម្បវេលាខ្ញុំ

ក៏ភ្នំច្បាស់ សព្វទិស ដោយផលបុណ្យនោះ ។

បទំ ទុតិយចតុតិវារំ មាណ ទំ ១២ ។

សុណិសាវិមាណំ ទី ១៣

(១៣) (ព្រះមាតុក្ការស្សថា) ខ្ញាលទៅចិត្តា មានបានសម្បវេលា
បីនាទៅហើយ ញ៉ាំងទិសចាំឱ្យភ្នំ ដុំច្បាយព្រឹក មាន
មានសម្បវេលានោះ ដោយហេតុអ្វី ផលសម្រេច ដល់មាន
ភ្នំចំនេះផង ភោគៈចាំឱ្យយណនីមួយ ដែលជាទីគាប់ចិត្ត
ភោគៈចាំនោះ ក៏កើតឡើង ដល់មានផង តើដោយហេតុអ្វី

ខ្ញាលទៅចិត្តា មានគាតុភាពច្រើន គាតុសូមសូរោតិ

មាន កាលដែលកើត ជាមនុស្ស បានធ្វើបុណ្យអ្វី

មានគាតុភាពរុទ្ធិប្រៀន យ៉ាងនេះ ចាំឱ្យសម្បវេលា

របស់មានក៏ភ្នំច្បាស់ សព្វទិស តើដោយហេតុអ្វី ។

វិមានក្នុង បរមេស្វ បិរវិទ្យស្ស ច្បុសមំ សុណំសាវិមាតំ
 សា ទេវតា អគ្គមនា ហោត្តល្លាទេន បុត្រិតា
 ចត្តិ បុដ្ឋា វិយោកាសំ យស្ស គម្ពស្សិដិ ដលី
 អហំ មនុស្សសុ មនុស្សកា
 សុណំសា អហោសី សស្សស្ស យេ
 អនុសំ វិដិ កំភុំ វិច្ឆសន្ទមនាវិលី
 គស្ស អនាសំហំ បូរំ មសន្ទា សកេហំ មាណំហំ
 ភាគឡ្យភាគំ ទទ្ធាន មោនាមំ ទទ្ធាន វិទ
 កេន មេ តាទិសោ វិណ្ណា កេន មេ វេនមិជ្ឈតិ
 ឧប្បជ្ឈន្តិ ច មេ កោតា យេ កេនិ មនសោ មិយា
 កេនម្ហំ វិវេញលំ តាទុកាវិ
 វិណ្ណា ច មេ សទ្ធិទិសោ មកាសតិ ។
 សុណំសាវិមាតំ ឃេលមំ ។

បុទ្ធសមិ សុណំសាវិមាតំ

(១២) អកិញ្ញាទ្ធាន វិណ្ណា យា ត្វិ តំដ្ឋសំ ទេវតេ
 ឱកាសេន្តិ ទិសោ សទ្ធា ឱសធំ វិយ ភាវកា
 កេន កេ តាទិសោ វិណ្ណា កេន កេ វេនមិជ្ឈតិ
 ឧប្បជ្ឈន្តិ ច កេ កោតា យេ កេនិ មនសោ មិយា

វិមានក្នុង បិរវិទ្យ ទំ ១ សុណំសាវិមាតំ ទំ ១២
 ទេវតាទានំវេនព្រះហត្ថល្លានស្សហើយ មានចិត្តក្រេកអរ លុះ
 ព្រះហត្ថល្លានស្សប្រស្នាហើយ ក៏ដោះស្រាយអូរផលនៃកង្ការនេះថា
 ខ្ញុំកាលដែលកើត ជាមនុស្ស ក្នុងពួកមនុស្ស ជា
 កូនប្រសា ក្នុងផ្ទះ នៃឥន្ទកេតុក បានឃើញកិច្ច
 ព្រាសចាកចូលនីតិលេស មានចិត្តថ្លា មិនល្អក៏
 ខ្ញុំមានចិត្តជ្រះថ្លា បានប្រកេននិ ដល់កិច្ចនោះ ដោយដែលសេដ្ឋកិច្ច
 លុះប្រកេននិដំបូងក៏ដាក់កណ្តាលហើយ ក៏រីករាយ ក្នុងទូន្មាន
 ព្រោះហេតុនោះ បានជាខ្ញុំមានសម្បវរបនោះ ព្រោះដំណើរនោះ
 ផលច្រើនសម្រេចដល់ខ្ញុំក្នុងទីនេះផង កោតៈចាំទិសយណ្ឌមិយ
 ដែលជាទីគាប់ចិត្ត កោតៈចាំទិសនោះ ក៏កើតឡើង ដល់ខ្ញុំផង
 ខ្ញុំមានតុលាការឡើង យ៉ាងនេះ ចាំសម្បវរបស់ខ្ញុំ
 ក៏ភ្ជួររាស់ សព្វទិស ដោយផលចម្បងនោះ ។
 ចប់ សុណំសាវិមាតំ ទំ ១៣ ។

សុណំសាវិមាតំ ទំ ១៤

(១៤) (ព្រះហត្ថល្លានស្សថា) ម្ចាស់ទេវតា មានចានសម្បវ
 ល្អ បីគេនាហើយ ញ៉ាំងទិស ចាំនិព្វន្តិឡើយភ្ជួររាស់ ដូចផ្កាយព្រឹក
 មានចានសម្បវរបនោះ ដោយហេតុអ្វី ផលសម្រេចដល់ខ្លាច
 ក្នុងទីនេះផង កោតៈចាំទិសយណ្ឌមិយដែលជាទីគាប់ចិត្ត
 កោតៈចាំទិសនោះ ក៏កើតឡើងដល់ខ្លាចផង តើដោយហេតុអ្វី

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិហារនិក្ខ

បុត្តាមិ នំ ទេវំ មហានុបាសោ

មនុស្សក្ខតា កម្មកាសំ បុត្តិ

មោទាសំ វិវត្តាលិកាទុកាវា

វិណ្ណា ច មេ សត្វទិសា បកាសតីតិ ។

សា វេវតា អត្តមនា មោត្តលាទេន បុត្តិកា

បញ្ជិ បុត្តា វិយាកាសិ យស្ស កម្មស្សិនំ ដលំ

អហំ មនុស្សសុ មនុស្សក្ខតា

សុណំសា មហាសី សស្សស្ស យេវ

អនុសំ វិវដំ កិកុំ វិប្បសន្ធមទាវលំ

តស្ស អនាសិហំ កាតំ មសញ្ញា សកេហិ ចាណំហិ

កុញ្ញាសបិណ្ណំ ធានា ន មោទាមិ នន្តរេន វិទេ

តេន មេ តានិសា វិណ្ណា តេន មេ វេទមិជ្ឈតិ

ឧប្បជ្ឈន្តិ ច មេ កោតា វេយ កេនិ មនាសា បិយា

តេន មេ កោតា វេយ កេនិ មនាសា បិយា

តេន មេ វិវត្តាលិកាទុកាវា

វិណ្ណា ច មេ សត្វទិសា បកាសតីតិ ។

សុណំសាវិហារំ បុត្តមំ ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិហារនិក្ខ

មាលទេវតិកា ខានតាទុកាពុទ្ធិម អន្តាភូមស្ស

នាតិ នាតិកាលវិសលកេតិ ជាមនុស្ស បាខេត្តិបុល្យ

ភ្នំ នាតិមានកុកាពុទ្ធិវៀង យ៉ាតិទេ ទាំងសម្បុរ

របស់នាតិ កិក្ខិច្ឆាសំសត្វទិស គេវេយយេតុភ្នំ ។

ទេវតានា វិសលព្រះមាត្តលាទស្សហើយ មានចិត្តក្រេកមរ លុះ

ព្រះមាត្តលាទស្សប្រសាហើយ គឺជាស្រាយនូវវិសលនេះ

ខ្ញុំ កាលវិសលកេតិជាមនុស្ស ក្នុងពួកមនុស្ស ជា

កូនប្រសាភូមិផ្ទះ វែងពុកក្រូក បាខេយ្យភិក្ខុ

វិសលប្រាសចាកភកៈ មានចិត្តថ្លា មិនល្អកំ

ខ្ញុំមានចិត្តជ្រៅ បានឱ្យចំណែក (និកុញ្ញាស) វិសលកិក្ខុនោះ ដោយវិស

របស់ខ្លួន លុះឱ្យចំណែកនិកុញ្ញាសហើយ ក៏រកពេល ក្នុងនខ្លួននឹង

ប្រោកហេតុនោះ បានជាខ្ញុំមានសម្បុរវេយនោះ ប្រោកចំណែកនោះ

វិសលចេញសម្រេចដល់ខ្ញុំ ក្នុងទីនេះផង គោតៈទាំងឡាយណា

នីមួយ វិសលជាទីគាប់ចិត្ត គោតៈទាំងនោះ ក៏កើតឡើង ដល់ខ្ញុំផង

ខ្ញុំបានតាទុកាពុទ្ធិវៀង យ៉ាតិទេ ទាំងសម្បុររបស់ខ្ញុំ

កិក្ខិច្ឆាសំ សត្វទិស ដោយវិសលបុល្យនោះ ។

ចប់ ឧត្តិយសុណំសាវិហារំ ទំ ១៤ ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិហារនិទ្ទ

ចាកុទ្ធសី មន្ទានសី យោ ច មត្តស្ស អដ្ឋមី
 ខាដិហារិយេមត្តុញ្ច អដ្ឋង្គស្ស សមាគតិ
 ឧបោសថំ ឧបវសី សនា សីលេសុ សិវុតា
 សញ្ញា សិវិភាតា ច វិហារំ អាវសាមហំ^(១)
 ចាលាភិចាតា វិភា មុសាវនា ច សញ្ញតា
 វេយ្យា ច អតិចារា ច មជ្ឈិចាតា ច អាវកា
 មត្តុសិក្ខាមទេ វតា អរិយសទ្ធា ច កោវិចា
 ឧបាសិកា ច ឧមាតា កោតមស្ស យសស្សិចា
 សហំ សកេន សីលេន យសសា ច យសស្សិដិ
 អនុកោមិ សតិ មុត្តិ សុខិតា ច ម្ហិ អធិមយា^(២)
 តេន មេ តានិសា វណ្ណា តេន មេ វនមិជ្ឈតិ
 ឧប្បជ្ឈន្តិ ច មេ កោតា យេ កេនិមនសោ មិយា

អត្តាមិ តេ ភិក្ខុ មហានុការ
 មនុស្សក្ខតា យមហំ អកាសិ
 តេនម្ហិ វិវត្តលិតានុការា
 វណ្ណា ច មេ សទ្ធិសា មកាសតិតិ ។

១ ម កាលិយមិ ។ ២ ម. ម្ហិ តមយា ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិហារនិទ្ទ

ខ្ញុំបានក្សេមក្សានុបត្រ ប្រកថាដោយគន្លឹ ៨ អស់ថ្ងៃទី ១២ ទី ១៥
 ទី ១៧ ៨ ខែបុស្រ ៨ អស់បុស្រ ៨ អស់បុស្រ ៨ អស់បុស្រ ៨ អស់បុស្រ ៨
 គ្រប់ពេល ជាអ្នកមានសេចក្តីសង្រួម មានការចែករំលែកខាង ទេវ
 គ្រប់គ្រងវិហារ ជាអ្នករៀបចំបញ្ជាបញ្ជីបុគ្គល សង្រួមបាណស្រ
 បាណស្រ បាណស្រ បាណស្រ បាណស្រ បាណស្រ បាណស្រ
 ទិស្រវិនិ ក្រេកអរស្រវិនិ ក្រេកអរស្រវិនិ ក្រេកអរស្រវិនិ ក្រេកអរស្រវិនិ
 ជាឧបាសិកា របស់ព្រះគោតម ដែលបានចេញចក្ខុ មានយស
 ខ្ញុំមានយស ដោយសីល ជាចេស្ត្រ ដោយយសផង វែង
 លោយខ្ញុំបុណ្យ ជាចេស្ត្រ ដល់ខ្ញុំសេចក្តីសុខ មិនមានការ
 ក្រោមហេតុនោះ បានដំខ្ញុំ មានសម្បុរវិបសនោះ ព្រោះដំណើរនោះ
 ដែលទើបសម្រេច ដល់ខ្ញុំ ក្នុងទីនេះផង កោតៈពិនិច្ឆយណា
 ទីមួយ ដែលជាទីតាំងបំបិក្ខុ កោតៈពិនិច្ឆយ ក៏កើតឡើង ដល់ខ្ញុំផង

បដិគ្រតិកុ មានភានុភាពច្រើន ខ្ញុំសូមទូលរោគថា
 ខ្ញុំ កាលដែលកើត ជាមនុស្ស បានធ្វើបុណ្យណា
 ខ្ញុំមានភានុភាពច្រើន យ៉ាងនេះ ពិនិច្ឆយរបស់ខ្ញុំ
 ក៏កើតឡើង សព្វទិស ដោយផលបុណ្យនោះ ។

វិមានឥសាន្តិ ចេញឲ្យ លោកស្រីម៉ី សិរីម៉ារីម៉ាន់
មម ច កង្កែ វ័ន្រ្ត កកវតោ ចានេ សិវសា
វ័ន្រ្តយ្យសិ ឧត្តក ធាម កង្កែ ឧចាសិកា កកវតោ
ចានេ សិវសា វ័ន្តីតិ ។ អនុច្ឆិយំ ។ ចានេតិ កង្កែ
យំ មី កកវ អញ្ញករស្មី សាមញ្ញដលេ ព្យាករយ្យ ។
តិ កកវ សកទានាមិដលេ ព្យាករសិ ។

ឡាវម៉ាន់ ចង្កាសមី ។

លោកស្រីម៉ី សិរីម៉ារីម៉ាន់

(១២) យុត្តា ច តេ បរមអលង្កតា ហយា
អនោមុខា អយសិ គនា ពលី ជវ
អភិធម្មិតា បញ្ចាជា សតា ច តេ
អនុច្ឆិ តិ សារមិចានិតា ហយា
សា តិដ្ឋសំ វជវេ អលង្កតា
ឱកាសយំ ជលមិវ ជាតិពាវកោ
បុត្តាមិ តិ វាគុ អនោមនស្សទេ^(៦)
កាស្យា កាយា អនចិវ ឧចាតមិ ។

១ ឆ. ១៣៧ អនុចេស្សទេ ។

វិមានឥសាន្តិ ច័យវ័ន្ត ទី ១ សិរីម៉ារីម៉ាន់ ទី ១២

បតិគ្រាលោកម្ចាស់ជីវិវិច សូមរលាកម្ចាស់ ក្នុងបង្កើតព្រះមាតា
ព្រះភាគ ដោយសំរុះ តាមពាក្យរបស់ខ្ញុំថា បតិគ្រូព្រះអង្គជីវិវិច
ទុកសិកាឈ្មោះឧត្តក សូមថ្វាយបង្គំព្រះពុទ្ធ វិទ្យាព្រះមាតា
ដោយសំរុះ ។ បតិគ្រូលោកម្ចាស់ ព្រះមាតាព្រះភាគ អប្បិព្យាករខ្ញុំ
ក្នុងសាមញ្ញដលេណាមួយ ដោយហេតុណា យេតុនុ៎ះ ជាសេចក្តីអន្តរា
ល្មមទេ ។ ព្រះមាតាព្រះភាគ ទ្រង់ព្យាករចំពោះនាងឧត្តកនោះ ក្នុង
សកទានាមិដលេ ។

ចប់ ឡាវម៉ាន់ ទី ១២ ។

សិរីម៉ារីម៉ាន់ ទី ១២

(១២) (ប្រាសាទស្រុកស្រុក) សេចាំនិទ្យាយ វិដលនាទិម
ហើយ ប្រដាប់ដោយគ្រឿងកល្យាណដ៏ឧត្តម មានមុខសំយុងចុះ
មានកម្លាំង មានសន្តិភ័យ វេទក្នុងភាគសព្វខ វេទាំន
ទ្យាយ១០ កើតឡើងដល់នាង សេចាំនិទ្យាយ ដូចជាតាយ
សារមិ ជាស្រៀមហើយ តាមវិហានាង នាងមានខ្លួនប្រដាប់
ហើយ បិតាសេវរបេជីប្រសើរ ញ៉ាំងភិទ្ធិឱ្យភ្លឺរឿង ដូច
ជាភ្លឺ ភ្លឺគ្រោងព្រាយ នាងមានប្រជីប្រសើរ មានបុគ្គល
មើល មិនបយោក ភាគសូមសូមនាង នាងមកអំពីពួក
ណា ចូលមកគាល់ ព្រះសង្ឃសម្ពុទ្ធ ដ៏ប្រសើរបំផុត ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិហារនុ
 កាមគត្តបត្តាដំ យោហា^(១) អនុត្តរ
 ជំនួយ ជំនួយ រមន្តិ ទេវតា
 តស្មា កាយា អន្តរកាមវណ្ណ^(២)
 វេទនា អនិច្ចំ ធម្មស្ម័ត្តំ ។
 តំ ត្វិ បុរេ សុពវិតមានី វេទ
 កេហសិ ត្វិ អមិតយសា សុទេជិតា
 វេទិ ច ភេ អនិច្ចំវា វិហាដ្ឋមា
 វណ្ណា ច ភេ ធម្ម ធិសា វិវាចតិ
 ទេវេហិ ត្វិ បរិវតសក្កតា ចសិ
 ត្យុតោ ចុតា សុតតិចតាសិ ទេវតេ
 កស្ស វា ត្វិ វេទកកទុសសដិ
 អាចំត្ត មេ ត្វិ យទិ ពុទ្ធហាវិកា(តិ) ។
 ធម្មន្តរេ ធម្មវេរេ សុមាមិត
 បរិចារិកា ពជវស្ស សិរិមតោ
 ទេវេហិ ភីតេហិ ចាមសុសិក្ខិតា អហំ^(៣)

១ ខ. យោហា ។ ២ ធម្មកាមវណ្ណិចិ ។ ៣ ខ. មហំ ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិហារនុ
 (ទេវតាភយថា) អ្នកប្រាជ្ញចាំនិទ្ទាយ សរសើរទៅ
 និកាយណា ថា ប្រសើរ ជាងគ្នាទៅតា ជាប់បរិច្ឆេទសិវភ័
 ដែលដល់ខ្ញុំការប្រសើរដោយកាម(ព្រោះ)ទៅតាចាំនិទ្ទាយ
 (ក្នុងទេវនិកាយនោះ) និម្មិតដោយខ្លួនឯង ហើយក្រែកអា
 ត្មិយស្រីអប្សរ ទ្រទ្រង់ខ្ញុំប្រតិបត្តិប្រាថ្នា ចុះគិតគូរនិម្មិត
 ទៅតានោះ មកកាន់មនុស្សលោកនេះ ដើម្បីផ្ទុយបង្ខំ
 ប្រសេន្តសម្ពុទ្ធ ព្រះអង្គមិនមានអ្នកដទៃប្រសើរលើស ។
 (ព្រះអង្គិសន្តស្សេវថា) ក្នុងកាលមុន ខាងមុខប្រព្រឹត្ត
 សុចរិតដូចម្តេច ខាងមុខយសដំ ចំរើនដោយសេចក្តីសុខ ខាង
 មុខម្ខាង មិនមានអ្នកដទៃប្រសើរលើស ទៅកាន់អាភាសបាន
 ចាំនិសម្បរបស់ខាង ក៏រុំរៀនទៅក្នុងទិសចាំនិ ១០ ខាង
 មុខទៅតាចោមរកមធ្វើសក្ការៈ ខ្លាបទៅតា ខាងច្បុកកំព
 យ៉ាងណា មកកាន់សុភតិខេ ខាងមធ្វើតាមពាក្យប្រដៅ
 អ្នកណា ចុះខាងប្រាថ្នាដល់តាគ្នា បើខាងជាតុទូសាវិកា ។
 (ទេវតាភយថា) ខ្ញុំជាស្រ្តីចិរិ របស់ស្តេចធំប្រសើរ
 (ព្រះបាទពិម្ពិលោ) មានសិរិ ក្នុងទេវតាច្បុកម ដែល
 គេសាងដោយល្អ ក្នុងចន្លោះខ្ញុំ (ចាំនិ ៥ មានខ្ញុំឈ្មោះ
 ទៅតា: ជាដើម) បានសិក្សាស្តាប់ ដោយឆ្ងល់ នឹងចម្រៀន

វិមានក្នុង បរមស្ស បិយ្ហស្ស សោភ័ណ្ឌ ឆិហៃវិមាន
 សិរីមាតិ មិ ពជគហោ អរិធិស្ស
 តុត្រោ ត មេ ឥសិទិសភោ វិទាយោ គោ
 អនេសយំ សមុទយេ ធុត្តានិព្វតិ
 អសន្តិកំ ធុត្តានិព្វតិ សស្សតិ
 មក្កញ្ញមិ អក្កដលី អញ្ញសិ សិរិ
 សុត្វានហិ អមតបទំ អសន្តិកំ
 តថាគតស្ស អននិវិស្ស សាសនំ
 សិលេស្វាហំ បរមសុសិវតា អហិ
 ធម្មេ បិតា នវវត្តន្តនេសិកេ
 ញត្វាន តំ វិរជំ បទិ អសន្តិកំ
 តថាគតេន អននិវិរេន នេសិកំ
 តត្រូវហិ សមជសមាធិមាជុសិ
 សាយេវ មេ បរមនិយាមតា អហុ
 លត្វានហិ អមតវំ វិសេសនំ
 ឯតិសិកា អភិសមយេ វិសេសយិ
 អសិសយា តហុជនប្បជិតា អហិ
 ទិដ្ឋិ^២ រតិ បច្ចុប្បកោមធម្មកំ

២ ឧ. ទំ ៣ ។

វិមានក្នុង បរមស្ស ទំ ១ សិរីមាតិ ទំ ២៦

ក្នុងក្នុងនគរពេជ្រ បានស្គាល់ខ្ញុំជាសិរីមាតិ ឯព្រះពុទ្ធជាបុគ្គល
 ស្រុកក្រុងក្រុង មានសីលគុណជាដើម ដូចគ្នា ឈ្មោះនិសកៈ
 គឺជាប្រសើរជាងគោតាំងក្នុង ជាបុគ្គលដ៏កាន់ខ្ជាប់សត្វចាំឡាយ
 បានសក្តិក្នុងសមុទយសច្ច គឺឥឡូវសច្ច ជាបេសមិទៀត
 ខ្ញុំខ្ញុំក្នុងវិភាគសច្ចដែលមិនមានបច្ច័យភាវៈគឺ ជាបេសមិទៀត
 គឺឥឡូវសច្ចនេះ ជាម្តេចមិទៀត ជាគន្លងដ៏ក្រម ដល់ខ្ញុំ លុះខ្ញុំបាន
 ស្តាប់ខ្ញុំអត្ថបទនៃអមតនិព្វាន ដែលមិនមានបច្ច័យប្រជុំភាវៈគឺ
 ជាភារក្សប្រដៅបេសព្រះគោតិ មិនមានបុគ្គលដទៃប្រសើរជាង
 ហើយ ខ្ញុំបានសង្រួមដ៏ក្រមប្រវត ក្នុងសីលចាំឡាយ តាំងនៅ
 ក្នុងធម៌ដែលព្រះពុទ្ធប្រសើរជាងដទៃទ្រង់សម្តែងហើយ លុះដឹងអត្ត-
 បទដែលព្រះសច្ចាភាពៈ មិនមានបច្ច័យប្រជុំភាវៈគឺនោះ ដែល
 ព្រះគោតិ មិនមានបុគ្គលដទៃប្រសើរជាង ទ្រង់សម្តែងហើយ
 ខ្ញុំបានខ្ជាប់សមាធិ ដែលកំតិតិសម្រេច; ក្នុងអត្តភាពនោះឯង ការ
 បានខ្ជាប់សមាធិរបស់ខ្ញុំនោះឯង ជាមគ្គនិយាមដ៏ក្រម ខ្ញុំបានខ្ជាប់អមត-
 និព្វានដ៏ប្រសើរវិសេស មានសច្ច័យដ៏គឺ បានដល់ខ្ញុំក្នុងណា.
 វិសេសក្នុងការគ្រាស់ដឹង(ខ្ញុំសច្ចៈ) មិនមានសន្សំយ មានក្នុងន
 ច្រើនប្រដៅហើយ សោយខ្ញុំការលេង គឺសេចក្តីក្រែកអារម្មណ៍ច្រើន

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិមានត្ថ
 ឃីវិ អហិ អមតនិសម្មិ ។ ទេវតា
 តថាគតស្ស អននិវាស្ស សាវិត្តា
 ធម្មនុសា បវេមនល បតិដ្ឋិតា
 សោតាបដ្ឋា ន ច បុណមត្តិ ធុត្តតិ
 សា វន្តិកុំ អននិវិ ធុតាតមិ
 ចាសានិកេ កុសលរាត ច កិក្កុកេ
 ធមស្ស្រុកុំ សមណសមាគមំ សិវំ
 សតារាណំ សិវិមតា ធម្មកដិលោ
 ទិស្វា មុនិ មុនិកមនម្ហិ បិណិកា
 តថាគតំ ទារិធម្មសារមិ^(១)
 តណ្ហាច្ឆិដំ កុសលរាតិ វិលាយកិ
 វន្តាមហិ បរមហិ តាទុក្ខម្សក្ខន្តិ ។

សិរិមាវិមានំ វេលាវសមំ ។

សុត្តន្តសមិ បេសការិយវិមានំ

- (១៧) និទំ វិមានំ វុទិវំ បកស្សវំ
- វេជ្ជវិយដម្ហំ សកតំ សុទិម្មលំ^(២)
- សុវណ្ណក្កេហិ សមន្តា ខាត្តតំ

១ ធម្មវេលាវសិកំ ធម្មកាយ ។ ២ វ.ម. សុទិម្មតំ ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិមានត្ថ

ខ្ញុំជាទេវតាបានឃើញខ្ញុំកម្មតទមិយ៉ាងនេះហើយ ជាសាវិត្តា
 ព្រះគថាគ មិនមានបុគ្គលវេទប្រសើរជាង បាមឃើញតមិ
 កំណើតក្នុងផលជាបឋម ដល់ខ្ញុំវិសាគៈ ទុក្ខតិកិមិមានដល់
 ខ្ញុំទៀត ខ្ញុំបានចូលមក ដើម្បីជួយបង្ខំព្រះកុដ្ឋ ព្រះអង្គមិនមាន
 បុគ្គលវេទប្រសើរជាងផង ដើម្បីនមស្កាខ្ញុំក្នុងកុដ្ឋ ដែល
 នាំមកខ្ញុំសេចក្តីជ្រះថ្លា ជាអរាម្រកអាក្ខន្ធកុសល (មក) តាមទី
 ប្រជុំនៃសមណៈជីក្សេមផង ខ្ញុំមានសេចក្តីភោគ ចំពោះព្រះ
 កុដ្ឋជាស្តេចហេតុនមិ គឺមានសិរិ បានឃើញព្រះពុទ្ធជាអ្នកប្រាថ្នា
 ក៏មានចិត្តរីករាយ រៀនអរ ខ្ញុំជួយបង្ខំព្រះគថាគ ជាធម្មសារមិ
 ជីប្រសើរជាងផង ក្តីចំបងនៃព្រះ រៀនអាក្ខន្ធកុសល ជាអ្នក
 ទូន្មានសត្វ មានសេចក្តីអនុគ្រោះ ដោយប្រយោជន៍ជីវិតក្នុង ។

ចប់ សិរិមាវិមាន ទំ ១៦ ។

បេសការិយវិមាន ទំ ១៧

(១៧) (សក្តិទេវតាស្តេច) វិមាន មានសសារវិការៈ
 នៃកែវតិទ្បរនេះ ជំរុំជ្រៀនភ្នំរៀនសព្វកាល ឥតមានមនុស្ស
 ប្រហាយដើមឈើ ជាវិការៈនៃធាន ដោយជុំវិញ

វិហារក្នុង ឈរល្អ បរិវេណ ឧបសគ្គ ឧបសគ្គ ឧបសគ្គ
 ហ្នឹង មម ក្នុងវិហារក្នុង ឧបសគ្គ
 កម្រិតបន្ត បុរិមបន្ត ឧបសគ្គ
 សន្តិ សហស្សនិ សកោ កម្រិត
 កុរិសិ អន្តរកតា យសស្សនិ
 ឧកាសយំ តិដ្ឋសិ បុព្វទេវតា
 សសី អនិក្ខយ្ហ យថា វិរាចតិ
 ឧក្ខត្តរាជារិ តារកាតណំ
 តថា ភិ អន្តរាសន្តណំ ឧបសគ្គ
 ឧបសគ្គ យសសា វិរាចសិ
 កុរោ ឧ អាគម្ម អនោមឧស្សនេ
 ឧបសគ្គ ភិ ករិ មម ឧបសគ្គ
 ព្រហ្មិ ទេវ តិទសា សហិក្ខតា
 សព្វេ ឧបសគ្គ ឧស្សនេ ឧបសគ្គ ។
 យមេតំ សក្ក អនុបុត្រសេ មម
 កុរោ ឧ អាគម្ម កុរិ^(២)
 ពារណសិ យម បុត្រ កាសិ ឧ
 តត បុរ អហោសិ យសការិកា^(៣)

១ ប. ឧប ។ ២ ប. អនុបុត្រ វ ។ ៣ ឧ. ប. អហោសិ ។

វិហារក្នុង បរិវេណ ១ យសករិយវិហារ ១ ១៧
 ហ្នឹង យស កើតឡើងព្រម ដោយអិណ្ឌពផលខែកម្ម
 ពួកស្រីឧបប្បពិកាលមុនដែលកើតក្នុងវិហារនោះចំនួន ១ វិសេ
 ខាត ខាងក្នុងមានយស កើតឡើងដោយកម្មជាបេស្ត្ត
 ខាងក្នុងបុព្វទេវតា ញ៉ាំងស្រីឡើងវិញនៅ ដូចព្រះចន្ទជាស្រី
 ខែដោយ វេទន៍ឡើងគ្របសក្កន់ពួកដោយ ខាងកើតឡើង
 ដោយយស ជាតិពួក ខែស្រីឧបប្បពិកាល យ៉ាងនោះដែរ
 ម្នាលនាគ មានបុគ្គលមើល មិនជាប់យ ខាងមកពីភព
 ណាញ់ បានមកកើតក្នុងពេលយសនេះ ពួកទេវតានៅ
 ហ្នឹងក្រឡើងចាំនិមស៍ ព្រមចាំព្រះវង្ស មិនច្រកស្តប់ស្តប់
 ដោយការមើល នូវខាង ដូចជាពួកទេវតា នៅក្នុងវិហារ
 ក្រឡើង ព្រមចាំព្រះវង្ស មិនច្រកស្តប់ស្តប់ ដោយ
 ការយំញាញ់ព្រហ្ម ដូច្នោះដែរ ។

(ទេវតាភព) បដិក្រសក្កៈ ព្រះអង្គទ្រង់ស្រប្រសា
 នេ ឧបសគ្គព្រះអង្គ ខាងច្បុកមក អំពីភពណា
 បានមកកើត ក្នុងវិហារ ខ្ញុំឃ្លោះ បេសកាភ
 កើតក្នុងបុរី ឃ្លោះភពណសិ បេសក្កវិដនកាសិ ខា

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិហរេន្ត
 កុទ្ធេ ច ធម្មេ ច បសទ្ធិមាណសា
 សង្ឃេ ច ឯកង្កិកតា^(១) អសិសយោ
 អទន្តាសិក្ខាបយា អាគតប្បលា
 សម្ពោធិធម្មេ ធិយតា អនាមយាតិ ។
 តង្ក្យុកិណ្ណាមសេ ស្វាគតញ កេ
 ធម្មេ ច ភិ យសសា វិរោចសិ
 កុទ្ធេ ច ធម្មេ ច បសទ្ធិមាណសេ
 សង្ឃេ ច ឯកង្កិកតេ អសិសយេ
 អទន្តាសិក្ខាបយេ អាគតប្បលេ
 សម្ពោធិធម្មេ ធិយតេ អនាមយេតិ ។

បេសករិយវិមាន^(២) សន្តសមំ ។

ឧទ្ធារណ៍

មញ្ច មីហំ ឌយោ ធាវា បដិទា តិលទក្ខិណា
 ទ្វេ បតី ទ្វេ សុណិសា ឧត្តរា សិវិទា បេសកាវិការ^(៣)
 វិក្កោ កេន បវុត្តីតិ ។

និដ្ឋិវិមាន ១ ព្រា បរមេ ។

១ ឯកទ្ធិមាណសិ យាយ ។ ២ ក. បេសករិយ ។ ឃ. បេសករិយានំ ។ ង. ក. បេសករិយា

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិហរេន្ត
 ជាស្កតានេចក្កិក្កេវេថា ក្កិក្កេវេថា ព្រះពុទ្ធ ព្រះធម៌ ព្រះសង្ឃ ជឿសិប្ប
 មិនមានសេចក្តីសន្សើយ មានសិក្ខាបទមិនបានដាច់ សម្រេច
 ខ្លួនលឿន ក្នុងធម៌ជាគ្រឿងក្រាបដឹក មិនមានសេចក្តីខ្លាច ។

សក្ការទៅរកគ្រាស់វា ម្នាមនាងមានចិត្តជ្រេថ្លា ក្កិក្កេវេថា
 ព្រះធម៌ ព្រះសង្ឃ ជឿសិប្បមិនមានសេចក្តីសន្សើយ មានសិក្ខា
 បទមិនបានដាច់ បានសម្រេចខ្លួនលឿន ក្នុងធម៌ជាគ្រឿង
 ក្រាបដឹក មិនមានសេចក្តីខ្លាច យើងក្រែកអារ្យសម្បត្តិរបស់
 ខាងផង ខ្លាចដំណើរមកដោយប្រពៃរបស់ខាងផង ខាងលើលឿន
 ដោយធម៌គឺបុត្រាសម្បត្តិផង ដោយយសភិទ្ធិសម្បត្តិផង ។

ចប់ បេសករិយវិមាន ទី ១៧ ។

ឧទ្ធារណ៍ (នៃបីវិក្កុត្តោន) គី

និយាយអំពីបីវិមាន ៤ ខាងវិមាន ៣ បទបីវិមាន ១ តិលទក្ខិណា
 វិមាន ១ បរិក្ខារវិមាន ២ សុណិសាវិមាន ២ ឧត្តរវិមាន ១
 សិវិមាន ១ បេសករិយវិមាន ១ លោកហៅជាវិក្កុត្តោន២ផង ។

ចប់ ១៤៧ ១ ក្នុងជីវិតវិមាន ។

ទុតិយោ ចិត្តលតារិត្តោ
ឃប់មំ ទាសីវិហាទំ

(១៨) អបិ សត្តោវ ទេវិត្តោ វខ្មេ ចិត្តលតារិទេ
សមត្តា អនុមរិយាសិ ទាវតិណាប្បក្ខតា
ឱកាសេន្តិ ធិសា សព្វា ឱសទី វិយេ ភាវកា
គេន គេ តានិសា វិណ្ណា គេន គេ ឥទមិជ្ឈតិ
ឱប្បជ្ឈន្តិ ច គេ ភោតា យេ គេនិ មនសោ ចិយា

បុត្រាមិ តិ ទេវិ មហានុភាវ
មនុស្សក្ខតា តិមកាសិ បុត្តិ
គេនាសិ ឯវញ្ញលិ តានុភាវ
វិណ្ណា ច គេ សព្វធិសា មកាសតិទិ ។

សា ទេវតា អត្តមតា មោត្តល្លាទេន បុត្រិតា
បុត្តិ បុត្តា វិយា កាសិ យស្ស កម្មស្សធិ ឥសិ
អហំ មនុស្សសុ មនុ ប្បក្ខតា
ទាសី អហោសី មរាមស្សិយា កុលេ

ឱទាសិតា ចក្កមតោ តោតមស្ស យសស្សិទោ
តស្ស មេនិញ្ញាមោ កាសិ សាសរិទេ តស្ស តានិទោ

ចិត្តលតារិត្ត ទី ២
ទាសីវិហាទ ទី ១

(១៨) (ព្រះមាតុល្លានស្ករ) ចុះទានិវេលមានត្ថកនារិយាមរោម
វិហារម ដើម្បីឱ្យដឹងឱ្យ ក្នុងចិត្តលតារិទេ ជាទីគ្រុកអរ ដូច
ព្រះវិញ្ញាណដ៏ដាច់ទៅវា ញ៉ាំងទិសទាំងពួង ឱ្យក្លីដូចជាយាត្រីក
តើទានិវេលមានប្រយោជន៍ ដោយហេតុអ្វី ដល់សម្រេចដល់ទានិ
ក្នុងទិវានិវេល ភាគៈទាំងទ្វាយណាមួយ ដែលជាទីតាប់ចិត្ត
ភាគៈទាំងនោះ ក៏តើឱ្យដឹង ដល់ទានិវេល តើដោយហេតុអ្វី

ម្ចាស់ទេវតា មានកម្មភាពប្រើន កត្តាសូមស្ករទានិ
ទានិ កាលដែលកើត ជាមនុស្ស បានធ្វើបុណ្យអ្វី
ទានិមានកម្មភាពរឿង យ៉ាងនេះ ទាំងសម្បុរ
របស់ទានិក៏ច្បាស់ សព្វទិស តើដោយហេតុអ្វី ។

ទេវតានោះ ដែលព្រះមាតុល្លានស្ករហើយ មានចិត្តរីករាយ លុះ
ព្រះមាតុល្លានស្ករប្រសាញើយ ក៏ដោះស្រាយខ្ញុំដល់ខែកម្មនេះជា

ខ្ញុំ កាលដែលកើត ជាមនុស្សក្នុងពួកមនុស្ស
ជាទាសី បំរើអ្នកដទៃ ក្នុងក្រុមល

ជាទាសីកាន់ព្រះមាតុម មានបញ្ញាចក្ក មានយស ឯសេចក្តីព្យាយាម
ក្នុងសាសនាព្រះពុទ្ធ ប្រកបដោយតាទិកុលាភោះ តែងមានដល់ខ្ញុំ

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិហារនិក្ខ

កាយំ កិដ្ឋិតុយេ កាយោ ទេវ អភិក្ខុត្ថ សន្និដ្ឋិ
 សិក្ខាបដានំ បញ្ចង្គំ មន្តោ សោវត្ថិកោ សិវោ
 អភិក្ខុកោ អភិហិណោ ឧដ្ឋិ សក្កិមវេនិតោ
 ធិក្កមស្ស ជសំ បស្ស យនិទំ ចាបុណិក្ខិកា
 អាមន្តណិកា វញ្ញាមិ សក្កិស្ស វសវត្ថិយោ
 សន្និ តុវិយសហស្សនំ បដិពោធំ កកោន្តិ មេ
 អាសម្ពោ កក្កមោ គិមោ សាទុវាទិ បសិសិយោ
 ខោត្តុរោ ធសុដិស្ស ច វិណា^(១) មោត្តា ច ធាវិយោ
 ទន្ទា ទេវិ សុទន្ទា ច សោណានិទ្ទា សុចិម្ពិកា^(២)
 អាសម្ពុសា មិស្សកេសិ បុណ្ណិកាតិ ធាវុណិ
 វិទិបស្សា សុបស្សា ច សុភន្ទា មុនុកាវទិ^(៣)
 វិភា អញ្ញា ច សេយ្យសេ អន្តរាធំ បរោធិកា
 តា មិ កាលេទុតាត្តា អភិភាសន្តិ ទេវតា
 ហន្ទ ទន្ទាម កាយាម ហន្ទ តំ រមយាមសេ
 ទយនិ អភតបុញ្ញំ កតបុញ្ញា ធមេវនិ
 អសោកំ ទន្ធនំ វេន្តិ តិទសាធំ មហាវនិ

១ ម. វិហ ១ ២ ម. សុចិម្ពិកា ១ ៣ ម. មុនុកា ១ ១

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិហារនិក្ខ

ពោបិ វាយទេវេវនិ បេក្ខា ធាវាវិវាយ កិការបញ្ចប់ខ្ញុំវិសចក្កិ
 ព្យាយាមក្នុងកម្មដ្ឋានខ្ញុំមិនមានឡើយ ផ្លូវវិសិក្ខា ១ វិទ ៨
 ជាបេសំមានស្និស្តិ ជាទិវត្សម មិនមានបទ្ធា មិនហំញ៉ា ជាផ្លូវគ្រង
 វេលសប្បុរសប្រាប់ហើយ ខ្ញុំជាស្រ្តីដល់ខ្ញុំវេលនេះ ដោយសចក្កិ
 ព្យាយាមណា លោកចូរឃើញខ្ញុំវេល នៃសចក្កិព្យាយាមនោះចុះ ខ្ញុំ
 ជាមហេសីជាច្រើនព្យញ្ជនៃសក្កិទេវោ អ្នកញ៉ាំងអំណាចច្រើនប្រគ្រង
 ទៅក្នុងវេវាលាតតាំងពី ពួកត្រូវត្រៀមយ៉ាង តែងធ្វើខ្ញុំការសម្រេច
 ចិត្តខ្ញុំខ្ញុំ ពួកទៅបុគ្គល្ហោះកាលម្ល៉ោះ ១ គន្ធមៈ ១ ភិមៈ ១ សាតុវិទិ ១
 បសិសិយៈ ១ បុក្ខៈ ១ សុផស្សៈ ១ ចាំងពួកនារីឈ្មោះ
 វិណា ១ មោក្ខា ១ ទន្ទា ១ សុទន្ទា ១ សោណានិទ្ទា ១ សុចិម្ពិកា ១
 កាលម្ពុសា ១ មិស្សកេសិ ១ បុណ្ណិកាតិ ១ ធាវុណិ ១ វិទិបស្សា ១
 សុបស្សា ១ សុភន្ទា ១ មុនុកាវិទិ ១ ចាំងពួកនារីវិទិ ១ ជាអ្នក
 ជាប់ភ្ញៀវនេះ ប្រសើរជាងពួកស្រ្តីអប្សរ ពួកទេវិកាចាំងនោះ
 វេនិច្ចមមកជំនុំ តាមកាល ហើយគោលការណ៍ជាច្រើនអោយ
 មក យើងចាំងទ្រុយ នាំគ្នា ពិប្រៀន មក យើងចាំងទ្រុយ ញ៉ាំង
 ទេវិកានោះឱ្យរីករាយ នេះមិនមែនរបស់ពួកអ្នកមិនធ្វើបុណ្យ ១
 នេះរបស់ពួកអ្នកបាទធ្វើបុណ្យ ១ ខ្សែនិងជាវិមិទសាយសោក ជាវិ
 ប្រកអរិករាយ វេនិមាតដល់ពួកទេវិកា នៅក្នុងជាប់គ្រឿងរុ

វិមានឥស្សី ទុកិយស្ស ចំក្នុងការវិទ្ធស្ស ទុកិយំ លទ្ធិវិមានំ
 សុទ្ធិ អគគបុញ្ញាដំ ឆន ធន្តិ បាតុ ច
 សុទ្ធាត្វ កកបុញ្ញាដំ ឆន ធរា បាតុ ច
 តេសិ សហព្យកាមាដំ កកត្តិ កុសលំ ពហិ
 កកបុញ្ញា ហិ មោធន្តិ សក្កេ កោតសមធម្មិ យោតិ ។
 ពសិវិមានំ បយមំ ។

ទុកិយំ លទ្ធិវិមានំ

(១៧) អភិក្កន្តោន វិណ្ណោន យា ត្វំ តិដ្ឋសិ នេវតេ
 ឡិកាសេដ្ឋំ ទិសា សញ្ញា ឡិសធី វិយ កាភក
 កេន តេ តាទិសោ វិណ្ណោ ។ បេ ។

វិណ្ណោ ច តេ សត្វទិសា បកាសធីតិ ។
 សា នេវតា អត្តមយា មោក្កល្លានេន បុត្តិកា
 បញ្ញំ បុដ្ឋា វិយាភាសិ យស្ស តាម្មស្សិទិ ផលិ
 កេវដ្ឋន្តា ឯត្តាម្ម អហិ មយ្ហំ ឯវេសដំ
 កត្ត សិសាមោយដំ សាវកាដំ មហេសិដំ
 ឡិទដំ ត្រុត្តាសំ តាកំ លោណសោវិកត្តាហិ
 អនាសិ ឧដ្ឋិកុតេស្ស វិច្ឆ្យសន្នេន ចេតសា

១ លោណសោវិកត្តិ អនិកថយំ ទំស្សទិ ។

វិមានឥស្សី ចំក្នុងការវិទ្ធិ ទី ២ លទ្ធិវិមាន ទី ២
 សេចក្តីសុខ ខែក្នុងជនដែលមិនបានធ្វើបុណ្យ មិនមានក្នុងលោក
 នេផេនី ក្នុងលោកខាងមុខផេនី សេចក្តីសុខខែក្នុងជនដែលបាន
 ធ្វើបុណ្យ វេមនីមានក្នុងលោកនេផេនី ក្នុងលោកខាងមុខផេនី
 ក្នុងបុគ្គល អ្នកប្រាថ្នាឱ្យបានកើត ជាមួយនឹងក្នុងទៅតាមទំនើងោះ
 ធម្មវិជ្ជាសុភវិទ្ធិច្រើនចុះ ព្រោះជាបុគ្គលបានធ្វើបុណ្យ ជាអ្នក
 បានបរិបូណ៌ដោយភាគៈ តែនិវរកយ ក្នុងស្ថានសួគ៌ ។
 លំ ពសិវិមាន ទី ១ ។

លទ្ធិវិមាន ទី ២

(១៧) (ព្រះមោក្កល្លានស្ស) ម្ចាស់ទៅវិភា ខាងមានសម្បូរ
 ស្ត្រ បិតាទៅហើយ ញ៉ាំងទិសទាំងក្នុងទ្វីក្រិ ដូចគ្នាយក្រិក
 ព្រោះហេតុអ្វី បានជាមានមានសម្បូរបែបនោះ ។ បេ ។
 បានជាមានមានសម្បូរ ភ្នំច្បាស់ សត្វទិស ។
 ទៅតាមនោះ ដែលព្រះមោក្កល្លានស្សហើយ មានចិត្តកេរយ លុះ
 ព្រះមោក្កល្លានស្សច្រសូហើយ ក៏ដើរស្រាយទូលំផលខែក្នុងនោះ
 លំនៅចេសំ កំណើតដិតទីជាទីចេញពីក៏កេវដ្ឋន្តា ខ្ញុំមានចិត្ត
 ជ្រះថ្លា ក្នុងលោកអ្នកមានចិត្តត្រង់ទាំងទ្វីក្រយ បានប្រទេនទុយ
 ចំកុម្មុស ចិនបទ្ធិជ្រក់ ទីក៏ដែលផ្សំដោយសម្ភារៈច្រើន ផល់ក្នុង
 សាវកអ្នកស្មើរកកុណាដំ ដែលក្រាច់ទៅ ក្នុងទីលំនៅខែក្នុងនោះ

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិហារវគ្គ

ចាតុត្តសិ បញ្ចុនសិ ហោ ច បក្កុស្ស អដ្ឋមី
 ចាដិហារិយ បក្កុត្ត អដ្ឋង្គស្ស មាតតិ
 ឧបោសថំ ឧបវសិ សនា សីលេស្ស សិវុតា
 សញ្ញមា សិវិកាតា ច វិហារំ អាវសាមហិ
 ចាណាតិចាតា វិកា ឧសាវាណា ច សញ្ញតា
 ថេយ្យា ច អតិចារា ច មដ្ឋមាណា ច អរាគា
 បញ្ចសិក្កាបទេ វតា អរិយសទ្ធាន កោវិណ
 ឧបាសិកា ចក្កុមតោ កោតមស្ស យសស្សិណ
 តេនមេ គាធិសោ វណ្ណា ។ បេ ។

វណ្ណា ច មេ សទ្ធិសា បកាសតិ ។

មម ច កន្ត វចនេន កកវតោ ចានេ សិវសា
 វច្ឆេយ្យសិ លទុមា ចាម កន្ត ឧបាសិកា កកវតោ
 ចានេ សិវសា វន្តតិ ។ អនច្ឆិយំ ទោ បទេនំ កន្ត
 យំ មិ កកវ អញ្ញាតវស្មិ សាមញ្ញដលេ ឡា ករេយ្យ ។
 តំ កកវ សកោតាមិដលេ ឡា កាសិ ។

លទ្ធករិយំ ទុតិយំ ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិហារវគ្គ

ខ្ញុំបាទក្សេមរាបាសថ ប្រកបរោយអង្គ៨ អស់ថ្ងៃ ១២
 ទី ១៥ ទី ១៨ ខែបុស្ស អស់បាដិហារិយបុស្ស
 ខ្ញុំជាអ្នកសង្រួម ក្នុងសីលចាំទី ខ្យល សព្វគាល មានសេចក្តី
 សង្រួម មានការវិចិត្តវិចារ នៅគ្រប់គ្រងវិហារ ជាអ្នកវៀរចាក
 បារណាតិបុត សង្រួមចាកមុសាវាទ វៀរចាកការលួច ចាក
 ការប្រព្រឹត្តិកន្លងចិត្តស្ងាមី ជាអ្នកឆ្ងាយចាកការវិកលិតស្រវឹង
 គ្រុកអគ្រុសិកាបទ ចាំទី ៨ ល្អាសវិក្រុសិកាយសច្ច ជាប្រាសិកា
 របស់ព្រះគោតម ដែលមានបញ្ញាចក្ក មានយស ព្រោះ
 ហេតុនោះ បានជាខ្ញុំមានសម្បវបថនោះ - ។ បេ ។
 បានជាខ្ញុំ មានសម្បវភូច្បាស សព្វទិស ។

បតិគ្រព្រះថេរីដំរើន សូមលោកម្ចាស់ថ្វាយបង្គំព្រះបាទ ខែព្រះមាន
 ព្រះភាគ រោយសំរុះ តាមពាក្យរបស់ខ្ញុំថា បតិគ្រព្រះអង្គដំរើន
 ឧបាសិកាឈ្នះ លទុមា សូមថ្វាយបង្គំ ព្រះបាទ ខែព្រះមានព្រះភាគ
 រោយសំរុះ ។ បតិគ្រលោកដំរើន ហេតុនោះ ជាការអស្ចារ្យល្អម្ល៉ោះ
 ត្រង់ពាក្យថា ព្រះមានព្រះភាគត្រង់ព្យាបាទ ក្នុងសាមញ្ញផលណាមួយ ។
 ព្រះមានព្រះភាគត្រង់ព្យាបាទវិចារលទុមា ក្នុងសកតាមិដល ។
 ចប់ លទ្ធករិយា ទី ២ ។

ធម្មិយំ អាចារ្យទាយិកាវិមានំ

(៤០) វិណ្ណាយ មេ ចរន្តស្ស គុណ្ឌិក្ខតស្ស តិដ្ឋតោ
 ធន្យំនា កមណា ធាវី ចរនាវី អវស្សតា
 យោ មេ អធាសិ អាចារិមី ចសន្នា សកេហិ ចាលិហិ
 សា ហិត្វា មាទុសិ ទេហិ តិ ទុ សាទិសតិ តតាតិ ។
 វិណ្ណាយ មេ ចរន្តស្ស គុណ្ឌិក្ខតស្ស តិដ្ឋតោ
 ធន្យំនា កមណា ធាវី ចរនាវី អវស្សតា
 យោ មេ អធាសិ អាចារិមី ចសន្នា សកេហិ ចាលិហិ
 សា ហិត្វា មាទុសិ ទេហិ វិប្បមន្តា វេតោ ទុតោ
 ចិម្ពានតិ ធា ធាម សន្តិ ទេវិ មហិ ផិកា
 តត្ថ សា សុទិកា ធាវី មោទិតា ចាម ធាយំ កា ។
 អហោ នាទំ វណតិ យោ កស្ស មេ សុប្បតិដ្ឋិ តិ
 ចរកតេន នា ទេន វជ្ជិក្ខ វត ធន្យំណា
 យោ មហោ សិ ត្តិ ករ យ្យ កត្តវត្តិ ស្ស វាទិ ធា
 ធាវី សព្វត្ថកស្ស ណី កត្ត ចា ធាម ធន្យំកា
 ធិតស្ស ចាម ធា ធន្ស កលំ ធា គ្យតិ មេ សា ធយុសិ

១ ឆ. ឆៀតិ ។

អាចារ្យទាយិកាវិមាន ទី ៣

(៤០) (ព្រះវស្សុព្រះកស្សប្រថ) កាលវេលា លោកខ្មោស
 គ្រាប់នៅបណ្ឌិត យោនៅស្ងៀម មាននាវិមាន កំសត់ កំប្រា
 កាស្រីយនៅផ្ទះ ខែបុគ្គលដទៃ ជ្រះថ្លា បានប្រគេនបាយក្នុង
 ដល់លោកខ្មោសដោយវេរបស់ខ្លួន មាននោះ លបេន ភតិកាយ
 ជារបស់មនុស្សហើយ នៅកន្លែងណាហ្ន៎ ។

(ព្រះវស្សុ ប្រថ) កាលវេលា កត្តាគ្រាប់នៅបណ្ឌិត យោ
 ស្ងៀម មាននាវិសត់ កំប្រា កាស្រីយនៅផ្ទះខែបុគ្គលដទៃ ជ្រះថ្លា
 បានប្រគេនបាយក្នុង ដល់កត្តាដោយវេរបស់ខ្លួន មាននោះលបេន
 ភតិកាយជារបស់មនុស្ស រួចផុតស្រឡះ ប្តូរអំពីមនុស្សលោកនេះ
 ទៅហើយ ក្នុងទៅកាលវេលាមានប្តូច្រើន មាននៅក្នុងជំនិតខ្លួនភតិ
 ណា នាវីវេលាជាកស្រីប្រគេនបាយក្នុង កំដល់ខ្លួនសេចក្តីសុខភកាយ
 ក្នុងក្នុងទៅកា ជំនិតខ្លួនគេនោះ ៗ ឡើយ ទាមរបស់ស្រីកំប្រាវេលា
 បានភាគីទុកល្អ ក្នុងព្រះថេរព្រះនាមកស្សប្បះ ឡើយ ទុក្ខណា សម្រេច
 ហើយដោយនាវីវេលាធម៌ក កំដល់ខ្លួនបុគ្គលដទៃ មានណា
 មានអវយវៈល្អទាំងអស់ ជាទីមើលមើល មិនបានរោគថយខែអស្តា
 ធម្មិយុទ្ធាតវេនខ្លួនដោយសេ ខែវស្សុច្រកត្តិ កំដល់ដល់
 មួយចំណិតខែវណក ១៦ ។ ដក ខែកាឡិយុទ្ធាតវេននោះរៀង

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ សុខនិកាយ

សតំ ឯក្ខតា សតំ អស្សា សតិ អស្សតិ រថា
 សតំ កក្ខតា សហស្សា ឯ អាម្ពុត្តមណិក្ខណ្ណលា
 ឯតស្សា ចាមនាទស្ស កលំ ចាត្រ្យន្តំ សោឡសិ
 សតំ ហេមវតា ធាតា ឡិសា ធន្តា ឡុឡុវា
 សុវណ្ណកក្ខតា មាតត្តា ហេមកម្មវិទិសសា
 ឯតស្សា ចាមនាទស្ស កលំ ចាត្រ្យន្តំ សោឡសិ
 ទេត្តន្តំ មហានិទានំ វស្សិ យោទ កាវយ
 ឯតស្សា ចាមនាទស្ស កលំ ចាត្រ្យន្តំ សោឡសិ^(៦) ។

អបរមាយំកវិមាតំ ធម៌យំ ។

បក្កុត្តំ បណ្ណាលីវិមាតំ

(២០) បណ្ណាលី វទ្ធិ ចាតាចំ កោតមស្ស យសស្សិចោ
 តថៅ អនុកម្មា យ អដ្ឋាសិ វសិសត្តមោ
 អភិប្បសាធម៌ា មធំ អវហន្តម្ពិ តាទិទេ^(៧)
 មិប្បមញ្ញាសិកា^(៨) វទ្ធិ មវត្តិ តវ ជីវិត្តំ ។

១ ម. វិសេត្តា ឧត្តិ ។ ២ ម. តាទិទំ ។ ឧត្តិវាយំ កាវិសេតិ វិស្សតិ ។
 ៣ ឧ. ម. វិប្ប បញ្ញាវិកា ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិមាតនិកាយ

មាសន្តោ ១០០ រសៈ ១០០ ថេរីមិអស្សកា ១០០ កញ្ញា
 ១ រសៈ មានកុណ្ឌលជាវិការៈ វៃវៃកវិមណិ ប្រដាប់ហើយ តិមិម
 ដល់មួយចំណិតវៃចំណែក ១៦ ។ ជន វៃការឲ្យទូទៅបាយក្នុង
 ពោះឡើយ ដីតាំងឡាយដីប្រសើរ ១០០ ទៅក្នុងព្រៃហេមពាត្ត
 មានក្នុងដួងជាចោលន្តិល មានកម្លាំងក្លាំង មានឡធីត្តិ
 មាស ជាត្រូវមានក្នុងៈ មានឡធីត្តិប្រដាប់ចិត្តហើយ ដោយ
 មាស តិមិមដល់មួយចំណិត វៃចំណែក ១៦ ។ ជន វៃការ
 ឲ្យទូទៅបាយក្នុងពោះឡើយ ធុត្តលណា ធម្មវិញ្ញាណ វៃទ្រូន
 ជាដំក្លង់ក្លង់ក្លង់ ៤ ក្នុងលោកនេះ ក៏នៅមិនទាន់ដល់មួយចំណិត
 វៃចំណែក ១៦ ។ ជន វៃការឲ្យទូទៅបាយក្នុងពោះឡើយ ។

ឬ អបរមាយំកវិមាតំ ធម៌ ។

បណ្ណាលីវិមាតំ ទី ២

(២១) (ព្រះមាត្រាប្រាប់ថា) វៃនាតិបណ្ណាលី នាតិច្ឆរាយ
 មន្តិព្រៃបាតាវៃព្រះតាតម ដំនាយស ព្រះក្មេងព្រះអង្គជាវសិទ្ធិ
 ប្រតិប្រដាប់ទៅដើម្បីអនុគ្រោះនាតិ ចូរនាតិញ្ញាតិចំក្នុងជ្រៃថ្លា ក្នុង
 ព្រះក្មេង ជាព្រះអោមម្នាប្រកបដោយកាទិកុណចុះ នាតិចូរផ្គត់ផ្គង់
 ឡហើស ថ្វាយបង្គំចុះ ព្រោះថា ជីវិតរបស់នាតិកិច្ចណាស់ ។

វិហារក្នុង បុរិយស្ស ចិត្តលក្ខណ៍ ចន្ទៈ ចណ្ណាលី ២៦
 លោកិយ កាវិកត្តន សក្កិមនាវិចា
 ចណ្ណាលី វដ្ត ចាណិ តោតមស្ស យសស្សិលោ
 តមេនំ អវនំ តាវ ចណ្ណាលី មញ្ញលី វិចិត្ត
 ធម្មស្សមាណំ សម្មុទ្ធិ អនុកាម ចក្កិកំ
 វិណាសវិ វិភត្តនំ អនេត្តិ ២
 ទេវត្តិមត្តា ឧបសម្ព័ន្ធា
 វន្តម តិ វិ មហានុភាវ ។
 សុខ្លាវណ្ណា ជលីតា មហាយសា
 វិហារខោរ្យោ អនេត្តិកា
 មវិកិតា អន្តកសន្តិលោក
 កា ត្វិ សុគេ ទេវតវន្តស មមិ ២ (៧) ។
 អហំ កន្តេ ចណ្ណាលី តយា ៣ វិវេន ៤ មេសិតា
 វដ្តិ អវហតោ ចានេ តោតមស្ស យសស្សិលោ
 សាហំ វដ្តិកា ៥ ចតា ចណ្ណាលី យោនិយា
 វិហារំ សត្វសោ កដ្ឋិ ឧបមន្តម្ហិ ធនុច
 អន្តកនំ សហស្សាមិ បាវត្តិកា មិ តិដ្ឋម្ហិ

១ ៩. វិវេនំ អនេតិ វិក អញ្ញម្ហិ វិយោ ឆិលីខ្នំ ។ ២. វិភត្តនំ ទេនំ វិក អញ្ញម្ហិ
 វិយោ ឆិលីខ្នំ ។ ៣ ១១ ។ ៤ ១២ ។ ៥ ១៣ ។ ៦ ១៤ ។ ៧ ១៥ ។ ៨ ១៦ ។ ៩ ១៧ ។ ១០ ១៨ ។

វិហារក្នុង ចិត្តលក្ខណ៍ ៦ ចណ្ណាលី ២៦
 ឆាន់ចណ្ណាលី ដែលព្រះមហាមោក្ខណ្ណាន មានខ្លួនអប់រំហើយ ប្រឡង
 ផ្លូវសិវៈជាទីបំផុត បានជាសំរឿនហើយ ក៏ថ្វាយបង្គំព្រះបាទ
 ព្រះតោតមដ៏មានយស ក៏ស្រាប់តែមោក្ខណ្ណានឆាន់ចណ្ណាលី ដែល
 កំពុងផ្គងអញ្ញាលីថ្វាយបង្គំ ផ្លូវព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធអង្គរក្នុងទីដ៏ធំនោះ
 ឆាន់ចណ្ណាលី បានដល់ខ្លួនទៅទៅតា ចូលមកគាល់
 (ផ្លូវព្រះមហាមោក្ខណ្ណាន) ជាព្រះទិវកាប្រហូត គ្រាសពាតក្នុង
 មិនមានកណ្តាល (ហើយនិយាយថា) បពិត្រលោកមានព្យាយាម
 មានកាន់តារាច្រើម យើងខ្ញុំសូមថ្វាយបង្គំលោក ។
 (ព្រះបរិស្ថា) ម្ចាស់ទៅវិចិត្ត មានកុណ្ណ
 ឆាន់ជាអ្វី មានសម្បុរដូចជាមាស មានសរីរដ៏ភ្លឺ មាន
 យសនំ ចុះមកអំពីវិហារ ប្រកបដោយចិត្ត ដ៏ច្រើន
 មានក្នុងស្រីអប្សរោមរោម មកថ្វាយបង្គំភាគខ្ញុំចេះ ។
 (ឆាន់ចណ្ណាលីទៅវិចិត្តរាបថា) បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចំរើន ខ្ញុំ
 ឈ្មោះចណ្ណាលី ដែលលោកម្ចាស់មានសច្ច័យព្យាយាម មក
 ទៅផ្សំថ្វាយបង្គំព្រះបាទ ខែព្រះតោតម ជាព្រះអរហន្តដ៏មាន
 យស លុះខ្ញុំថ្វាយបង្គំព្រះបាទហើយ ក៏ច្រកអំពីលើកខែ
 ឆាន់ចណ្ណាលីមកគាល់មាន ដ៏ប្រសើរ ដោយប្រការពុំឆ្គង
 ក៏គេទ្រង់ក្នុងខ្លួនខ្ញុំខ្លួន មានស្រីអប្សរ ១ គាត់ ហោមរោម

តាសាមី បវត សេដ្ឋា វណ្ណាច យសសាយុតា
 បញ្ចុតនេតតល្យាលា សម្បជានា បតិស្សតា
 មុនី កាណិសំ លោកេ កាត្ត វណ្ណុតុ មាតតាតិ ។
 ឥដ វត្វាច ធន្ទាលី តតញ្ញុតតតវដំដី
 វណ្ណុតា អរហតោ ទានេ តត្តវណ្ណុតាយតិ ។

ធន្ទាលីមាន់ ចត្តិ ។

បញ្ចមំ ភទ្ធិតិការីមាន់

(២២) ដំលា បីតា ចតោឡាច មត្តិដ្ឋា អដ លោហិតា
 ឡត្តាវនាដំ វណ្ណាដំ គំញុត្តុ បវកវិតា
 មត្តាវនាដំ វណ្ណាដំ មាលី ជាវេសី មុន្ទុដំ
 ជាមេ អញ្ញាសុ កាយេសុ វុត្តា សន្តិ សុមេធសេ
 កេន កាយំ ឧបបន្តា តាវត្តិសំ យសស្សិដំ^(៧)
 លេវតេ បុត្តិកាតិកុ តិស្សតាម្មស្សិដំ ផលំ(ឥតិ)។
 ភទ្ធិតិការតិ មិ អញ្ញាសុ តិម្ពិលាយំ^(៨) ឧទាសិកា
 សទ្ធាសីលេន សម្បដ្ឋា សិវិកាតា សធា

១ ឧ. ឆេ ។ ២. ឈម ។ ៣ ម. យសស្សិដំ ។ ៤ ម. អញ្ញាសុ តិម្ពិលាយំ ។

បព៌ត្រាលាភម្ពាសដីចិរេន ខ្ញុំជាទៅតា ប្រសើរវិសេស ជាងស្រី
 អប្បទាំងនោះ ដោយសម្បុរ ដោយយសនីតាយុ ជាទៅតាម
 កុសលដ៏ច្រើនបានធ្វើហើយ ធីត្តន្ទ មានស្មារតី មកដើម្បីថ្វាយបង្គំ
 ឡូត្រះមុនី ព្រះអង្គប្រកបដោយសេចក្តីកុរុណា ក្នុងលោក ។ លុះបាន
 ចល្ហាលី ជាស្រ្តីមានករណ៍កតវ័ទ្ធិ កោលកាស្យនេ ដូច្នោះហើយ
 ក៏ថ្វាយបង្គំព្រះដ្ឋា វិទ្យាអរហន្តហើយ គឺដាក់ចំនោះទៅ ។
 ចប់ចក្ខុវិមាន ទំ ៤ ។

ភទ្ធិតិការីមាន់ ទី ៥

(២២) (ព្រះបាទព្រះភាគ ក្រាស់ស្នាត) បានមានសម្បុរខ្សែវផន
 ស្មើនឹង ខ្មៅផន ហឫង្កាមនី ក្រហមផន ចោមពេមាដោយ
 លំអនៃដង្កា មានពណ៌ផ្សេងៗ ច្រឡឹងខ្លឹមប្រឌីក្នុងម្តាយស្សនា
 ស្រីក្សស ម្ចាស់មានមាឌប្រាថ្នា ដើមឈើនេះ ក្នុងពួក
 ទៅតាដ៏ទៃគ្នានេះ ម្ចាស់មានមាឌយស បានកើតក្នុងពួកទៅតា
 នៅក្នុងស្ថានវិទ្យាស្រី ដោយបុណ្យអ្វី ម្ចាស់ទៅតា នាមក
 ស្សហើយ បានចូរច្រាប់មក ផលនៃកម្មនេះ ដូចម្តេច ។
 (ទៅតាពារសបា) ផនទាំងឡាយស្គាល់ខ្ញុំថា ភទ្ធិតិកា
 ខ្ញុំជាមុតសិកា នៅក្នុងកិម្ពលានេ បរិបូណ៌ដោយសព្វ
 ទ័តិសីល ក្រេកអរ ក្នុងការចែករំលែកទូទាំង សព្វកាល

វិមានភ្នំ ស្តី មុតិយស្ស ចិញ្ចលការ្តស្ស បញ្ចមំ ករុណិកាវិមាមំ

អត្តាធិនញ្ច កត្តញ្ច	សេនាសង្ខំ បដិច័យំ
អនាសី ឧដ្ឋិញ្ចុតស្ស	វិប្បសន្តោ ចេតសា
ចានុន្ទសី បក្ខានុសី	យា ច ^(១) បក្ខុស្សអដ្ឋមី
ចាដិហារិយ ចក្កញ្ច	អដ្ឋង្គិស្សស មាគតិ
ឧបាសដិ ឧបវសី ^(២)	សនាសី លេស្ស សិវុតា
ធាណាភិទាតា វិភា	មុសាវាណ ចសញ្ញតា
ថេយ្យា ច អតិទារា ច	មដ្ឋិទាទា ច អាតា
បញ្ចសិក្ខាបរា រតា	អវិយសទ្ធា កោវិទា
ឧបាសិកា ចក្កុមតា	អប្បមាណវិហារិដិ

កតាវកាសា កតតតុសលា គតោ ទុតា
 សយម្បកា អនុវិចរាមិ នន្ទនិ
 ភិក្ខុ ទាហិ បរមហិតា ទុកម្បតោ
 អកោជយំ តថស្ស័យុតំ មហាមុដិ
 កតាវកាសា កតតតុសលា គតោ ទុតា
 សយម្បកា អនុវិចរាមិ នន្ទនិ
 អដ្ឋង្គិកំ អបរិមិតំ សុទារហិ
 ឧបាសដិ សតតុមុទាវសី អហិ

១ ១. យា ។ ២ ២. បរិវស្ស ។

វិមានភ្នំ ចិញ្ចលការ្ត ទី ២ ករុណិកាវិមាមំ ៥

ខ្ញុំមានចិត្តជ្រះថ្លាហើយ ក្នុងពួកបុគ្គលមានចិត្តក្រង់ បានឱ្យត្រៀម
 ស្បៀងដ៏ល្អបំ ក្នុងសេនាសនៈនឹងត្រៀមប្រចាំ ខ្ញុំក្បែរខ្ញុំទេបានប្រកប
 ប្រកបដោយអង្គ ៨ អស់ថ្ងៃ ទី ១៤ ទី ១៥ នឹងទី ៨ ខែបុគ្គល អស់
 ចាដិហារិយបុគ្គល ជាអ្នកសង្កេតយល់ក្នុងសីលចំនែកយ សព្វកាល
 វៀរចាកចាកភិបាក សង្កេតយល់កុសលា ដោយចាត់ការល្អ បាត
 ការប្រព្រឹត្តិកន្លង (ចិត្តស្តម្ភ) នឹងការដឹកនាំប្រព្រឹត្តិ ក្រេកអរក្នុង
 សិក្ខាបទទាំង ៨ ឈ្លាសវៃក្នុងអរិយសច្ច ជាទោសិកា របស់ប្រាមគាម
 ព្រះគង្គមានបញ្ញាចក្ក មានការងារដោយសេចក្តីមិនធ្វេសប្រហែស

មានទិកាសខែសេចក្តីសុចរិតធ្វើហើយ មានកុសលបានធ្វើ
 ហើយ ច្យុតអំពីចំនោមក មានតម្កិភិដោយខ្លួនឯង ត្រាច់ទៅ
 កាន់ខ្លួនវិទ ខ្ញុំបានញ៉ាំងពួកកុក្ក អ្នកអនុគ្រោះដោយ
 ប្រយោជន៍ដ៏ត្រៃសង្គី នឹងក្នុងសាវ័និសលមានរយៈ នឹង
 ប្រាមហាមុតិឱ្យសោយភោហា ខ្ញុំមានទិកាសធ្វើហើយ មាន
 កុសលបានធ្វើហើយ ច្យុតអំពីចំនោមក មានតម្កិភិដោយខ្លួន
 ឯង ត្រាច់ទៅកាន់ខ្លួនវិទ ខ្ញុំក្បែរខ្ញុំទេបានប្រកបដោយ
 អង្គ ៨ ក្រប្រមាណមិនបាន ទាំងមកខ្ញុំសេចក្តីសុខសព្វកាល

សុត្តនិទាន ខុទ្ទកនិកាយ វិទេសក្ក
 កា តាវតាសា តា តតុសលា តតោ បុតា
 សយម្បតា អនុវិបកមំ ធន្ធនម្ពិ ។
 អវុទ្ធិវិហានំ ញយំ ។

ធម្មី សោណទិញ្ចាវិហានំ

(២៣) អភិក្កន្តន្តន វណ្ណាន យោ ភ្នំ តិដ្ឋសិ ទេវតេ
 ឧបាសេដ្ឋំ ទិសា សត្វា ឧសាធំ វិយ តាវតោ
 តោ ធន តាទិសា វណ្ណា តោ ធន ឥនមិ ជ្ឈតិ
 ឧប្បដ្ឋិដ្ឋំ ធន កោតា យេ តេនិ មធសោ មិយោ
 បុត្តាមិ តំ ទេវិ មហាធុការវ
 មនុស្សត្ថតា កិមតាសិ បុត្តិ
 តោ ធាសិ វិវត្តលំ តាធុការវ
 វណ្ណា ធន តេ សត្វទិសា មកាសតិវិ ។
 សា ទេវតា អត្តមថា មោក្កល្លានេន បុដ្ឋិតា
 មត្តំ បុត្តា វិយាតាសិ យស្ស តម្មស្សិទំ ផលំ
 សោណទិញ្ចាតិ មិ អញ្ជិសុ ចាលន្ទាយំ ឧបាសិ កា
 សត្វាសិ លេន សម្បត្តា សិវិការតា តា ធា
 អត្តនេន តុ កត្តត្ថា សេ ធាសមំ ចារិវិ វិយ
 អធាសិ ឧធុក្ខតេសុ វិប្បសន្តេន ចេតសា

សុត្តនិទាន ខុទ្ទកនិកាយ វិទេសក្ក

ខ្ញុំ មានទិសាសេដ្ឋិហិយ មានកុសលបានធ្វើហើយ ប្បតិអំពីទី
 ទោះមក មានភស្តុភ័យដោយខ្លួនឯង ក្រាច់ទៅកាន់ខ្លួនខែ ។
 ចំណុចទី៦ ។

សោណទិញ្ចាវិហានំ ទី ៦

(២៣) (ព្រះ ពាន្តលោកស្នេហា) មាលទេវតា មានមានសម្ប
 ត្ត ញ៉ាំងវិសាវាងក្នុងឲ្យភ្នំច្បាប់ ដូចជាយត្រិត ប៉ុន្តែ មានមាន
 សម្បវិបបទោះ ដោយហេតុអ្វី ផលសម្រេចដល់ខាង ក្នុង
 ទីនេះផង កោតៈចាំងខ្យាយណាមួយ ដែលដាច់ភាវចំក្នុង
 កោតៈចាំងនោះ ក៏កើតឡើង ដល់ខាងផង តើដោយហេតុអ្វី
 មាលទេវតា មានកុសលច្រើន តាតសូមសួរខាង
 ខាង កាលដែលកើត ជាមនុស្ស បានធ្វើបុណ្យអ្វី
 មានមានកុសលច្រើន យ៉ាងនេះ ខាងសម្បវិបប
 ខាង ក៏ភ្នំច្បាប់ សត្វទិស តើដោយហេតុអ្វី ។
 ទេវតាទោះដែលព្រះពាន្តលោកស្នេហាយ មានចិត្តត្រេកអរ លុះ
 ព្រះពាន្តលោកស្នេហាហើយ ក៏ដោះស្រាយឲ្យផលនៃកម្មនេះថា
 ផលនៃខ្យាយស្តាប់ឲ្យភ្នំថា សោណទិញ្ចា ភ្នំជាឧបាសិកា ទៅក្នុង
 ស្រុកចាលន្ទា ជាស្រ្តីបិទូណិដោយសទ្ធានីសីល ត្រេកអរក្នុងការ
 ចែករំលែកឲ្យខាង សត្វកាល មានចិត្តច្រាច់ ក្នុងក្នុងបុគ្គល មានចិត្ត
 ត្រង់ បានឲ្យត្រឡប់ស្រ្តីក្នុងផលបំភ្លឺ សេដ្ឋាសនៈ ទើបត្រឡប់ប្រវិប

វិមានក្នុង ខ្ពង់រាប ចំក្នុងការងារ ស្តាប់ ឧបោសថវិមាន
 ពានុដ្ឋសី បញ្ចុដ្ឋសី យោ ច បញ្ចុស្ស អដ្ឋមី
 ពាជំហារិយបក្ខុញ អដ្ឋដ្ឋស្សសាភាតិ
 ឧបោសថំ ឧបសំ សនា សំលេស្ស សំរុតា
 ចាលាតិចាតា វិចា ឌុសារាតា ច សញ្ញតា
 យេយ្យា ច អតំចារា ច មដ្ឋមាថា ច អារកា
 បញ្ចុសិក្ខាបាទេ រកា អិយសទ្ធាន កោវិចា
 ឧបាសំកា ចក្ខុមរកា តោតមស្ស យសស្សិថា
 តេន មេ ភាទិសោ វិណ្ណា ។ មេ ។

វិណ្ណា ច មេ សព្វទិសា បកាសតិ ។

ណារាទិវិមានំ ផ្ទំ ។

សង្គម ឧបោសថវិមានំ

(២២) អភិក្កន្តេន វិណ្ណេន យោ ភិ តិដ្ឋសិ ទេវតេ
 ឌុកាសេដ្ឋំ ទិសា សព្វា ឌុសដំ វិយ តារកា
 តេន តេ ភាទិសោ វិណ្ណា ។ មេ ។

វិណ្ណា ច តេ សព្វទិសា បកាសតិ ។

សា ទេវតា អត្តមនា ខោត្តល្លាទេន បុដ្ឋតា
 ។ មេ ។ យស្ស កក្ខុស្សិដ្ឋំ ជលិ

ឧបោសថាតិ មី អញ្ញិស្ស សកកេតាយិ ឧបាសំកា

វិមានក្នុង ចំក្នុងការងារ ទំ ២ ឧបោសថវិមាន ទំ ៣

ភិបាទាស្សាវេ បាសថប្រកបដោយអង្គ ៨ អស់វិច្ឆិ ១២ ទី ១៥ ទី ១៦ ទី ១៧ ទី ១៨ ទី ១៩ ទី ២០ ទី ២១ ទី ២២ ទី ២៣ ទី ២៤ ទី ២៥ ទី ២៦ ទី ២៧ ទី ២៨ ទី ២៩ ទី ៣០ ទី ៣១ ទី ៣២ ទី ៣៣ ទី ៣៤ ទី ៣៥ ទី ៣៦ ទី ៣៧ ទី ៣៨ ទី ៣៩ ទី ៤០ ទី ៤១ ទី ៤២ ទី ៤៣ ទី ៤៤ ទី ៤៥ ទី ៤៦ ទី ៤៧ ទី ៤៨ ទី ៤៩ ទី ៥០ ទី ៥១ ទី ៥២ ទី ៥៣ ទី ៥៤ ទី ៥៥ ទី ៥៦ ទី ៥៧ ទី ៥៨ ទី ៥៩ ទី ៦០ ទី ៦១ ទី ៦២ ទី ៦៣ ទី ៦៤ ទី ៦៥ ទី ៦៦ ទី ៦៧ ទី ៦៨ ទី ៦៩ ទី ៧០ ទី ៧១ ទី ៧២ ទី ៧៣ ទី ៧៤ ទី ៧៥ ទី ៧៦ ទី ៧៧ ទី ៧៨ ទី ៧៩ ទី ៨០ ទី ៨១ ទី ៨២ ទី ៨៣ ទី ៨៤ ទី ៨៥ ទី ៨៦ ទី ៨៧ ទី ៨៨ ទី ៨៩ ទី ៩០ ទី ៩១ ទី ៩២ ទី ៩៣ ទី ៩៤ ទី ៩៥ ទី ៩៦ ទី ៩៧ ទី ៩៨ ទី ៩៩ ទី ១០០

ចំ ណារាទិវិមានំ ទំ ៦ ។

ឧបោសថវិមានំ ទំ ៧

(២២) (ប្រះហត្ថល្លាស្សាវេ) ឆ្មារទេវតា ខាតិវេលមាន
 សម្បុរល្អ ញ៉ាំងទិសទាំងក្នុងឱវត្តិច្បាស់ ដូចក្នុងយត្រីក បិកេដា
 ដោយហេតុអ្វី បានជាខាតមានសម្បុរវេចខេន ។ មេ ។
 បានជា ខាតមានសម្បុរភិច្ចាសំ សព្វទិស ។

វេកាខេន វេលប្រះហត្ថល្លាស្សាវេយ មានចិត្តក្រអក
 ។ មេ ។ ឱវត្តិល ខែកម្មនេថា ជនទាំងឡាយ បានស្គាល់
 ឱវត្តិថា ឧបោសថា ខ្ញុំជាឧបោសថា ទៅក្នុងសារកេតាយ

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ សុខនិកាយ

សទ្ធាសិលេន សម្មត្តា សិរិភាគរតា សនា
 អន្តាធិនេត្ត កត្តត្តា សេនាសនំ បដិបយំ
 អនាសិ ឧដ្ឋក្ខតេសុ វិច្ឆសន្តេន ចេតសា
 ចាតុទ្ធសី មត្តនសី យោ ច បត្តស្ស អដ្ឋមី
 ចាដិហារិយេ មត្តត្តា អដ្ឋង្គសុសនាភតិ
 ឧតោសនី ឧបសី សនា សិលេសុ សិវុតា
 ចាណាតំចាតា វិភា ឧសារាវនា ច សញ្ញតា
 ដេយ្យោ ច អតិចារា ច មជ្ឈិមាណា ច អាណា
 មត្តសិក្ខាបដេ រតា អរិយសទ្ធាន កោវិទា
 ឧចាសិកា ចត្តមតោ កោតមស្ស យសស្សិដោ
 តេន មេ តាធិសោ វិណ្ណោ ។ ២ ។

វិណ្ណោ ច មេ សព្វធិសា បកាសតិកំ ។
 អតិក្ករំ ធន្ធនំ សុត្តា ចន្ទោ មេ ឧបបដ្ឋមី
 តត្ត ចិត្តំ បណិជាយ ឧបបដ្ឋមី ធន្ធនំ
 ចាកាសិ សត្ត វចនំ ទុទ្ធសព្វធិច្ចតទ្ធា
 ហិរេ ចិត្តំ បណិជាយ សម្មិ ចន្ទាធិតាមិ ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិមានិកាយ

បរិបូណ៌ដោយសទ្ធានីសីល មានចិត្តក្រេកអរ ក្នុងការរំលែក
 ខ្លួនខាង សព្វកាល មានចិត្តជ្រះថ្លា ក្នុងភ្នែកបុគ្គលមានចិត្តត្រង់
 បានឱ្យត្រឡឹងស្ងៀមផ្សំរាប់ កត្ត សេនាសនៈ នឹងត្រឡឹងប្រចំប
 បានវាច្យុទ្ធាបាសថ ប្រកបដោយអង្គ ៨ អស់ថ្ងៃ ១៤ ១៥ ១៦ ១៧
 ១៨ ខែបក្កដា អស់បារិយាយបក្កដា ជាអ្នកសង្រួមក្នុងសីល
 ពំនឹងឡាយ សព្វកាល រៀនរោគបាណាតិបាស សង្រួមចាកមុសាវាទ
 ឆ្ងាយចាកកាល្មេច ចាកការប្រព្រឹត្តិកន្លង (ចិត្តស្វាមី) នឹងការដឹក
 ខ្លួនស្រវឹង ក្រេកអរក្នុងសិក្ខាបទពំនឹង ៥ ឃ្លាសរសៃក្នុងអាយសច្ច
 ជា*បាសិត របស់ព្រះតាតម ព្រះអង្គមានមញ្ញាចតុ មានយស
 ព្រោះចាកនោះ បានថា ខ្ញុំមានសម្បវៃចនោះ ។ ២ ។
 បានថាខ្ញុំមានសម្បវៃ ក្នុងច្បាស់ សព្វទិស ។
 សេចក្តីពេញចិត្តកើតឡើងដល់ខ្ញុំ ព្រោះបានព្យាបាលខ្លួនដូចដំបើយ ។
 ខ្ញុំបានដឹកលំដាប់ចិត្ត ក្នុងនទ្ធនវិន ក្នុងភាវិតិវិទ្យានោះ ហើយចូល
 រៅកាន់នទ្ធនវិន ខ្ញុំបានធ្វើតាមព្រះក្ខន្ធដឹកា របស់ព្រះសាស្តា
 ជាព្រះក្ខន្ធ ជាដំបើងវិនព្រះភាវិតិវិទ្យា ខ្ញុំមានសេចក្តីក្តៅក្រហាយ
 ក្នុងកាលវាចានិក្រាយ ព្រោះដឹកលំដាប់ចិត្ត ក្នុងធម៌ដំបើងចាប ។

វិមានក្នុង ទុក្ខយស្ស ចំណូលការងារ អង្គម៍ សុតិភ្នំវិមាន
 ត្រូវ ចំរំ វិមានស្មី គឺ ឧ ស្សៈសុខោសាថ
 ទេវតេ បុត្រីតាតិក្ខុ យទិ ផ្កាជាសិ អាណុយោ(សតិ) ។
 សង្ឃីស្សៈសហស្សនិ^(៦) គឺ ថ ថា មហាមុទិ
 វិភា តុកា កមិស្សមិ មទុស្សនិ សហព្យតន្តិ ។
 មា ត្វិ ឧចាសាថ កយិ សម្ពុទ្ធជាសិ ព្យា កកា
 សោតាបណ្ណា វិសសយិ មហិណ តវ ទុត្តតិ ។

ឃេសវិមាន សង្ឃ ។

អង្គម៍ សុតិភ្នំវិមាន

(២៨) អភិក្ករោន វណ្ណោ យា ត្វិ តិដ្ឋសិ ទេវតេ
 ឧកាសេន្តិ ធិសា សព្វា ឧសទិ វិយ កាភា
 កោ តេ តាធិសោ វណ្ណោ ។ មេ ។

វណ្ណោ ច តេ សព្វទិសា មហាសតិ ។
 សា ទេវតា អត្តមនា មោក្កល្យោន បុត្រីតា
 ។ មេ ។ យស្ស កក្ខស្សនិ ដលិ
 សុទិភ្នំតិ មិ អញ្ញិស្ស^(៦) កជិកហស្មី ឧចាសិកា
 សព្វាសិសេន សម្បណ្ណា សិវិកាភាសា សា

១ ឧ. ឧត្តម ធិស្សោ វណ្ណោធិយោតិ អង្គ ។ ២ ឧ. ចិត្តិ មិ អញ្ញិស្ស ។

វិមាន ចំណូលការងារ ទី ២ សុតិភ្នំវិមាន ទី ៦
 (ព្រះវរ្ម័នស្រី) ម្ចាស់នាវា បុរស ជា នាវា ទៅក្នុងវិមាននេះ
 អស់កាលយូរចំនួន ម្ចាស់ទៅតា កាត្យាយាននាវាហើយ
 នាវាប្រាប់មក ថា នាវាដឹងប្រមាណអាយុ ។

(ទេវតាភាសា) មហិត្រព្រះវរ្ម័ន ជាអ្នកប្រាជ្ញ ខ្ញុំបិតាទៅក្នុងវិមាននេះ
 ៦ ឬនាវា ប្រកាសវិមាននេះហើយនឹងទៅកើតជាមួយនឹងពួកមនុស្ស ។

(ព្រះវរ្ម័នស្រី) ម្ចាស់នាវា បុរស ជា នាវា ក្នុងវិមាននេះ
 នាវាគឺព្រះសម្ពុទ្ធប្រសិទ្ធករហើយ ជាព្រះស្រីបានដល់សោភ័
 សប្រេមគុណវិសេសហើយ ទុត្តិ នាវាបានលះចង់ហើយ ។
 ចប់ ឃេសវិមាន ទី ៧ ។

សុតិភ្នំវិមាន ទី ៨

(២៩) (ព្រះមោក្កល្យានស្រី) ម្ចាស់ទៅតា នាវាមានសម្បុរ
 ល្អ ញ៉ាំងទិសទាំងតួន ឱ្យភ្នំច្បាស់ ដូចជាយក្រិក បំភាន
 ព្រះហេតុអ្វី បានជា នាវាមានសម្បុរលើបនោះ ។ មេ ។
 បានជាមានសម្បុរ ភ្នំច្បាស់ សព្វទិស ។

ទេវតានោះ ដែលព្រះមោក្កល្យានស្រីហើយ មានចិត្តក្រេកអរ
 ។ មេ ។ គូរដល់នាវាម្នាក់ ជនទាំងពួកយបានស្គាល់ខ្ញុំខ្ញុំជា
 សុខិភ្នំ ខ្ញុំជា បុរសិកា នៅក្នុងក្រុងក្រុង ចាំប្រហារយ
 សព្វានឹងសិល ក្រេកអរក្នុងការចែករំលែកនូវទាន សព្វការ

សុត្តន្តបិដក បុរាណគមន្ទ វិហារនុ
 អន្តរាជនក្ខត្ត កត្តក្ខត្ត សេនាសម័ មង្គិមិយេ
 អនាសី ឧបេក្ខតេសុ វិប្បសន្តោ ទេតសោ
 បាតុន្តសី បញ្ចនសី យា ច មក្ខុស្ស អដ្ឋមី
 ចាដិហារិយេបត្តក្ខត្ត អដ្ឋង្គីសុសមាគតិ
 ឧបោសថី ឧបវសី សទាសីលេសុ សិវុតា
 បាលាភតិបាតា វិភា ធម្មសាវនា ច សញ្ញតា
 ថេយ្យា ច អតិបារា ច មជ្ឈិមាជា ច អាវតា
 បញ្ចសិក្ខាមនេ វតា អវិយសន្តាម កោវិហា
 ឧបាសិកា ច ក្កុមតោ កោតមស្ស យសវន្តិយា
 តេជ មេ តាធិសោ វិណ្ណា ។ មេ ។

វិណ្ណា ច មេ សទ្យធិសោ បរាសតិភិ ។

សុត្តន្តបិដក អដ្ឋមិ ។

នវិមី សុទ្ធិន្ទវិហារី

(៤៦) អភិក្កន្តន្តោ វិណ្ណោ យា ភិ តិដ្ឋសិ ទេវតេ
 ឧបាសេដ្ឋិ ធិសោ សញ្ញា ឧសដី វិយ តារកា
 តេជ មេ តាធិសោ វិណ្ណា ។ មេ ។

វិណ្ណា ច តេ សទ្យធិសោ បរាសតិភិ ។

សុត្តន្តបិដក បុរាណគមន្ទ វិហារនុ

ភ្នំមានចិត្តជ្រះថ្លាក្នុងពួកបុគ្គលមានចិត្តគ្រង់ បានឱ្យត្រៀមស្ងៀក
 ដណ្តប់ កត្តសេនាសនៈ មិនត្រៀមប្រចប់ បាទាឡាវេបាសថ
 ប្រកបដោយអង្គ៤ អស់វិប្បិ ១៤ ទី ១៨ មិនទី ៨ ខែបក្ខវេន
 គស់បាដិហារិយេបត្តវេន ជាអ្នកសង្រួម ក្នុងសីលចាំទិស្វយ
 សព្វកាល វៀរចាកបាលាភិបាត សង្រួមចាកមុសាវតេ ខ្លាយ
 ចាកការល្អច ការប្រព្រឹត្តិកម្មន៍ (ចិត្តស្វាមី) មិនការដឹកនាំទឹក
 ស្រវឹង គ្រេងអាក្រក់សិក្ខាបទទាំង ៨ ល្អាសវិ ក្នុងអរិយសច្ច
 ជាទុស្តិកា របស់ព្រះគោតម ព្រះអង្គមានបញ្ញាចក្ក មានយស
 ព្រោះហេតុនោះ បានជាភ្នំមានសម្បុរវិបបរនោះ ។ មេ ។
 បានជាភ្នំ មានសម្បុរ ភ្នំច្បាស់ សព្វទិស ។

ចប់សុត្តន្តបិដក ៤ ។

សុទ្ធិន្ទវិហារី ទី ៤

(៤៦) (ព្រះធាតុល្អានស្ករជា) ម្ចាស់ទៅកា ភាគមានសម្បុរ
 ស្តុ ញ៉ាំងចំសន់ភ្នំនិ ឱ្យភ្នំច្បាស់ ដូចដូងព្រឹក បិតាទៅ
 ព្រោះហេតុអ្វី បានជា ភាគមានសម្បុរវិបបរនោះ ។ មេ ។

បានជាភាគមានសម្បុរ ភ្នំច្បាស់ សព្វទិស ។

វិមានវត្តស្នំ ទ្រង់ស្ប ចំណូលការវត្តស្នំ រវាង សុទ្ធិវិមាន

សា ទេវតា អគ្គមហា មោក្ខល្យា ទេន បុត្រីតា
 ១ ២ ៣ យស្ស កម្មស្ស៊ីនី ដល់
 សុទ្ធិវិមាន មី អញ្ជីសុ រាជមហាស្មី ទេវតាសីកា
 សទ្ធាសីលេន សម្បត្តា សិរិកាតរតា សនា
 អប្បាទនញ ភត្តញ សេនាសនី បដិមិយី
 អនាសី ទុដ្ឋត្រសុ វិប្បសន្ទន ទេតសា
 ចាតុទ្ធសី បក្ខុទសី យា ច បត្តុស្ស អដ្ឋមី
 ចាដិហារិយបក្ខុញ អដ្ឋង្គសុស មាតតិ
 ទេវតាសនី ទុបវសី សនា សីលេសុ សិវុតា
 ចាលាភិចាតា វិកា ឧសាវាណ ច សញ្ញតា
 ដេយ្យា ច អតិចារា ច មជ្ឈិមាណ ច អារតា
 បញ្ចសិទ្ធាចន រតា អរិយសទ្ធាន កោវិណ
 ទេវតាសីកា ច តុមតោ កោតមស្ស យសស្ស៊ីនា
 កេន មេ តាទិសា វិណ្ណា ១ ២ ៣

វិណ្ណា ច មេ សទ្ធិសា បកាសតិភី ១
 សុទ្ធិវិមាន រវាង ១

វិមានវត្ត ចំណូលការវត្ត ទី ២ សុទ្ធិវិមាន ១

ទេវតារាងៈ វិសេស្រៈមោក្ខល្យានស្មារហើយ មានចិត្តត្រេកអរ
 ១ ២ ៣ ៤ ៥ ៦ ៧ ៨ ៩ ១០ ១១ ១២ ១៣ ១៤ ១៥ ១៦ ១៧ ១៨ ១៩ ២០
 សុទ្ធិវិមាន ខ្ញុំជាទេវតា ទេវតាសីកា ទេវតាសីកា ទេវតាសីកា ទេវតាសីកា
 សទ្ធាសីលេន ត្រេកអរក្នុងការវិចារិលកម្មវិធាន សព្វកាល
 ខ្ញុំមានចិត្តជ្រះថ្លា ក្នុងព្រះបុគ្គលមានចិត្តត្រង់ បានឲ្យស្រ្រី
 ស្រ្រីកដល់ កង សេនាសនៈ មិនស្រ្រីប្រថម បានរក្សា
 ទេវតាសីលេន ដោយអង្គ ៨ អស់វ័យ ៩៤ ៩៥ ៩៦ ៩៧ ៩៨ ៩៩ ១០០
 ចក្ខុផង អស់បារិយបក្ខុផង ជាអ្នកសម្របក្នុងសីលចាំនិទ្ធាយ
 សព្វកាល រៀបចំបារិយបក្ខុផង សម្របចាកមុសាវាទ ឆ្ងាយ
 ចាកការល្អ ចាកការប្រព្រឹត្តិកម្ម(ចិត្តស្វាមី) និងការផឹកឲ្យទឹក
 ស្រីនៃ ត្រេកអរក្នុងសីក្សាទេវតា ១៧ ល្អាសវិ ក្នុងអរិយសព្វ
 ជាទេវតា វិសេស្រៈមោក្ខល្យា ព្រះអង្គមានបញ្ញាចក្ខុ មានយស
 ព្រះហេតុនោះ បានជាខ្ញុំ មានសម្បវបបនោះ ១ ២ ៣
 បានជាខ្ញុំ មានសម្បវ ភិប្បាស សព្វទិស ១
 ចំណូលការវត្ត ទី ២ ១

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ សុខនិក្ខេប
ទសមី ភិក្ខុទាយិកាវិមាតិ

[២៧] អភិក្កុរុទ្ធេ វណ្ណេន យា ភ្នំ តិដ្ឋសិ ទេវតេ
ឱកាសេន្តិ ធិសា សព្វា ឱសធំ វិយ ការកា
កេន តេ តាធិសោ វណ្ណា ។ មេ ។

វណ្ណា ធិ តេ សព្វធិសា មកាសតិ ។
សា ទេវតា អន្តមនា មោត្តល្យានេន មុជ្ជិតា
។ មេ ។ យស្ស កម្មស្សិដ្ឋំ ដលំ

អហំ មនុស្សេសុ មនុស្សក្ខតា
មុរិមាយ ជាតិយា មនុស្សលោកេ
អន្តសំ វិជំ ឡុទ្ធិ វិប្បសន្ធមនាវិសំ

តស្ស អនាសិហំ^(៦) ភិក្ខុំ មសញ្ញា សកេហំ ពាលិហំ
កេន តេ តាធិសោ វណ្ណា ។ មេ ។

វណ្ណា ធិ មេ សព្វធិសា មកាសតិ ។
ភិក្ខុទាយិកាវិមាតិ ទសមី ។
ឯកាទសមី ទុតិយភិក្ខុទាយិកាវិមាតិ

[២៨] អភិក្កុរុទ្ធេ វណ្ណេន យា ភ្នំ តិដ្ឋសិ ទេវតេ
ឱកាសេន្តិ ធិសា សព្វា ឱសធំ វិយ ការកា
កេន តេ តាធិសោ វណ្ណា ។ មេ ។

១ ឱ.ម. មកសហំ ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ សុខនិក្ខេប
ភិក្ខុទាយិកាវិមាតិ ទី ១០

[២៧] (ព្រះមាតុល្យានស្ករោ) ប្រាណទេវតា ធានីធានសម្បុរ
ល្អ ញ៉ាំងទិស ចាំឆ្នង ឡូក្ខិច្ឆសំ ដូចជាងាយព្រឹក បិកានៅ
ព្រោះហេតុអ្វី បានជា ធានីធានសម្បុរ វេបនោះ ។ មេ ។

បានជាធានីធានសម្បុរ ភ្នំច្បាស់ សព្វទិស ។
ទេវតាធានីដែលព្រះមាតុល្យានស្ករហើយ ធានីចិត្តក្រេករ
។ មេ ។ ខ្ញុំដែលខែកម្មនេះ ខ្ញុំកាលដែលកើត ជាមនុស្ស

ក្នុងភូមិមនុស្ស កំរើជាតិមុន ក្នុងមនុស្សលោក បានឃើញ
ព្រះពុទ្ធច្រាសបាតមូលីភិក្ខុះ មានព្រះហ្វូជ័យថ្វា មិនល្អក់
មានចិត្តជ្រះថ្លា បានថ្វាយចង្ហាន់ដល់ព្រះអង្គ ដោយវេលាសំខ្លួន

ព្រោះហេតុនោះ បានជាខ្ញុំធានសម្បុរ វេបនោះ ។ មេ ។
បានជាខ្ញុំ ធានសម្បុរ ភ្នំច្បាស់ សព្វទិស ។

ចប់ ភិក្ខុទាយិកាវិមាតិ ទី ១០ ។

ទុតិយភិក្ខុទាយិកាវិមាតិ ទី ១១

[២៨] (ព្រះមាតុល្យានស្ករោ) ប្រាណទេវតា ធានីធានសម្បុរ
ល្អ ញ៉ាំងទិស ចាំឆ្នង ឡូក្ខិច្ឆសំ ដូចជាងាយព្រឹក បិកានៅ
ព្រោះហេតុអ្វី បានជាធានី ធានសម្បុរ វេបនោះ ។ មេ ។

វិមានវត្តស្តី ទុតិយស្ស ចំនួនពាន់បួន ១១៦
 វិស្ណុ ១ តេ សត្វទិសា បកាសតីតិ ។
 សា ទេវតា អត្តមនា មោក្ខល្យា ១១៦ ប្តីតា
 ។ ២ ។ យស្ស តាម្មស្ស័ទិ ផលី
 អហិ មនុស្សស្ស បនុស្សត្រា
 បុរិមាយ ជាតិយា មនុស្សលោកេ
 អន្តសិ វិជំ តុទិំ វិប្បសន្តមនាវិលី
 តស្ស អនាសិហិ ភិក្ខុំ មសន្តា សកេហិ មាលិហិ
 តេ ១២ តាទិសោ វិស្ណុ ។ ២ ។

វិស្ណុ ១ ២ សត្វទិសា បកាសតីតិ ។
 ទុតិយកំពូតយិករិមា ៦៣១សម ។

ទុទ្ធានំ

នាសិ ទេវ សទុនា ១ អសិ អាចាមនាយិកា
 ចល្លាសិ ភទ្តិក្ខតា ទេវ សោលាទិដ្ឋា ឧទោសថា
 ទិដ្ឋា ទេវ សុទិដ្ឋា ១ ទ្រេ ១ ភិក្ខុយ នាយិកា
 វិស្ណុ តេ ១ បុគ្គតិ ។

សិរិមិមា ទុតិយោ វិស្ណុ ។
 កាលាវិ បរិម ។

វិមានវត្ត ចំនួនពាន់ ១១៦
 បានជាមាន មានសម្បុរភ្នំច្បាស់ សត្វទិស ។
 ទេវតាទោះ ដែលព្រះមោក្ខល្យាស្តាយហើយ មានចិត្តត្រេកអរ
 ។ ២ ។ នូវសេវនកម្មនោះថា

ខ្ញុំ កាលដែលភើក ជាមនុស្ស ក្នុងពួក
 មនុស្ស គំរើជាតិមុន ក្នុងមនុស្សលោក

បានឃើញព្រះពុទ្ធ មានមូលីភិក្ខុ ទៅប្រាសហើយ
 ប្រាអង្គមានព្រះភ្នំទ័យថ្វា មិនល្អក៏ ក៏មានចិត្តជ្រះថ្លា
 បានថ្វាយចង្ហាន់ ដល់ព្រះអង្គ ដោយដែលសំខ្លួន
 ប្រោះបោកុនោះ បានជាខ្ញុំមានសម្បុរវិបមនោះ ។ ២ ។
 បានជាខ្ញុំ មានសម្បុរភ្នំច្បាស់ សត្វទិស ។

ចប់ ទុតិយកំពូតយិករិមា ១១១ ។

ទុទ្ធាន (នៃបិដកលក្ខណ៍ ទី ២ ទី ២ ទី ២)

និយាយអំពីពាសិវិមា ១ សទុមាវិមា ១ កាចាមនាយិកា
 វិមា ១ ចល្លាសិវិមា ១ ភទ្តិក្ខតាវិមា ១ លោលាទិដ្ឋា
 វិមា ១ ឧទោសថាវិមា ១ សុទិដ្ឋាវិមា ១ សុទិដ្ឋាវិមា ១
 ភិក្ខុយនាយិកាវិមា ១ លើក លោកហៅថា វត្តដូច្នោះឯង ។

ចប់ វត្ត ទី ២ ក្នុងសិរិមិមា ។
 ចប់ កាលាវិ ១ ។

តតិយោ បារិប្បត្តកវគ្គោ
បឋមិ ឧទ្ធការវិមាទំ

(២៧) ឧទ្ធករោតេ យសោវណ្ណា សព្វា ឧភាសតេ ទិសា

បារិយោ នត្ថន្តិ កាយន្តិ ទេវបុត្តា អលន្តិកា
មោទន្តិ បរិវារន្តិ តវ បូជាយ ទេវតេ
សោវណ្ណាទំ វិមាបាមិ តវិមាទិ សុទស្សន
តុវិវិ សស្សក តេសំ សព្វកាមសមិទ្ធិទំ
អភិជាតា មហន្តាសំ ទេវតាយេ បមោទសំ
ទេវតេ បុទ្ធិតាទិកុ យស្ស កម្មស្សិទំ ជលន្តិ^(២) ។

អហំ មនុស្សសុ មនុស្សកា

ទុស្ស័លេ កុលេ សុណាសា អហោសិ

អស្សទ្រេសុ កាធិយសុ សន្ធាសីលេន សម្បត្តា
ចិណ្ណាយ ចរនានស្ស អច្ឆំ តេ អនាសិហំ
តស្ស អនាសិហំ ប្លំ មសន្តា សាកាហិ ចាលាហិ
សតិស្សាសស្ស បរិភាសំ អវិទិតា តុវំ វត្ថុ
ន មិ សម្បត្តិកុ សិទ្ធិ សមណស្ស ទតាមហំ
តតោ មេ សស្ស កុចិតា មហាសិ មុសលេន មិ

១ ឆ. កិស្ស ។ ២ ឆ. វិសហុន្តិ ។

បារិប្បត្តកវគ្គ ទី ៣
ឧទ្ធការវិមាទ ទី ១

(២៧) (ប្រាមោគ្គល្លានស្សេថ) ខ្នាលទៅតា ខាងពាយសនីន
សម្បវជំទុក្ខម ញ្ញាតិទិសចំណង់ទ្រុក្រិច្ចាសំ ត្បកាវិទីនត្បកទៅបុត្ត
បានប្រដាប់ប្រឡើងអលន្តិ កំ ប្រឡើង រីករាយ ពោមរោម
ដើម្បីចូល ជលនាង ខ្នាលបានសុទស្សនា វិមាទទាំងឡាយជា
វិការៈនៃមាសនេះ ជាបេសនាង ចំណែកនាងរោត ជាសស្សៈ
លើវិមាទទាំងនោះ ញ្ញាតិសេចក្តីប្រាថ្នាចំណង់ទ្រុក្រិច្ចាសម្រេច ខាង
នាងជាតិល្អ ជាអ្នកធំ រីករាយ ក្នុងត្បកទៅតា ខ្នាលទៅតា
កត្តាស្តារហើយ ខាងចូលប្រាប់ ជលនៃកម្មនេះ តើចូលម្តេច ។

(ទេវតាធានេបថា) ខ្ញុំកាលកើត ជាមនុស្ស ក្នុង

ត្បកមនុស្ស ជាកូនប្រសា ក្នុងគ្រូកុលប្រុសសីល

ជាអ្នកមិនមានសព្វ ជាមនុស្សកំណាញ់ ចុំខ្លួនខ្ញុំជាអ្នកបរិបូណ៌
ដោយសព្វ នីតិសីល បានប្រកាន់និ ជលរោតកម្មាសំ ដែល
គ្រាប់ទៅចិណ្ណាតា ខ្ញុំមានចិត្តជ្រះថ្លា បានប្រកាន់និ ជលរោត
កម្មាសំដោយដែលសំខ្លួន មាតារក្សាបេសនាខ្ញុំនោះ បានប្រទេចផ្កាសា
ថា ហង់ជាស្រ្តីមានគ្រូស្រកា គេប្រដាប់មិនបាន មិនប្រាថ្នាខឹង
ទទួលនាក្សអញ ក្នុងកាលនោះ មាតារក្សាខ្ញុំទើប កំសំពង់ខ្ញុំនឹងអវិជ្រ

វិមានឥន្ទ្រី គង្គិយស្ស ឃរិច្ឆករិច្ឆស្ស ទុតិយំ ឧប្បវិមានំ
កុដ្ឋន្ត្រិ អវិជំ មំ ធានា ភ្នំ ជីវិតុំ វិ
សាហំ កាយស្ស គេនា វ វិប្បមុត្តា កោ គុតា
តាវត្តិសា ជំ ធាវជំ ឧបថន្តា សហព្យតំ
គេន មេ តាធិសោ វណ្ណា វ មេ វ

វណ្ណា ច មេ សព្វជិសា មកាសភីតិ វ
ឧបវិមានំ ឃេវ វ

ទុតិយំ ឧប្បវិមានំ

(៣០) ឱកាសយំគ្នា មហី សនេតំ
អតិកេនសំ ចន្ទិមសុវិយា វិយ
សិវិយា ច វណ្ណា ច យសេន គេនសា
ព្រហ្មាវ ធាវ តំធាសេ សហំ ធុតោ
មុត្តាមិ តំ ឧប្បលមាល ធាវជំ
អាវត្យំ កត្តា ធាស ធុតោ គេ
អលត្តតេ ឧត្តមវត្ត ធាវជំ
តា ភ្នំ សុកេ ធាវត វណ្ណេ មមំ
តិ ភ្នំ មុកេ តម្ពិ អកាសិ អត្ត ធា
ម មុស្សក្ខតា មុវិហាយ ជាតិយា
ធា ជំ សុចិណ្ឌិ អជ សីលសញ្ញមិ

វិមានក្នុង ឃរិច្ឆករិច្ឆ ទី ៣ ឧប្បវិមាន ទី ២
ក្រវត្រនិច្ឆិយស្ស ឧប្បវិមាន ឃើញរស់ទៅយូរពុទ្ធ
ខ្ញុំក៏បែកព្រះយោជន៍កាយ មុត្រស្រឡះ ច្បុកចាកអត្តភាព
នោះ បានមកកើតជាមួយទីនិព្វានទៅតា ជាតំភាវិតិវិ
ព្រោះហេតុនោះ បានជាខ្ញុំមានសម្បុរល្អ បែបនោះ
វ មេ វ បានជាខ្ញុំមានសម្បុរក្លិច្ចាសំ សព្វទិស វ

ចំ ឧប្បវិមាន ទី ១ វ

ឧប្បវិមាន ទី ២

(៣០) (ព្រះមាតុល្យានស្សថា) ម្ចាស់ទៅតា តាភិវន្ត
រឿងវិប្រពេក ដោយសិវជន វណ្ណៈជន យសជន គេន
ជន ដូចព្រះចក្រ្រនិច្ឆិយស្ស ក្លាវិតិវន្តព្រមព័ន្ធ
ទៅលោកក្លិច្ចាសំ ឬដូចព្រះយោជន៍កាយ ម្ចាស់ទៅតា
ព្រមព័ន្ធព្រះវិទ្ធី ក្នុងហេតុក្រវត្រនិច្ឆិយស្ស ម្ចាស់ទៅតា
អ្នកមានគុណល្អ ទ្រទ្រង់កម្រិតក្នុងច្បុល បានគ្រឿង
ប្រដាប់គ្រឿង មានសម្បុរស្បែកដូចមាន បានខ្លួន
ប្រដាប់ហើយ ទ្រទ្រង់សំពត់ដ៏គួរម កាត្តាសុត្តស្ស
តាភិ តាភិវិ មកថ្វាយចង្ហែក តាភិកាលកើត
ជាមនុស្ស ក្នុងជានិមុន បានភ្នំភ្នំភ្នំ ដោយខ្លួនឯង
ក្នុងកាលមុន បានសម្បុរខាន ឬបានសម្រឹមក្នុងសីល

សុត្តនិបាត ខុទ្ទកនិកាយ ស្ស វិហារេន្ត

កេតុបបដ្ឋា សុត្តនិកាយ សុត្តនិបាត

ទេវតា បុត្រតា កុមារី កុមារី សុត្តនិបាត វេល ១

ឥន្ទ កេតុ ឥន្ទ ឥន្ទ ឥន្ទ

បណ្ណាយ អន្តរា យវ ឧបាសមិ

តតោ តេ ឧបស្ស^(១) អនាសិ ឧបស្ស

បស្សនិក្ខា អនុលាយ បិទិយា

សស្ស ច បដ្ឋា អនុយុត្តា ត មមិ

កហន្ត ឧត្តិ វុត្តេ^(២) អវាសិ

ឧ ឧត្តិ ឧ ឧ ទានិកំ មយា

សន្តស្ស កិកុស្ស សយំ អនាសិ ហំ

កុយ្យំ ឥនិ ឥស្សរិយំ អថោ មមិ

ឥតិស្សា សស្ស បរិកាសាត មមិ

បិវំ តហេត្វា បហារំ អនាសិ មេ

តតោ ធុតា កាលកេតុនិ ទេវតា

តាទេវ កម្មិ តុសលំ កតំ មយា

សុទត្វ កម្មិ អនុកាមិ អត្តនា

១ ឧ. ៣៣ ឧ. ១១ ១ ២ ឧ. ១១៤ ១

សុត្តនិបាត ខុទ្ទកនិកាយ វិហារេន្ត

នាទិកស្រ្តីនាយស បានមកកើតក្នុងសុត្តនិកាយ ដោយហេតុ

អ្វី ម្ចាស់ទេវតា ពេញស្រពិច បានចូលប្រាប់ ដល់ទេវតាម្តង

កើតចេញ ។

(ទេវតានោះគឺថា) បញ្ចក្រលោកម្តងដំបូង ក្នុងកាល

អម្បាញ់មិញ លោកម្តង បានចូលទៅតាន់ផ្ទះរបស់ខ្ញុំនិង

ដើម្បីចំណុះក្នុងស្រុក ក្នុងកាលនោះខ្ញុំមានចិត្តជ្រះថ្លាបាន

ប្រគេនអំពៅ មួយចំណាត់ ដល់លោកម្តង ដោយចិត្តជ្រះ

មិនបាន ក្រោយមក ម្តាយក្មេកខ្ញុំស្រពិចដេញដោល ជាមួយស្រ្តី

ជាភូមិចំប៉ែន បានយកអំពៅទៅណាបាន ខ្ញុំមិនបានចោល

មិនបានទំពារស្តីទេ ខ្ញុំបានឲ្យដល់កិកុម្មតាមិនចិត្តរង្វាប់ ដោយ

ខ្លួនឯងទៅហើយ (បើផ្ទះនោះ) ផ្ទះនេះនិស្រមនិស្រម ឬ

ស្រមនិស្រមនិស្រម ម្តាយក្មេកប្រទេចផ្តាសាខ្ញុំផ្ទះហើយ ក៏ចាប់

យកកំទេកប្រហារខ្ញុំ ខ្ញុំធ្វើមរណកាល ចូរយកអន្តរា

នោះបានមកកើត ជាទេវតា អំពីជំនុំសលនោះឯង ដែលខ្ញុំ

បានធ្វើហើយ ខ្ញុំបានចូលដល់សុខ ដោយខ្លួនឯង

វិមានក្នុង ឥន្ទ្រស្ស បាវិទ្ធាវន្តស្ស ទុរិយំ ទុរិយំ
 ទេវេហិ សន្និ បរិចារិយាមហិ
 វោនាមហិ កាមតុណេហិ បញ្ចហិ
 តវេវ កេឌ្ឋិ កុសលំ កេតិ មយា
 សុទញ្ច កេឌ្ឋិ អនុកាមិ អន្តរា
 ទេវិទុកុត្តា តិទេសេហិ វត្ថុតា
 សមឃ្មិតា កាមតុណេហិ បញ្ចហិ
 ឯតាទិសំ បុត្តាដលំ អនុប្បកំ
 មហាវិតតា មម ឧត្តមត្ថិណា
 ទេវេហិ សន្និ បរិចារិយាមហិ
 វោនាមហិ កាមតុណេហិ បញ្ចហិ
 ឯតាទិសំ បុត្តាដលំ អនុប្បកំ
 មហាវិតតា មម ឧត្តមត្ថិណា
 ទេវិទុកុត្តា តិទេសេហិ វត្ថុតា
 សហស្សទោត្តាវិ^(១) ទទ្ធាន វិទ
 តុវញ្ច កេឌ្ឋ អនុកាម្យកំ វិទ្ឋិ
 ឧបេត្ត វិទ្ឋិ កុសលញ្ច បុត្តិយា^(២)

១ ឃ. សហស្សទោត្តាវិ ។ ២ ឃ. បុត្តិយំ ។

វិមានក្នុង បាវិទ្ធាវន្តស្ស ទុរិយំ ទុរិយំ ២
 ខ្ញុំគប់ប្រសព្វផល មួយអាទិ៍ដោយពួកទេវតា ខ្ញុំរីករាយ
 ដោយកាមតុណ ៥ កំចីជាកុសលនោះ ខ្ញុំប្រាថ្នាធ្វើ
 ហើយ ខ្ញុំប្រាថ្នាទទួលផលអំពីវាសុទ្ធ ដោយទូន្មាន
 ខ្ញុំមានព្រះវង្ស ជានិជានិទេវតា គ្រប់គ្រង មានពួក
 ទេវតា ក្នុងវាខនារត្តិវិទ្យា ផ្អែកស្តាប់ស្តាប់ដោយ
 កាមតុណ ៥ ផលវិនិច្ឆ័យបែបនេះ មានប្រមាណ
 ច្រើន ទទួលបានវាបានបេសខ្ញុំមានផលច្រើន ខ្ញុំគប់
 ប្រសព្វផល មួយអាទិ៍ដោយពួកទេវតា ខ្ញុំរីករាយ
 ដោយកាមតុណ ៥ ផលវិនិច្ឆ័យបែបនេះ មានប្រមាណ
 ច្រើន ទទួលបានវាបានបេសខ្ញុំ មានសេចក្តីរឿង
 ច្រើន ខ្ញុំមានព្រះវង្សជានិជានិទេវតាគ្រប់គ្រង មាន
 ពួកទេវតាក្នុងវាខនារត្តិវិទ្យា ដូចជាសហស្សទោត្ត
 ក្នុងខន្ធនៃវិទ បង្កើតលោកម្ចាស់វិចារីន ខ្ញុំចូលមក
 ថ្វាយបង្គំចំពោះលោកម្ចាស់ អ្នកប្រកមាដោយសេចក្តី
 ករុណា ជាអ្នកប្រាថ្នាផង ទូលស្នូឲ្យរំពេចការមិនមានរោគផង

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិមានត្ថ
 តតោ ភេ ឧទ្ទស្ស អនាសី ឧណ្ហិ ភិ
 បស ធូធិត្តា អតុលាយ មីតិយាតិ ។
 ឡោម៉ា ខុតិយំ ។
 តតិយំ បល្លង្កវិមាណំ

(៣១) បល្លង្កសេដ្ឋ មណិសេវវណ្ណចិត្ត
 បុត្តាភិកិណ្ណេ សយេន ឧទ្ធហ
 ភត្តច្ឆសំ នេវិ មហាទុកាវេ
 ឧទ្ធាវចា សិទ្ធិវិកុត្តមាជា
 សំមា ភេ អច្ឆរាយោ សមន្តតោ
 ធន្ធានិ តាយនិ បមោធនយនិ
 នេវិទិបត្តាសិ មហាទុកាវេ
 មទុស្សក្ខតា កិមកាសិ បុត្តិ
 កេតាសិ វិវត្តលិកាទុកាវេ
 វណ្ណា ច ភេ សព្វធិសា បកាសតិ ។
 អហំ មទុស្សសុ មទុស្សក្ខតា
 អឡេ កុលេ សុណិសា អហោសិ
 អក្កោធនា ភត្ត វសា ទុវត្តិធិ
 អប្បមត្តា ឧបោស វេ

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិមានត្ថ
 ព្រោះខ្ញុំមានចិត្តជ្រះថ្លា បានប្រយោគអំពៅទុកំណត់
 ដល់លោកខ្លាស់ ដោយចិត្ត ដ៏ថ្លឹងមិនបោន ។
 ចប់ ទស្សីមាត ទី ២ ។

បល្លង្កវិមាណ ទី ៣

(៣១) (ព្រះមោក្ខស្វាស្សវេ) ម្ចាស់វេរតា មាន
 កាទុកាភាពច្រើន បាននៅលើបល្លង្ក ដ៏ប្រសើរ វិចិត្រ
 ដោយវិភវណិទិចិត្តសា ដើរដោយដៃដង្ហា មានចំដេក
 ដ៏ឡូកែនោះ ចាំឮកស្រ្តីអច្ឆរ របស់នាងចាំនេះ
 ផ្លែធុរិទ្ធិផ្សេង ។ កំច្រៀង ឱ្យក្រអកា ដោយជុំវិញ
 ម្ចាស់នាង មានកាទុកាភាពច្រើន បានដល់ខ្ញុំវិចិត្ត
 វេរតា នាងកាលកើត ជាមទុស្ស តើបានធ្វើបុណ្យអ្វី
 នាងមានកាទុកាភាពរឿង យ៉ាងនេះ ចាំឮសម្បុរ
 របស់នាងក៏ភ័យស្ងប់ សត្វវិស ក៏ដោយហេតុអ្វី ។
 (វេរតាខាតោបថ) ខ្ញុំកាលកើតជាមទុស្ស ក្នុងពួកមទុស្ស
 ជាពួកប្រសាស្ត្រក្រលស្តុកស្តម្ភ មិនមានសច្ច័ក្រោធន
 ប្រព្រឹត្តតាមកំណត់របស់ប្តី មិនប្រមាទក្នុងឧបោសថ

វិមានភ្នំ គន្ថយ្យ ចារ្យបុត្រវង្ស គន្ថយ្យ ចារ្យបុត្រវង្ស
 មនុស្សក្រតា ធម្មា អនាវិកា
 ចសន្ទចំត្តា បតិមាភិកធម៌
 ជិវា ច អត្តា ច មនាមចារិយ
 អហំ បុរ សីលវតី អហោសី
 ពាលាភិបាតា វិកា អចារិយ^(១)
 សំសុទ្ធកាយា សុច្ឆៃហ្មចារិយ
 អមជ្ជិមា ច មុសា អកាលី
 សិក្ខាបទេសុ ចរិម្ភាចារិយ
 ចាតុន្តសី ចត្តនសី យា ច បក្ខុស្ស អដ្ឋមី
 ចាដំហារិយបក្ខុត្ថ ចសន្ទមាណសា អហំ^(២)
 អដ្ឋង្គិកេតិ អនុមុត្តចារិយ
 ឧចាសដិ ចតិមនា ឧចារិសី
 វមត្ត អរិយី អដ្ឋង្គិកេហុយេតិ
 សមាធម៌ត្តា កុសលំ សុទ្ធគ្រយី
 ចតិម្ហី កល្យាណវសានុវត្តិយ
 អហោសី មុត្ត សុត្តស្ស សាវិកា

១ ម. អចារិក ។ ២ ម. អភិបស្តមនសាទិ ទំល្លង ។

វិមានភ្នំ ចារ្យបុត្រវង្ស ទំ ៣ ល្ខេងវិមា ទំ ៣
 ខ្ញុំកាលភើតជាមនុស្ស នៅក្នុងមិនពាន់ចាស់ មានចិត្ត
 ជ្រះថ្លា បានធ្វើប្តីឱ្យ ប្រាសប្រាណ បានប្រព្រឹត្តតាម
 សេចក្តីគេញចិត្ត (របស់ប្តី) ទាំងថ្ងៃទាំងយប់ ខ្ញុំជាស្រ្តី
 មានសីល ក្នុងកាលមុន បានរៀបចំបាណាភិបាត
 មិនប្រព្រឹត្តល្អ មានកាយបរិសុទ្ធ ប្រព្រឹត្តព្រហ្មចារិយ-
 ធម៌ដ៏ស្អាត ទាំងមិនធ្វើទីក្រសើរ មិនពោលពាក្យ
 កុហក បានធ្វើការចំពេញ ក្នុងសិក្ខាបទទាំងឡាយ
 ខ្ញុំមានចិត្តជ្រះថ្លា ជាអ្នកប្រព្រឹត្តធម៌ដ៏សម្បូរ មានចិត្ត
 ត្រេកអរ បានរក្សាទុកចាស់ ប្រកបដោយអង្គ៤
 អស់ថ្ងៃទី ១៦ ទី ១៧ ទី ១៨ ទី ១៩ ទី ២០ ទី ២១ ទី ២២ ទី ២៣ ទី ២៤ ទី ២៥ ទី ២៦ ទី ២៧ ទី ២៨ ទី ២៩ ទី ៣០ ទី ៣១ ទី ៣២ ទី ៣៣ ទី ៣៤ ទី ៣៥ ទី ៣៦ ទី ៣៧ ទី ៣៨ ទី ៣៩ ទី ៤០ ទី ៤១ ទី ៤២ ទី ៤៣ ទី ៤៤ ទី ៤៥ ទី ៤៦ ទី ៤៧ ទី ៤៨ ទី ៤៩ ទី ៥០ ទី ៥១ ទី ៥២ ទី ៥៣ ទី ៥៤ ទី ៥៥ ទី ៥៦ ទី ៥៧ ទី ៥៨ ទី ៥៩ ទី ៦០ ទី ៦១ ទី ៦២ ទី ៦៣ ទី ៦៤ ទី ៦៥ ទី ៦៦ ទី ៦៧ ទី ៦៨ ទី ៦៩ ទី ៧០ ទី ៧១ ទី ៧២ ទី ៧៣ ទី ៧៤ ទី ៧៥ ទី ៧៦ ទី ៧៧ ទី ៧៨ ទី ៧៩ ទី ៨០ ទី ៨១ ទី ៨២ ទី ៨៣ ទី ៨៤ ទី ៨៥ ទី ៨៦ ទី ៨៧ ទី ៨៨ ទី ៨៩ ទី ៩០ ទី ៩១ ទី ៩២ ទី ៩៣ ទី ៩៤ ទី ៩៥ ទី ៩៦ ទី ៩៧ ទី ៩៨ ទី ៩៩ ទី ១០០
 បានហោរិយបក្ខុផង លុះសមាទាន ខ្ញុំកុសលធម៌
 ដ៏ប្រសើរលា ដែលមានសេចក្តីសុខជាក៏ប្រប្រកប
 ដោយអង្គ៤ ហើយ បានប្រព្រឹត្តតាមអំណាចដ៏ល្អ
 ចំពោះប្តី ជាហោរិករបស់ព្រះសុភម ក្នុងកាលមុន

សុទ្ធដ៏ដឹង ខ្ញុំក្នុងការយល់ វិមានក្នុង
 ឯតា ធំសំ កុសលី ដីវលោក
 កម្ពី ករវិទ្យា វិសេសកតិដ៏
 កាយស្ស គេនា អភិសម្បកយី
 ទេវិដ្ឋបត្តា សុភតិដ្ឋិ អាណតា
 វិមានចាសានេវ មនោរម
 ចរិវតា អន្តរសន្តិលោន
 សយម្បក ទេវគណា រម្មដ្ឋិ មិ
 ជ័យាយុតិ ទេវិមានមាតតដ្ឋិ ។
 បព្វដ្ឋិមនំ ធីយំ ។

បព្វដ្ឋិ លតាវិមានំ

[៣២] លតា ៦ សដ្ឋា ចរិវ ៦ ទេវតា
 អន្តិមុតិ រាជវស្ស សិរិមតោ
 សុតា ៦ រត្នា វេស្សវលាស្ស ជិតា
 រាជី មតិ ធម្មតុលោហិ សោភិតា^(១)
 បញ្ចតុ ធាវិយោ អកមិសុ ញ្ញាយិតិ
 សីតោនតិ ឧច្យលិនិ សិវំ ននិ
 តា គតុ ញ្ញាយិតា រមិត្យា ទេវតា

១ ម. លោក ៖

សុទ្ធដ៏ដឹង ខ្ញុំក្នុងការយល់ វិមានក្នុង
 លុះបានធ្វើអំពី ជាតុសលប្រាកដដូច្នោះ ក្នុងដីវលោក
 ហើយ ទើបបានចំណែកវៃអង្គ ប្រកបដោយសម្បត្តិទិព្វ
 វិសេស ដល់បែកត្រាយពន្ធកាយស្លាប់ពៅ ក្នុងបរលោក
 បានដល់ដូច្នោះទៅវា មកកើតក្នុងសុភតិ មានវិមាន
 ប្រាសាទជុំប្រសើរ ជាទីរីករាយវៃចិត្ត មានតួក្រសួង
 អម្បរវេហបម តួរទៅវាដែលបានគម្ពីរខ្ពង់ខ្ពស់ វៃចង
 ក្រេកអរនឹងខ្ញុំ ដែលបានឈរវៃដ៏ មកកាន់ទេវវិមាន ។
 ចប់ បព្វដ្ឋិមនំ ទំ ៣ ។

លតាវិមានំ ទី ៤

[៣២] តួរទៅវា រលោកលតា ១ សដ្ឋា ១ ចរិវ ១
 អន្តិមុតិ ១ សុតា ១ ជាតិកាន់ស្តុបវេស្សវលោ ជាស្តុប
 ប្រសើរ មានសិរិ ជាទីតាម្រើរៀន មានប្រាថ្នា ល្អ
 ដោយអុណធម៌ចំណីខ្លាយ តួរនាវិចារិវ ៨ មាត់ បានទៅ
 កាន់ស្តុនិ ដែលបានចិត្តគ្រងកំ មានផ្កាឧប្បល ជាទីរីករម
 ដើម្បីដ្ឋិត ក្នុងបរមវេស្សវលោ លុះតួរទៅវា
 កាន់នោះ បានដ្ឋិតទឹកក្នុងស្តុនិមានប្រហើយ ក៏រីករាយ

វិទ្យាស្ថាន គំរូយស្ស បារិវារក្សស្ស បុគ្គល លាភវិបាក
 ធម្មត្រា តាយំត្រា សុភាសិតំ ព្រា
 បុត្រាមិ តិ ឧប្បលមាល ជាវិជ
 អាវេន្ទិជំ កាព្យនស ជិក្ខុតោ
 បិកាត្តិ ឌុតិ ធាកេ សោកលោ
 ជំយាយុតិ គេន គតោ យសោ គវ
 កោលាសំ កន្ទ បតិលោ មិយតក
 វិសិដ្ឋតល្យាណិកាស្ស រូបតោ
 បទត្តិណា ធនុតិកវិជិត
 អាជំតុ លោ ភ្នំ ធាវាវ ធម្មតិកាតិ ។
 អហំ មនុស្សសុ មនុស្សក្ខតា
 ឧឡារកោតេ តុលេ សុណិសា អហោសិ
 អត្តាធិបា កត្តុ វសាធុតិជំ
 អប្បមត្តា ឧតោសដេ
 មនុស្សក្ខតា ធមហាវ អចារិកា
 បសន្តិកត្តា បតិមាភិកធម៌
 សធម៌វំ សស្សុវំ សទាសតិ
 អភិកធម៌ តម្កិ កតោ យសោ មម
 សាហំ គេន តុសលេន តម្កិ តា
 ។ ប. វិយាយុកា ។

វិទ្យាស្ថាន បារិវារក្សស្ស ៣ លាភវិបាក ៤
 កំព្រៀងសប្បាយ ហើយនាងសុភា បាននិយាយ ទើបនាង
 លកាថា ខ្ញុំសូមនាង ម្ចាស់នាងអ្នកទ្រង់សម្រង់ផ្កាប្បល
 ទ្រង់ប្រាប់ប្រៀក មានសម្បុរស្សកល្យ ដូចមាន
 មានវិញ្ញា ប្រកថាដោយស្នាមក្រហមល្បឿន ល្អដូចតាកាស
 (ដែលដុតពាក្យ) ជាស្រ្តីមានអាយុវែង យសរបស់នាង
 តើបុណ្យក្នុងកំភែនឱ្យ ម្ចាស់នាងដ៏ចំរើន នាងជាទី
 ស្រឡាញ់បំផុតរបស់ខ្ញុំ នាងល្អឆើតឆាយដោយចូរ ជាស្រ្តី
 ឈ្លាស ក្នុងការកំ ព្រៀង ប្រគំ តើដោយបុណ្យដូចខ្ញុំ
 ម្ចាស់នាង មានវែលយើងស្នាមហើយ ចូរព្រាប់យើង ។
 (នាងលនារឿយថា) ខ្ញុំកាលតែងជាមនុស្ស ក្នុងពួកមនុស្ស
 ជាតូចប្រសា ក្នុងក្រុមនាងភោគៈវិលីសលុប ខ្ញុំមិនបាន
 សេចក្តីក្រាម ប្រព្រឹត្តតាមវេណាចស្វាមី មិនប្រមាទ ក្នុង
 ទេពុសថ ជាមនុស្សនៅក្នុង មិនទាន់ចាស់ មានចិត្តប្រថៅ
 បាទញ្ញ័យមិឱ្យប្រាសប្រាណ បាទញ្ញ័យទៅទៅប្រសើរ មិ
 វត្តករក្នុង ម្តាយក្មេក (ទើបចង់ចូលនាងផ្លូវ) ព្រមទាំងខ្ញុំប្រុស
 ខ្ញុំស្រី ឱ្យក្រែកអរ យសរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំបានធ្វើហើយក្នុងកាល
 នោះ ខ្ញុំនោះបានដល់ខ្ញុំសេចក្តីវិសេស ក្នុងហេតុប៉ យ៉ាងអី

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ សុខនិកាយ
 ចតុត្ថិយៈ ១ សុខនិកាយ ១ សុខនិកាយ ១
 អាយុញ្ច វណ្ណញ្ច សុខំ ពលញ្ច
 ចំនុំ រត្តិ^(១) បដិបទ្ធិកោមលញ្ច ។
 សុត្តិ ទុត្តិ កាសតិ យំ អយំ លតា
 យំ ឆោ អប្បច្ឆិយ្ហ អត្តិក្កយំ ឆោ
 បតិឆោ កក្កញ្ចត្តិ^(២) វិសិដ្ឋា ឆារិទិ
 កតិ ចំ លេសិ បវរា ច ឆោតា
 បតិសុ ចច្ឆិ បវរាម^(៣) សទ្ធា
 បតិទូតា យថាភវន្តិ ឥត្តិយោ
 បតិសុ ចច្ឆិ បវរាម^(៤) សទ្ធា
 លទ្ធិមសេ កាសតិ យំ អយំ លតា
 សិបោ យថា បទ្ធកសាទុកោ ឆោ
 មហិទ្ធារិ បទ្ធកសាទុកោ ឆោ
 បសយ្ហ តទ្ធា ឥតោ ចតុត្ថយ
 ទុន្ទេ មិតោ ឆាណតិ មិសកោ ឆោ
 កថេវ សទ្ធា ឥធម អរិយសារិកា
 កត្តារិ ចំស្សាយ បតិ អទុត្តា

១ ទ. ទុត្តិ ។ ២ ទ. កិស្កាណនិកាយ ។ ៣ ទ. បទ្ធិកោ ។ ៤ ទ. បទ្ធិកោ ។ ៥. បទ្ធិកោ ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិហារនិកាយ

អាយុ ១ វណ្ណ ១ សុខ ១ ពល ១ ដោយកុសលកម្មនោះ
 ខ្ញុំបានកប់ប្រសប់ ខ្ញុំវិល្លាញជាទីកាយ ដើម្រើម ។
 ខាងលកខន្ធ កាលពាក្យណា ពាក្យនោះ(យើងតាំងខ្សោយ)
 ព្រះហឺយ ព្រះយើងតាំងខ្សោយ សូម្បីហេតុណា ខាងលក
 បានប្រាប់ (ហេតុនោះ) ដល់យើងថា ធម្មតាប្តីតាំងខ្សោយ
 ជាអ្នកស្ម័គ្រគ្រង ចំពោះយើងតាំងខ្សោយផង ជាគតិរបស់
 តាំងខ្សោយផង ជាទៅតាំងប្រសើរ របស់តាំង
 តាំងខ្សោយនោះផង ពួកយើងតាំងអស់ ទើបប្រព្រឹត្តទុវេទិ
 ចំពោះប្តីតាំងខ្សោយ ពួកស្រីប្រគំបត្តិ យោងណា ពួកយើង
 តាំងអស់ខ្លា ទើបប្រព្រឹត្តទុវេទិចំពោះប្តីតាំងខ្សោយ(យោងនោះ)
 ខាងលកខន្ធ កាលបាន ខ្ញុំសម្បត្តិណា ហើយកាល
 យើងតាំងខ្សោយ មែនបានខ្ញុំ (សម្បត្តិនោះ) សក្ខីសំហែ
 ជាសក្ខីសាច់ ប្រាប់ទៅកម្មផងក្តី កាស្រីយោទៅក្នុងក្តី
 ឆ្ការមហិទ្ធា (ក្តីប្រឡងវេទន៍) សុខទៅសង្ក្របចាប់សុ
 ខ្ញុំវិល្លាញត្រូវ ដែលបានជើងប្តីគ្រោះនេះ យោងណាបញ្ញ
 ខាងលកខន្ធ ជាស្រីមាមសទ្ធា ជាអរិយសារិកា
 ក្នុងសាសនានោះ កាស្រីយេវុទ្ធិ ហើយប្រគំបត្តិ

ខែវស្សា កំរយស្ស បរិច្ឆេទវស្ស បញ្ចម៌ គុត្តិលមែន
គោតិ វង្សា អនុកុយ្យ មន្ត្រី
សុត្តន្តិ សា ខោធនតំ ធម្មបារិដតិ ។
លករិមតំ ចរុត្តំ ។

បញ្ចម៌ គុត្តិលវិមាណំ

(៣៣) សត្តតន្តិ សុមេតុំ វមលោយ្យំ អភំធរយំ
សោ មិវ វង្សម៌ អន្តិ វសាណំ អេ យោហិ គោសិយាតិ។
អហិ តេ សវណំ យោមិ អមាណាចិយេ ពូជគោ
ធនំ ជយិ ស្សតិ សិ វេណុ សិ ស្សនាចរិយ វេស្សសីតិ។
អភិក្កុណ្ណេ វិណ្ណេ យា ត្វិ តិដ្ឋសិ ទេវតេ
ឱកាសេ ផ្តំ ធិសា សត្វា ឱសធិ វិយ តាវកា
តេ ធរ តាធិសោ វិណ្ណា តេ ធរ តេ ធិ ធម៌ ជ្ឈតិ
ឧប្បដ្ឋម៌ ច តេ កាតា យេ តេ ធិ មធសោ ចិយោ
ចុក្កម៌ តិ ទេវិ^(១) មហានុកាវេ
មនុស្សក្ខតា តិ មកាសិ ចុក្កិ

១ ឱ. វេ ។

ខែវស្សា បរិច្ឆេទវស្ស ១ ៣ គុត្តិលវិមាណ ១៥
ពានសម្ភាវៈ សត្តក្រោត គ្រមសន្តិកុំខុវសត្តិកិណញ្ច
ប្រព្រឹត្តមិ ហេ ចេ វិកាយកុតិ វាសុតិ តិយាវិ ចោវដេ ។
ចំ លករិមតំ ១ ២ ។
គុត្តិលវិមាណ ១៥

(៣៣) (មហាសត្តស្ការកុតិលៈ កោលថា) ខ្ញុំចម្រៀនខ្ញុំវិណ
បានវិទូ ធានសំឡេងពីកែវ ជាទីសប្បាយវិកាយ (សិស្សឈ្មោះ
មុសលៈ) នោះ ចង់ប្រឡងវិទូខ្ញុំ ក្នុងទិស្តមសម្រាប់លេង
ចង់គ្រោសិយៈ សូមប្រកាសឲ្យដឹងពីរបស់ខ្ញុំ។
(សក្កវេរិយកោលថា) ខ្ញុំជាខិតិយ មហេសតាន ខ្ញុំជាអ្នក
មូជាភាព្យ សិស្សនឹងមិធរណេកាច ចង់គ្រោតាវ្យ^(១)
លោកនឹងឈរសិស្ស ។

(ព្រះមហាមោក្ខណ្ណស្ការកោលថា) មាលវេរិយ បានធានុសប្ប
ដំរុន្យ្រិ ញ្ញាតិទិស ទាំងភូមិឱក្ខិ ដូចជាយត្រឹក សម្បវេស
បានវិបរមាន តើសម្រេចដោយវេណុដូចម្តេច ដលសម្រេចដល់
បានកុតិទីនេវេន កោតៈ ទាំងឡាយ លកខ័ម្ពយ ជាទីគាប់ចិត្ត
កោតៈ ទាំងនោះ ក៏គឺត្រឡឹង ដល់បានវេន តើដោយហេតុដូចម្តេច
មាលវេរិយ បានគាតុភាពច្រើន គាតុស្សមស្សនាវ
នាវិកាលកើត ជាមនុស្ស តើបានធ្វើឲ្យវេណុដូចម្តេច

១ ព្រះកាលបុត មហាសត្តនាមទ្រឹមណេកាវ្យរបស់សក្កវេរិយ ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិហារនុ

កោណសិ ឯវិញ្ញាណិកាទុកាវ

វិណ្ណោ ច តេ សទ្ធិនិសា បកាសតីតិ ។

សា នេវតា អត្តមនា ហេតុល្លាសេន បុច្ឆិតា
មញ្ញំ បុដ្ឋា វិយាភាសិ យស្ស កម្មស្សិទិ ជសិ

វត្តត្តមនាយិកា ធាវី

បវរា យោតិ នវេសុ ធាវីសុ

ឯវិ បិយ្យមនាយិកា មនាបិ

ទិទ្ធិសា លកតេ ឧបេន ហនិ

តស្ស មេ បស្ស វិមាទិ

អន្តរា កាមវណ្ណិយិហមស្មិ

អន្តរាសមាស្សហិ^(១) បវរា

បស្ស បុញ្ញានិ វិមាតំ

តេន មេ តានិសា វិណ្ណោ ។ បេ ។

វិណ្ណោ ច តេ សទ្ធិនិសា បកាសតីតិ ។

ឥតវិ ធម្មវិមាទិ យេនា វត្តនាយិកាវិមាទិ តថា វិញ្ញាតេត្ថិ ។

អភិក្កាណ្ណេន វិណ្ណោន ។ បេ ។

វិណ្ណោ ច តេ សទ្ធិនិសា បកាសតីតិ ។

១ ម. ឧបាសម្បស្សហិ ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិហារនុ

នាទិមាឧបាសម្បស្សិយំ តំនិសម្បរមេសំ

នាទិ កិក្ខិច្ឆាបំសត្វទិស វេរិយេបុណ្យដូចម្តេច ។

ទេវតានោះ ដែលព្រះមាត្រាចូលស្នូរហើយ មានចិត្តត្រេកអរលុះ

ព្រះមាត្រាចូលស្នូរហើយ ក៏ដោយស្រាយខ្លួនដែលខែកម្មនេះថា

នាវិទ្យាខ្លួនសំរាប់ខ្លួន ជាស្រីប្រសើរជាងដទៃទៀត

ស្រីពិនិច្ឆ័យ នារីនោះ ជាស្រីឱ្យឱ្យវត្តមានសភាព

ជាទីស្រឡាញ់ ទើបទៅកាប់ដំឡូង មានវិមានជាដើម

បានខ្លួនរបស់ខ្លួន ជាទីតាប់ចិត្តយ៉ាងនេះ សូមលោក

មើលមើល ខ្លួនវិមានរបស់ខ្លួននោះចុះ ខ្ញុំជាស្រីកម្សាន្ត

មានសម្បត្តិច្រើន ខ្ញុំជាស្រីប្រសើរជាងស្រីកម្សាន្តទាំង

មួយនាទី សូមលោកមើលខ្លួនដែល ខែបុណ្យព័ន្ធច្បាយ

ព្រោះបាតុភាព បានជាសម្បរមេសំខ្ញុំប្រាកដដូច្នោះ ។ បេ ។

តំនិសម្បរមេសំខ្ញុំ កិក្ខិច្ឆាបំ សត្វទិស ។

វត្តនាយិកាវិមាទ បណ្ឌិតសំដែងឱ្យពិស្តាយ៉ាងណា ចតុវិមាទ

ក្រៅនេះ បណ្ឌិតកម្សាន្តសំដែងឱ្យពិស្តាយ៉ាងនោះ ផងចុះ ។

(នាទិ) មានសម្បរ ជំរុំរឿង ។ បេ ។

តំនិសម្បរមេសំនាទិ កិក្ខិច្ឆាបំ សត្វទិស ។

វិមានភ្នំ គង្គិយស្ស បារិវារៈវិមាន បញ្ចម កុដ្ឋិលវិមាន
 សា ដេវតា អត្តមជា មោក្ខណ្ណាណេន បុត្រិតា
 ១ ២ ១ យស្ស កុដ្ឋស្សិទ្ធិ ផលី
 កុដ្ឋុត្តមតាយិកា ធាវី
 បវា ហោតិ នរេសុ ធាវីសុ
 ឯវិ មិយ្យមតាយិកា មជាមី
 ធិត្ថិ សាលកេត ឧបេច្ច ហធិ
 តស្ស មេ បស្ស វិមានិ
 អន្តរ កាមវណ្ណិទិហមស្សិ
 អន្តរសហស្សហិ បវា
 បស្ស ចុញ្ញាទិ វិបាតិ
 កេន មេ តាទិសោ វណ្ណា ១ ២ ១
 វណ្ណា ១ ២ សព្វទិសោ បភាសតិ ១
 អភិក្កុទ្ធនេន វណ្ណា ១ យា ត្ថិ តិដ្ឋសិ ដេវតេ
 ១ ២ ១ ទិសទិ វិយ ការកា
 កេន កេ តាទិសោ វណ្ណា ១ ២ ១
 វណ្ណា ១ កេ សព្វទិសោ បភាសតិ ១
 សា ដេវតា អត្តមជា មោក្ខណ្ណាណេន បុត្រិតា
 ១ ២ ១ យស្ស កុដ្ឋស្សិទ្ធិ ផលី

វិមានភ្នំ បារិវារៈវិមាន ១ ២ កុដ្ឋិលវិមាន ១ ២
 ទេវតាខាង វិសេន្តរាមោក្ខណ្ណានុស្សាយិយ មាណសិក្រុកកា
 ១ ២ ១ ផលវិធកម្មនេះថា
 ធាវិទ្ធិទ្ធិវិធានីកុដ្ឋម ជាស្រីប្រសើរជាងជនប្រុសស្រី
 ចំណីឡាយ ធាវិទា ជាស្រីទ្រទ្រវិក្រមានសភាពជាទី
 ស្រឡាញ់ ទើបទៅកាន់យ៉ាង មានវិមានជាយើម បាន
 ទ្រវិរបស់ទិព្វ ជាទីគាប់ចិត្តយ៉ាងនេះ សូមលោកមើល
 មើល ទ្រវិវិមានរបស់ខ្ញុំនោះចុះ ខ្ញុំជាស្រីអប្បរមា
 សម្បូរជាទីប្រាថ្នា ខ្ញុំជាស្រីប្រសើរជាងស្រីអប្បរមា
 មួយពាន់ សូមលោកមើល ទ្រវិផលវិធកម្មចំណីឡាយ
 ប្រាមហេតុនោះ បានជាសម្បូររបស់ខ្ញុំប្រាកដដូច្នោះ ១ ២ ១
 ចំណីសម្បូររបស់ខ្ញុំ កុំភ័យស្រី សព្វទិស ១
 ម្ចាស់ទេវតា បានមានសម្បូររុងរឿង ១ ២ ១ ដូចគ្នាយត្រឹក
 សម្បូររបស់បាន ប្រាកដដូច្នោះ តើដោយបុណ្យដូចម្តេច ១ ២ ១
 ចំណីសម្បូររបស់បាន កុំភ័យស្រី សព្វទិស ១
 ទេវតាខាង វិសេន្តរាមោក្ខណ្ណានុស្សាយិយ មាណសិក្រុកកា
 ១ ២ ១ ផលវិធកម្មនេះថា

សុត្តនិបិដក ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិហារនុ

កន្ទុក្កមនាយិកា ធាវី
បវរា ហោតិ ឧបេសុ ធាវីសុ
ឃវំ ចិយ្យបនាយិកា មនាមិ
ទិទ្ធិ សា លកកេ ឧបេច្ច ហំទំ
តស្សា តេ បស្ស វិហារិ
អច្ចវា កាមវណ្ណិទិមាមស្មំ
អច្ចវាសហស្សហំ បវរា
បស្ស បុញ្ញានំ វិចាតំ

កេន មេ តាទិសោ វិណ្ណា ។ បេ ។

វិណ្ណា ច មេ សត្វទិសា បកាសតិទិ ។

អភិក្កាទ្កន វិណ្ណន យា ភំ តិដ្ឋសំ ទេវតេ
ឧកាសេន្តិ ទិសា សព្វា ឧសនី វិយ តាវកា

កេន តេ តាទិសោ វិណ្ណា ។ បេ ។

វិណ្ណា ច តេ សត្វទិសា បកាសតិទិ ។

សា ទេវតា អក្កមថា មោក្កល្យានេន បុច្ឆិតា
។ បេ ។ យស្ស កម្មស្សិទំ ផលំ

ផលុក្កមនាយិកា ធាវី

បវរា ហោតិ ឧបេសុ ធាវីសុ

សុត្តនិបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិហារនុ

តាវិទ្ធិវុក្ក្រៀន្ត្រកម្មនីកុម ជាស្រីប្រសើរជាងផន
ប្រុសស្រីពិនិច្ឆយ ធាវីនោះ ជាស្រីឱ្យឱ្យកុម
សកត ជាស្រីឱ្យញ៉ំ ទើបទៅកាន់យាន មានវិមាន
ជាដើម បានខ្លាចសេចក្តី ជាទីគាប់ចិត្តយ៉ាងនេះ សូម
លោកមើលមើល ឱ្យវិមានរបស់ខ្ញុំនោះចុះ ខ្ញុំជាស្រីអប្ប
មានសម្បូរជាទីប្រាថ្នា ខ្ញុំជាស្រីប្រសើរជាងស្រីអប្បវាង
មួយនោះ សូមលោកមើល ឱ្យផលនៃបុណ្យចាំទិព្វាយ

ព្រោះហេតុនោះ បានជាសម្បូររបស់ខ្ញុំ ប្រាកដដូច្នោះ ។ បេ ។
ចាំសម្បូររបស់ខ្ញុំ ក៏ក្លីច្បាស់ សព្វទិស ។

ឆ្មារទៅវា បានមានសម្បូរដ៏លឿន ញឹកជិតសំខាន់ព្រឹក្សិ ដូចក្តាយព្រឹក
សម្បូររបស់ខាង ប្រាកដដូច្នោះ តើដោយបុណ្យដូចម្តេច ។ បេ ។

ចាំសម្បូររបស់ខាង ក៏ក្លីច្បាស់ សព្វទិស ។

ទៅតាងនោះ ដែលព្រះមោក្កល្យានសូរហើយ មានចិត្តស្រេកអរ
។ បេ ។ ផលនៃកម្មនេះជា

ធាវី អ្នកឱ្យ ឱ្យវិទ្ធិឈឺ ជំងឺកុម
ជាស្រីប្រសើរ ជាងផនប្រុសស្រីពិនិច្ឆយ

វិហារនៃស្តី គន្លងស្នា បង្កើតស្នា បញ្ចប់ គុណវិហារ
 ឃឹក ចិយ្យបទាយិកា មនាវិ
 ជិត្តិ សា លកតេ ឧបេច្ច ហំជំ
 កស្សា មេ បស្ស វិហារំ
 អន្តរា កាមវណ្ណំជំហមស្មិ
 អន្តរាសហស្សាហិ មវរា
 បស្ស បុណ្ណំ វិហារំ

កេណ មេ តានិសោ វណ្ណា ។ មេ ។

វណ្ណា ច មេ សព្វនិសោ បកាសតិគិ ។

អតិក្កន្តេន វណ្ណេន យោ ត្វិ តិជ្ជសិ ទេវតេ
 ឱកាសេន្តិ និសោ សព្វា ឱសតិ វិយ តារកា
 កេណ កេ តានិសោ វណ្ណា ។ មេ ។

វណ្ណា ច កេ សព្វនិសោ បកាសតិគិ ។

សា ទេវតា អត្តមថា មោក្កល្យាទេន បុច្ឆិតា
 ។ មេ ។ យស្ស កុខស្ម័នំ ផលំ

រស្មត្តមទាយិកា ទារី
 មវរា ហោតិ ទេសុ ទារីសុ
 ឃឹក ចិយ្យបទាយិកា មទាបិ
 ជិត្តិ សា លកតេ ឧបេច្ច ហំជំ

វិហារនៃ បរិច្ឆេទក្ក ទំ ៣ គុណវិហារ ទំ ៥

តារិទារ ជាស្រ្តីឱ្យឱក មានសភាពជាច្រើនឡាញ់
 ទើបទៅកាន់ហែន មានវិហារជាដើម បានខ្ញុំរបស់ខ្ញុំ
 ជាទីតាមចិត្តយ៉ាងនេះ សូមលោកអង្គលើស ឱ្យវិហារ
 របស់ខ្ញុំនោះចុះ ខ្ញុំជាស្រ្តីអប្បរា មានសប្បុរ
 ជាទីប្រាថ្នា ខ្ញុំជាស្រ្តីប្រសើរ ជាងស្រ្តីអប្បរា
 មួយនាម សូមលោកអង្គលើស ឱ្យផលនៃបុណ្យពុទ្ធសាសនា

ប្រការចាតុនោះ បានជាសប្បុររបស់ខ្ញុំប្រាកដដូច្នោះ ។ មេ ។
 ពុទ្ធសាសនា បានជាសប្បុររបស់ខ្ញុំ កិត្តិច្ចាស់ សព្វទិស ។

គ្នាលទេវតា បានមានសប្បុរដ៏ល្អឡើង ញ៉ាតិទិសពុទ្ធសាសនា
 ផ្កាយព្រឹក សប្បុររបស់បានប្រាកដដូច្នោះ តើដោយបុណ្យដូចម្តេច
 ។ មេ ។ ពុទ្ធសាសនា បានជាសប្បុររបស់ខ្ញុំ កិត្តិច្ចាស់ សព្វទិស ។

ទេវតានោះ ដែលព្រះពោធិសត្វស្តេចយើង មានចិត្តប្រកថា
 ។ មេ ។ ផលនៃកម្មនេះថា

តារិ ឱ្យឱកមានសេដ្ឋកិច្ច ជាស្រ្តីប្រសើរជាង
 ផនប្រុសស្រីពុទ្ធសាសនា តារិទារ ជាស្រ្តីឱ្យឱក
 មានសភាពជាច្រើនឡាញ់ ទើបទៅកាន់ហែន មាន
 វិហារជាដើម បានខ្ញុំរបស់ខ្ញុំ ជាទីតាមចិត្តយ៉ាងនេះ

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិទានវគ្គ
តស្ស មេ បស្ស វិទានំ
អន្ធក កាមវណ្ណំ ទីហមស្មិ
អន្ធកសហស្សហិ មវក
បស្ស បុត្តានំ វិទានំ

គេន មេ ភានិសោ វណ្ណា ។ មេ ។

វណ្ណា ច មេ សត្វនិសា មភាសនីតិ ។

អភិក្កន្តេន វណ្ណេន យា ភិ តិដ្ឋសិ ទេវតេ
។ មេ ។ ឱសនី វិយ ការកា

គេន មេ ភានិសោ វណ្ណា ។ មេ ។

វណ្ណា ច មេ សត្វនិសា មភាសនីតិ ។

សា ទេវតា អត្តមថា មោក្ខល្លានេន បុទ្ធិកា
។ មេ ។ យស្ស កុដ្ឋស្សិទិ ផលិ

កដ្ឋកញ្ចុដ្ឋិ កំ អហមនាសី
កស្សបស្ស កកវកា ដូបស្មិ
តស្ស មេ បស្ស វិទានំ
អន្ធក កាមវណ្ណំ ទីហមស្មិ
អន្ធកសហស្សហិ មវក
បស្ស បុត្តានំ វិទានំ

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិទានវគ្គ
សូមលោកមើល ខ្ញុំវិទានរបស់ខ្ញុំនោះចុះ
ខ្ញុំក៏ស្រ្តីអប្សរ មានសម្បូរជាច្រើន ខ្ញុំក៏
ស្រ្តីប្រសើរ ជាងស្រ្តីអប្សរ ទាំងមួយពាន់
សូមលោកមើល ខ្ញុំផលនៃបុណ្យទាំងឡាយ

ព្រោះហេតុនោះ មានសម្បូររបស់ខ្ញុំច្រើនដូច្នោះ ។ មេ ។

ទាំងសម្បូររបស់ខ្ញុំ ក៏ភ្ជួរស្រស់ សព្វទិស ។

ម្ចាស់ទេវតា មានមានសម្បូរទៀត ។ មេ ។ ដូចផ្កាយច្រើន

សម្បូររបស់ខាង ច្រើនដូច្នោះ តើដោយបុណ្យដូចម្តេច ។ មេ ។

ទាំងសម្បូររបស់ខាង ក៏ភ្ជួរស្រស់ សព្វទិស ។

ទេវតានោះ ដែលព្រះមាតុលានស្សរោយ មានចិត្តក្រេកអរ

។ មេ ។ ផលនៃកម្មនេះថា

ខ្ញុំបានឱ្យនូវគ្រឿងប្រសើរ មានក្នុងក្រអូប លើស្នូលនៃ

ព្រះមានព្រះភាគ ប្រង់ព្រះនាមកស្សប សូមលោកមើល

មើលខ្ញុំវិទានរបស់ខ្ញុំនោះចុះ ខ្ញុំក៏ស្រ្តីអប្សរ មានសម្បូរ

ជាច្រើន ខ្ញុំក៏ស្រ្តីប្រសើរ ជាងស្រ្តីអប្សរ ទាំង

មួយពាន់ សូមលោកមើល ខ្ញុំផលនៃបុណ្យទាំងឡាយ

វិមានខ្ពស់ ភ័យស្ស បាវចនាវង្ស បញ្ចប់ ក្នុងវិមាន

នេន មេ តានិសោ វណ្ណា ៗ បេ ៗ

វណ្ណា ង មេ សព្វនិសោ បកាសតិគិ ។

ក៏តវិធានវិមាន យថា គន្ធបញ្ចុដ្ឋលីកំ វិមាន តថា វិគ្គារតត្ថំ។

អភិក្កន្ធន វណ្ណា ៗ បេ ៗ

វណ្ណា ង តេ សព្វនិសោ បកាសតិគិ ។

សា ទេវតា អគ្គមតា មោក្ខណ្ឌទេន បុត្រតា

ៗ បេ ៗ យស្ស តាម្មស្សិទ្ធិ ដលំ

ភិក្ខុ បាហិ ភិក្ខុនិយោ ង

អន្តសាមិ បន្តបដិបន្ត

តេសាហិ ធម្មិ សុត្តាន

ឯក្កុបោសថិ ឧបវសិស្សិ

តស្ស មេ បស្ស វិមានំ

អន្តរ កាមវណ្ណំ ដំបាមស្មិ

អន្តរសហស្សនិហិ បវរា

បស្ស ធម្មញ្ញំ វិចារកំ

នេន មេ តានិសោ វណ្ណា ៗ បេ ៗ

វណ្ណា ង មេ សព្វនិសោ បកាសតិគិ ។

អភិក្កន្ធន វណ្ណា ៗ បេ ៗ

វិមានខ្ពស់ បាវចនាវង្ស ៣ ក្នុងវិមាន ១៥

ព្រោះហេតុនោះ បានជាសម្បូរបស់ខ្ញុំ ប្រាកដជ្រុញៗ ៗ បេ ៗ

តាំងសម្បូរ របស់ខ្ញុំ ក៏ក្តីច្បាប់ សព្វទិស ។

វិមាន ៤ ក្រៅនោះ បណ្តើរតប្បិសិវិធីឱ្យកិស្តា ដូចគ្នាបញ្ចុដ្ឋលីកំវិមាន

ផងចុះ ។

មានសម្បូរ ជំរុំជ្រើក ៗ បេ ៗ

តាំងសម្បូរ របស់នាង ក៏ក្តីច្បាប់ សព្វទិស ។

ទៅការនោះ ដែលព្រះមហាក្សត្រសួរហើយ មានចិត្តត្រេកអរ

ៗ បេ ៗ ផលវៃនកម្មនេះថា

ខ្ញុំបានឃើញខ្ញុំពួកកុំ ឱនីពួកកុំ ដើរទៅកាន់ផ្លូវ

ខ្ញុំបានស្តាប់ដំបូ របស់កុំឱនីកុំទាំងនោះ ហើយ

រក្សា ខ្ញុំទេបោសបីអស់ ១ ថ្ងៃ សូមរោគមើល គូ

វិមានរបស់ខ្ញុំនោះចុះ ខ្ញុំជាស្រ្តីអច្ឆរ មានសច្ចុរដោចិ

ក្រាម ខ្ញុំជាប្រិប្រសើរ ជាស្រ្តីអច្ឆរ តាំងមួយពាន់

សូមរោគ មើលមើលខ្ញុំផលវៃបុណ្យតាំងច្បាយ

ព្រោះហេតុនោះ បានជាសម្បូរបស់ខ្ញុំ ប្រាកដជ្រុញៗ ៗ បេ ៗ

តាំងសម្បូររបស់ខ្ញុំ ក៏ក្តីច្បាប់ សព្វទិស ។

មានសម្បូរ ជំរុំជ្រើក ៗ បេ ៗ

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិហារនុ

វិណ្ណា ច ភេ សព្វទិសា បកាសតីតិ ។

សា ទេវតា អគ្គមនា មោក្ខល្លានេន បុត្តិកា
។ មេ ។ យស្ស កម្មស្សំទិ ដលី

ឧទកេន បិតា ឧទកិ អនាសី
កិក្កុនោ ចិក្កេន វិឃ្យសន្នេន
តស្សា មេ បស្ស វិហារិ
អដ្ឋក កាមវណ្ណិដីមាមស្មិ
អន្ធរាសហស្សាហិ បវរា
បស្ស បុញ្ញាដិ វិហារិ

តេន មេ ភាទិសោ វិណ្ណា ។ មេ ។

វិណ្ណា ច មេ សព្វទិសា បកាសតីតិ ។

អកិក្កាន្តេន វិណ្ណាន ។ មេ ។

វិណ្ណា ច ភេ សព្វទិសា បកាសតីតិ ។

សា ទេវតា អគ្គមនា មោក្ខល្លានេន បុត្តិកា
។ មេ ។ យស្ស កម្មស្សំទិ ដលី

សស្សញ្ញាហិ សស្សរេ ច
ចណ្ឌិកេ កោនេន ច បវុសេ ច
អនុស្សយ្យិកា ឧបដ្ឋាសី

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិហារនុ

តាំងសម្បរបស់ខាង កិក្ខិច្ចាស់ សព្វទិស ។

ទៅគាតោះ ដែលព្រះមោក្ខល្លានស្រហើយ មានចិត្តត្រេកអរ
។ មេ ។ ផលខែកម្មទេវតា

ខ្ញុំឈរក្នុងទឹក មានវិទូជ្រះថ្លា បាចប្រគេនទឹកដល់កិក្ខុ
សូមលោកមើល គួរវិចារបស់ខ្ញុំនាពុទ្ធ ខ្ញុំជាស្រ្តីអប្សរ
មានសម្បទៅទីប្រាថ្នា ខ្ញុំជាស្រីប្រសើរជាងស្រ្តីគប្បតាំង
មួយពាន់ សូមលោកមើលមើល គួរផលខែបុណ្យទាំងឡាយ

ព្រោះហេតុនោះ បាចជាសម្បរបស់ខ្ញុំ ប្រាកដដូច្នោះ ។ មេ ។

តាំងសម្បរបស់ខ្ញុំ កិក្ខិច្ចាស់ សព្វទិស ។

មានសម្ប ជុំវិញទៀត ។ មេ ។

តាំងសម្បរបស់ខាង កិក្ខិច្ចាស់ សព្វទិស ។

ទៅគាតោះ ដែលព្រះមោក្ខល្លានស្រហើយ មានចិត្តត្រេកអរ
។ មេ ។ ផលខែកម្មទេវតា

ខ្ញុំមិនមានសេចក្តីច្រវែលន បាចបំរើម្តាយក្មេក និងឪពុក

ក្មេក ដែលកាចផង ទាំងប្រើផង កាប្រក់ផង

វិមានក្នុង គឺឈរ ព្រះច្បងក្រសួ បញ្ចប់ ក្នុងវិមាន
 អប្សរត្តា សតេន សីលេន
 តស្ស មេ បស្ស វិមាន
 អច្ឆរ កាមវណ្ណិយី ហមស្មី
 អច្ឆរសហស្សាហំ បវរ
 បស្ស បុញ្ញាធំ វិចារី
 តេន មេ តានិសោ វណ្ណា ១ បេ ១
 វណ្ណា ១ មេ សត្វទិសា បកាសតីតិ ១
 អភិក្កន្តេន វណ្ណា ១ បេ ១
 វណ្ណា ២ តេ សត្វទិសា បកាសតីតិ ១
 សា ទេវតា អត្តមយា មោក្ខស្រ្តីនេន បុត្តិកា
 ១ បេ ១ យស្ស កាម្មស្រ្តីនិ ផលី
 បរកម្មការិយី អាសី
 អត្ថេនាគត្តិកា ពាសី
 អត្តោនយា អនតមាធំ
 សិវិកាតិធំ សក្កស្ស កាតស្ស^(៦)
 តស្ស មេ បស្ស វិមាន
 អច្ឆរ កាមវណ្ណិយី ហមស្មី
 អច្ឆរសហស្សាហំ បវរ

៦ ៨ កាស្ស ។

វិមានក្នុង ព្រះច្បងក្រសួ ១ ៣ ក្នុងវិមាន ២ ៥
 ខ្ញុំមិនមានសេចក្តីប្រាម ក្នុងសីល បេស្មីខ្លួន
 សូមលោកមើល ខ្ញុំវិមាន បេស្មីខ្លួនចុះ
 ខ្ញុំជាស្រ្តីអប្សរ មានសម្បុរជាទីប្រាថ្នាខ្ញុំជាស្រ្តី
 ប្រសើរជាងស្រ្តីអប្សរទាំងមួយពាន់ សូមលោក
 មើលមើល ខ្ញុំផលវៃបុណ្យទាំងឡាយ
 ប្រាមហេតុនោះ បានជាសម្បុរបេស្មី ខ្ញុំប្រាកដចុះ ១ បេ ១
 ទាំងសម្បុរបេស្មី ក៏ភ័ក្ត្រសំ សព្វទិស ១
 មានសម្បុរ ដ៏ធ្វើរឿង ១ បេ ១
 ទាំងសម្បុរបេស្មី ក៏ភ័ក្ត្រសំ សព្វទិស ១
 ទៅនោះ ដែលព្រះបាទស្រ្តីស្រ្តីស្រ្តី មានចិត្តក្រអករ
 ១ បេ ១ ផលវៃកម្មនេះថា
 ខ្ញុំជាពាសី ធ្វើការប្រើវិទេនដទៃ មិនខ្ញុំលាច្រមុសរោយគំពូកា
 (ទាំងពួក) ជាស្រ្តីមិនមានសេចក្តីប្រាម ចិនមើលហិយភ
 ជាអ្នកវិចារីលក្ខខ្ញុំចំណែកបេស្មីខ្លួន (ដល់ដទៃអ្នកប្រកា)
 សូមលោកមើល ខ្ញុំវិមានបេស្មីខ្លួនចុះ ខ្ញុំជាស្រ្តីអប្សរ មាន
 សម្បុរជាទីប្រាថ្នា ខ្ញុំជាស្រ្តីប្រសើរជាងស្រ្តីអប្សរទាំងមួយពាន់

សុត្តន្តបិដក វុទ្ធភិកាយស្ស វិហារក្ក
 បស្ស បុញ្ញានិ វិហារកំ
 តេន មេ តានិសោ វណ្ណា ។ ថេ ។
 វណ្ណា ច មេ សត្វទិសា បកាសត្តិ ។
 អភិក្កន្តន្ត វណ្ណា យោ ភ្នំ តិដ្ឋសិ ទេវតេ
 ។ ថេ ។ ឱសនី វិយ តារកា
 តោន តេ តានិសោ វណ្ណា ។ ថេ ។
 វណ្ណា ច តេ សត្វទិសា បកាសត្តិ ។
 សា ទេវតា អត្តមទា មោត្តល្យាទេន បុត្តិកា
 ។ ថេ ។ យស្ស កាម្មស្សនិ ដលី
 ទំរោននមហំ អនាសិ
 ភិក្កុនោ មិណ្ឌាយ ទរន្តស្ស
 តស្ស មេ បស្ស វិហានិ
 អន្តរា កាមវណ្ណានិ បាមស្មិ
 អន្តរាសហស្សហំ បរា
 បស្ស បុញ្ញានិ វិហារកំ
 តេន មេ តានិសោ វណ្ណា ។ ថេ ។
 វណ្ណា ច មេ សត្វទិសា បកាសត្តិ ។

សុត្តន្តបិដក វុទ្ធភិកាយ វិហារក្ក
 សូមលោកមើលមើល ភ្នំដែលនៃបុណ្យចាំទ្បយ
 ព្រោះហេតុនោះ បានជាសម្បុរបស់ខ្ញុំ ប្រាកដផ្សំឆ្មោះ ។ ថេ ។
 ចាំនិសម្បុរបស់ខ្ញុំ កិក្ខិច្ចាសំ សត្វទិស ។
 ឆ្មោះទៅក បានមានសម្បុរជំរុះរៀន ។ ថេ ។ ដូចគ្នាយព្រឹក
 សម្បុររបស់ខាង ប្រាកដផ្សំឆ្មោះ តើដោយបុណ្យដូចម្តេច ។ ថេ ។
 ចាំនិសម្បុរបស់ខាង កិក្ខិច្ចាសំ សត្វទិស ។
 ទៅការនោះ ដែលព្រះពោធិ៍សាត់សូមហើយ មានចិត្តក្រេកអរ
 ។ ថេ ។ ដែលនៃកម្មនេះថា
 ខ្ញុំបានឲ្យខ្លះបាយលាយដោយទឹកដោះស្រស់ ដល់
 ភិក្ខុភាវ័ ពិបិណ្ឌបុត សូមលោកមើល ភ្នំវិហារ
 របស់ខ្ញុំនោះចុះ ខ្ញុំជាស្រ្តីអច្បរ មានសម្បុរជាទី
 ប្រាថ្នា ខ្ញុំជាស្រីប្រសើរជាងស្រ្តីអច្បរចាំនិមួយពាន់
 សូមលោកមើលមើល ភ្នំដែលនៃបុណ្យចាំទ្បយ
 ព្រោះហេតុនោះ បានជាសម្បុរបស់ខ្ញុំ ប្រាកដផ្សំឆ្មោះ ។ ថេ ។
 ចាំនិសម្បុរបស់ខ្ញុំ កិក្ខិច្ចាសំ សត្វទិស ។

វិមានភ្នំស្នំ គង្គយស្ស ពាច្ឆ័យកុស្តស្ស បញ្ចប់ ត្រូវលើក
តែសុ បញ្ចវិសតិវិមានំ យេជា ទិវោនននាយិកាវិមានំ
គជា វិគ្គាវេតត្ថំ ។

អភិក្ករាធិន វិណ្ណា ១ បេ ។

វិណ្ណា ១ តេ សត្វនិសា បកាសតិ ។

សា ធរវតា អត្តមថា ខោត្តល្យាណ បុត្តិកា
។ បេ ។ យស្ស កម្មស្សនិ ផលំ

១- ជាណិភំ អហមនាសិ

២- តិម្ពវុសកំ ។ បេ ។

៣- ឌុដ្ឋទណ្ឌិកំ

៤- កក្ការុកំ^(១)

៥- ឯណ្ណលុកំ

៦- វស្សិបត្តិ^(២)

៧- យាសកំ

៨- ហត្តប្បតាមកំ

៩- សាកម្មដ្ឋិ

១០- បុត្តកម្មដ្ឋិ

១១- មូលកំ

១២- ធិម្ពដ្ឋិ

១ ឧ. ព្យាដិ ។ ២ ឧ. ម. វិទ្យិសិ ។

វិមានកុ ពាច្ឆ័យកុ ទី ៣ ត្រូវលើក ទី ៥

បណ្ណាវិមានចាំនោះ វិមាន ២៧ បណ្ណាតត្បិសិ ជេនិធិតិស្តា
ដូចវិភោគតាយិកាវិមាន ជេនិច្ច ។

មានសម្បុរ មីរុជ្យៀន ។ បេ ។

សម្បុរបេសំ ធានី កិក្ខិច្ឆាសំ សត្វទិស ។

ទៅគោរព វិសេស្វរោហិត្តាណស្ស ហើយ មានចិត្ត ក្រកអ

។ បេ ។ ផលវិភោគតាយិកា

១ ខ្ញុំបាទឲ្យ ស្តាំកំ

២ ។ បេ ។ ផ្នែកឆ្វាប

៣ អំពៅ ១ កំណត់

៤ ផ្នែកសក់

៥ ផ្នែកត្បូង

៦ ផ្នែកសក់ស្រូវ

៧ ផ្នែកកំប្រាង

៨ ចក្រនៃសម្រាប់កំដៅដៃ

៩ អង្កត់ ១ ក្តាប់

១០ ផ្កា ១ ក្តាប់

១១ មើមដីឡូត

១២ ស្និតស្នា ១ ក្តាប់

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ ស្ស វិមាធិន្ត

- ១៣ - អម្ពកញ្ជីកំ
  - ១៤ - គោណិមិដ្ឋដ្ឋងំ^(១)
  - ១៥ - កាយតន្តំ
  - ១៦ - អិសតន្តកំ^(២)
  - ១៧ - អយោតបន្តិ
  - ១៨ - វិទូបដំ
  - ១៩ - តាលបន្តិ^(៣)
  - ២០ - មោហន្តិ
  - ២១ - ធន្តិ
  - ២២ - ឧបាហនំ
  - ២៣ - បូរិ
  - ២៤ - មោធនំ
  - ២៥ - សត្វសិ^(៤) អមាមទាសិ
- កិក្កុខោ ចិណ្ណាយ ធរន្តស្ស
 តស្ស មេ ធរស្ស វិមាធនំ
 អន្តរា កាមវណ្ណិធិមាមស្មិ
 អន្តរាសហស្សហិ^(៥) មវិរា

១ ម. គោណិមិដ្ឋងំ ។ ២ ឌ. អិសន្តកំ ។ ៣ ឌ. កាមវណ្ណំ ។ ៤ ឌ. សត្វសិកំ ។
 ៥ ឌ. អន្តរាសហស្សស្សហិ ។ ឌ. អន្តរាសហស្សស្សហិ ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិមាធិន្ត

- ១៣ ព្រឹកស្វាយ
- ១៤ គ្រាបល្លប្បក
- ១៥ វត្តនាមចរន្តិះ
- ១៦ យោអបាគ្រ
- ១៧ សំរាត់អយោអ
- ១៨ ផ្លុំអនាមជ្រុតិស
- ១៩ ផ្លុំអស្មិកាតាអ
- ២០ ផ្លុំអកុយរក្ខក
- ២១ ធរ្រ
- ២២ ស្ស្រកជើង
- ២៣ នំ
- ២៤ គ្រវិថី
- ២៥ ខ្ញុំបាទប្រគេន ទំគ្រៀម
- ធរសិកុ ដែលគ្រាចំទៅដើម្បីចិណ្ណ បាត
- សូមរលោកមើល ខ្ញុំវិមាធរបស់ខ្ញុំនោះចុះ
- ខ្ញុំជាស្រ្តីអប្សរ មានសប្បុរ ជាទីប្រាថ្នា
- ខ្ញុំជាស្រីប្រាសិរដោយស្រ្តីអប្សរទាំងមួយពាន់

វិមានវត្តស្តី ឈិយស្ស បារិច្ឆន្តជន្តស្ស ធម្មំ ទុទ្ទល្លវិមានំ
 បស្ស បុត្តានំ វិហាកំ
 តេជ មេ កាធិសោ វណ្ណោ ។ មេ ។
 វណ្ណោ ឆ មេ សព្វនិសា បកាសាតិកំ ។
 ស្វាគតំ វត មេ អជ្ជ សុប្បកាតំ សុប្បាដ្ឋិតំ
 យំ អនុសំ ទេវតាយោ អន្ទរ កាមវណ្ណិយោ
 កាសាហំ^(១) ធម្មំ សុទ្ធាន កាហាមិ កុសលំ គហិ
 ធានេន សមចរិយាយ សំយមេន ធមេន ច
 សាហំ កត្ត កមិស្សាមិ^(២) យត្ត កត្តា នសោទេវតំ ។
 ទុទ្ទល្លវិមានំ បញ្ចមំ ។

ធម្មំ ទុទ្ទល្លវិមានំ

[៣២] ធម្មំល្លវិមានំ^(៣) យសសា ច យសស្សីរិ
 សព្វេ ទេវេ កាវតិសេ វណ្ណោ អតិរេចសំ^(៤)
 ធស្សនំ ហិកេដាចាមិ វង្គំ បមមធស្សនំ
 កស្មា កាយា ធុ អាគម្ម ធានេន កាសសេ មមន្តិ ។

១ ឆ. ឥហាហំ ។ ២ ឆ. ស្វាហំ កុត្តា កត្តាមិ ។ ៣ ឆ. ទុទ្ទល្លវិមានំ ។ ឆ. ទុទ្ទល្លវិមានំ ។
 ៤ ឆ. អតិរេចសំ ។

វិមានវត្ត បារិច្ឆន្តករ្ត ទី ៣ ទុទ្ទល្លវិមានំ ៦
 សូមាលកាមិលមើល ខ្ញុំវង្សនៃបុណ្យភ័យខ្លាច

ប្រោះហេតុនោះ បានជាសម្បុរចេសំខ្ញុំ ប្រាកដច្បាញោះ ។ មេ ។
 ភ័យសម្បុរចេសំខ្ញុំ ក៏ភ្លឺច្បាស់ សព្វចំ.ម ។
 ឧប្បំ ជំរឺណិមេកនៃអញក្នុងវិជ្ជាខ្លះ ជាការល្អណាស់គឺ វិជ្ជាខ្លះភ្លឺ
 ងាយ ការក្រែកខ្លើង កំភីដំណេកល្អណាស់ ប្រោះអញបាន
 ឃើញកុកទៅតា ជាស្រ្តីអប្សរមានសម្បុរជាទីប្រាថ្នា កត្តាអញ
 នោះ បានស្តាប់ចមិចេសំកុកទៅតាភិវិខានៈ គឺវិបានធ្វើសុសល
 គ្រឿង ដោយការឱ្យបានផង ដោយការប្រព្រឹត្តិស្មើផង ដោយ
 ការស្មើមផង ដោយការទូឱ្យបានផង អ្នកផង ទៅក្នុងទីណា
 ហើយមិនសាយសោក កត្តាអញនោះ គឺវិទៅក្នុងទីនោះផង ។
 ចប់ ទុទ្ទល្លវិមានំ ៨ ។

ទុទ្ទល្លវិមានំ ទី ៦

[៣២] (ភាគកថាស្វរក) ភាគ ៥. ឧបម្បុរជំរឺត្រឡប់ មានយសកទ្ធី
 កុកទៅតា ជាទំនាវក្នុងវិជ្ជាវិសេ ដោយយសផង ដោយសម្បុរផង
 ខ្ញុំមិនដែលឃើញ(ភាគ)សោះ ឃើញម្តងនេះឈ្មោះជាឃើញជាដំបូង
 ភាគមកកំភីកុកទៅតាជាទំណា បានជាមកហៅចំឈ្មោះចេសំខ្ញុំ ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិហារនិក្ក

អហំ កន្ទេ សុភន្ទាសី ឬខ្លា មានុសានេ ករេ
 សហភវយោ ច តេ អាសី កតិមី ច កមិដ្ឋតា
 សហំ កាយស្ស ភេនាយ វិប្បមុត្តា កតោ ចុតា
 ឯម្មានតិទេវាមី ឧបបន្នា សហព្យតន្តំ ។
 បហុតកកកស្សាណា តេ ទេវេ យន្តំ ចាណំ ចោ
 យេសំ ភិ កិក្ខយេស្សសំ សុភន្ទេ ជាតិមត្តោ
 តាមី ភិ ភិ តេ ទេវោ កេ ទ វា អនុសាសិតា
 តិមិសេវោវ មានេ ទ សុត្វតេ ទ យេសស្សីមី
 យេសំ វិ តានិសំ បត្តា វិសេសំ វិបុលមជ្ឈិកា
 ទេវតេ បុដ្ឋតានិ តេ តិស្ស កម្មស្សីមី ដលី (សីតិ)។
 អដ្ឋវិ ចិល្លា ចាតានិ យំ នានំ អនិ ឬវេ
 ទត្តិណេ យ្យស្ស សន្សីស្ស បសន្នា សកេហិ ចាណិហិ
 កេ ទ ម តានិសោ វិ ល្លោ ។ បេ ។

វិ ល្លោ ច មេ សុត្វនិសា បភាសតិ តិ ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិហារនិក្ក

(នាទិសុភត្វត្វេយថា) ម្នាលនាទិភត្វា ខ្ញុំជាស្រ្តីឈ្មោះសុភត្វា
 ខ្ញុំជាភរិយារួម(ប្តី) ជាមួយនឹងនាទិភត្វ ហើយត្រូវជាមួយនាទិភត្វ
 ក្នុងកាលរបស់មនុស្ស ក្នុងកាលមុន ខ្ញុំនោះ លុះបែកគ្នាយ
 ក្នុងកាល អុកស្រឡះ ឬក្រហមមនុស្សលោកនោះ បានមក
 តើតាមមួយនឹងពួកទេវតា ជាទីខំខ្មាសភី ។

(នាទិភត្វស្ត្រីថា) ម្នាលនាទិសុភត្វា នាទិបានវិប្បវិបាក
 របស់ខ្លួន ក្នុងកាលទេវតាជាទីខំខ្មាសភីណា ពួកសត្វមានកម្មជា
 កុសលធ្វើហើយ ដើរច្រើន វេទន៍ពេកាន់ក្នុងទេវតាជាទីខំខ្មាសភី
 នោះ នាទិភត្វណា ច្រៀមច្រាប ដោយហេតុដូចម្តេច ដោយប្រការ
 ដូចម្តេច នាទិជាស្រ្តីមានយស ដល់ខ្លះសាវ័យនេះ បានខ្ញុំវត្តណា
 វិសេស ដ៏ធំចូលាយ តើដោយបានដូចម្តេច ដោយវត្តល្អដូចម្តេច
 ម្នាលទេវតា ខ្ញុំស្តាប់ហើយ នាទិច្បាច្រាប នេះជាផលនៃកម្មភី ។

(នាទិសុភត្វត្វេយថា) ក្នុងកាលមុន ខ្ញុំមានចិត្តជ្រះថ្លា
 បានឲ្យបានណា ដោយវិបសន្តិខ្លួន បាននោះឯបិណ្ឌបាត^(៦)
 (ដែលខ្ញុំឲ្យហើយ) ដល់សង្ឃ ជាទីកូរណេយ្យម្តង ក្រោយហេតុ
 នោះ បានជាសម្បូរ របស់ខ្ញុំក្រែកដង្ហើម ។ បេ ។
 សម្បូររបស់ខ្ញុំ ក៏កុំច្បាប់ សត្វទិស ។

៦ ចិល្លាបានវិសេសចូលឲ្យដល់ក្នុង ៨ រូប ។ អន្តិកា ។

វិចារេន្ត ធម៌យស្ម ធាត្រៃកវន្តស្ម ធម៌ ទុក្ខវិការិ
 អហំ តយា តហុតវេ ភិក្ខុ សញ្ញាតេ ប្រាហ្មណវិចារេ^(១)
 តយេសំ អន្ធានាមេ មសញ្ញាសតោហិ ចាលិហិ
 តយា តហុតវេ ធម្មា ហិ ធនាយុបតា អហិ
 កមិ គ្វិ អប្បតវេ ធម្មា វិសេសំ វិចុលមជ្ឈិកា
 ទេវតេ មុច្ឆិកាមិក្ខុ កំស្សកម្មស្សិទិ ផលំ(ឥតិ)។
 មនោការិយោ ភិក្ខុ សង្ខតោ មេ ធុរេ អហុ
 តាហិ^(២) កត្តនេ ធម៌មន្តេសំ វេតិ អត្តនដ្ឋមិ
 លោ មេ អត្តប្បវេត្តារោ អនុកម្មាយ វេរិតា
 សង្ខេ ទេហិតិមិ អភិច តស្សហិ វចនំ កវិ
 សា ធម្មិណា សង្ខេតតា អប្បមេយ្យា មតិដ្ឋិតា
 មុត្តាលសុ តយា ទិដ្ឋំ ធម៌ តវ មហាប្បសង្ខំ ។
 វនា ទភិហិ ជាតាមំ សង្ខេ ទិដ្ឋំ មហាប្បសិ
 សាហិ តត្វា មនុស្សតិ វធម្មា វិចមជ្ឈក
 សង្ខេ ទាទិ ធម្មាមិហិ^(៣) អប្បមត្តា មុទប្បុទ្ធនិ ។

១ ធា. ព្រហ្មចរិយ ។ ២ ធា. ធម៌ វាទុ ធម៌មន្តេសំ ។ ៣ ធា. តតំ ទុក្ខវិការិ ។
 ធា. កមាទិ ទុក្ខវិការិ ។

វិចារេន្ត ធាត្រៃកវន្ត ១ ៣ ទុក្ខវិការិ ១ ៦
 (ធានិកត្ថាស្សវេ) ខ្ញុំបានញឹកញាប់កំចាត់ចោល ដែលមានសេចក្តី
 សង្រួមប្រត្រិក្តិធម៌វិចារេន្ត ច្រើនលើសជាងធានិ ឲ្យច្រកស្តប់ស្តល់
 ដោយបាយន័រិក ខ្ញុំបានចិត្តដោះថ្លា បានឲ្យបានដោយវេយស្តុន
 ច្រើនលើសជាងធានិ ហើយចូលទៅកាន់កាយ កោតពរ បានឲ្យបាន
 កិច្ចជិតខ្លះៗ ប៉ុន្តែបានខ្លះគុណវិសេសដ៏ធំទូលាយ តើដោយហេតុដូច
 ម្តេច ហួសទៅតា ខ្ញុំសូមហើយ បានចូលប្រាប់ នេះជាផលវៃនកម្មី ។
 (ធានិកត្ថាស្សវេ) ភិក្ខុអ្នកញឹកញាប់ចិត្តបំរើខ្ញុំ ខ្ញុំបានឃើញ
 ក្នុងកាលមុន ខ្ញុំបាននិមន្តប្រារព្ធរធីនោះ បានទូនដាច់ដំបើងដោយ
 ភក្ត ប្រារព្ធរធីនោះ ធ្វើឲ្យប្រយោជន៍ធំ ផលខ្ញុំ ដោយសេចក្តី
 អនុគ្រោះ បានប្រាប់ខ្ញុំថា ធានិច្បឲ្យ(បាន) ចំពោះសង្ឃ ខ្ញុំក៏បាន
 ធ្វើតាមពាក្យលោក សង្ឃនាទត្តិណនោះ ជាបានមានផលប្រធាណ
 មិនបាន ខ្ញុំបានដកល់ទុកល្អហើយ ឯបានដែលបានឲ្យហើយចំពោះ
 មុត្តលតាំងច្បាយ បានរបស់ធានិនោះ មិនមានផលច្រើនឡើយ ។
 (ធានិកត្ថាស្សវេ) ផលវៃនខ្ញុំបានដឹងច្បាស់ហើយថា បានដែល
 មុត្តលបានឲ្យចំពោះសង្ឃ ជាបានមានផលច្រើន ខ្ញុំបានបើបានទៅ
 កាន់អត្តភាពជាមនុស្ស ដ៏ឆ្លាតវៃណា ប្រាសចាកសេចក្តី
 កំណាញ់ មិនទូលប្រវេហស នឹងឲ្យបានចំពោះសង្ឃរឿយ ។ ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិហារសូត្រ

កា ឯសា ទេវតា កន្លះ កយា មន្តិយេ តេ សហ
 សាទ្ធិ ទេវតា តាវតិសេ វិស្ណោ ធម៌ វិហារេ តិ (ឥតិ) ។
 មនុស្សក្នុង ទេវតា បុត្រ មនុស្សកេ កវេ
 សហករិយា ច មេ អាសិ កតិធិ ច កតិធិដ្ឋកា
 សង្ឃ អាណាថិ ទត្តា ធម៌ កតបុញ្ញា វិហារេ តិ (ឥតិ) ។
 ធម៌ បុត្រ កតិធិ កយា កន្លះ វិហារេ សិ
 យំ សង្ឃស្មី អប្បមេយ្យេ មតិដ្ឋា មេសំ ទត្តា ធម៌
 បុត្រ កេ ហិ មយា ពុទ្ធា តិដ្ឋក្សេមស្មី មត្តតេ
 វិហារិ សិវិភាគស្ស យត្ថ ធិន្ទំ មហាច្ចលំ
 យដមា ទាមិ មនុស្សា ធិ បុញ្ញា មត្តា ធម៌ ទាណំ ធិ
 កកោតំ ឱមតិកំ បុត្តំ យត្ថ ធិន្ទំ មហាច្ចលំ
 តិ មេ ពុទ្ធា វិហារកាសិ ជាមិ កម្មដលំ សកំ
 វិហារិ (២) សិវិភាគស្ស យត្ថ ធិន្ទំ មហាច្ចលំ
 ចត្តារោ ច មតិ ចត្តា ចត្តារោ ច ដលេ មិ តា
 ឯស សង្ឃា ឧដុក្ខតោ បញ្ញាសីលសហហិ តោ

១ ម. សង្ឃធិ អប្បមេយ្យ ។ ២ ទ. វិហារិ ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិហារសូត្រ

(ព្រះអង្គសួរថា) ម្ចាស់នាងភត្តា ទេវតារទៈ ត្រូវជាអ្វីទើបនាង ក៏មក
 ប្រឹក្សាជាមួយនាង ទាំងសម្បុររុទ្ធិវៀនកន្លងពួកទេវតា ជាប់ការភ្នំឱ្យ ។
 (នាងភត្តាឆ្លើយថា) បពិត្រព្រះអង្គជាទីជាងទេវតា កាលពីដើម
 ទេវតារទៈកើតជាមនុស្ស ក្នុងភពនៃមនុស្ស បានជាកិរិយាមេសំ
 ព្រះអង្គ ជាមួយនឹងខ្ញុំផង ហើយត្រូវជាប្អូនខ្ញុំព្រះអង្គផង បានឱ្យទាន
 ទាំងឡាយចំពោះសេន្យ មានបុណ្យធ្វើហើយ ទើបបានរុទ្ធិវៀនដូច្នោះ ។
 (ព្រះអង្គចោលថា) ម្ចាស់នាងភត្តា កាលពីដើម ប្អូនស្រីរុទ្ធិវៀន
 ដោយធម៌ជាទីនាង ព្រោះបានញ៉ាំងទត្តិណាទាន ឱ្យដកលំនៅសិល្ប
 ចំពោះសេន្យ មានផលរាប់មិនបាន ដូចព្រះពុទ្ធគង់លើភ្នំភ្នំជុំក្នុង
 ខ្ញុំបានស្ម័គ្រផលនៃការចែករំលែក ចំពោះបុគ្គលដែលគេឱ្យទានទៅ
 មានផលច្រើន ខ្ញុំបានស្ម័គ្រពុទ្ធអំពីបុណ្យ ដែលឱ្យផលក្នុងបុគ្គល
 មេសំមនុស្សទាំងឡាយ អ្នកឱ្យទាន ជាសត្វប្រាជ្ញបុណ្យ ចំពោះ
 ពួកបុគ្គល ដែលគេឱ្យទានទៅមានផលច្រើន កាលព្រះពុទ្ធជប់
 ច្បាប់ផលនៃកម្ម គឺវិបាកនៃការចែករំលែកចំពោះពួកបុគ្គលដែល
 គេឱ្យទានទៅមានផលច្រើន ដោយព្រះអង្គឯង ហើយព្យាករណ៍ព្រះនារ
 ផលខ្ញុំ បុគ្គល ៤ ពួកអ្នកផលខ្ញុំមក ខឹងបុគ្គល ៤ ពួកកំរើនៅក្នុងផល
 នៃទេវតាហៅជាសេន្យ លោកប្រតិបត្តិត្រង់ប្រកបដោយប្រាជ្ញានឹងសិល

វិមានវត្តស្តី ឆន្ទៈយស្ស បរិវត្តកវត្តស្ស ផ្ទៃ ទុល្លវិមាន
 យដលាបាទី មនុស្សាដំ បុត្តាមេត្តាន បាលីដំ
 ករោតំ ឱបតិកំ បុត្តា សុវត្ថំ ធិដ្ឋំ មហាប្ញលី
 ឯសោ ហំ សុវត្ថំ វិបុលោ មហាត្តោតា
 ឯសម្បមេយ្យា ធិដ្ឋំ សាគរោ
 ឯតេ ហំ សេដ្ឋា នរិយសាវតោ^(៦)
 បកត្តំ ធិដ្ឋំ ធិដ្ឋំ ធិដ្ឋំ ធិដ្ឋំ
 តេសំ សុវត្ថំ សុហុតំ សុយដំ
 យេ សុវត្ថុធិស្ស ធិដ្ឋំ ធិដ្ឋំ
 សា ធិដ្ឋំ សុវត្ថុតា បតិដ្ឋិតា
 មហាប្ញលា លោកវិដ្ឋិហំ វត្តាតា
 ឯតាដំសំ បុត្តាមនុស្សាតា
 យេ វេជជាតា វិបុលំ លោកោ
 វិលេយ្យ មច្ឆោមសំ សម្មសំ
 អធិដ្ឋិតា សុត្តមុយេដ្ឋំ វេជដ្ឋំ ។
 ទុល្លវិមាន ធិដ្ឋំ ។

៦ ប. នរិយសាវតោ ។

វិមានវត្ត បរិវត្តកវត្ត ទំ ៣ ទុល្លវិមាន ទំ ៦
 ព្រះពុទ្ធជានសំដែន ខ្ញុំបុណ្យ ដែលឱ្យផល ក្នុងបច្ចុប្បន្ន
 របស់មនុស្សតាំងឡាយ អ្នកឱ្យខាន ក៏សត្វប្រាថ្នា ខ្ញុំបុណ្យ
 កាលធ្វើ ចំពោះសង្ឃ ដែលគេឱ្យខានទៅ មានផលច្រើន
 ព្រោះថា សង្ឃខ្ញុំ ជាសង្ឃមានគុណដ៏ធំខ្ពស់ យសង្ឃខ្ញុំ
 ដូចជាសាសនាដែលទ្រទ្រង់ឱ្យទឹក មានជម្រៅបំផុតបាន ពួក
 សាវ័កអ្នកមានសេចក្តីក្លាយយោងនិទានៈតាំងនេះ ជាអ្នកប្រសើរ
 មែនពិត អ្នកធ្វើខ្ញុំឱ្យគំរាមណា(ផលសត្វលោក)ហើយសំដែន
 ខ្ញុំធម្មតា ពួកសត្វលោក បានឱ្យខានទុំស ចំពោះសង្ឃ
 (ខានខាន) ឈ្មោះថា ពួកសត្វតាំងខាន បានឱ្យល្អហើយ
 បូជាគូបល្អហើយ បូជាដំលូហើយ សង្ឃគាត់គុណខានខាន
 ឈ្មោះថា បុគ្គលដឹកលំទុកល្អហើយ ជាខានមានផលច្រើន
 ព្រះសង្ឃសម្តីខ្ញុំតាំងឡាយ ប្រើបច្ចុប្បន្នខ្ញុំលោក ច្រើន
 សរសើរហើយថា ជនតាំងឡាយណា កាលទ្វេកខ្ញុំបុណ្យ
 វិលេខ្លួនបានធ្វើ ទុំសចំពោះសង្ឃប្រាកដដូច្នោះ ហើយភើក
 មានសេចក្តីប្រកាស វេទនាគ្រាប់ទៅក្នុងលោក ជនតាំងឡាយ
 ខាន ឈ្មោះថា កំចាត់បង្ខំខ្ញុំខ្ញុំល គឺសេចក្តីគុណគ្រប់
 ព្រមតាំងបុស មិនមានគេកែរឡើយ វេទនាគ្រាប់ខានស្នូត។
 ចប់ ទុល្លវិមាន ទំ ៦ ។

សុត្តនិបិដក ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិហារនុ
សុត្តនិបិដក សេសវិចីរិមាណិ

[៣៩] វេលាណាមនោមជាលច្ឆន្ទិ
អិច្ចំចំគ្រវេលមន្ទសិ សុខ្មិ
ល្យន្តិ សុខ្មិច្ចតិ តោរណ្ណមមន្ទិ
រាជក្ខមកំណ្ណមិទិ^(៦) សុកំ វិហានិ
កាតិ ចនស ទិសា នកោ សុវិយា
សរាជ តមមនុនោ សហស្សវិសិ
តថា តមតំ មិទិ តវ វិហានិ
ជលមិវ ធូមសិទា ទិសេ នកក្ក
មុសតិវ ឈយនិ សេតវិការ
នកកាសេ វេបិមិទិ មនុញ្ញ
វិណាមុវសុខ្មតា ឡយុដ្ឋិ
តទិ ឥន្ទុវ យថា តវ មិទិ
មនុម កុមុនិ ឧប្បល កុវលយំ
យោមិកា កណ្ណិកា យោជកា ច សន្ទិ
សាល កុសុមិ តមុដ្ឋិកា អសោកា
អិទ្ធមនុស្សកុសុសេវិតមិទិ

៦. ឧ. រូបបក្កណ្ណមិវ ។

សុត្តនិបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិហារនុ
សេសវិចីរិមាណ ទី ៧

[៣៩] (ប្រវេន្តិសុត្តនិកាយថា) ភាគ្នាបានឃើញវិហារនេះល្អ
ដែលប្រក់ដោយសំណាញ់ ជាវិការៈខែកែវដល់កនិច្ច្រកំនិច
មាស មានវេលាចំគ្រវេដោយកែវផ្សេង ១ គួរឲ្យរីករាយ
ដោយប្រពៃ ជាទីនៅដែលបុព្វកម្មនិម្មិតល្អហើយ ប្រកប
ដោយគ្រូធម្មា រាយរាយដោយខ្យល់មាស ជាវិហានិវេល
ព្រះអាទិត្យព្រះពិភាកាស មាសស្មី ១ ពាន់ កំបាំងបង្កើតនិក
ក្នុងសេចកាល ញ៉ាំងចំសំនំ ១០ ឲ្យភ្លឺ (យ៉ាងណាមិញ)
វិហាររបស់នាងនេះ ក៏ជ្រៀម យ៉ាងនោះដែរ វិហារនេះជាទី
គាប់ចិត្ត តាំងនៅព្រះពិភាកាស បាំងក្នុង ដូចជាគណ្ណានុក្រឹត
ជ្រៀមក្នុងវេលាយប់ ឬដូចជូកបន្ទា ក្នុងទីបំផុតនៃពិភាក
កនិច្ច្រកំដោយសំឡេងពិណ សំភារ ស្ករ តាំង វិហាររបស់
នាងនេះ ដូចជាប្តីរបស់ព្រះវេទ្រ ដ៏ស្អុកស្អម ទាំងឈ្នកស
កុមុន ឧប្បលក្រហម ឧប្បលខៀវ មានទាំងអាយុជក ជាច្បា
ក្តុននាង ក្តុនលាប្រឹក្ស ក្តុនសាហា ក សិទិកស្កុនស្កុយ
វិហារនេះ ប្រសំព្រំ ដោយក្តុនក្រអូប ខែកែវដ៏ទុក្ខមាផ្សេង ១

វិមានក្នុង គំនរស្ងួត បារមីក្នុងស្ងួត សុទ្ធិ សេសវិវិមាន
 សលឡសតុជសុដកសំយុត្តា
 កុសុកសុដ្ឋស្រុតលតា វ លម្ពិទ្ធិហិ
 មណីជាលសនិសយសស្ស៊ី
 រដ្ឋា ទោក្ករណី ឧបដ្ឋិតា ភេ
 ឧនក្ករហា ច យេត្តិ បុប្ផជាតា
 ជលជា យេវ សន្តិ កុត្តជាតា
 មាតុស្សកា អមាតុស្សកា ច ទិព្វា
 សន្តិ^(១) កុយ្ហិ ធិវេសន្តិ ជាតា
 តិស្សសមធនស្សអយំ^(២) វិចារកោ
 កោតាសិ កម្មដលេនិទ្ធរមន្ទា
 យជា ច ភេ អនិកតមិទំ វិមាទំ
 កនធុបទំ អវតាសិ អន្យារមទុមេតិ^(៣) ។
 យជា ច មេ អនិកតមិទំ វិមាទំ
 កោតាសយេវចកោរសដ្ឋិចរិគំ
 ទិព្វបិលវហំ សរាជចិន្តិ
 ទិជកោរណ្ណវកោតិលាភិលាទិគំ

១ ម. សព្វ ។ ២ ម. សិយមទស្សយំ ។ ៣ ម. អវតាសិបុរាចន្តិ ។

វិមានក្នុង បារមីក្នុង ៣ លេសវិវិមាន ទី ៥
 ក្នុងនាទីនាមយស ស្រះបោក្ករណីប្រកបដោយឈើស្រស់
 ឧសម្ភនិទំសុដក្រ្រ្រ្រ^(១) ប្រកបដោយឈើមានទ្វីមនាទីក្រៅ
 (មានភ្នំនិងដូងជាដើម) និងវិល្លិ វិកស្កុន្តាយ សំយុត្តិ
 ប្រាកដស្មើដោយបណ្តាញនៃកែវមណី ជាទីកាយ តាំង
 ច្រើន(ក្នុងទីជីវិតវិមាន) បេសនាទី បុប្ផជាតិទិព្វយណា
 ដែលដុះក្នុងទីក្នុង រូងជាតិទិព្វយណា ដែលដុះលើភោក្ក
 ជាបេសមនុស្សក្តី ជាបេសអនុស្សក្តី ដីជាទិព្វ (បុប្ផជាតិ
 និងរូងជាតិទិព្វនោះ) បានចុះច្រើន ជំគល់គៅបេសនាទី
 ក្នុងវិមាននេះ តើជាផលនៃការស្វែងរកនិងការទូន្មានដូចម្តេច
 នាទីបានមកកើតក្នុងវិមាននេះ តើដោយផលនៃកម្មដូចម្តេច
 ម្យ៉ាងទៀត វិមាននេះ នាទីបានដោយកម្មណា ក្នុងនាទី
 មានពេលវេលា វិមាននេះស្រស់ដោយបេស ។
 (ទៅភាគរយដាច់) វិមាននេះហ្វូងគ្រឿង ក្បែរ មានខ្នាត
 គ្រាប់ចៅ មានហ្វូងចក្រវិទិត អំពីរាជបាទ្រគ្រាប់ចៅ គិតក្នុង
 ដោយសត្វចង្រ្កីលឡង ភារីវិទិតសត្វស្វាប(ឯទៀតៗ ជាច្រើន)

១ សុដក្រ្រ្រ្រនេះ មានក្រុងក្រុងណាមិនដឹងក្នុងមាតុ ក្នុងទីជីវិតវិមាន ។ អន្តិកថា ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ សុខនិទ្ទេស
 នាណសញ្ញាណកថុប្បកុសិទ្ធិ
 នាគលីដន្តុអសោកកុក្កន្តិ
 យថា ធម៌ អធិតតមិទិ វិហានិ
 តន្ត មវេទិស្សនិ សុណោហិ កន្ត
 មនទវិប្បតិម
 នាឡកតាមកោ នាម អត្ថិ កន្ត
 តត្ថ អយោសិ បុរេ សុណិសា
 សេសវតិតិ តត្ថ ជាទិសុ មមិ
 សាហិ អបទិ តត្ថ កម្មកុសលិ
 ទេវមនុស្សប្បជិតិ មហានិ
 ឧបាសិស្សំ ជិទ្ធកំ អម្បមេយ្យ
 មុទិគមនា កុសុមេហិ អញ្ញា កិរិ
 បរមតតិកតកុ ប្បជយិទ្ធា
 អន្តិមទេហាទិ សសិ ឧឡាវិ
 បរមាយ មនុសកំ សមុស្សយំ
 តិទសាតតា ឥទទាវសាមិ ហំ ឧន្តិ ។

ប្រសាវដ៏មាតិ(៧) សព្វថ ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិហាននិ
 មាគាជិមប្រទៀតិ ធម្មត្រិទិ ធម៌អសោក មាគាជិមប្រកថ
 ហើយព្រះបណ្ឌិតមានប្រការផ្សេងៗ ដែលខ្ញុំបានហើយ
 ហើយក្នុងលាងវិហាននេះដែលខ្ញុំបានហើយ ហើយក្នុង
 លាងវិ ខ្ញុំនឹងសំដែង ក្នុងនោះ ។ ដល់លោកម្ចាស់ បតិក្រ
 លោកម្ចាស់ដំប៉ែន សូមលោកម្ចាស់ បិស្តាប័តុ បតិក្រ
 លោកម្ចាស់ដំប៉ែន មានស្រុកមួយឈ្មោះនាឡកៈ នៅក្នុង
 ដែនមគធៈជំប្រាសិរ ភាគិសាវាភិក កាលពីដើម ខ្ញុំព្រះ
 កុណេ ជាតូចប្រសា (ភតិសហបតិក្រកូល) ក្នុងស្រុកនាឡកៈ
 នោះ ពួកជនក្នុងស្រុក ស្គាល់ខ្ញុំថា ភាគិសេសវតិ ខ្ញុំនោះ
 បានសម្បំ ម្បិកុសលកម្ម ក្នុងស្រុកនោះ ខ្ញុំបានបិក្រិក
 កាយ បានប្តូរជាតិដល់ព្រះទេវតិស្សន្តោ ដែលទៅតាមដំ
 មនុស្សប្តូរហើយ លោកមានគុណដ៏ធំ បរិទិព្វានហើយ
 មានគុណប្រមាណមិនបាន លុះខ្ញុំបានប្តូរជាលោកម្ចាស់ស្រី
 ភេទវិគុណដ៏លើសលុប ទ្រទ្រង់រាងកាយជាទីបំផុត បាន
 ដល់អតិយ៉ាងិក្រវលិ ហើយខ្ញុំលះបង់កាយជាលើសមនុស្ស
 បានមកកាន់ទីកាយជាតិភិក្ខុសិ ជាដាច់ទៅលោកនេះ ។

វិចារត្ថស្តី វិសេស្យ បរិច្ឆេទវគ្គស្ស កង្កំ មល្លិការីមាណំ

អង្គមិ មល្លិការីមាណំ

(៣៦) មីតវត្ថេ មីតធិដ	មីតាលត្តិវត្ថុសិគេ
មីតន្តរាហិ វត្ថុហិ	អមិលទ្ធាវសោភសិ
កកម្ពុកាយុវេ ^(៦)	កាញាតវេន្យក្ខសិគេ
ហេមជាលកសញ្ញោ	ជាតាវតធិហិសិ

សោវណ្ណមយោ សោហិតន្តមយោ ច

មុត្តាមយោ វេន្យុយាមយោ ច

មសារតណ្ហា សហលោហិតកា^(៧)

ចារវតក្កុហិ មណីហិ ចិត្តតា

កោចិ កោចិ វង្គ មយ្វសុស្សរោ

ហិសស្ស វញ្ញា ករីកសុស្សរោ

គេសិ សរោ សុយ្យតិ វត្ថុរោ

បញ្ចង្គិកំ តុយមិវប្បវាទិកំ

វេជា ច គេ សុរោ វត្ថុ ជាតាវតធិត្តតោ

ជាតាវណ្ណិហិ^(៨) ជាត្វហិ សុវិកត្តោ វ សោភតិ

៦ ប. កកម្ពុកាយុវេ ៧ ៤ ខ. សហលោហិតកា ៧ ៩. គាតវិញ្ញាហិ ៧

វិចារត្ថ បរិច្ឆេទវគ្គ ៦ ៣ មល្លិការីមាណំ ៦

មល្លិការីមាណំ ៦

(៣៦)(នារទេត្តាស្ស) មាលានិមាណសំភវល្យិទ្ធ មាណវល្យិទ្ធ
 ស្តិតស្តិត ដោយគ្រឿងមលត្តិវល្យិទ្ធ ខាងមើលទុកដំបូងប្រាប់
 ដោយសំភវស្យិកមាណវល្យិទ្ធ ចំណែក មាណវល្យិទ្ធ
 ដោយ កំនៅកល្យ មាលានិមាណវល្យិទ្ធគ្រឿងប្រាប់ដំបូងជាវិការៈ
 វិមាស ស្តិតស្តិតដោយក្រវិលជាវិការៈវិមាស កាលវេញដោយ
 បណ្តាញ ជាវិការៈវិមាស ខាងក្នុង ខាងក្រៅក្រវិលវិមាស ៧

ក្រវិលជាវិការៈវិមាសផង ជាវិការៈវិមាសក្រវិលវិមាស
 ក្រវិលមផង ជាវិការៈវិមាសក្រវិលមផង ជាវិការៈវិមាស
 ក្រវិលមផង ក្រវិលមផង មួយក្រវិលដោយក្រវិលវិមាស
 ក្រវិលមផង ដំបូងដោយក្រវិលវិមាស ក្រវិលមផង
 ក្រវិលមផង បណ្តាក្រវិលចំណុះ ក្រវិលមួយ ៧ មា
 ស្សតិវេទដូចសម្បត្តិក្រវិលមផង មូលវិមាសវិមាស(ឬ)វិមាសវិមាស
 សម្បត្តិវិមាស ស្សតិវិមាស មាណវល្យិទ្ធវិមាស មាណវល្យិទ្ធវិមាស
 ដូចជាត្រូវត្រូវប្រកបដោយកង្កំ ៨ វិសេស្យប្រតិហិយ
 ចំណែក បេសំខាត កំណែសកាត ក្តាស្ស ខាងក្រៅ
 ដំបូងប្រហើយ ដោយក្រវិលវិមាស វិសេស្យ ចាត់ចែងហើយ
 ដោយជាត្រូវ^(៩) ចំណែក មាណវល្យិទ្ធវិមាស ៧ សមល្ល

៩ ដោយសម្ភារៈមាណវល្យិទ្ធវិមាសវិមាស ៧ អង្គកថា ៧

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ ប្បវិទានសុត្ត
 តស្មី រាថ កាញាណតិម្ពវណ្ណោ
 យត្ថំ^(១) វិសា កាសសំមី បរិនិសំ
 បេវេត បុត្តិកាវិក្ខុ កិស្ស កុម្មុស្សិដិ វលទ្តិ ។
 សោវណ្ណជាលិ មណិសោវណ្ណចំត្តិ^(២)
 មុត្តាចំត្តិ ហោមជាលេន ធម្មិ^(៣)
 បរិនិព្វតេ តោតេ អប្បមេយ្យ
 បសន្ធិចិត្តា អហោតិកេបយី
 កាហិ កម្មំ ករិទ្ធាន កុសសំ ពុទ្ធវណ្ណិកំ
 អបេតសោកា សុខំតា សម្មាសោយាមនាមយាតិ។

ទស្សនីមាតំ អន្លង់ ។

និម្មំ វិសាលក្ខិរិមាតំ

(៣៧) កា ទាម ភិវិសាលក្ខិ រុទ្ធេ ចិត្តលតាវនេ
 សមត្តា អនុបរិយាសំ ទាវិកណបុរក្ខិកា
 យនា នេវ តាវតិសា បរិសន្និ វិមី វនិ
 សយោក្ខា សាថា សម្មេ ចិត្រា ហោន្តិ វិដាតតា
 កុយ្យត្ថ វិច បត្តាយ ឧយ្យានេ វិចរន្តិយា
 កាយេន វិស្សតិ ចិត្តំ តេន វិមី ករិទិសំ

១. ម. យា ភិ ។ ២. ម. មណិសោវណ្ណចិត្តិ ។ ៣. ម. សក្កន្ធ ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ បែនសុត្ត
 ភានិបិដក វេលីវេនា មានពណិមានប្រែប្រៀប
 ដោយមាន ញ្ញតិប្រទេសនៈ ឲ្យភ្ញីភ្ញីរៀន
 ម្ចាស់ទៅតា កក្កស្ករហើយ ខានចូលគ្រប់ ខេត្តជាសំខាន់ម្នី ។
 (ទៅពីភាគីយថា) ខ្ញុំមានចិត្តជ្រះថ្លា ចំពោះព្រះភាគម
 ព្រះអង្គមានគុណប្រមាណមិនបាទ ដែលទ្រង់បរិនិព្វាន
 ហើយ បានបូជាបណ្តាញ្ញាសាសនីវិចិត្រ ដោយកែវមណិ
 នីមិមានសរិលេចដោយកែវមុត្តា ប៉ុន្តែដោយសំណាញ់មាស
 ខ្ញុំបានធ្វើកុសលកម្មនោះ ដែលព្រះពុទ្ធទ្រង់សរសើរហើយ ត្រាស
 បាតសេចក្តីសោក ដល់ខ្ញុំសេចក្តីស្តុក មានចិត្តត្រេកអរព្រម ។
 ចប់ ឧប្បិករិមាតំ ៦ ។

វិសាលក្ខិរិមាតំ ទី ៧

(៣៧) (សក្កទៅក្នុងស្នូល) ម្ចាស់មានមានវត្តកុសលាយ ភាន
 ឈ្មោះភិ បានជា មានពួកនារីចោររាម ហើយ ដឹកទ្រទ្រង់ ជុំវិញ
 ក្រែងចិត្តលតា ជាទីរករាយ ពួកនារីនោះក៏និម្ម បូលទៅកាន់
 ក្រែងនេះ ក្នុងកាលណា (កាលនោះ) ពួកនារីទាំងអស់ ព្រម
 ទាំងយាម ព្រមទាំងវេទ ដឹកចិត្រ ក៏មកក្នុងទីនេះ មានកាលមក
 ដល់ក្នុងទីនេះ ហើយគ្រាប់ទៅក្នុងទីនេះ ចិត្តរមែងប្រាកដដោយ
 កាយ ប្របេសនានី ក៏ប្រាកដដូច្នោះ តើដោយហេតុដូចម្តេច

វិហារនុត្ត ឃ្លាញនុត្ត ឃ្លាញនុត្ត ឃ្លាញនុត្ត ឃ្លាញនុត្ត
 ទេវតា បុត្រតា ពិភ្ជា តិរិស្សក ឃ្លាញនុត្ត ឃ្លាញនុត្ត ឃ្លាញនុត្ត ឃ្លាញនុត្ត
 យេន គរខ្មែរ ទេវតា រូបិ មឃ្លី តតិ ច មេ
 ឆប្តិ ច អាទុកាវា ច តិ សុណោហិ បុរិប្បន
 អហិ វាជតហេ រម្ម សុនប្តា ជាម ទេវសិកា
 សន្តាសីលេន សម្បត្តា សិវិកាតាតា សនា
 អប្បាននញ កត្តញ សេនាសមិ បដិមិយំ
 អនាសី ទុដ្ឋតេសុ វិប្បសន្តន ទេតសា
 ចាកុន្តសិ ចក្កនសិ យោ ច បត្តស្ស អដ្ឋមិ
 ចានិហារិយ បត្តញ អដ្ឋង្គសុស មាតតិ
 ទេវសមិ ទេវសិ សនា សីលេសុ សិវុតា
 មាលាតិចាតា វិវតា មុសាវាជ ច សញ្ញតា
 មេយ្យា ច អតិចារ ច មដ្ឋមាជ ច អាតា
 បក្កសិក្កាមទេ រតា អរិយសទ្ធាន តោវិជា
 ទេវសិកា ច ក្កមតោ តោតមស្ស យសស្សិយោ
 តស្ស មេញាតិកុលំ អាសិ សនា មាលាតិហារិ
 តហិ កតវតា ដ្ឋិមេ សព្វមេវកិរោមយំ

វិហារនុត្ត ឃ្លាញនុត្ត ឃ្លាញនុត្ត ឃ្លាញនុត្ត ឃ្លាញនុត្ត
 ឃ្លាញនុត្ត យេនិស្តហើយ នាតិប្បប្រាប់ ទេវតាវលៃនកម្ម ។
 (ទេវតាឆ្លើយថា) បរិគ្រោះអង្គជាដំបូងទេវតា ប្រាបសំខ្ញុំ
 គតិ វិទ្ធិនិវតានុកាវាបសំខ្ញុំ (ក៏តឡើង) ដោយកម្មណា បរិគ្រ
 ព្រះអង្គច្រង់ព្រះមាមបុរិប្បន សូមព្រះអង្គស្តាប់ ខ្ញុំកម្មទោះចុះ
 ខ្ញុំជាទេវតា ស្មោះសុខនា ទៅក្នុងគ្រូកិរាជគ្រូជាទីគ្រូករ
 ជាស្រ្តីបរិបូណិ ដោយសព្វនិវសិល គ្រូករក្រីក្រការចកវិលក
 ខ្ញុំទាន បានចិត្តច្រង់ បានទិវសំពត់សម្រាប់ស្រ្តីកស្តាប់ដង
 កត្តផង សេនាសនៈផង គ្រឿងច្រង់ផង ចំពោះក្រុម
 ព្រះអរិយបុគ្គល អ្នកមានចិត្តច្រង់ សព្វា កាល ខ្ញុំបានក្ស
 ទេវតាសប្បកមដោយអង្គ ៨ កសំខ្ញុំ ១២ ទី ១៧ ទី ១៧ ទី ១៧ ទី ១៧
 បក្កផង កសំបុណិយចក្កផង បានសម្រួមកុសិលចំនិទ្យាយ
 ផង រឿយកបុណិយចក្កផង សម្រួមចាកមុសាវាផង គ្រូយ
 ចាកការល្អផង ចាកការប្រព្រឹត្តិកត្តិ (ចិត្តស្តាមី)ផង ចាកការ
 ដឹកទឹកស្រវឹងផង សព្វា កាល យើយៈក្រុមករ ក្នុងសិវុតា
 ចំនិវ ល្អាសក្នុងនិយសព្វចំនិទ្យាយ ជាទេវតាវលៃនព្រះគាតម
 ព្រះអង្គមានបញ្ញាចក្ក មានយស ប្រក្កលៃនញាតិរបស់ខ្ញុំចោះ
 ក្រងយកកម្រង មកទិវ ខ្ញុំ សព្វា កាល ខ្ញុំបានប្តូរ
 កម្រងជាទោវតាំងអស់ ចំពោះព្រះសូប ខែព្រះមានព្រះភាវ

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិហារវគ្គ
 ឧបាសម្ភេសិណ្ឌ កុត្តា មាលាភន្តវិលេបនិ
 ដូមស្មី អភិរោមសី បសន្តា សកោមិ ចាលិណិ
 តេន ករុណេន ទេវិទ្ធ ប្រិមំ មយ្ហំ ភតិ ម មេ
 ភំទិំ ម អាទុការំ ម យេត្ត មាលាភិរោមយី
 យេត្ត សីលវតិ អាសី ម ភំ កាវ វិមទ្ធភិ
 អាសា ម ម មេ ទេវិទ្ធ សកោមិមិ សិយេន្តិ ។

វិហារបិដកំ ១១១ ។

ទសមិ បារិប្បត្តកវិមាណំ

(៣៨) បារិប្បត្តកោ កោវិទ្ធារេ មណិយេ មហោរមេ
 និព្វានសំ កុទ្ធមាតា កាយន្នំ សម្មាមោទសិ
 កស្សា តេ ទុក្ខមាតាយ អន្តមន្តិហិ សព្វសោ
 និព្វា សត្តា និព្វានន្តំ សវិជយោ មហោរមា
 កស្សា តេ ទុក្ខមាតាយ អន្តមន្តិហិ សព្វសោ
 និព្វា កុត្តា ចភិយន្តិ សុចិក្ខុតា មហោរមា
 វិប្បមាតា កាយេន យោ វេណិសុ ចិលទ្ធភា

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិហារវគ្គ

ខ្ញុំមានចិត្តប្រដៅ បាទៅក្នុងវិប្បមាតា ហើយបូជាភ្នែកថ្កា
 គ្រឿងក្រអូបគ្រឿងលាមចិរោចន្ត្រស្តេ ដោយវេទបស្សន្ត បក្រ
 ព្រះអង្គជាដំរីដំរីទៅវា ប្ររបស់ខ្ញុំភតិ វិទ្ធិ នីតិអាទុកាត របស់ខ្ញុំ
 (កើតឡើង) ដោយកម្មនោះ ដែលខ្ញុំបានបូជាភ្នែកថ្កា ដែល
 ខ្ញុំជាស្រ្តីមានសីលក្តី កាយបូជាភ្នែកថ្កា នីតិការក្សតសីល របស់
 ខ្ញុំនោះ មិនបានឲ្យផលនៅឡើយ បក្រព្រះអង្គជាដំរីដំរីទៅវា
 តែសេចក្តីប្រាថ្នារបស់ខ្ញុំ មួយខ្ញុំបានជាសកោមិមិ ។

ចប់ វិហារបិដក ទី ៧ ។

បារិប្បត្តកវិមាណំ ទី ១០

(៣៨) (ព្រះមហាក្សត្រស្វាមី) កាលនាងកាន់ក្តី
 រលូសផ្គុំនាំទិព្វាយ ឈ្មោះបារិប្បត្តក្រីក្ស ក្នុងវិហារ មហោរមា
 អវិនិច្ឆ័យ ហើយគ្រងជាភ្នែកថ្កា គ្រឿង កែវាយ សប្បាយ
 កាលដែលនាងកំពុងវិហារ សំឡេងទិព្វទិព្វាយ ក្នុងស្តាប់
 ក្នុងវិហារយវិនិច្ឆ័យ មើលលាងៗ អំពីអយវៈក្នុងទិព្វទិព្វាយ
 ដោយសព្វគ្រប់ កាលដែលនាង កំពុងវិហារ ក្នុងទិព្វទិព្វ
 ទិព្វាយ មានក្នុងក្រអូបក្នុងវិហារយវិនិច្ឆ័យ មើលឃើញ
 អំពីអយវៈក្នុងទិព្វទិព្វាយ ដោយសព្វគ្រប់ នាងនឹកកាយ
 គ្រឿងប្រដៅ ទិព្វទិព្វាយវា ព្រមផ្គុំសក់ របស់នាង

វិហារវុទ្ធី ធម៌យស្ស ចារិយ្យវុទ្ធីស្ស ទ្វេតំ

តេសិ សុយ្យតំ បិក្កោសោ តុរិយេ បព្វត្ថិកេ យថា
 វដ្ឋីសោ វិភត្តោ វិភេទ សម្មត្ថម្យកា
 តេសិ សុយ្យតំ បិក្កោសោ តុរិយេ បព្វត្ថិកេ យថា
 យាថិ^(៦) តេសិវស្ថី មាលា សុតិកត្តា មនោរមា
 វាតិ កត្តា ទិសា សត្វា វុត្តា មត្តសុភោ យថា
 យាយសេ តំ សុតិកត្តំ វុមិ បស្សសិ មហានុសិ
 ទេវតេ បុត្តតាទិក្ខុ តិស្សត្ថម្ភស្សទិ ដលី(កតិ)។
 បកស្សិ អត្ថមត្តំ^(៧) វណ្ណតទ្ធន សញ្ញតំ
 អសោកបុប្ផមាលាហិ តុទ្ធស្ស ឧបទាមយី
 តាហិ កម្មំ ករិទ្ធាន តុសលិ តុទ្ធវណ្ណតំ
 អថេតសោកា សុទិកា សម្មមោទាមទាមយាតិ ។

ចារិយ្យវុទ្ធី ទស្សំ ។

ឧទ្ធវិទិ

ឧទ្ធវារិ ឧទ្ធវល្លត្ថិ លតា ច តុត្ថិលេន ច
 ទទ្ធវល្ល សេសវតិ មល្លិ^(៧) វិសាលត្តិ ចារិយ្យកោ
 វុត្តោ តេន បវុទ្ធាតិ ។

ចារិយ្យវុទ្ធី ធម៌យោ ។

១ ខ, ឧស្ស ។ ២ ឧ. ម. កតិមត្តំ ។ ៣ ម. ឧទ្ធវល្ល ថេសមល្លិកា ។

វិហារវុទ្ធី ចារិយ្យវុទ្ធី ទី ៣ ទ្វេតំ

សំខ្យតិកកក វិហារវុទ្ធីប្រដាប់តំវិទ្ធាយោនា ព្វដូចក្សត្រ្រ្រ
 ប្រកបដោយអង្គ ៥ គ្រឿងប្រដាប់គ្រឿង គ្រឿងរូបរាមកបិះ
 កិកប្រើកដោយរូបស្វរិទ្ធីគ្រឿងប្រដាប់គ្រឿងតំវិទ្ធានា ព្វដូច
 ក្សត្រ្រ្រ ប្រកបដោយអង្គ ៥ កម្រងផ្កាណា ព្វដំសិរ្សរេបសំ
 ខាង មានកិច្ចប្រកបដោយរូប ដាច់ពីកាយវិចិត្ត (ក្លិនកម្រង
 ផ្កានោះ) វេម្បិដូចយោសព្វទិស ហាក់ដូចជើមមុខពួក ខាង
 វែកដុំកិច្ចប្រកបនោះ វែកដំបើញ្ញូប ដែលចំទំទំដំដំមុខស្ស
 មាលាវេតា ភាគស្សរោយ ខាងព្រំប្រដាប់ នេះដំលើខែកម្មវិ ។
 (វេតាកន្លើយថា) ខ្ញុំបានបញ្ជូនខ្ញុំកម្រងផ្កាសោក ខាងស្តី
 ក្លិនមុខ ប្រកបដោយពណ៌និងក្លិន ចំពោះព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានធ្វើខ្ញុំ
 គុសលកម្មនោះ ដែលព្រះពុទ្ធច្រើសរសើរហើយ បានប្រោសចាក
 សេចក្តីសោក បានដល់នូវសេចក្តីសុខ មានចិត្តត្រេកអរព្រេម ។
 ចប់ ចារិយ្យវុទ្ធី ទី ៣ ។

ឧទ្ធវិទិ

ដំបាយដំបើឧទ្ធវារិខាន ១ ឧទ្ធវិខាន ១ បល្លត្ថិខាន ១ លតាខាន ១
 កុត្តិលខាន ១ ទទ្ធវល្លខាន ១ សេសវតិខាន ១ មល្លិកាខាន ១
 វិសាលវុទ្ធីខាន ១ ចារិយ្យកោខាន ១ ព្រះនាយកុខាន ទើបយោវេតាក ។

ចប់ ចារិយ្យវុទ្ធី ទី ៣ ។

បុគ្គល មហានិកាយ

បឋម មហិដ្ឋករិមាណំ

(៣៧) មហិដ្ឋករិមាណំស្មី សោវណ្ណកលុកសន្តតេ
 បញ្ចន្តិកេន គុរិយេន រមសិ សុប្បវាទិត
 តត្ថា វិហារា ឱវុយ្យ វិទិដ្ឋតា រតនាមយា
 ឱនាហសិ សាលវិទិ បុដ្ឋិតិ សត្វកាលិកំ
 យស្ស យស្សវ សាលស្ស មូលេ តិដ្ឋសិ នេវតេ
 សោ សោ ឥត្ថានិ បុត្តានិ ឱនមិទ្ធា ធុត្តត្ថោ
 វិភេតិ សាលវិទិ អាទុតិ ជិដសេវិកិ
 វតិ តទ្ធា វិសា សញ្ញា រុក្ខោ មញ្ញសកោ យេថា
 យាយសេ តំ សុតិកុំ រូបំ ធម្មសិ អមាទុសិ
 នេវតេ បុត្តតាទិកុ កំស្ស កម្មស្សិទិ ជសន្តិ ។

អហំ មទុស្សសុ មទុស្សត្ថតា
 តាសិ អយ្យកុលេ^(៣) អហំ

ពុទ្ធិ វិសិដ្ឋិ វិស្វាទ សាលទុប្បហិ ឱកេវិ
 វិដិសតត្ថា សុតតិ សាលធុច្ឆមយំ អហំ
 ពុទ្ធស្ស ធុបទាមេសិ បសន្តា សកោហិ ចាលិហិ

១ ឱ. មញ្ញតិក ។ ២ ឱ. មញ្ញស្ស ។ ៣ ឱ. អយ្យកុលេ ។

មហិដ្ឋករិមាណំ ២
 មហិដ្ឋករិមាណំ ១

(៣៧) (ព្រះបាទប្រាសាទស្វាថ) ខាងក្រោម ដោយស្រ្តី
 ប្រគល់ដោយអង្គ ៧ ដែលគ្រូដំបូង ក្នុងវិហារកែវសិក
 ភាសិតាឱវុយ្យ ក្រាលខ្សាច់មាន ខាងចុះចាកវិហារខាង
 ដែលបុត្តកម្មវិទិដ្ឋតេហិយ ជាវិហារវិទិត ហើយចូលទៅកាន់
 ព្រៃសាលត្រីក្សមានព្រឹកសព្វកាល មូលទៅតា ខាងបិទទៅជិត
 គល់សាលព្រឹក្សណា។ ដើមសាលព្រឹក្សនោះ ជាយេដិទុក្ខម
 វេទន៍នោះចេញមកចុះមក ព្រៃសាលព្រឹក្សក៏ជួយដោយស្រ្តី
 ត្រូវរៀបរយកម្រិតដោយ មានពួកសត្វចក្ខុវិទ្យាស្រយ ក្នុងកំ
 ជ្រុយទៅ សព្វទិស ដូចដើមឡោះ ខាងវិភេតិក្នុងក្រុមនោះ
 តែងយើងរូប ដែលមិនមែនជាមនុស្ស មូលទៅតា កត្តា
 ស្រ្តីហើយ ខាងក្រុមច្របំ នេះជាសាលវិទិតម្ល៉ៃ ។

(ទៅតាភ្នំយេថ) ខ្ញុំកាលកើត ជាមនុស្ស
 ក្នុងពួកមនុស្ស ជាតាសិ ក្នុងផ្ទះចៅហ្វាយ

ខ្ញុំបានឃើញព្រះពុទ្ធ កំពុងតែ បានរាយការណ៍សាលព្រឹក្សខ្ញុំមាន
 ចិត្តជ្រះថ្លា បានចូលជ្រៀមប្រដាប់គ្រូចៀក ដែលភ្នំស្តីហើយ
 ជាវិហារវិទិតសាលព្រឹក្ស បំពេញព្រះសម្មា សម្ពុទ្ធ ដោយវិទិដ្ឋស្តី

វិមានបុរី ឧត្តស្ស មញ្ញត្តិវិមាន ទុតិយំ បកស្សវិមានំ
តាហិ កម្មំ កវិគ្គាទ កុសលំ ពុទ្ធវណ្ណិតំ
អបេតសោកា សុខិតា សម្បតោនាមយាតិ ។

មញ្ញត្តិវិមាន^(១) បឋមំ ។

ទុតិយំ បកស្សវិមានំ

[២០] បកស្សវិមានំ គេ

សុត្តវត្ថុនិវាសនេ
មហិទ្ធិកេ ធនុទុរិយតត្ត
តាភិ សុភេ នេវតេ វនុសេ មមិ
បល្លង្កា ច តេ មហាឡា
ជាលាភនិវត្តិតោ វុទ្ធិកេ
យត្ថ ភំ វិសិទ្ធា វិកេសសំ
នេវាជារិ ធនុនេ វច
កិ ភំ បុរេ សុទិវតមាវា កន្ទ
កំស្ស កម្មស្សវិទា កំ អនុភោសិ
នេវាលាកស្មី នេវតេ បុត្រិតាចិត្ត
កំស្ស កម្មស្សវិទំ ផលនិ ។
ចំណូរាយ តេ ធរន្តស្ស
មាលំ ជាណិ តព្វ អននិ កន្ទ

* ១. មញ្ញត្តិវិមានំ ។

វិមានត្ត មញ្ញត្តិវិមាន ទី ២ បកស្សវិមាន ទី ២

ភ្នំបាណស្សកុសលកម្មនាវ វិសេស្សត្ត្រង្គសារសិវិហាយ បាណស្សបាណ
សេចក្តីសោក ដល់នូវសេចក្តីសុខ មិនមានពេក មានចិត្តត្រេកអរព្រម ។

ចប់ មញ្ញត្តិវិមាន ទី ១ ។

បកស្សវិមាន ទី ២

[២០] (ព្រះមាតុក្ការស្តេច) ម្ចាស់ទៅតាម មានភិទ្ធិ
មានពណ៌ប្រសើរភ្លឺថ្លោក ស្បែកសំពត់នៃពណ៌ព្រហម
ស្រស់ មានវិទ្ធិច្រើន មានទូន្មានជ្រៀងហាក់ដូចប្រសព្វ
ដោយទ្វីមចន្ទនំ មានដាក់ មកថ្វាយបង្គំតាម មួយទៀត
បល្លង្កិរបស់នាងមានតម្លៃច្រើន សិនីវិច្ឆេ ដោយកែវ
ផ្សេងៗ ដ៏ជ្រៀង មានអង្គុយលើបល្លង្កិ ដ៏ជ្រៀង
ដូចទៅក្រដ (បិណ្ឌ) ក្នុងនាងនៃ ម្ចាស់នាងដ៏ចំរើន
ក្នុងកាលមុន មានបាណស្សប្រតិបត្តិសុព័ត្តដូចម្តេច មាន
សោយផលកម្មដូចម្តេច ក្នុងទៅសោក ម្ចាស់ទៅតា
តាតាស្តេច មានចូរគ្រប់ នេះជាផលនៃកម្មអ្វី ។
(ទៅនារីយថា) បត់គ្រូព្រះបេរះ ដ៏ចំរើន
ភ្នំបាណស្ស បាណស្ស ម្តងម្តង ដ៏ស្រស់ស្រាយ
ដល់សោកម្ចាស់ កាលនិមន្តទៅ ដើម្បីបណ្តាបាណ

សុត្តនិបាត ខុទ្ទកនិកាយ វិមាននុ
 តស្ស កម្មស្សិទ្ធិ វិហាកំ
 អនុកោមិ ទេវលោកស្សី
 ហោតិ ច មេ អនុតានោ
 អបរាជិ ធុត្តិកញ្ច មេ កន្ត
 សាហំ ធម្មំ ធាស្សាសី
 សុទេសិកំ ធម្មរាជេន
 តំ តំ វនាមិ កន្តន្ត
 យស្ស មេ អនុតាម្បិយោ
 កោចិ ធម្មសុ តំ សមាទយេដ
 សុទេសិកំ ធម្មរាជេន
 យេសំ អត្ថំ សទ្ធា កុទ្ធ
 ធម្ម ច សង្ឃកនេ ច
 តេ មិ អតិវិហេចន្តិ
 អាឃុនា យសសា សិវិយា
 មតាបេន វិស្ណុន ឧត្តិករ
 អញ្ញា មហិទ្ធិកតក មយា ទេសិកំ ។
 បរស្សវិមាតំ ។

សុត្តនិបាត ខុទ្ទកនិកាយ វិមាននុ
 ខ្ញុំទើបទទួលខ្ញុំវេលានោះ ខែកម្មនោះ ក្នុងវេលា
 ចតិគ្រូព្រះបរមជីវិត តែសេចក្តីក្តៅក្រហាយបាន
 ដល់ខ្ញុំ ទាំងទោសភ័យស ដែលដល់ខ្ញុំសេចក្តីខ្ពុត
 (កើតឡើង) ដល់ខ្ញុំ (ព្រោះ) ខ្ញុំនោះ មិនបានស្តាប់ធម៌
 ដែលព្រះពុទ្ធ ជាធម្មរាជ ទ្រង់សម្រេចហើយ
 ចតិគ្រូព្រះបរមជីវិត ព្រោះហេតុនោះ បានដាក់
 ខ្លឹមយោធិវិលកម្មាស់ថា បុគ្គលណាមួយ ដែលខ្ញុំ
 គួរអង្កេត លោកម្នាក់បានដឹកនាំបុគ្គលនោះ ក្នុង
 ធម៌ទាំងឡាយ ដែលព្រះពុទ្ធ ជាធម្មរាជ ទ្រង់សម្រេច
 ហើយ សេចក្តីរឿងរោះកុទ្ធកនៈ ធម្មកនៈនឹង
 សន្សំកនៈ បានដល់ទៅទាំងឡាយណា ទៅក
 ទាំងឡាយដទៃនោះ ច្រើនលើសលុប ដែលបានចុះ
 ច្រើនជាងខ្ញុំ វេទន៍រឿង កន្លងខ្ញុំ ដោយការយុ
 ដោយយស ដោយសិរី ដោយសេដ្ឋ ដោយវស្សៈ ។
 ចប់ បរស្សវិមាតំ ។

វិចារេន្ត មច្ឆ័ន្តវស្ស កងយំ ភាគវិមាតំ
តតិយំ ភាគវិមាតំ

[៤០] អល្លត្តតា កកកកកកកកកកកក
សុវណ្ណជាលចិត្តំ មហានិ
អភិវុទ្ធិ កដវំ សុតប្បិកំ
ក៏តតតា វេហសយំ អន្តលំត្រៃ
យាតស្សនន្តសុ ទុវសុ ធិម្មតា
អន្តាទកា បទុមិយោ សុដុល្លា
បទុមេសុ កុវយភណា បវដ្ឋវេ
កតា ៥ ធិម្មតំ មហេហារយោ
ទេវនិបត្តាសិ មហាទុកាវេ
មទុស្សក្ខតា កិមកាសិ មុញ្ញំ
កេតាសិ វិវត្តាសិ តាទុកាវេ
វិណ្ណា ៥ កេ សត្វនិសា បកាសតិ ។
តាវាណាសិយំ ទុបសត្តមិកា
តុទុស្សហិ វត្តយតិ អនាសិ
ចាតានិ វិជ្ជតា ៥ មា ធិសិធិ
ចិត្តាវ កំ^(២) អញ្ញលិកំ អកាសិ^(៣)

១ ទ. មណិកកកកកកកក ។ ម. មណិកកកកកក ។ ២ ទ. វិញ្ញាវ ។
ម. វិញ្ញាវ ៣ ម. កតាសិ ។

វិចារេន្ត មច្ឆ័ន្តវស្ស ៤ ភាគវិមាត ១ ៣
ភាគវិមាត ទី ៣

[៤១] (ប្រវត្តិសក្កេវីមានាយស្សថា) នាវិប្រតិបត្តន
ហើយ ឡើងដំរីប្រាសិវ វិចិត្រេវាយវេវិមាតិធិតាស
បិទបំរើដោយបណ្តាញមាស ជាដំរីមាតិ ដែលបុត្រកម្ម
សម្រេចល្អហើយ (កង្កយ) លើខ្នងដំរី ជាទីកែវយ
មកព្រះភាគស ក្នុងទីនេះ ប្រេវទាំងខ្យាយ មានទឹកថ្លា
មានកម្ពុជក មានកំរិតស្តុន្តាយ ដែលបុត្រកម្មមិនមែន
ហើយ គ្រងក្នុងដំរីព័ន្ធផ្លា ព្រះក្សត្រិ ប្រតិ
លើក្នុងប្លង់ទាំងខ្យាយ មានពួកស្រីកែវមហាហារាំងនេះ
កំរំ (លើក្នុងប្លង់ទាំងនោះ) ម្ចាស់នាវិ មានកុក្រា
ប្រើម នាវិដល់ខ្លួនខ្លួនខ្លួននាវិ នាវិកាលកើត ជាមនុស្ស
កើតបានធ្វើមុណ្យវិ បានមានកុក្រាព្រឺនៀនយ៉ាងនេះ
ដង ពាំងសម្បុររបស់នាវិ ក៏អាចញ៉ាំងចំសំទំនឹងឱ្យវិ
បានដង កើតដោយបុណ្យដូចម្តេច ។

(ទេវតាភ្លើយថា) ខ្ញុំបានចូលទៅក្នុងក្រុងវារាណសិ បានថ្វាយ
សំភក់មួយដល់ព្រះពុទ្ធ ហើយថ្វាយបង្គំព្រះបាទ កង្កិយលើ
ដៃដើ មានចំក្តុះក្រុកករ បានធ្វើឱ្យកេរ្តិ៍ល្អ ចំរោះព្រះគុណ

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិហារិកុ
 ពុទ្ធា ច មេ តា ព្នានសង្កឹកត្តិជា
 អនេសយំ សមុទយ ទុក្ខំ មិច្ឆតិ
 អសង្កតិ ទុក្ខំ មិកេនសទ្ធិ^(១)
 មក្ខិ អនេសយំ យតោ វិជាចិស្ស^(២)
 អប្បយុក្ខី កាលកតា តតោ ទុក្ខា
 ឧបបន្នា តិទសាមិ^(៣) យសស្សិធំ
 សក្កស្សាហំ អញ្ញតក ចជាបតិ
 យស្សត្តក ចាម ទិសាសុ វិស្សតាតិ ។
 ពាវិមំ ធិយំ ។

បក្កតិ អណោមវិមាធិ

[៤២] អភិក្កន្តន្តន វណ្ណោ យា ទ្ធិ តិដ្ឋសិ ទេវតេ
 ឧកាសេន្តិ ទិសា សទ្ធា ឧសធំ វិយ តាវតា
 កេន តេ តាទិសា វណ្ណោ ។ បេ ។
 វណ្ណោ ច តេ សទ្ធិទិសា បកាសតិភិ ។
 សា ទេវតា អត្តមនា មោក្កល្លានេន បុត្តិកា
 ។ បេ ។ យស្ស កម្មស្សិធំ ដលំ

១ ម. ខុទ្ទកនិកាយសុត្តិ ។ ២ ម. វិហារិយំ ។ ៣ ម. ឧប្បន្នា តិទសាណា ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិហារិកុ
 ចំណែកព្រះគុដ្ឋ ព្រះអង្គមានព្រះចម្មាដ៏ភ្លឺ ប្រោកដ៏ស្រី
 ដោយមាន ព្រះអង្គបានសំដែងសមុទយសច្ចនឹងទុក្ខសច្ច
 ជាបស់មិនទៀងផង បានសំដែងទុក្ខនិកេនសច្ច ជា
 អសង្កតធម៌ផង មក្ខសច្ចផង ដល់ខ្ញុំ ជាហេតុឲ្យខ្ញុំបាន
 ត្រាស់ដឹង ខ្ញុំជាស្រីមានកាយុតិច ធ្វើមរណកាល ច្យុក
 មកកើត ក្នុងពួកទេវតា ជាតំនាវត្តិវ័យ ជាស្រី
 មានយស ជាបដិបត្តិប្រកម្មមួយ របស់សក្កទេវពជ
 លោការាជ យស្តក ល្បីល្បាចនៅសព្វទិសទាំងឡាយ ។

ចប់ តតវិមាធិ ៣ ។

អណោមវិមាធិ ទី ៤

[៤៤] (ព្រះមហាក្កល្លានសូរោ) ខ្លួនទេវតា នាទិមានសម្បុរស្រីរឿង
 ទាំងទិសទាំងក្នុងឲ្យភ្លឺច្បាស់ ដូចជាយត្រឹក សម្បុររបស់នាង
 ប្រោកដ៏ស្រីពោះ តើ (សម្រេច) ដោយចុកល្បដូចម្តេច ។ បេ ។
 ទាំងសម្បុររបស់នាង ក៏ភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស ។
 ទេវតាពោះ ដែលព្រះមហាក្កល្លានសូរោហើយ មានចក្ខុត្រេកអរ
 ។ បេ ។ ដល់ខែកម្មានេះថា

វិមានវត្ត បន្ទីរស្នងការ បន្ទីរស្នងការ បន្ទីរស្នងការ
 អង្គការ ពាក្យសុំ យំ កុំឱ្យស្រឡាត់ ឱ្យឆ្ងល់
 អង្គការ សុំឱ្យស្រឡាត់ យស យស យស យស យស
 សុំឱ្យយ អរោណិកាយ ធម៌ យស្ម យស្ម យស្ម យស្ម យស្ម
 អរោណិ សុំឱ្យ ធម៌ យស្ម យស្ម យស្ម យស្ម យស្ម^(២)
 គេ មេ តា ធីតា វិណ្ណា ១ មេ ១

វិណ្ណា ១ មេ សព្វធីតា បកាសតិ ១
 អរោណិ បន្ទីរ ១

បញ្ជី កញ្ជីកាយវិមាន

(៤៣) អភិក្កន្ធន វិណ្ណា ១ យា ភ្នំ ភិដ្ឋសិ ទេវតា
 ១ មេ ១ ឱសធី វិយ តារា កា
 គេ មេ តា ធីតា វិណ្ណា ១ មេ ១

វិណ្ណា ១ មេ សព្វធីតា បកាសតិ ១
 សា ទេវតា អត្តមតា មោក្ខណ្ឌ ទេន បុត្រតា
 ១ មេ ១ យស្ម កុម្មស្ម យស្ម យស្ម យស្ម

អហំ អនុកវិណ្ណសិ កុំឱ្យស្រឡាត់ ឱ្យឆ្ងល់
 អង្គការ សាកលសម្បត្តិ កញ្ជីកាយ គេលទ្ធិបិទិ

១ ឧ. វិស្ស វិយ ១ ២ ឧ. វិស្ស វិយ ១

វិមានវត្ត បន្ទីរស្នងការ ៤ កញ្ជីកាយវិមាន ទី ៥

ខ្ញុំបានចិត្តប្រថៅ បានប្រគេនកុម្មារស្រៀម ដល់ព្រះពុទ្ធជាភិក្ខុ
 កុំឱ្យប្រក្រតិភាពសិ ដោយវេលាស្រែ ឬស្រែ ឬស្រែ ឬស្រែ
 ខ្ញុំដល់ខ្ញុំកុម្មារស្រៀម យស យស យស យស យស
 អរោណិ ជាស្រីដល់ខ្ញុំសេចក្តីសុខ យើង ឱ្យឱ្យឱ្យឱ្យឱ្យ
 ប្រោសហេតុនោះ បានជាសម្បូរបស់ខ្ញុំ ប្រាកដដូច្នោះ ១ មេ ១
 ទាំងសម្បូរបស់ខ្ញុំ កិច្ចស្រឡាត់ សព្វទិស ១

ចំ អរោណិ ទី ៤ ១

កញ្ជីកាយវិមាន ទី ៥

(៤៣) (ព្រះមោក្ខណ្ឌស្ម) ហួសទៅតា ខាងខាង
 សម្បូរដ៏ស្រឡាត់ ១ មេ ១ ដូចដោយព្រឹក សម្បូរបស់ខាង
 ប្រាកដដូច្នោះ តើសម្រេចដោយបុណ្យ ដូចម្តេច ១ មេ ១
 ទាំងសម្បូរបស់ខាង កិច្ចស្រឡាត់ សព្វទិស ១

ទៅតា ដែលព្រះមោក្ខណ្ឌស្ម យើង ខានចិត្តប្រក្រតិភា
 ១ មេ ១ ដល់ខែកុម្មារនោះ

ខ្ញុំបានប្រគេន ខ្ញុំទឹកបរា ដែលចំអិលយ ដោយផ្អែកប្រា
 អប់ដោយប្រក្រតិភា ដល់ព្រះពុទ្ធជាភិក្ខុ កុំឱ្យស្រឡាត់ ឱ្យឆ្ងល់

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ សុខសុត្ត

មិច្ឆល្យាណសុណាម ច មិស្សំ លាមជ្ឈកោម ច
 អនាសិ ឧដុក្ខតស្មី វិប្បសន្នោម ធម្មសា
 យា មហេសិកំ កាកាយ្យ ចក្កវត្តិស្ស វាជិលោ
 ហិ សព្វត្តកល្យាណិ កត្ត ហោយមទស្សកា
 ឯកស្ស^(២) កក្ខំកតាមស្ស កាលំ ធាត្យតិ សោធស្សសិ
 សតំ ធិក្ខា សតំ អស្សា សតំ អស្សតកំថា
 សតំ កក្ខាសហស្សនិ អាមុត្តមណិកុណ្ណាលា
 ឯកស្ស កក្ខំកតាមស្ស កាលំ ធាត្យតិ សោធស្សសិ
 សតំ ហោមវតា ធាកា ង្គិសាធាត្តា ឡធម្មកា
 សុវណ្ណកត្តា ធាតត្តា ហោមកម្មនិវាសសា
 ឯកស្ស កក្ខំកតាមស្ស កាលំ ធាត្យតិ សោធស្សសិ
 ចតុដ្ឋិច ច ធីចាចិ ឥស្សិ យោម កាកាយេ
 ឯកស្ស កក្ខំកតាមស្ស កាលំ ធាត្យតិ សោធស្សសិ ធី។

កក្ខិកាយិកាវិមាធិ មព្វនំ ។

១ ម. ឯកស្ស ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ សុខសុត្ត

ខ្ញុំមានចិត្តជ្រះថ្លា ចំពោះព្រះពុទ្ធម្នកទៀងត្រង់ បោះប្រះគោរពតុលាយ
 ប្រឡំដោយដីប្លី ខ្ញុំមម៍ម ធីធីវត្តមានក្នុងប្រហើរ តាវិណា មាន
 អរិយៈល្អសព្វ មានរូបមិនថាភវយ គួរមើលរបស់កស្កា គប្បីធ្វើ
 ជាអគ្គមហេសីទៃស្តចចក្រភត្តិ តាវិធានមិនដល់ចំណិតទី ១ ខែ
 ចំណែកវេលាភវយ ១៦ អស់វេរៈ ១៦ ជន ខែការឲ្យទឹកបរ
 នេះឡើយ មាសរង្វា ១០០ រសៈ ១០០ រថទីមដោយមាសរសៈប្បត្រា
 ១០០ ភញ្ញា ១ វិសខ ដែលពាក់កុណ្ណាលវាមណី កមិនដល់
 ចំណិតទី ១ ខែចំណែកវេលាភវយ ១៦ អស់វេរៈ ១៦ ជន ខែ
 ការឲ្យទឹកបរនេះឡើយ ពួកដំរីដែលភើតក្នុងប្រទេសឈ្មោះថាមវន្ត
 បិដ្ឋូ ១០០ មានក្នុងដួងចរាត្រាលវេ បំរើដោយកំឡុងនិធិសន្តុ
 នឹងការប្រឹងប្រែង មានខ្សែជន្លង់ជាវិការវៃមាស មានគ្រឿងប្រដាប់
 សម្រេចដោយមាស កមិនដល់ចំណិតទី ១ ខែចំណែកវេលា
 ភវយ ១៦ អស់វេរៈ ១៦ ជន ខែការឲ្យទឹកបរនេះឡើយ
 ចក្កលណា ក្នុងលោកនេះ គប្បីធ្វើខ្សែភាពខ្លួនជាចំ ក្នុងទ្វីបចាំង ៤
 ចក្កលនោះ កំនៅកមិនទាន់ដល់ចំណិតទី ១ ខែចំណែកវេលា
 ភវយ ១៦ អស់វេរៈ ១៦ ជន ខែការឲ្យទឹកបរនេះឡើយ ។
 ចប់ កក្ខិកាយិកាវិមាធិ ទី ៨ ។

ឆ្នាំ វិហារវិមាន

(២២) អគ្គិញ្ញាណ វណ្ណ យោ ត្វិ តិដ្ឋសំ ទេវតា
 ។ មេ ។ ឱសធិ វិយ តារតា
 តស្ស ភេ ធម្មមាធាយ អង្គមន្តេហំ សត្វសោ
 ធិញ្ច សន្តា ធិច្ឆានិ សុវិយោ មោទាមា
 តស្ស ភេ ធម្មមាធាយ អង្គមន្តេហំ សត្វសោ
 ធិញ្ច តត្វា មវាយន្តិ សុចិតត្វា មោទាមា
 វិភ្លមាតា កាយេន យោ វេសិសុ មិលទ្ធិតា
 តេសំ សុយ្យតិ ធិត្យាសោ តុវិយេ មត្តន្តិកេ យថា
 វជិសកា វាតត្វា វាតេន សម្បកម្មតា
 តេសំ សុយ្យតិ ធិត្យាសោ តុវិយេ មត្តន្តិកេ យថា
 យោមិ តេ សិវសំ មាលា សុចិតត្វា មោទាមា
 វាតិ តត្វា ធិសា សត្វា វុត្តោ មត្តសកោ យថា
 យាយសេ តំ សុចិតត្វំ រូមិ មស្សសិ អមាទុសិ
 ទេវតេ បុព្វតាចិត្ត កំស្សកម្មស្សិធិ មលន្តិ ។
 សាវត្ថយំ មយ្ហ សទំ កនន្ត
 សង្ឃស្ស កាយេសិ មហាវិហារិ
 តត្ត មស្សា អមាមាទុមាធិ

វិហារវិមាន ទំ ៦

(២៤) (ព្រះអនុទ្រោត្តរស្មេរោ) មាលទេវតា នាគនាមសម្បា
 ជំរុញ្ជិ ។ មេ ។ ដូចផ្កាយព្រឹក កាលដែលនាគតិពុតវិលោះ
 សំរេងទំព្រំពាំងឡាយ គួរស្តាប់ ខ្លឹមវិលយំនៃចិត្ត វេលាលាងពុំ
 អំពីអវិយៈក្នុងដំរើយសព្វគ្រប់ កាលដែលនាគតិពុតវិលោះ ក្នុងទំព្រំ
 ពាំងឡាយ មានក្លែងក្រមួប ជាទីរីករាយនៃចិត្ត វេលាផ្សាយចេញពី
 អវិយៈក្នុងដំរើយសព្វគ្រប់ កាលនាគតិពុតវិលោះ ត្រឡប់មកដល់
 ពាំងឡាយព្រំដំរើយសំ កំពូស្មេរីកកន ដូចគួរត្រឡប់មកដល់ដោយ
 អង្គ៤ ត្រឡប់មកដល់ព្រះច្បង ត្រឡប់មកដល់មកដល់ កំរើកដោយខ្យល់
 ព្វស្មេរីកកនដូចគួរត្រឡប់ មកដល់ដោយអង្គ ៤ ផ្កាកម្រងណា
 ព្រំដំរើយសំនាង មានក្លែងក្រមួប ជាទីរីករាយនៃចិត្ត (ក្លែង
 ផ្កាកម្រងនោះ) វេលាផ្សាយទៅសព្វទិស ដូចដើមឡែក នាគ
 តែងដុំក្លែងក្រមួបនោះ តែងឃើញរូប ដែលមិនមែនជាមេសំមនុស្ស
 មាលទេវតា ពាក្យស្មេរីយ នាគច្បងច្រាម រងដល់នៃកម្មី ។
 (ទេវតាឆ្លើយថា) ចង់គ្រូព្រះអនុទ្រោត្តរស្មេរី (នាគវិសាម) ជា
 សំរេងព្រំដំរើយ បានឲ្យជាងធ្វើមហាវិហារទៀតគ្រូសាវត្តិ
 ទុក្ខសំចំពោះព្រះសង្ឃ ខ្ញុំជ្រុះថ្លា រីករាយ ចំពោះវិហារនោះ

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិហារន្ត
 និស្សា អការញ្ច មិយញ្ច មេតិ
 តាយេវមេ សុទ្ធានុមោធិយ
 លទ្ធិ វិហារន្តុតទស្សនេយ្យំ
 សទ្ធាតា សោធស្សសយោជនាទិ
 វេហាសយេ តទ្ធិតិ ឥទ្ធិយា មម

ក្សជាតាក ឱវេសា មេ	វិកត្តា កាតសោ មិកា
ធម្មល្មមាតា អាភន្តិ	សទ្ធា សកយោជនិ
ខោត្តរត្រោ ច មេ ឯត្ថ	បុទ្ធិលោមធិសេវិតា
អន្តោធាតា វិប្បសន្តា	សោវណ្ណាវាលុកសន្តតា ^(១)
តាបបទុមសញ្ញា	បុណ្ណិកសមោតតា
សុរតិ សម្មវិយទ្ធិ	មទ្ធត្រាមាលុតេវិតា ^(២)
ជម្ពយោ បទសា តាលា	នាឡិកោក វិហារិ ច
អន្តោ ធិវេសនេ ជាតា	នាបាវុក្ខា អរោចិតា ^(៣)
នាបាវុក្ខិយសឡិដ្ឋិ	អន្តកតណាយោសិទិ
យោមិ មិ សុចិទេ មស្ស	សោចិ វិគ្គា សិយា នរក
ឯតានិសិ អត្តកទស្សនេយ្យំ	វិហារិ សព្វសោ បកិ
មម កម្មេហិ ធិត្តត្ថំ	អសិ បុញ្ញានិ កាតវេ ។

១ ឧ. សោណ្ណិវាលុកសន្តតា ។ ២ ធម. មទ្ធត្រាវាលុកតា ។ ៣ ឧ. អរោចិតា ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិហារន្ត
 ព្រោះយើងត្រូវដឹងពីហោរ ជាច្រើនទៀតនេះ រឿង
 វិហារដែលទ្រង់បានហើយ ដោយអនុមោទនា ដ៏បរិសុទ្ធ
 នោះឯង ជាវិកស្តាវ្យ គួរមើលមើល ក៏ខ្ពស់ទៅ
 ឆ្លងពីកាកាស អស់ ១៦ យោជន៍ជុំវិញ ដោយបុញ្ញវិទ្ធិខ្ពង់

ដួងកំពូល ដាល់ទៅរបស់ខ្ពង់ ដូចអវិចារដោយចរិតណកស្មីនា រុត
 រឿងវិទ្ធិខ្ពង់ អស់ ១០០ យោជន៍ជុំវិញ ឯស្រះពេញត្រូវបានចំណាយ
 របស់ខ្ពង់ ក្នុងទំនេរ ដែលត្រូវត្រីចំពូលទៅស្រយោហើយ បានទឹកផ្សា
 គ្រាលដោយខ្យល់ទាស ដេរដោសដោយឈូកផ្សេងៗ ត្រូវដោយ
 ឈូកសត្វចំណាយ បានត្រឹមត្រូវ ជាទីគាប់ចិត្ត ដែលខ្យល់បក់
 ផ្សាយទៅ ដើមត្រីនី ខ្នុរភោគ ដូង ព្រៃនិរិយោផ្សេងៗ ចំណាយ
 ដុះជិតលំនៅទាំងក្នុង មិនបាច់ដោះឡើយ (វិហារនេះ) សំនិរិយោ
 ត្រូវត្រីផ្សេងៗ ក៏កកដោយពួកស្រូវអប្សរ រោចជនណាយើងខ្ញុំ
 ក្នុងកាយលំស្អំ ជននោះឯង គង់ក្រេកមរ វិហារបែបនេះ ជាច្រើន
 អស្តាវ្យ គួរមើលមើល គួរត្រាវត្រាត ដោយសព្វគ្រប់ កើតឡើង
 ដោយបុញ្ញកម្មចំណាយរបស់ខ្ពង់ បុគ្គលគួរត្រូវបុណ្យចំណាយ ។

វិមានក្នុង ឧត្តស្ស មញ្ញនិរុត្តស្ស ធម្មិ វិហារវិមាន
 តាយេវ កេ សុទ្ធិនុមោធនាយ
 លទ្ធិ វិមានត្រួតពិនិត្យធម្មយ្យ
 យា ថេវ សា នាទមនាសិ ចារិ
 តស្ស តតិ ព្រហ្មា កុហិ ឧប្បន្ទា សាតិ ។
 យា សា អហុ មឃ្ហេ សទ័ កងេន្ត
 សង្កស្ស តារាសិ មហាវិហារិ
 វិញ្ញាតធម្មា សា អនាសិ នានិ
 ឧប្បន្ទា វិញ្ញាតសុ ធម្មេសុ^(១)
 បដាបតិ តស្ស សុវិម្មិតស្ស
 អចិន្តិយា កម្មវិបាក តស្ស^(២)
 យមេតិ បុក្ខសិ កុហិ ឧប្បន្ទា សាតិ ។
 កន្ត វិហារកាសិ អនញ្ញាថា អហិ
 កេន ហេត្វាប័^(៣) សមាទាបថ
 សង្កស្ស ពាណិ ធម្មាថ វិញ្ញា
 ធម្មញ្ញ សុណាថ បសន្នមាទសា
 សុទ្ធិកោ លទ្ធា មនុស្សលាកោ
 យិ មក្ខំ មក្ខានិបតិ អនេសយិ
 ព្រហ្មសកេ កត្វានសន្និកត្តាថា

១ ១. ១២ ។ ២ ២. ១៧ ។ ៣ ១. ៧ កញ្ចប់ ។

វិមានក្នុង មញ្ញនិរុត្ត ទំ ២ វិហារវិមាន ទំ ២
 (ព្រះអនុប្បន្នេស្ថេស្ថេ) វិមានវិលាសានុបាហិយ ដោយ
 អនុមោទនា ដំបូរសុទ្ធិនុមោធនិ ជាទីអស្ចារ្យ ក្នុង
 មើលមើល ម្យ៉ាងទៀត ពារិណា បានឱ្យខ្ញុំបាន បាន
 ចូរច្របប់ខ្ញុំគតិ របស់នារីនោះ តើទៅកើតក្នុងវិណា ។
 (ទៅតាមដើម) បពិត្រលោកដ៏ចម្រើន ស្រីសិទ្ធិក្រាបរបស់ខ្ញុំ
 ណាបានឱ្យជាតិដើមហៅហៅតើម្ចីសង្ឃ ស្រីសិទ្ធិក្រាបនោះ
 (គឺនាងវិសាខា) ជាស្រ្តីមានធម៌ ដ៏ស្រស់ បានឱ្យបានហើយ
 បានទៅកើតក្នុងទៅលោក ជាទំនំខ្លាចរើ បានដាច់ជាបរិវៃ
 ទៅកន្លែងសុខមិត្ត លោកម្ចាស់ស្នេហា ឱ្យពារិណាថា
 នារីនោះទៅកើតក្នុងវិណា ផលវៃនកម្មរបស់នារីនោះ មិន
 គប្បីគិតឡើយ ។ បពិត្រលោកដ៏ចម្រើន ខ្ញុំបានដោះស្រាយ តាម
 សេចក្តីគិត មិនប្រែប្រួល ព្រោះហេតុនោះ លោកម្ចាស់ចូរ
 បបួលពួកជនដទៃជា អ្នកចាំខ្យល់ ចូរត្រួតអឱ្យបានចំពោះ
 សង្ឃជន អ្នកចាំខ្យល់ចូរបានចិត្តជ្រះថ្លា ស្តាប់ធម៌ជន ការ
 បានអត្តភាពជាមនុស្ស ដែលគេប្រទានដោយដោយ អ្នកចាំ
 ខ្យល់ ក៏បានហើយ ព្រះគុដ្ឋ បានសំលៀងផ្តុំច្របាញ់ មានព្រះ
 ចង្វាដូចមាស ជាអតិបត្តិកម្ម បានសំដែងឱ្យបានជាផ្លូវណា

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិហារវគ្គ
 សង្ឃស្ស ឆាបាជិ ធនាថ វិគ្គា
 មហាប្បណ យត្ត កវន្តិ ធន្តិណា
 យេ បុគ្គលា អដ្ឋ សីតំ មសដ្ឋា
 ចត្តាវ ឯតាជិ^(១) យុតានិ ហោត្តិ
 តេ ធន្តិណោយ្យា សុត្តស្ស សាវកា
 ឯតេសុ ធន្តានិ មហាប្បណាជិ
 កត្តារោ ថ មជ្ជិមញ្ញា មត្តារោ ថ ផលេ មិតា
 ឯស សង្ឃេ ឧជ្ឈតោ មត្តាសីលសមាហិតោ
 យដមាបាជិ មនុស្សនិ បុញ្ញាមត្តាន កាលិនិ
 ករោតំ ឧបទំកំ បុញ្ញំ សង្ឃេ ធន្តិ មហាប្បណិ^(២)
 ឯសោ ហិ សង្ឃេ វិបុលោ មហាឡតោ
 ឯស ប្បមេយ្យា ឧទិទិវ សាករោ
 ឯតេហិ សេដ្ឋា ធន្តិយសាវកា^(៣)
 មកត្តក ធម្មមុទិវយន្តិ
 តេសំ សុទិដ្ឋិ សុហុត្តិ សុយដ្ឋិ
 យេ សង្ឃមុន្និស្ស ធន្តិ ឆាជិ

១ ឧ. យោគី ។ ២ ឧ. ម. មហាប្បណ ។ ៣ ឧ. ម. ឯវិសាវកា ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិហារវគ្គ
 ទុក្ខិណា ពាន(ដែលបុគ្គលឱ្យហើយ)ចំពោះសង្ឃណា ជាពាន
 មានផលច្រើន អ្នកទាំងឡាយ ឬក្រែកគោឱ្យពានទាំងឡាយ
 (ពោះ)ចំពោះសង្ឃ(ពោះ)ទុះ បុគ្គលទាំងឡាយណា ៨ ពួក
 ដែលសប្បុរសទាំងឡាយ សរសើរហើយ បើកប់ជាតូច
 ៤ គូ បុគ្គលទាំងឡាយនោះ ជាសាវ័កនៃព្រះសុត្ត លោក
 គួរដល់ទុក្ខិណា ពាន ពានទាំងឡាយ ដែលបុគ្គលឱ្យហើយ
 ចំពោះបតិណយ្យបុគ្គលទាំងឡាយនោះ ជាពានមានផលច្រើន
 បុគ្គល ៤ ពួក ភាន់នៅក្នុងមគ្គ បុគ្គល ៤ ពួកភាន់នៅក្នុងផល នេះ
 ឈ្មោះថាព្រះសង្ឃ លោកច្រើនច្រើនត្រូវ ប្រកថាដោយបញ្ញាធីសីល
 បុណ្យឱ្យផល ក្នុងមច្ចុប្បន្ន ដែលពួកសត្វជាមនុស្សប្រាថ្នាផ្លូវបុណ្យ
 កាលបូជាពាលធ្វើ បានឱ្យហើយចំពោះសង្ឃ ជាពានមានផលច្រើន
 ព្រោះថា ព្រះសង្ឃនុះ ជាព្រះសង្ឃមានគុណ អំណូលយ
 ព្រះសង្ឃនុះ ដូចជាសាគរ ដែលទ្រទ្រង់ទូទឹក មានជម្រៅ
 រាមមិនបាន ឮស្តីក្នុងអានុសេចក្តីព្យាយាម ប្រសើរជាង
 នេះទាំងនេះ ជាអ្នកប្រសើរមែនពិត ជាអ្នកធ្វើទុក្ខទី គំ
 ញាណ សំដែងទុកមិ ពួកសត្វណា បានឱ្យពាន ទុក្ខិស
 ចំពោះព្រះសង្ឃ (ពានពោះ) ឈ្មោះថា ពួកសត្វទាំងនោះ
 បានឱ្យល្អហើយ ដូចាតូច ល្អហើយ ដូចាធំ ល្អហើយ

វិមានវត្ត បុគ្គល មជ្ឈិមវិទ្យាល័យ សន្តម បុគ្គលិក
 សា ឧត្តរណា សង្ឃកថា បតិដ្ឋិតា
 មហាប្បណ លោកវិទូហិ វណ្ណតា
 ឯតានិសំ មុញ្ញបុគ្គល្យាណា^(១)
 យេ ខេណតា វិចារន្តិ លោកេ
 វិទេយ្យ មាត្រាមលំ សម្មលំ
 អនិដ្ឋិតា សក្កមុបេន្តិ មាណសំ ។

វិមានវត្ត ផ្ទះ ។
 កាលាវា ទុតិយំ ។

សុត្តមិ បុគ្គលិកវិមាតិ

(៤៥) អភិក្ករន្តេន វណ្ណាន ។ មេ ។
 វណ្ណាន ធនេ សព្វដីសា បកាសភិទិ ។
 សា នេវតា អត្តមនា មោក្ខល្យានេន មុត្តិកា
 ។ មេ ។ យស្ស កម្មស្សិទិ ដលំ
 វណ្ណិវាទិ ហត្ថតំ អមាមនាសី
 កំកុរោ មិណ្ណាយ ចរន្តស្ស
 ឯសិកាទិ ទុណ្ណតស្សិ នតេ^(២)
 វិទេ បណ្ណកាតេ^(៣) រាម្ម

១ ម. សញ្ញមុខ្យស្ស ។ ២ ម. ននេ ។ ៣ ម. បណ្ណកេ ។

វិមានវត្ត មជ្ឈិមវិទ្យាល័យ ទី ៣

សន្សំភាពក្នុងការគោរព ដែលបុគ្គលដ៏គល់ទុកល្អហើយ
 ជាគោរពដល់ច្រើន ដែលព្រះពុទ្ធច្រង់ជ្រាបច្បាស់
 នូវលោក ច្រង់គ្រាស់សរសើរហើយថា ជនទាំងឡាយ
 ណា កាលព្រះរឿយនូវបុណ្យ ច្រកដង្ហែង វេលាភិក្ខុ
 សេចក្តីត្រេកអរ គ្រាប់ភ្លើងកំរៅ ក្នុងលោក ជនទាំងនោះ
 កំបាត់បង់ នូវមន្តិល គឺសេចក្តីកំណាញ់ គ្រមទាំងឫស
 ជាពួកមិនមានគុណវ្យាបាល វេលាវេលាទាំងឡាយ ។

ចប់ វិមានវត្ត ទី ១ ។
 ចប់ កាលាវាទី ២ ។

បុគ្គលិកវិមាតិ ទី ៧

(៤៦) (ព្រះមោក្ខល្យានសូត្រ) មានសម្បជើងរឿង ។ មេ ។
 ទាំងសម្បជើងនាង កំភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស ។
 នៅការនោះ ដែលព្រះមោក្ខល្យានសូត្រហើយ មានចិត្តត្រេកអរ
 ។ មេ ។ ដល់ខែកម្មុនេថា
 ខ្ញុំបានប្រគេននូវផ្កាដ៏ត្រឹមត្រូវយូរជាប់ ដល់ភិក្ខុកាលនិមន្ត
 ទៅចំណូល ក្នុងនគរដ៏ប្រសើរ មានវេនដ៏ខ្ពស់ ឈ្មោះ
 បណ្ណកតៈ ជាគ្រូបង្ហាញការ ខែក្នុងនគរនោះក្នុងវេនដ៏សំគុះ

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិហារនុ

តេជ មេ តាទិសោ វិណ្ណា ។ មេ ។

វិណ្ណា ជ មេ សព្វនិសា បកាសតីតិ ។

អភិក្កន្តន្តេន វិណ្ណាន ។ មេ ។

វិណ្ណា ជ តេ សព្វនិសា បកាសតីតិ ។

សា ទេវតា អត្តមថា មោក្ខល្លានេន បុច្ឆិតា

។ មេ ។ យស្ស កម្មស្សនិ ផលិ

និលុច្ឆលហត្ថកំ អហាមទាសិ

កិកុខោ មំណាយ ចរុត្តស្ស

វសិកាបិ ទុណ្ណតស្មី ធនេ

វិវ បណ្ណកតេ^(៦) វឌ្ឍេ

តេជ មេ តាទិសោ វិណ្ណា ។ មេ ។

វិណ្ណា ជ មេ សព្វនិសា បកាសតីតិ ។

អភិក្កន្តន្តេន វិណ្ណាន ។ មេ ។

វិណ្ណា ជ តេ សព្វនិសា បកាសតីតិ ។

សា ទេវតា អត្តមថា មោក្ខល្លានេន បុច្ឆិតា

។ មេ ។ យស្ស កម្មស្សនិ ផលិ

ទិធាតម្ភលកំ ហរិកបត្តិ

ទុធកម្មំ សវេ ជាតំ អហាមទាសិ

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិហារនុ

ព្រោះហេតុនោះ បានជាសម្បុររបស់ខ្ញុំ ប្រាកដដូច្នោះ ។ មេ ។

ទាំងសម្បុររបស់ខ្ញុំ ក៏ភ័យស្ងប់ សព្វទិស ។

(ព្រះមោក្ខល្លានសួរថា) បានសម្បុរដ៏រុងរឿង ។ មេ ។

ទាំងសម្បុររបស់នាង ក៏ភ័យស្ងប់ សព្វទិស ។

ទៅតាមនេះ ដែលព្រះមោក្ខល្លានសួរហើយ បានចិត្តក្រេកអរ

។ មេ ។ ផលនៃកម្មនេះថា

ខ្ញុំបានប្រគេន ខ្ញុំវត្តកុម្មុយទៀវមួយចាប់ ផលកិកុ កាល

និមន្តទៅបំណុលបាន ក្នុងគោរពប្រសើរ មានផលដ៏ល្អ ឈ្មោះ

ចណ្ណករៈ ជាព្រះបុត្រក្រេកអរ នៃពួកជនគ្រោះទាំក្នុងដែនឯសិកៈ

ព្រោះហេតុនោះ បានជាសម្បុររបស់ខ្ញុំ ប្រាកដដូច្នោះ ។ មេ ។

ទាំងសម្បុររបស់ខ្ញុំ ក៏ភ័យស្ងប់ សព្វទិស ។

(ព្រះមោក្ខល្លានសួរថា) បានសម្បុរដ៏រុងរឿង ។ មេ ។

ទាំងសម្បុររបស់នាង ដ៏ភ័យស្ងប់ សព្វទិស ។

ទៅតាមនោះ ដែលព្រះមោក្ខល្លានសួរហើយ បានចិត្តក្រេកអរ

។ មេ ។ ផលនៃកម្មនេះថា

ខ្ញុំបានប្រគេន ខ្ញុំវត្តកុម្មុយចាប់ ដែលមាន

ក្រសែ មានស្ថិតនៅ ដុក្កស្រែ មានទឹក

វិមានក្នុង ចន្ទស្ស ម្យ៉ាងវិញស្ស សន្តម៍ ចន្ទវិវិហរំ
 ភិក្ខុនោ បិណ្ណាយ ចរុទ្ធស្ស
 ឯសិកាមំ ឧណ្ណាភស្មី ធម្មា
 វេ បណ្ណាតោ វេ ឬ
 តេ មេ តាធិសោ វណ្ណា ។ បេ ។
 វណ្ណា ច មេ សព្វទិសា បកាសតិ ។
 អភិក្កាណេ វណ្ណា ។ បេ ។
 វណ្ណា ច តេ សព្វទិសា បកាសតិ ។
 សា ទេវតា អត្តមថា មោត្តណ្ណោ ឬតិកា
 ។ បេ ។ យស្ស កម្មស្សិទិ ផលំ
 អហំ សុមថា សុមទស្ស សុមទមកុលាធំ
 ធម្មវណ្ណាធំ អមាមថាសិ
 ភិក្ខុនោ បិណ្ណាយ ចរុទ្ធស្ស
 ឯសិកាមំ ឧណ្ណាភស្មី ធម្មា
 វេ បណ្ណាតោ វេ ឬ
 តេ មេ តាធិសោ វណ្ណា ។ បេ ។
 វណ្ណា ច មេ សព្វទិសា បកាសតិ ។
 ចន្ទវិវិហរំ សន្តម៍ ។

វិមានក្នុង ចន្ទវិវិហរំ ទំ ៤ ចន្ទវិវិហរំ ទំ ៧
 ផលំភិក្ខុ កាលនិមន្តទៅបិណ្ណបាត កុណិមា
 អីប្រាសិ មានវិជនអីក្នុង ឈ្មោះបណ្ណករៈ
 គួរក្រេកមា ខែពួកដទៃទៅក្នុងវិជនសិកៈ
 ព្រោះហេតុនោះ បានជាសម្បូរបេសខ្ញុំ ប្រាកដដូច្នោះ ។ បេ ។
 តាំងសម្បូរបេសខ្ញុំ ក៏ភ្នំច្បាស់ សព្វទិស ។
 (ព្រះបាទព្រាហ្មណ៍ស្ស) មានសម្បូរអីប្រាសិ ។ បេ ។
 តាំងសម្បូរបេសខាង ក៏ភ្នំច្បាស់ សព្វទិស ។
 ទៅវាវា ដែលព្រះបាទព្រាហ្មណ៍ស្សហើយ មានចិត្តក្រេកមា
 ។ បេ ។ ផលនៃកម្មនោះ
 ខ្ញុំឈ្មោះសុមនា បានប្រគេនផ្កាម្ល៉េះក្រពុំ មានពណ៌ប្រាកដ
 ស្មើ ដោយភ្នំអី ផលក៏ភ្នំអ្នកមានចិត្តស្អាត កាលនិមន្ត
 ទៅបិណ្ណបាត កុណិមាអីប្រាសិ មានវិជនអីក្នុង ឈ្មោះ
 បណ្ណករៈ គួរក្រេកមា ខែពួកដទៃទៅក្នុងវិជនសិកៈ
 ព្រោះហេតុនោះ បានជាសម្បូរបេសខ្ញុំ ប្រាកដដូច្នោះ ។ បេ ។
 តាំងសម្បូរបេសខ្ញុំ ក៏ភ្នំច្បាស់ សព្វទិស ។
 ចំ ចន្ទវិវិហរំ ទំ ៧ ។

អដ្ឋមិ អម្ពរិមាធិ

(៤៦) ធិត្វានុ អម្ពរិមិ វដ្ឋិ ចាសារទត្ថ មហាល្លកោ
 ចាតាតុយសធុដ្ឋង្គា^(១) អន្តរកលាយោសិកោ
 មទីចោ ទេត្ថ ជលតិ ចិញ្ចំ ភោវណ្ណាយោ មហា
 ទុស្សនលោហិ វុត្តុហិ សមត្តា បរិវារិកោ
 កោន កេ អម្ពរិមិ វដ្ឋិ ចាសារទត្ថ មហាល្លកោ
 កោន កេ តានិសា វណ្ណា ។ មេ ។

វណ្ណា ច កេ សត្វនិសា មភាសតិកិ ។
 សា ទេវតា អត្តមទា វោត្តល្វាទទ មុត្តិកា
 ។ មេ ។ យស្ស កម្មស្សនិ ជសី
 អហិ មនុស្សានុ មនុស្សក្ខតា
 បរិមាយ ជាតិយោ មនុស្សលោកេ

វិហារិ សធុស្ស កាវសី អម្ពហិ បរិវារិកំ
 បរិយោសិកេ វិហារេ កាវេន្ត ចិដ្ឋិកេ មហោ
 អម្ព អញ្ញធម្មត្វាទ^(២) កត្វា ទុស្សមយេ នលេ
 មទីចិ តត្ថ ជាលត្វា ភោជយិត្វា កល្យានមិ
 ចិយ្យាទេសី តំ សធុស្ស មសត្វា សាកោហិ ចាលិហិ

១ ខ. ភាតុយសធុដ្ឋង្គា ។ ២ ម. អត្តហិ ធម្មត្វា ។

អម្ពរិមាធិ ទី ៨

(៤៦) (ព្រះមាត្តល្វានស្វាយ) ព្រៃស្វាយរបស់ខាងជើង ឬ
 សប្បាយ មានប្រាសាទខ្ពស់ធំខ្ពស់ ក្នុងព្រៃស្វាយខ្ពស់ សិរីវិជ័យ
 ក្សត្រីផ្សេងៗ កំភកងដោយក្សត្រីកម្ម ទាំងប្រចំបផ្កាឈើ
 ជាវិការៈវៃមាស មានក្លាយ ដែលផ្លែចេញជាសំភក់ធំធ្មីវិញ
 ក៏ក្លែងប្រើនក្នុងប្រាសាទនោះទេ ព្រៃស្វាយរបស់ខាងជើង ឬ
 សប្បាយ មានប្រាសាទខ្ពស់ធំខ្ពស់ កើសម្រេចដោយបុណ្យ
 ដូចម្តេច សម្បរបស់ខាង ប្រាកដប្រាកដ កើសម្រេច ដោយបុណ្យ
 ដូចម្តេច ។ មេ ។ ទាំងសម្បរបស់ខាង ក៏ក្លែងប្រើ សក្ខិស ។
 ទេវតានោះ ដែលព្រះមាត្តល្វានស្វាយ មានចិត្តក្រអៅ
 ។ មេ ។ មលវៃកម្មនេះថា

ខ្ញុំកាលជាតិមុន កើត ជាមនុស្ស
 គ្មានកម្មមនុស្ស ឆាប់មនុស្សលោក

បានឲ្យជាតិធ្វើវិហារ ទទួលចំពោះសិរី មានដើមស្វាយធំធ្មីវិញ
 កាលធ្វើវិហារច្រើនច្រើនយើង បានធ្វើបុណ្យត្រង់ ខ្ញុំបានដណ្តប់
 ដើមស្វាយ ទាំងឡាយ ធ្វើផ្លែទាំងឡាយជាវិការៈវៃសំភក់ មុជប្រចំប
 ក្លែងប្រើ ក្នុងព្រៃស្វាយនោះ បានញ៉ាំងព្រះសិរីវិជ័យក្សត្រីជាតិ
 ខាង ក៏មានចិត្តជ្រះថ្លា បានវិហារនោះចំពោះសិរីវិជ័យដោយវិជ្ជាសំខ្លួន

វិចារកុស្ណំ បញ្ញិកុស្ណំ ឧប្បិសោទំ បិណ្ឌិមំ

តេជ មេ អម្ពវិទំ វឌ្ឍិ ចាសានេត្ត មហាលូកោ
នាណកុវិយសស្សៈដ្ឋោ អន្តរាភណយោសិកោ
បដិចា េត្ត ជលតិ ធិត្ធិ សោវណ្ណយោ មហា
នុស្សជលហំ កុក្ខហំ សមត្តា បរិវារិកោ
តេជ មេ ភាទិសោ វណ្ណោ ។ មេ ។

វណ្ណោ ច មេ សព្វនិសា បភាសតិ ។

អប្បិមំ អន្តិមំ ។

និមំ បិណ្ឌិមំ

(២៧) មិតវត្ថុ មិតជនេ^(១) មិតាលញ្ញាភូសិតេ
មិតទទ្ធនលត្ថន្ត មិតុប្បលមតាវិធិ
មិតប្បសានសយនេ មិតាសនេ មិតភោជនេ^(២)
មិតនត្ត មិតវលេ មិតស្ស មិតវិជនេ^(៣)
តី កម្មី អកាវកន្ត បុព្វ មាណសតោ កវេ
នេវតេ បុន្និកាចក្ខុ កស្សកម្មស្សនិ ជលិ(៤តិ)។
កោសាភតិ^(៥) ចាម លតត្តិ កន្ត តត្តិកា អនកិជ្ជិតា

១ ឧ. បិណ្ឌិមំ ចិកានេវ ។ ២ ម. បិណ្ឌិមំ ។ ៣ ម. បិណ្ឌិមំ ។ ៤ ឧ. កោសនិ ។
៥ ម. កុណិ ។

វិចារកុ បញ្ញិកុស្ណំ ទំ ២ បិណ្ឌិមំ ទំ ២

ដោយបុញ្ញកម្មនោះ ទើបខ្ញុំកាន់ព្រៃស្វាយ គួសប្បាយ មានប្រាសាទ
ខ្ពស់ធំខ្ពស់ ក្នុងព្រៃស្វាយនោះ សិនរង់ដោយត្រូវត្រីផ្សេងៗ
គិតកងដោយពួកស្រីអប្សរ វាងច្របំបំផ្លាសនឹង ជាវិការខែមាស
មានពួកឈើផ្លែចេញជាសំពត់ភ្នំដុំព្រៃ ភ្នំភ្លើង ក្នុងប្រាសាទ
នោះជាទិច្ច សម្បរបស់ខ្ញុំ ប្រាកដដូច្នោះ សម្រេចដោយបុណ្យ
នោះ ។ បេ វាងសម្បរបស់ខ្ញុំ ក៏ភ្នំច្បាស់ សព្វទិស ។

បិណ្ឌិមំ ទំ ២ ។

បិណ្ឌិមំ ទំ ៤

(២៧) (ទៅកស្មេង) ម្នាលនាងជីចំរើន មានសំពត់ល្បឿង
មានទង់ល្បឿង ស្អិតស្អាងដោយត្រឡឹងច្រដាប់មានភាណិល្បឿង មាន
កវិយវលាបដោយភ្នំមច្ចុនល្បឿង ទ្រទ្រង់ក្នុងប្បលល្បឿង មាន
ប្រាសាទមិនទិវេកល្បឿង មានទំអង្គុយល្បឿង មានភាជនល្បឿង
មានជ័គ្រល្បឿង មានវេល្បឿង មានវិសិល្បឿង មានភ្នំល្បឿង
នាងពុទ្ធវិហារិយ្យម្តេច ក្នុងកតពារបស់មនុស្ស ក្នុងកាលមុន
ម្នាលទៅវា យើងស្តេចហើយ នាងចូលប្រាប់ នេះជាផលខែកម្មក្នុ ។
(ទៅវិភាគធម្ម) ចំព្រៃព្រះកន្តជីចំរើន វិស្វាយាយកសាភកិ
(វិស្វាយាយាវិព្រ) ជាជាតិវិស្វល្បឿង ដែលគេមិនប្រកែការ

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិហរនិទ្ទ

តស្ស ចត្តារិ បុត្តានិ ជូមិ អភិហរិ អហិ
 សត្តសរិ ឧត្តិស្ស វិឃ្សស្ស ទ្ធន ធម្មសា
 ចាស្ស ចក្កិ អវេត្តិស្ស គន្ធន្តមនសា សតិ^(៦)
 តតោ មិ អវចិ តាវិ ជូមិ អប្បត្តមានសិ
 តត្យាហិ អភិសញ្ញេយ្យិ កិយ្យោ ទ្ធន ឥតោ សិយា
 តេន កម្មេន ធម៌ទ្ធិ មយវា ធម៌កុញ្ញា
 បហាយ មាទុសិ ធម៌ហិ តវ សហព្យាគមាតកាត ។^(៧)
 ឥទិ សុត្វា តិទសានិច្ចតិ មយវា ធម៌កុញ្ញាត
 តាវត្តិសេ បសាធន្តោ មាតលិ ឯតត្រវិ
 បស្ស មាតលិ អច្ឆរិ ចិត្តិ កម្មជលិ ឥទិ
 អប្បកម្មិ កតិ ធម្យិ បុត្តិ ហោតិ មហាច្ឆលិ
 ទត្ថិ ចិត្តេ បសទ្ធិត្តិ អប្បតា ធម៌ ធម៌កុណា
 តថាតតេ វា សម្មុទ្ធេ អថ វា តស្ស សារតេ
 ឯហិ មាតលិ អត្ថេមិ កិយ្យោ កិយ្យោមាតត្តិសេ^(៨)
 តថាតតស្ស ធម៌កុណោ សុខោ បុត្តានិមុត្តយោ
 តិដ្ឋន្ត ធិត្ថតេ វា មិ សមេ ចិត្តេ សមិ ជលិ

១ ម. ឧត្តន្តសេសនិ ។ ២ ខ. វិហារ ។ ៣ ម. សហព្យាគមា ។
 ៤ ខ. ម. មហាមនោ ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិហរនិទ្ទ

ខ្ញុំម្ចាស់មានចិត្តជ្រះថ្លា បាននាំយកក្មេងនាទីព្រះនាង ៤ ខន ទៅបូជា
 ព្រះស្តេច ទទួលចំពោះព្រះសិរីនាគុំនៃព្រះហស្ត ខ្ញុំម្ចាស់កំពុងមានចិត្ត
 ប្រៀបគ្នាទៅ ក្នុងព្រះបាទនៃព្រះនាងព្រះកាតនោះ មិនបានព្រះឡាត
 មើលផ្លូវគោរពនោះ ព្រោះនោះមេតាមកដល់ខ្ញុំម្ចាស់ ដែលមានអប្បស្រ័យ
 មុំមាត់ដល់ព្រះស្តេច (ស្តាប់ទៅ) បើខ្ញុំម្ចាស់សុំបុណ្យនោះសម្រេច
 ម៉្លោះសមជាមានសម្បត្តិដ៏លើសលុបជាងនេះ បើគ្រូព្រះអង្គជាធំជាង
 ទៅគា តាមមយវៈ ជាទៅកុញ្ញា ខ្ញុំម្ចាស់បានលបដឹកកាយជា
 មនុស្ស មកកើតជាអ្នកនិព្វានអង្គ ព្រោះកម្មនោះ ។
 ព្រះវស្ស តាមមយវៈ ជាទៅកុញ្ញា ជាធំជាធ្លីទៅតាក្នុងវិហារគ្រូគ្រីវ្យ
 បានស្តាប់ពាក្យនេះហើយ ក៏ញឹកញាប់ទៅជំនាញជ្រះថ្លា ក្នុងភពតាវត្តិវ្យ
 ហើយ បានកាលពាក្យនោះ ខឹងមាតលិទៅប្រគល់ ខ្លួនមាតលិ
 អ្នកចូរមើលសេចក្តីស្តារ ទោះជាដល់ខែកម្មុយីពិគ្រ ទើយ្យវត្ត ស្តេច
 បន្តិចបន្តួចដែលគេធ្វើហើយ ជាបុណ្យមានផលច្រើន កាលបើចិត្ត
 ជ្រះថ្លា ចំពោះគ្រូគេជាគតជាសម្បុរ ឬសារីកម្រប់ព្រះគេជាគតហើយ
 ទុក្ខណាបានឈ្នះរោគនៃផលតិចមិនមែនឡើយ ខ្លួនមាតលិ អ្នកចូរ
 មក យើងទាំងឡាយនឹងបូជាព្រះបាទព្រះគ្រូគេជាគតឱ្យលើសលុបជាងនេះ
 ទៅទៀត ក៏សុំបុណ្យបូជាទាំងឡាយ រមែងនាំមកទូរសេចក្តីសុខ
 កាលព្រះគេជាគតហើយទៅក្តី បើព្រះគេទៅក្តី បើកំនើទុក្ខស្ម ផលកិស្ម

វិមានវត្ត ចន្ទវល្ល មហានិរ្ទយ ទសមំ ឧប្បិមាមំ
(៤) តាមណិវិហារត្ថ ហិ សត្តា កច្ឆន្តិ សុត្តនិ
ឧប្បន្និ វត អត្តាយ ឧប្បន្ននិ តថាគតា
យត្ថ កាវំ កាវិគ្វាម សត្តិ កច្ឆន្តិ នាយ កាតិ ។

ចំណែក ទី ១

ទសមំ ឧប្បិមាមំ

(៤៨) ឱកាសយិត្តា ចម្រី សនេវកំ
អតិកោសិ ចន្ទមសុវិយា វិយ
សិវិយា ចវណ្ណោ យសេន កេសា
ច្រញាវ ទេវ តំនាស សហិទ្ធិកោ
ឧប្បាមិ តំ ឧប្បលមាលជារិទេ
អាវឡិទេ កក្កនសន្និកត្តា ច
អលក្កិកេ ឧត្តមវត្តជារិទេ
កា ត្វិ សុភេ ទេវតេ វទ្ធាស មមិ^(៦)
នាទិ សុច្ឆន្តិ អថ សិលសត្តាមា^(៧)
កេន្ទបបដ្ឋា សុតតិ យសស្សិទិ
ទេវតេ ចុច្ឆិកាចិត្ត ភិស្ស កក្កស្សិទិ ដលី (៨តំ)។

១ ១. មម ។ ២ ម. វិលសត្តាមំ ។

វិមានវត្ត មហានិរ្ទយ ទី ៤ ឧប្បិមាម ទី ១០

ជ្រុតថាសត្វទាំងឡាយ បានការណែនាំចិត្តទុកជាហេតុ ទើបទៅកាន់
សុភកិច្ចាម ជាយកទាំងឡាយ វែងទៅកាន់ស្ថានសួគ៌បាម ព្រោះ
ធ្វើការប្រដៅ ចំពោះព្រះអង្គទាំងឡាយណា ព្រះអង្គទាំង
នោះ បានកើតឡើងក្នុងលោក ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ជនច្រើន ។

ចប់ ចំណែក ទី ១ ។

ឧប្បិមាមិទី ១០

(៤៨) (ព្រះពោធិ៍សាត់) នាងត្រីភ្លើងក្នុងពួកទេវតា
ដោយសិវិវង្ស ដោយសម្បុរវង្ស ដោយយសវង្ស ដោយកេស
វង្ស ដូចជាព្រះចន្ទ ដឹងព្រះកាវិក្យ ញ៉ាំងវិសេនីព្រមទាំង
ទេវលោកឱ្យភ្លើងភ្លើង ដូចជាព្រះពោធិ៍សាត់ក្នុងពួកទេវតា
ក្នុងដំណើរព្រះភ្លើង ព្រមទាំងព្រះចន្ទ ម្ចាស់ទេវតាអង្គ
ច្រើនក្រុងក្នុងឧប្បល មានក្នុងក្រុងសម្រាប់ប្រដាប់ក្បាល មាន
សម្បុរស្បុកក្នុងដួងមាស កាត់ត្រីភ្លើងអលក្កិកា ច្រើន
សំរាប់ដំឡើង កក្កសុមស្ថានាទិ ម្ចាស់ទេវតា ល្អស្រស់
នាងក្រី មកថ្វាយបង្គំកក្កា នាងបានស្ងៀមស្ងៀមហើយ
ផ្អាកនាងបានសម្រួល ក្នុងសិល បានមកកើត ក្នុងសុភកិ
ជាស្រ្តីបានយស កើតដោយហេតុដូចម្តេច ម្ចាស់ទេវតា
កក្កស្ថាហើយ នាងចូលប្រាប់ នេះជាផលវិនិច្ឆ័យ ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិហារនុ

ឥន្ទោ កន្ត ឥន្ទេរ^(១) កាមី
 ចិណ្ណាយ អន្តាគ យវំ ឧបាគមី
 គតោ តេ ឧត្តស្ស អនាសី ទណ្ឌិកំ
 មសប្បចិក្កា អកុលាយ មីតិយា
 សស្ស ច មញ្ញា អនុយុញ្ញតេ មមិ
 កហំ នុ ឧត្តិ^(២) វត្ថុ តេ អវាសវំ
 ម ធម្មិកំ ន មន ទាជិតិ មយា
 សន្តស្ស កិក្កុស្ស សយំ អនាសិហំ
 កុយ្ហក្កិដំ ឥស្សរិយំ អថា មម
 ឥតិស្ស សស្ស មវកាសតេ មមិ
 លេដ្ឋិ គហេត្វា មហាវំ អនាសំ មេ
 គតោ ចុតា កាលកតម្ហិ ធម្មតា
 កធម្ម កម្មិ កុសលំ កតំ មយា
 សុទញ្ច កម្មិ អនុកាមិ អត្តនា
 ធម្មេហិ សន្តិ មវិហារិយាមហំ
 មោទាមហំ កាមកុលាហិ មញ្ញហំ
 តធម្ម កម្មិ កុសលំ កតំ មយា
 សុទញ្ច កម្មិ អនុកាមិ អត្តនា

១ ម. ឥន ២ កន ឥន្ទេរ ១ ២ ១. ១០ ១

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិហារនុ

(ទៅតាមទ្រឹយថា) មតិគ្រូព្រះចៅធីតិវេន រឿងនេះ លោក
 ម្ចាស់ (គ្រូបស្រាប៉េហើយ) លោកម្ចាស់បានចូលទៅកាន់
 ផ្នូររបស់ខ្ញុំ ដើម្បីបំណុល ក្នុងស្រុកឯណោះ ព្រោះខាង ខ្ញុំ
 មានចិត្តជ្រៅថា បានប្រយោជន៍ព្រោះ កំណត់ដល់លោកម្ចាស់
 ដោយចិត្តដ៏មិនបាន សុភាសនាគ្រោយមក ម្ចាស់ក្នុង
 បានសូរដេញដោលខ្ញុំថា ម្ចាស់មេ មានចិត្តជ្រៅព្រោះទៅលោក
 (ខ្ញុំទ្រឹយថា) ខ្ញុំមិនបានបាលទេ មិនបានស៊ីទេ ខ្ញុំបានប្រយោ
 ជន៍ក្នុង អ្នកមានចិត្តស្ងប់ ដោយខ្លួនឯង ម្ចាស់ក្នុង ក៏
 ប្រទេចផ្គូផ្គងខ្ញុំថា ហងឯង ឬកញ្ច ជាចិត្តដ៏ច្រើននេះ ហើយក៏
 យកដំបើប្រហារខ្ញុំ ខ្ញុំធ្វើមរណកាល ចូកចាកមនុស្សលោក
 នោះបានមកកើតជាទៅវា កុសលកម្មនោះឯង ដែលខ្ញុំបាន
 ធ្វើហើយ ខ្ញុំក៏បានទទួលផលនៃកម្មជាសុខ ដោយខ្លួនឯង
 បានញ៉ាំងស្រឡាញ់ប្រិយ ជាមួយនឹងទៅវាព្រោះខ្ញុំទ្រឹយ ខ្ញុំមែន
 រឹតយដោយកាមកុណាព្រោះ កុសលកម្មនោះឯង ដែលខ្ញុំ
 បានធ្វើហើយ ខ្ញុំក៏បានទទួលផលនៃកម្មជាសុខ ដោយខ្លួនឯង

វិមានវស្ស ចក្ខុវស្ស បញ្ចុវស្ស ឯកាទសម័ វិនុវិមាន៍
 ទេវទុក្ខត្តា តិណសេហិ រត្តិកា
 សមម្បតិកា កាមតុណ្ណហិ បញ្ចហិ
 ឯតានិសិ បុត្តាដលី អនប្បកិ
 មហាវិទាតា មម ឧទ្ធពត្តិណា
 ទេវទុក្ខត្តា សន្តិ បរិចារិយាមហិ
 ទោទាមហិ កាមតុណ្ណហិ បញ្ចហិ
 ឯតានិសិ បុត្តាដលី អនប្បកិ
 មហាវិទាតា មម ឧទ្ធពត្តិណា
 ទេវទុក្ខត្តា តិណសេហិ រត្តិកា
 សហស្សនេត្តារិវ ទទ្ធព វិទ
 កុវញ្ញ កន្ត អនុកម្មកំ វិទ្ធិ
 ឧបេត្ត វិទ្ធិ កុសលញ្ញ បុទ្ធិ ម្ម^(១)
 តតោ តេ ឧទ្ធពស្ស អទាសិ ទល្លា កំ
 បសទ្ធិទិក្ខា អតុលាយ វិគិយោតិ។

ឡើវិមាន៍ ទសម័ ។
 ឯកាទសម័ វិនុវិមាន៍

(៤៧) អភិក្កន្តេន វិណ្ណាន យា ភ្នំ តំដួសំ ទេវតេ
 ឧកាសេន្តំ ទិសា សព្វា ឧសធំ វិយ តារកា
 ២. បុថុស្សំ ។

វិមានគ្គ បញ្ចុវស្ស ទំ ៤ វិនុវិមាន៍ ទី ៤៖

ព្រះវស្សាជាដំបូងទៅតាមគ្រប់គ្រងហើយ ពួកទៅតាជាដំ
 គ្រៃគ្រឿង ក៏បានក្លាយហើយដែរ ស្តាប់ស្តាប់ដោយតាមគុណ ៥
 ផលបុណ្យប្រាកដផ្សះផ្សះ មិនមែនតិចតួចឡើយ ឧទ្ធពត្តិ-
 ណាទាន (ការឲ្យអំពៅ) របស់ខ្ញុំ ជាទានមានផលច្រើន
 ខ្ញុំបានញ៉ាំងស្រ្តីឱ្យបម្រើ ជាមួយនឹងទៅកាត់ទុក្ខយ ខ្ញុំមែន
 វិភយ ដោយតាមគុណ ៥ ផលបុណ្យប្រាកដផ្សះផ្សះ មិនមែន
 តិចតួចឡើយ ឧទ្ធពត្តិណាទាន របស់ខ្ញុំ បានដល់ច្រើន
 ព្រះវស្សាជាដំបូងទៅតា បានគ្រប់គ្រងហើយ ពួកទៅតាជាដំ
 គ្រៃគ្រឿង ក៏បានក្លាយហើយដែរ ដូចជាព្រះសហស្សនេត្រ
 កុនិព្រានខ្ពង់ខ្ពស់ បញ្ចុវស្សាស្រស់ដ៏ចម្រើន ខ្ញុំបានវាចារបង្កើ
 លោកម្ចាស់ ជាអ្នកបដើរ ជាអ្នកអនុគ្រោះ លោកម្ចាស់បានស្នូ
 ឡូកុសលចំពោះខ្ញុំ លីតំចំពោះខ្ញុំ មានចិត្តផ្រេវផ្រា បានប្រគេន
 អំពៅមួយកំណត់ ផលលោកម្ចាស់ដោយបិភិប្បិទិមនុស្ស ។

រាប់ ឡើវិមាន៍ ទី ១១ ។
 វិនុវិមាន៍ ទី ១១

(៤៨) (ព្រះមហាក្សត្រស្នូស្នូជា) គ្មានទៅតា តាវិមានសម្បូរ
 ដ៏គ្រឿង ញ៉ាំងទំលាក់ភ្នែក ឱ្យភ្នែកប្រាប់ ដូចដោយព្រឹក

សុទ្ធជំនក បុព្វតំកាយស្ស វិហារេនុ
 តេន តេ តាជិសោ វិណ្ណា ។ បេ ។
 វិណ្ណា ច តេ សត្វជិសា បកាសត្តិ ។
 សា ទេវតា អត្តមតា ហេតុល្លាដេន បុត្តិកា
 ។ បេ ។ យស្ស កក្កស្ស្រិដលី
 អហំ មនុស្សស្ស មនុស្សភា
 ជិសាន សមណោ សីលវិន្ទ
 ចាតាជំ វជ្ជិកា មនំ បសានយី
 វិត្តា ទហំ អញ្ចលីកំ អតាសី
 តេន មេ តាជិសោ វិណ្ណា ។ បេ ។

វិណ្ណា ច មេ សត្វជិសា បកាសត្តិ ។
 វុទ្ធវិច្ចំ ឯកវេលំ ។
 ទ្វាវសមី វុទ្ធិមាលាវិមាជំ

(៥០) អភិក្កន្តេន វិណ្ណា យា ភិ តិដ្ឋសំ ទេវតេ
 ហេតុ ចាទេ ច វិក្កយេ បទ្ធសិ សុប្បវាជិតេ
 តស្ស តេ ឧត្តមាតាយ (៦) អត្តមត្ថេហិ សត្វសោ
 ជិត្វា សទ្ធា ជិដ្ឋវជ្ជិ សវជិយា មនោរមា
 តស្ស តេ បទ្ធាតាយ អត្តមត្ថេហិ សត្វសោ
 ជិត្វា តទ្ធា បកាយជិ សុចិត្តា មនោរមា

០ ខ. ឧទ្ធចាយ ។

សុទ្ធជំនក បុព្វតំកាយ វិហារេនុ
 សម្បុររបស់ខានី ព្រកដដុះ គេសម្រេចដោយបុណ្យដូចម្តេច ។ បេ ។
 តាំងសម្បុររបស់ខានី ក៏ក្តិច្បាស់ សព្វទិស ។
 ទៅតាមនោះ ដែលព្រះទោត្តល្លានស្សហើយ មានចិត្តព្រកអ
 ។ បេ ។ ដល់ខែកម្មានេះថា
 ខ្ញុំកាលកើតជាមនុស្ស ក៏ដំណុកមនុស្ស បានឃើញភូមិសមណៈ
 អ្នកមានសីល គឺថ្វាយចង្កៀម ហើយក្រោងចិត្តឲ្យជ្រះថ្លា
 ព្រកអ បានធ្វើអញ្ជាបិក្ខ (ចំពោះសមណៈទាំងនោះ)
 ព្រោះហេតុនោះ បានជាសម្បុររបស់ខ្ញុំ ព្រកដដុះ ។ បេ ។
 តាំងសម្បុររបស់ខ្ញុំ ក៏ក្តិច្បាស់ សព្វទិស ។

ចប់ វន្តវិច្ច ទី ១១ ។
 វណ្ណិមាលាវិមាជ ទី ១២

(៥០) (ព្រះទោត្តល្លានស្ស) ខ្ញុំទៅតាមនោះ ខានីមានសម្បុរជំនឿរឿង
 (កាលចេញវត្ត) ដែលគេប្រគល់ហើយ ខានីក៏សង្កេតសម្តែង
 កាលដែលខានីកំពុងកំពោះ សំរៀងចិត្តតាំងច្បាយ អ្នកស្តាប់ គួរ
 កែកាយចិត្ត វេទនាចិត្តអំពីអវយវៈក្នុងចិត្តតាំងច្បាយ ដោយសព្វគ្រប់
 កាលដែលខានីកំពុងកំពោះ ក្នុងចិត្តតាំងច្បាយ ដ៏ក្របូប គួរកែកាយ
 ចិត្ត វេទនាផ្សាយចេញ អំពីអវយវៈក្នុងចិត្តតាំងច្បាយ ដោយសព្វគ្រប់

វិហារគុណ្ណំ បុគ្គលេ បញ្ញិវត្តន្តស្ស ព្រាសមិ រដ្ឋិមាលវិហារំ
 វិវត្តនាមា កាយេន យា វេណីសុ បិលទ្ធា
 តេសំ សុយ្យតិ ធិត្យាសោ គុវិយេ បញ្ចុដ្ឋិកេ យថា
 វជំសកា វាគទ្ធា វាតេន សម្បត្តម្យតា
 តេសំ សុយ្យតិ ធិត្យាសោ គុវិយេ បញ្ចុដ្ឋិកេ យថា
 សាមិ តេ សិវសំ មាលា សុចិត្តា មោទាមា
 វាតិ តទ្ធា ធិសា សព្វា វុត្តា មញ្ញុសកោ យថា
 យាយសេ តិ សុតិគទ្ធិ រូបំ បស្សសិ អមាធុសិ
 ទេវតេ បុត្តិកាចិត្តា កិស្ស កម្មស្សំ ជិ ជលិ(សិ)។
 ទាសំ អហំ បុរេ វាសំ តយាយំ ព្រាហ្មណស្សហំ
 អប្បបុត្រា អលត្តិកា រដ្ឋមាលាតិ មំ វិទូ
 អក្កោសាមំ វជាធាតុ តដ្ឋនាយ^(៦) ច ឧត្តកា
 កុដំ កហត្ថា ធិត្តម្ម អាត្មិ ឧទកហារិយា
 វិបសេ កុដំ ធិត្តមិកា វនសស្សំ ឧបាតមិ
 ឥនេវាហំ មវិស្សមិ តិវត្តោបិ ធិវិភេន មេ
 ធិត្តោសំ កវិក្កា មាលម្ពិក្កា ធានេប
 តតោ ធិសា វិលោកេសំ កោ ធុ ទោ ធិមស្សិកោ

៦ ១. តដ្ឋនាយ ។

វិហារគុ បញ្ញិវត្ត ទំ ៤ រដ្ឋមាលវិហារ ទំ ១៤
 កាលនាវិហារកាយ សុវតិកកនិវេត្រៀនប្រដាប់ពំណែយ ព្វមំ
 ក្នុងសក់នោះ ធូប្បបុត្រ្យត្រ្យ ប្រកបដោយអង្គ ៥ សុវតិកកនិ
 វេត្រៀនប្រដាប់ត្រៀក ត្រូវខ្យល់បក់មកប៉ះ កម្រើកដោយខ្យល់
 នោះ ធូដ្ឋុចជាគ្រូត្រ្យ ប្រកបដោយអង្គ ៥ កម្រើកដ្ឋាណា
 ព្វដំស្សៈរបស់នាវិ មានក្លិនក្រអូបល្អយល្អបំ ជាទីរករយចិត្ត
 ក្លិនកម្រើកដ្ឋានោះ វេមនិស្សយទៅ សត្វទិស ដូចឈើទុំខ្សែក
 នាវិកែងពុំក្លិនក្រអូបខ្លះ កែងឃើញប្រ ដែលមិនមែនជាមនុស្ស
 ម្នាលទៅតា កាតាស្សៈហើយ នាវិចូរប្រាប់ នេះជាផលនៃកម្មអ្វី ។
 (ទៅតាឆ្វើយថា) ត្រីកាលពីដើម ខ្ញុំជាសិវប្រាហ្មណ៍
 ក្នុងស្រុកឈ្មោះគយា ជាស្រ្តីមានបុណ្យតិច មិនមានសិរី ក្នុងជន
 ស្គាល់ខ្ញុំថា ជាស្រ្តីឈ្មោះដ្ឋមាលា ខ្ញុំធូញត្រាន់ ដោយការ
 កម្រាមរបស់ភូតមនុស្សនោះ វាយ ហើយកំកាន់ក្នុង ដើរចេញ
 ទៅផងទឹក ត្រឡប់មកវិញ ដាក់ក្នុងទៅព្រៃដូរ ដើរចូលទៅ
 កាន់ដងព្រៃ ដោយគិតថា អញគិតស្លាប់ ក្នុងទីនេះនៃក្នុងទៅទុះ
 ប្រយោជន៍អ្វី ដោយការវេសនៃរបស់អញ ហើយកំធ្វើអ្នកនាំយាន
 ចាំ បត់សំយុំនិទុះ ត្រង់ប្រាហ្មណ៍ លំដាប់នោះ ខ្ញុំក៏មើលមើល
 ខ្ញុំទិសពំណែយថា អ្នកណាខ្ញុំ ដែលកាតាអញ ត្រូវមស្តាវ

សុត្តនិបិទ ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិហារនុ

ភក្កុទ្ធសាសី^(៦) សម្ពុទ្ធិ សព្វលោកយានំ មុនី
 ឯសិដ្ឋំ វុត្តម្មលស្មី ឈាយន្តំ អនុតោកយំ
 តស្ស មេ អហុ សំវេតោ អត្តតោ លោមហិសនោ
 តោ ទុកោវ ធមស្សតោ មនុស្សោ ឧទារុ ទេវតា
 ជាសាទិកំ មសាននិយំ វរា^(៧) និព្វធមាតតិ
 និស្សា មនោ មេ មសិទិ ឈាយំ យានិសិកំនិសោ
 កុត្តិទ្រិយោ ឈានរតោ អតហិតតណានោ
 ហិតោ សព្វប្បលោកស្ស ពុទ្ធា អយំ កវិស្សតិ
 កយកោវេវ ទុកសនោ សិលោវ ភូហនិស្សតោ
 ទុល្លកាយំ ធមស្សថាយ បុន្នំ ទុទុម្ពំ យថា
 សោ មំ មុទ្ធហិ វាចហិ អាលមិថា តថាគតោ
 វដ្ឋិមាលេតិ មំ អរោច សរណំ កង្ក តថាគតំ
 តាហិ តិវ សុណំគ្វាន ឈលំ អត្តវតិ សុច
 សន្និំ មុទុញ្ច វត្តញ្ច សព្វសោតាបទ្ធននំ

៦ ឧ. ម. កុដ្ឋុយមំ ។ ៧ ឧ. វេត ។

សុត្តនិបិទ ខុទ្ទកនិកាយ វិហារនុ

ខ្ញុំបានឃើញព្រះសម្ពុទ្ធ ព្រះអង្គមានប្រយោជន៍ ដល់សត្វលោក
 ទាំងពួង ទ្រង់ជាអ្នកប្រាប់ កិច្ចការនឹងចំរើនឈាន ទៀបដល់ឈើនោះ
 ព្រះអង្គមិនមានភ័យ អំពីទីណាមួយ សេចក្តីសរសើរ សេចក្តីអស្ចារ្យ
 នឹងការព្រំពេម ក៏រកឃើញដល់ខ្ញុំនោះ (ដោយនឹកថា) បុគ្គលណា
 ហ្ន៎ មនុស្ស ឬទេវតា ដែលគាត់អញ្ជ្រាមមន្ត ហើយចង់ខ្ញុំ
 ក៏ជ្រះថ្លា ព្រោះបានឃើញព្រះសម្ពុទ្ធ អ្នកនាំមកនូវសេចក្តីជ្រះថ្លា
 ក្នុងទីជ្រះថ្លា ព្រះអង្គចេញពីព្រៃ គឺពីរលស មកកាន់ព្រៃនោះ
 ដែលមិនមានកណ្តា ព្រះសម្ពុទ្ធនេះ មិនមែនជាបុគ្គលផ្តេសផ្តាសនៈ
 ព្រះអង្គមានវង្រុយគ្រប់គ្រងហើយ គ្រូកអក្កនិយាន មានចិត្ត
 មិនបានប្រព្រឹត្តទៅក្នុងការធូលីទាំងស្រុង ព្រះអង្គជាប្រយោជន៍
 ដល់សត្វលោកទាំងពួង នេះព្រាកដជាព្រៃពុទ្ធ ដូចជសិហៈដែលគួរ
 គ្នាចម្រើន មិនគួរហិនបូលទៅកេងកើតនៅក្នុងគុហា ព្រះក្មេង
 នេះ បុគ្គលកម្របានឮចម្រើន ដូចជាពុទ្ធម្មា (ដែលគាឃើញ
 បានហើយ) ព្រះនាគនោះ បានហៅខ្ញុំដោយវាចាផ្អែមល្អម
 ថា ម្ចាស់នាគផ្តុំនាហ ហើយទ្រង់ត្រាស់នឹងខ្ញុំថា នាគចូរដល់ខ្ញុំ
 ព្រះនាគនាគដ៏ចំរើនចុះ លុះខ្ញុំបានស្តាប់ត្រង់ព្រះនាគ ដាក់វាដក
 រោស ប្រកបដោយប្រយោជន៍ ដាក់វាស្តុកតិរោះ វែងវែងម្តង
 ចង់ស្តាប់ ថាគ្នាបង្កើនសេចក្តីសោកទាំងពួង (ហើយមានចិត្តជ្រះថ្លា)

វិមានវត្ត បញ្ជីវត្តស្នំ ខ្លះសម្រាប់ រដ្ឋបាលវិមាន

កាល ចិត្តព្វ មី ញត្វា	បសន្តិ សុប្បណាសិ
ហិតោ សត្វស្ស លោកស្ស	អនុសាសិ គតាកោ
វនំ ទុក្ខន្តិ មី អរោច	អយំ ទុក្ខស្ស សម្ពុកោ
អយំ ទុក្ខនិរោធា ច	អញ្ញាសា អមតោគោ
អនុកម្មកស្ស កុបលស្ស	ឱវាធម្មិ អហំ មីតា
អជ្ឈតា អមតំ សន្តិ	និព្វានំ បទេមត្ថំ
សាហំ អវត្តិតា មេមា	ទស្សន អវិកាម្បិយំ
ម្ភលជាតាយ សទ្វាយ	ជីតា ទុក្ខស្ស ឱវាសា
សាហំ រមាមិ កីឡាមិ	មោធាមិ អកុតោកយោ
និព្វមាលំ ជាវយាមិ	មិវាចំ មទុមទ្ធា ^(១)
សន្តិភុយ សហស្សនំ	បដិពោនំ ករោន្តិ មេ
អាឡាម្ពោ ពត្តរោ ភិមោ ^(២)	សាទុវនំ ច សិសយោ
ចោក្ខារោ ច សុដស្សោ ច	វិណា មោក្ខា ច ជាវិយោ
ទត្តា ទេវ សុបទ្ធា ច	សោណនិទ្ធា សុចិម្ពិតា
អសម្ពុសា មិស្សកោសិ ច	បុណ្ណវិកាភិបារុណិ
វណ៌បស្ស សុបស្ស ច	សុកខ្ហា មុទុកាវនិ ^(៤)
វិតា ចញ្ញា ច សេយ្យរស	អន្ធពនំ បតោនិយា

១ ម. មទុមទ្ធា ។ ២ ម. រត្តរោភិមោ ។ ៣ ម. វិណា ។ ៤ ម. វណ៌បស្ស មុទុកាវនិ ។

វិមានវត្ត បញ្ជីវត្ត ទី ២ រដ្ឋបាលវិមាន ទី ១២

ព្រះភពិគរោគក្រិបច្បាស់ទូទ្រូ ថាជាស្រីមានចិត្តគួរដល់ការខាតម្ម
កំពុងជ្រុះថ្លា ខានចិត្តចរិស្ត ព្រះអង្គជាប្រយោជន៍ ដល់សត្វលោក
ទាំងពួង ទ្រង់ប្រៀបប្រដៅ (សត្វលោកទាំងពួង) បានទ្រង់ត្រាស់
នឹងខ្ញុំថា នេះជាទុក្ខ នេះជាវេទនាខុទ្ទក្ខ នេះជាហេតុលក់ទុក្ខ
នេះជាផ្លូវទៅកាន់ព្រះនិព្វានឈ្មោះអមតៈ ខ្ញុំជាស្រ្តីបិតាទៅ ក្នុង
ឡាវ ខែព្រះភពិគរ ព្រះអង្គជាបុគ្គលល្អាសវិ ជាអ្នកអនុគ្រោះ
ហើយបានដល់ទូទ្រូនិព្វាន ឈ្មោះអមតៈ ជាទីស្ងប់ស្ងាម ជាបទ
មិនឃ្លៀនឃ្លោក ខ្ញុំនោះ ជាស្រ្តីមានសេចក្តីស្រឡាញ់ ខ្ជាប់ខ្ជួន
មិនញាប់ញ័រ ក្នុងទស្សនញ្ញាលា ដោយសព្វជាមូល ជាជីវា
កើតដំណើរ ខែព្រះគុដ្ឋជាម្ចាស់ ខ្ញុំនោះ វេទនាស្រុកករា វិភាយ
មិនមានភ័យ ពីហេតុអ្វីមួយឡើយ ទ្រទ្រង់ទូទៅកម្រងផ្កាទិព្វ ដឹកទូរ
ទឹកយំដំរីដួម ក្បួនត្រង់ទាំង ៦ មុំនៃ វេទនាផ្លូវការក្លាក់លើក ដល់ខ្ញុំ
ទៅបុត្រឈ្មោះ ភាឡាម្ពុះ ១ គន្លោះ ១ ភីមៈ ១ ហេតុវិទិ ១ សិសយៈ ១
ហេតុកៈ ១ សុដស្សៈ ១ ខាតាំងឡាយ ភិមារិយោវណា ១
ហេតុកៈ ១ ទត្តា ១ សុទ្ធា ១ សោណនិទ្ធា ១ សុចិម្ពិតា ១
អសម្ពុសា ១ វិស្សកោសិ ១ បុណ្ណវិកាភិបារុណិ ១ វណ៌បស្ស ១
សុបស្ស ១ សុកខ្ហា ១ មុទុកាវនិ ១ ទៅភាពាំងនេះផង ដទៃ
ផង ប្រសើរជាងស្រីអប្បាទាំងឡាយ ជាអ្នកធ្វើ ឲ្យញាក់លើក

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិមលវគ្គ

កា មំ កាលេនុបាតត្វា អភិកាសន្តិំ ទេវតា
 ហន្តំ ធនាម កាយាម ហន្តំ តំ មយាមាស
 ធរយំទិំ អកតបុញ្ញាមិំ កតបុញ្ញាធម្មវិទិំ
 អសោកំ ធន្នំ មម្មំ តំទសាមិំ មហាវិទិំ
 សុទិំ អកតបុញ្ញាមិំ វេទ ធន្នំ ចរត្ត ច
 សុទុក្ខំ កតបុញ្ញាមិំ វេទ ទេវ ចរត្ត ច
 ភេសិំ សហស្សកាមាមិំ កាតត្វំ កុសលំ ពហុំ
 កតបុញ្ញា ហិ មោធន្តិំ សក្កេ កោតសមមន្តិំទោ
 ពហុំ វត អន្តាយ ឧប្បជ្ជន្តិំ តថាគតា
 ធន្នំណាយ្យា មនុស្សាមិំ បុញ្ញាត្តោធមាគរា
 យត្ត កាវំ កាវិក្ខាម សក្កេ មោធន្តិំ ឆាយ កាតិំ ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិមលវគ្គ

អ្នកទៅតាំងនោះ ចូលទៅក្នុង តាមកាលគួរ ហើយកាលថា
 ហើយនឹងតាំងឡាយ នឹងកំព្រៀង ហើយនឹងតាំងឡាយ នឹងក្រែកអរ
 ចំពោះមហានិមន្តោះ មហានិមន្តោះ មិនមែនជាចិលបស់បុគ្គលតាំង
 ឡាយ អ្នកមិនបានធ្វើបុណ្យទេ មហានិមន្តោះ ជាចិលបស់បុគ្គលតាំង
 ឡាយ អ្នកធ្វើបុណ្យប៉ុណ្ណោះ មហានិមន្តោះ ជាព្រៃគ្មានសេចក្តីកោក
 ជាព្រៃគួរកោយ គួរក្រែកអរ នៃទៅតាំងឡាយ ជាតំភារីក្តីឱ្យ
 សេចក្តីសុខ រមែងមិនមានដល់បុគ្គលតាំងឡាយ ដែលមិនបានធ្វើ
 បុណ្យ ក្នុងលោកានេះផង ក្នុងលោកខាងមុខផង សេចក្តីសុខរមែង
 មាន ដល់បុគ្គលតាំងឡាយ អ្នកបានធ្វើបុណ្យ ក្នុងលោកានេះផង
 ក្នុងលោកខាងមុខផង ពួកជនអ្នកប្រាជ្ញទៅកើត ជាទៅតាំងនោះ
 គួរធ្វើតុសលឱ្យច្រើន ប្រាកដ ជនតាំងឡាយអ្នកបានធ្វើបុណ្យ
 ជាអ្នកបរិបូណ៌ ដោយភោគៈ រមែងរំលាយក្នុងវាខស្នូតិ ពួកខាងក
 ធ្វើការបូជា ចំពោះព្រះភវានុភវនីឡាយណា ហើយរំលាយ ក្នុង
 វាខស្នូតិ ព្រះភវានុភវនីនោះ ជាទិព្វិណយ្យបុគ្គល ជាអណ្តូងជា
 ទិកើតនៃព្រះអរិយបុគ្គល ដែលជាបុញ្ញក្ខត្ត របស់មនុស្សតាំងឡាយ
 រមែងកើតឡើង ដើម្បីប្រយោជន៍ ដល់ជនមានប្រមាណច្រើន ។

វិមានវត្តស្នំ បុគ្គល មញ្ញវត្តវត្តស្នំ ទ្បាង

ឧទ្ធានី

មញ្ញដ្ឋា បកស្ស្រា ធាតា

អលោមា កញ្ញុកតាយិកា

វិហារចតុវត្តដ្ឋា បីតា

ឧត្តុវត្តនរដ្ឋមាលា ច

កត្តោ តេជ បវត្តតិកិ ។

និវ្វិហនេ វត្តោ បុគ្គលោ ។

វិមានវត្ត មញ្ញវត្តវត្ត ទី ៤ ទ្បាង

ឧទ្ធានី

និយាយអំពីមញ្ញវត្តវិមាន ១ បកស្សវិមាន ១

នានវិមាន ១ អលោមវិមាន ១ កញ្ញុកតាយិកាវិមាន ១

វិហារវិមាន ១ ចតុវត្តវិមាន ១ អម្ពវិមាន ១

បីនវិមាន ១ ឧត្តុវិមាន ១ វត្តនវិមាន ១ វត្តមាលា-

វិមាន ១ ហេតុនោះបានជា ហៅថា វត្ត ។

ចប់ វង្ស ទី ៤ ក្នុងនិវ្វិហនេ ។

បញ្ចមោ មហារបិវត្តោ
បឋមី មណ្ឌកទេវបុត្តវិមាណំ

(៥០) កោ មេវទ្ធកិ ចាតាធំ ឥន្ទិយា យសសា ផលំ
អភិក្កន្តទ្ធនំ វណ្ណាន សព្វា ឱកាសយំ ជិសាតិ ។
មណ្ឌកោហំ មុថ អាសី ធុនតេ វិវិតាធិរោ
តវ ធម្មំ សុណានុស្ស អវិច វច្ឆចាលកោ
មុហុត្តំ ចិត្តបសាធស្ស ឥន្ទំ បស្ស យសតូ មេ
អាទុកាវតូ មេ បស្ស វណ្ណំ បស្ស វុតិញ មេ
យេ ច តេ ធីយមន្ទានំ ធម្មំ អស្សេន្ធសិ កោតម
មត្តា តេ អបលដ្ឋានំ យត្ត តត្វា ធិ សោ ចវេតិ ។

មណ្ឌកទេវបុត្តវិមាណំ បឋមំ ។

មហារបិវត្ត ទី ៥
មណ្ឌកទេវបុត្តវិមាណ ទី ១

(៥១) (ព្រះមានព្រះភាគគ្រាន់ស្ករថា) អ្នកណា ប្តី រៀន
ដោយរឿង ដោយយស បានសម្បូរដ៏ល្អ ញ៉ាំងចំសព្វដំណឹង
ឲ្យភ្លឺ មកថ្វាយបង្គំបាទ ខែកថាធិ ។

(មណ្ឌកទេវបុត្តគ្រាបទូលថា) ក្នុងកាលមុន ខ្ញុំព្រះអង្គជាអគ្គប
នៅក្នុងទឹក មានវិវិតាធិជាអាហារ កាលខ្ញុំព្រះអង្គកំពុងតែស្តាប់
ធម៌របស់ព្រះអង្គ នាយតាបាល បានសម្លាប់ខ្ញុំ សូមព្រះអង្គ
ច្រង់ទតម្លូវរឿង ធីតិយសរបស់ខ្ញុំ ច្រង់ទតម្លូវតានុភាព របស់ខ្ញុំ
ច្រង់ទតម្លូវសម្បូរ ធីតិយរបស់ខ្ញុំ អ្នកមានចិត្តជ្រះថ្លា តែមួយ
រំពេចចុះ បច្ចុប្បន្នព្រះភាគម ពួកជនណា បានស្តាប់ធម៌របស់
ព្រះអង្គអស់កាលជាអត្រូវ ពួកជននោះ វិមលដល់ម្លូអចលដ្ឋាន
(ទីមិនកំរើក) ដែលជាទីរស់រវើក វិមលដល់សាយសោក ។

បឋម មណ្ឌកទេវបុត្តវិមាណ ទី ១ ។

វិចារក្កដ្ឋំ មហាវេណ្ឌ ទំ ៥ វេរិវិមាទ ទំ ២

ទុតិយំ វេរិវិមាទំ

(៥២) ចិរច្យុវាសិ បុរិសំ ទ្វារតោ សោត្តិមាគតំ
ញាតិ មិត្តា សុហដ្ឋា ច អភិទទ្ធន្តិ អាគតិ
គដេវ កកម្មត្រិមំ អស្សា លោកា បរិ គតំ
មញ្ញានិ មជិត្តាន្តិ បិយំ ញាតិវេ^(១) អាគតំ

ទុដ្ឋេហិ បេតេ សុហាបនម្មេ
អនាគតិ ទ្វារំ អនានសិលេ
នេស្សាម តំ យេត្ត ឌុនន្តិ ទុក្ខតា
សមម្យិកា នេរយិកា ទុក្ខេតាតិ^(២)
វេរិវិ វិទ្ធាន យមស្ស ទ្វារា
តេទ្វេ យេត្តា លោហិតត្តា ព្រហ្មត្តា
មទ្វេកតាហាសុ តាហាត្តា វេរិវិ
មញ្ញាមយេសុ នេវិតលាស្ស សន្តិកេ
អាទិត្យវណ្ណំ វុចិវំ មកស្សវំ
តយម្ពំ^(៣) សុកំ កកញ្ចនជាលនន្តិ
កស្សតំ អាតិណ្ណជនំ វិមាទំ
សុរិយស្ស វិសិវិវេ ជោតហាទំ

១. ១. ២ ញាតិវេ ១.២ ឧ. ធិសព្វេ ឧត្តិ ១.៣ ឧ. ចក្កមយុំ ១.៤ ឧ. វិញ្ញំ ១. ៥. វិញ្ញំ ១

វិចារក្កដ្ឋំ មហាវេណ្ឌ ទំ ៥ វេរិវិមាទ ទំ ២

វេរិវិមាទ ទំ ២

(៥២) ពួកញាតិមិត្តនិងសំបុរាញ់ តែងត្រួតអាសាទា ចិរច្យុវាស
ដែលព្រាតិគ្នាអស់កាលយូរ ហើយវិលមកអំពីចំងាយ ដោយស្ម័គ្រ
ថា មកហើយ ដូច្នោះយ៉ាងណា ចុណ្យចាំទិញយ វេរិវិទូលម្ពុក្កល
ដែលបាត់បង់ចុណ្យហើយ ចេញចាកលោកនេះ ទៅកាន់លោកទាំង
មុខ ដូចពួកញាតិទូលញាតិ ជាទីស្រឡាញ់មកដល់ យ៉ាងនោះវេរិវិ

(យក្ខចាំទិញនាគនិយាយថា) វិចារក្កដ្ឋំ វេរិវិ មាទនមិវិ
លាមកតន់លក ជាស្រីវេរិវិទាទ វេរិវិល ទានិច្ចក្រោកទៀត
ទ្វារនេះចើកហើយ ពួកសត្វទេវក ជាសត្វទុក្ខិតប្រកបដោយ
ទុក្ខ យំថ្ងៃទៅក្នុងទីណា ពួកយេនីនិទិវិទាទិវេ ក្នុងទីនោះ
លុយកុំបានក្រែកបោម ចំសំបើមទាំងនោះ ជាទូនខែយមរាជ
បាទនជាល យ៉ាងនោះហើយ គឺចាប់បានវេរិវិ ត្រង់ដើមដៃ
នាគិយាវំ ហើយចាំចូលទៅ ក្នុងសិណកនៃពួកទេវតា
(នាគិវេរិវិស្វរថា) វិចារដែលមានសម្បុរ ដូចក្រែកទំឡ
ជំរុះរឿង ភ្លឺថ្លែក សំបើមល្អ ចំទំនុក ដោយចក្កាញមាស
មានជម្រក ភ្លឺដូចស្រីព្រាតិទុក្ខខ្លះ រត់ជាវិចារមុករណា

(នាគិវេរិវិស្វរថា) វិចារដែលមានសម្បុរ ដូចក្រែកទំឡ
ជំរុះរឿង ភ្លឺថ្លែក សំបើមល្អ ចំទំនុក ដោយចក្កាញមាស
មានជម្រក ភ្លឺដូចស្រីព្រាតិទុក្ខខ្លះ រត់ជាវិចារមុករណា

សុត្តន្តបិដក បុរាណកថា វិមានក្ក
 ជាវិគលា ចន្ទនសាភនុលីត្តា^(១)
 ឧកតោ វិមានំ ឧបសោកយន្តិ
 តន្តិស្សតិ សុវិយសមាទវណ្ណិ
 កោ មោធនិ សត្តប្បត្តោ វិមាមតិ ។
 ពារណសិយំ ធម្មិយោ ជាមាសិ ឧបសាកោ
 អមត្ថិ តានមតិ វគ្គញ្ញ
 តស្សតិ អាតិណ្ណដំ វិមានំ
 សុវិយស្ស វិសិវិ ដោតនាទិ
 ជាវិគលា ចន្ទនសាភនុលីត្តា
 ឧកតោ វិមានំ ឧបសោកយន្តិ
 តន្តិស្សតិ សុវិយសមាទវណ្ណិ
 សោ មោធនិ សត្តប្បត្តោ វិមាម
 ធម្មិយស្សហិ កវិយា
 អនាវិមិ សត្តកុលស្ស វស្សក
 កត្តវិមាទេ វមិស្សមិ តានិហិ
 ធម្មត្ថយេ ធម្មិយំ^(២) ធម្មត្ថយ ។
 ធម្មត្ថ តេ ធម្មិយោ សុតាមធម្ម
 ប្បញ្ញំ ធម្មោ អកតិ ធម្មិលោកោ
 ។ ឧ. ចន្ទនសាភនុ ។ ២ ឧ. ធម្ម ។

សុត្តន្តបិដក បុរាណកថា វិមានក្ក
 ត្នកនាវិចារិទ្ធកាយ មានខ្លួនលាបរោយភ្នំមុច្ឆន្តិ ហើយចូល
 ទៅ ញ៉ាំងវិមាននោះឲ្យល្អឆ្លើយត្រឹមតំណែង វិមាននោះ
 មានសម្បុរស្មើដោយសម្បុរព្រះភាគិក្ស បុគ្គលណា
 ហ្ន៎ បានដល់ខ្ញុំវាខស្មតិ ហើយកែវយ ក្នុងវិមាន ។
 (យក្ខតាំងពីវាព្រោះថា) ក្នុងក្រុងកាណសិ មាន
 ឧបាសកម្នាក់ឈ្មោះនិយៈ ជាអ្នកមិនកំណាញ់ ជាម្ចាស់មាន
 អ្នកដឹងខ្ញុំវាក្សតែម្នាក់ វិមានដែលមានផ្ទះក្រោម ដុំឆ្លើយដូច
 ស្មើព្រះភាគិក្សខ្ញុំ ជាវិមានរបស់ឧបាសកឈ្មោះនិយៈនោះ
 ត្នកនាវិចារិទ្ធកាយ មានខ្លួនលាបរោយ ដោយលំអិតភ្នំមុច្ឆន្តិ
 ហើយចូលទៅញ៉ាំងវិមាននោះឲ្យល្អឆ្លើយត្រឹមតំណែង វិមាន
 នោះ មានសម្បុរស្មើដោយសម្បុរព្រះភាគិក្ស និយៈឧបាសក
 នោះ បានដល់ខ្ញុំវាខស្មតិ ហើយកែវយក្នុងវិមាន(នោះ) ។
 (តាំងពីអំពីយាយថា) ខ្លួនខ្ញុំ ជាប្រធានរបស់និយៈឧបាសក
 ជាម្ចាស់ផ្ទះ ជាដំបូងក្រុមលាបរោយ ខ្ញុំនឹងក្រែកអោយ ក្នុង
 វិមានរបស់ខ្ញុំ ក្នុងកាលដំឡើង ខ្ញុំមិនចង់ឃើញនរណា
 (យក្ខតាំងពីវាព្រោះថា) ម្ចាស់ស្រីមានធម៌ ដ៏លាមក
 នាងពេក នរកុំរ ជាអ្នក សម្រាប់តាំងហើយ
 តាំងឯង មិនបានធ្វើបុណ្យ ក្នុងមនុស្សលោកសោះ

វិមានក្នុង បញ្ចក្ស បញ្ចក្ស បញ្ចក្ស ទុរិយំ វេរិយិវាង
ឧហិ មន្ទរិយោ កោសកោ ចាបនន្ទោ
សត្វបតានំ លកតំ សហព្យតំ ។

តី ធុ ត្រដញ ធុត្តញ អស្សនំ^(៧) បដិជិស្សតំ
ធុត្តន្ទំ តំមិទំ មិស្តំ តំមេតំ ធុបវាយតំ ។

ឯស សំសវកោ លន្ទោ (ឯវាយោ) កម្ពីរោ សតតោវិសោ
យត្ត វស្សសហស្សនិ តុវំ បព្វសិ វេរិវតំ ។

តី ទុ កាយេន វាតាយ មនសា ធុត្តន្ទំ កាតំ
កោន សំសវកោ លន្ទោ (ឯវាយោ) កម្ពីរោ សតតោវិសោ (តំតំ)។

សមណោ ប្រាហ្មណោ ចាបិ អញ្ញោ ចាបិ^(៨) វណិព្វកោ
មុសាវនេន វិញ្ញសិ តំ ចាបំ បកតំ តយា

កោន សំសវកោ លន្ទោ (ឯវាយោ) កម្ពីរោ សតតោវិសោ
តត្ត វស្សសហស្សនិ តុវំ បព្វសិ វេរិវតំ

ហត្ថបិ ចិទ្ធន្តំ អដាបិ ចានេ
កណ្តិចំ ចិទ្ធន្តំ អដាបិ ចាសិ
អដាបិ កាកាណលកណា សមេត្ត
សន្តុត្ត ទាន្តិ វិដទ្ធមាន្តិ ។

១ ឧ. អស្សនំ ។ ២ ឧ. ឧ. វិ ។

វិមានក្នុង បញ្ចក្ស ទិ ឧ វេរិយិវាង ទិ ២

ជ្រុកថា បុគ្គលនានាសេចក្តីកំណាញ់ ជាអ្នកដេរ
ប្រទេសគេ បានធម៌ដ៏លាមក វ័យដ៏ទឹមបានកើតរួម

ជាមួយនឹងពួកអ្នកដែលនៅកើត ក្នុងវាលស្មៅទេ ។

(នាងវេរិវិស្សថា) អ្វីនេះហ្ន៎ ជាកូនដ៏ទឹមម្តងម៉ែស្អាត ជាកំស្តែង

ម្តែ អ្វីនេះហ្ន៎ ជាលាមកបានត្រូវតំអ្វី អ្វីនេះហ្ន៎ ជ្រុយក្នុងមក ។

(ពួកនិរយពុលពាលថា) ឥតនេះកណ្តាលសំសវកៈ ដ៏ជ្រៅចំនួន

មួយរយដូរមុស ម្ខាងនាងវេរិវិ នាងទិទិរេក្នុងនេះកោនាចប់កាន់ធ្នំ។

(នាងវេរិវិវិស្សថា) អំពើគាត្រក៏ដូចអ្នក ដែលខ្ញុំបានអ្វីដោយ

កាយ វិបា ចិត្ត នកណ្តាលសំសវកៈ ដ៏ជ្រៅ ចំនួនមួយរយដូរមុស

ខ្ញុំបាន ដោយហេតុដូចម្តេច ។

(ពួកនិរយពុលពាលថា) នាងបាននិយាយចេញនក្ខណៈមណៈ

ពួកប្រាហ្មណ៍ នឹងពួកវណិព្វកៈដទៃ ។ ដោយមុសាវន បាបនោះ

នាងបានធ្វើហើយ យ៉ាងនេះ នកណ្តាលសំសវកៈ ដ៏ជ្រៅចំនួន

មួយរយដូរមុស នាងបាន ព្រោះបាបនោះឯង ម្ខាងនាងវេរិវិ

នាងទិទិរេក្នុងនេះកោនា ចប់កាន់ធ្នំ

ពួកនិរយពុល កាត់ដៃកំទាន កាត់ដើកំទាន កាត់ស្លឹក

ក្រាចៀកកំទាន កាត់ប្រមុខកំទាន មួយទៀត ពួកសត្វក្អែក

មកប្រជុំជុំវិញដំបូក ខ្លាសត្វនាគ ដែលកំទុកវិញប្រាប់ញី ។

សាទុ ទោ មំ បដិទេសេ កាហាមិ កុសលំ ពហំ
 ណានេន សមចរិយាយ សញ្ញាមេន នមេន ច
 យំ កត្វា សុខិតា ហោន្តំ ន ច បញ្ញាទុតប្បវេតិ ។
 បុរេ កុំ បមជ្ជិត្វា វេទានំ បរិទេវសិ
 សយំ កតានំ កត្វានំ វិហាកំ អនុកោស្សសិ ។

កោ ទេវលោកោតា មនុស្សលោកំ
 កត្វាន បុដ្ឋា មេ វិវំ វិទេយ្យ
 និកុត្តន្តន្តណ្ឌសុ ធិនាថ ធានំ
 អញ្ញានំ សយនមជ្ជតានំ
 ន ហិ មជ្ជិយោ រោសកោ ចាបនាម្មា
 សក្កបតានំ លកតិ សហាត្យភិ (វេតិ) ។

សាហំ ទួន វេតា កត្វា យោនិ លទាន មាទុសិ
 វនញ្ញ សីលសម្បត្តា កាហាមិ កុសលំ ពហំ
 ណានេន សមចរិយាយ សញ្ញាមេន នមេន ច
 អារាមានិ ច រាមិស្សំ ទុក្កេ សន្តមនានំ ច
 បមក្ខា ទុធិនានញ្ច វិប្បសាន្នន ទេកសា

១ ច. មជ្ជិ ។

(ឆានិវេតិកបថា) ខ្ញុំសូមអង្វរ សូមអ្នកទាំងឡាយ តាំងតែចាប់
 ទៅវិញ ពួកសត្វ ជាអ្នកបាទសុខ ទាំងមិនក្រៃហាយ ក្នុងកាលទាន
 គ្រោយ គ្រោះបាទធ្វើកុសលណា ខ្ញុំនឹងធ្វើកុសលនោះឱ្យច្រើនដោយ
 ការឱ្យទាន ការប្រព្រឹត្តិស្ម័គ្រ ការសង្កឹម និងការខ្ចាត់ខ្ចាយ ។
 (ពួកទិវយបាលវាលថា) ក្នុងកាលមុននាងច្រមាទាយិយ វេទន្តវិទេ
 ខ្លាញ់ បាននឹងខ្យល់ផលវៃនកម្មទាំងឡាយ ដែលបានធ្វើដោយខ្លួនឯង ។
 (ឆានិវេតិកបថា) បុគ្គលណា ចេញអំពីទៅលោក ទៅកាន់
 មនុស្សលោកហើយ ខ្ញុំសូម ឧប្បិទ្រាបខ្ញុំ យ៉ាងនេះថា
 អ្នកទាំងឡាយ ចូរឱ្យសំរាប់សម្រាប់ស្បៀកដល់រាប់ ចំរើង
 (ចំអក្កិយ) នឹងបាយ ចំរើ ជាទាន ចំរើនាពួកជនដែលមាន
 ភាពជាក់ចុះហើយ បើពិតជា បុគ្គលមានសេចក្តីកំណាញ់
 ជាអ្នកដេរ ប្រទេចរេ មានធម៌លាមក វែមនឹងបាទទៅ
 កើតជាមួយនឹងពួកអ្នកដែលទៅកើត ក្នុងយ៉ាងស្ងួតវៃខន ។
 ខ្ញុំនោះ ប្រសិនបើចូរទៅអំពីនេះ ហើយបានខ្ញុំកំណើតជារបស់
 មនុស្ស នឹងជាអ្នកជំនិត្តិ បំបូណ៌ដោយសីល ធ្វើនូវកុសលឱ្យច្រើន
 ដោយការឱ្យទាន ការប្រព្រឹត្តិស្ម័គ្រ ការសង្កឹម និងការខ្ចាត់ខ្ចាយ
 ផ្សេងៗ ខ្ញុំនឹងជាឈឺស្លូន សង់ស្កានសម្រាប់ធ្វើដំរើមក
 ក្នុងទីដែលលំបាក ជីកកណ្តុរ ជីកស្រះ ដោយចិត្តជ្រះថ្លា

វិចារក្នុង ឧបាសម្ព មហាវង្ស គតិយំ ធូត្តមាណវិវិមានំ

បាតុក្កសី បត្តនសី យា ច បត្តស្ស អដ្ឋមី
 ជាដិហារិយបត្តត្ថ អដ្ឋង្គស្សស មាតតំ
 ឧបោសមី ឧបសិស្សំ សនា សិលសុ សិវុតា
 ន ច នានេ បមដ្ឋិស្សំ សាមី ជិដ្ឋមិជិ មយោតិ (១) ។
 ឥវេវំ វិលមដ្ឋិត្យ (២) ជន្មមាជិ កតោ កតោ
 ជិវិសុ ជិវយេ យោរេ ឧទ្ធុតាជិ អវិសិ ។

អហំ បុរេ មជ្ឈវិជំ អយោសី
 បរិកាសិកា សមណាត្រាញណានិ
 វិគថេន ច សាមីតិ វត្ថយេត្វា
 បច្ចាមហំ (៣) ជិវយេ យោរេ មេតិ ។

ពេវិវិមានំ ទុតិយំ ។

គតិយំ ធូត្តមាណវិវិមានំ

(៤) យោ វធាតំ មវរោ មនុស្ស
 សក្យមុនី ភគវំ កតតំ ប្លោ
 ចារកតោ ពលវិយសមដ្ឋី (៥)
 តិ សុតតំ សរណាត្ថម្ភមេហិ

១ ឧ. ឱ-សក្យ ធម្មិ ។ ២ ឧ. វិញ្ញបបទ្ធិ ។ ឧ. វិញ្ញសប្ប ។ ៣ ឧ. ធូត្តមហំ ។
 ៤ ឧ. ពលវិសមដ្ឋី ។

វិចារក្នុង ឧបាសម្ព ទុដ ធូត្តមាណវិវិមានំ ទី ៣

ខ្ញុំឱនិក្សាវទោសចប្រកបដោយអង្គ ៨ អស់វិញ្ញិទុប ៧១៥ ឱនិ
 វិញ្ញិ ៧ ខែបក្កដា អស់បុណិយបក្កដា ខ្ញុំឱនិជាបុគ្គលសង្រួម
 ក្នុងសីលកាំងឡាយ គ្រប់កាល ខ្ញុំឱនិមិនប្រមាទ ក្នុងតាម ព្រោះខ្ញុំ
 បានឃើញអំពើនេះ (ជាក់ច្បាស់) ដោយខ្លួនឯងហើយ ។

(ពួកទិវយពុល) ពុទ្ធានិវរតិវិលកំកុនិយំ ចប្រទន្ធៀលយាវនិ
 នេះ ទៅក្នុងនរកដ៏ពន្លឺក ឲ្យបានជីវិតឡើងវិល មានក្បាលចុះក្រោម ។

(នាវិវរតិវិយាយថា) ក្នុងកាលមុន ខ្ញុំជាអ្នកមាន
 សេចក្តីកំណាញ់ ជាអ្នកដេរ ប្រទេច ឲ្យពួកសមណៈ
 និវិត្រាញណំ ពុកប្រាសឲ្យស្វាមី ដោយពាក្យ
 មិនល្អ ទើបខ្ញុំរង្វះ ក្នុងនរក មានសកាពដ៏ពន្លឺក ។

ចប់ ពេវិវិមានំ ទី ៤ ។

ធូត្តមាណវិវិមានំ ទី ៣

(៥) ព្រះមានព្រះភាគ ជាសក្យមុនីអង្គណា ជីវិសិវ
 ក្នុង ជានិពួកអ្នកប្រាជ្ញ ក្នុងពួកមនុស្ស ទ្រង់បានធ្វើកិច្ចស្រេច
 ហើយ ដល់ឲ្យស្រេចគឺព្រះនិក្ខាន ព្រះអង្គប្រកបព្រមដោយ
 កំឡុង (នីវិត្រាណា) ឱនិសេចក្តីព្យាយាម អ្នកចូរដល់ឲ្យ
 ព្រះមានព្រះភាគ ជាព្រះសុគតអង្គនោះ ដើម្បីជាសរណៈចុះ

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិចារន្ត
 រាគវិកកម្ម ធម្មសោភ័ណ
 ធម្មសង្កមមហិក្ខវិក
 មច្ឆរិមិ មត្តលំ សុវិកត្តិ
 ធម្មមិមិ សរណត្តមុបេហិ
 យត្ថ ច ជិដ្ឋមហាជ្ឈលមាហុ
 ចត្វសុ សុតិសុ បុរិសយុតេសុ
 អដ្ឋ ច បុគ្គលធម្មនុសា តេ
 សង្ឃមិមិ សរណត្តមុបេហិតិ ។
 ១ តថា តបតិ ធម្មស្មី សុវិយោ
 ធម្មោ ១ កាសតិ ១ ឌុស្សោ
 យជាតុលមិទិ មហាប្បកាសិ
 តោ ធុ ត្វំ តិទិវាមហិមុទាតមិ
 ទិទ្ធីតិ ច វិសិ បកាតាស្ស^១
 សាទិកាវិសតិ យោជនាមិ អាភា
 ត្តិម្បិ ច យថា ធុវ តកោតិ
 បរិសុទ្ធិ វិមលំ សុភំ វិមាទិ
 ពហុបទុមវិទិត្របុណ្ណវិកិ

១ ៩. បរិកាយ ។ ២. បរិកាយ ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិចារន្ត
 អ្នកចូរដល់ខ្ញុំធមិ វិសេក្រោសចាកភៈ(អរិយមគ្គ) មិនរំភើប
 មិនមានសោក (អរិយធរណ) ជាសកាវធមិវិសេបច្ច័យប្រជុំកាក់
 វៃនី មិនបាទ ជាមមិនខ្លះខ្លួន ជាមមិពិរោះជំល្អិត វិសេ
 លោកចែកត្រឹមត្រូវហើយ ដើម្បីជាសរណៈចុះ អ្នកប្រាជ្ញតាំង
 ឡាយ ពុទ្ធារោលម្តៅទានវិសេបុគ្គលឱ្យហើយ ចំពោះតុប្បុរស
 ជំល្អិត ៤ គួលា ជាពិទ្ធិទានវិសេប្រើ ត្រូវបុរសនោះ
 ចាក់ជាបុគ្គល ៨ ពួក ជាអ្នកយើញខ្ញុំធមិ អ្នកចូរដល់ខ្ញុំ
 ព្រះសង្ឃនេះជាសរណៈចុះ ។
 (ព្រះមានព្រះកោតត្រាស់ថា) វិទានរបស់អ្នកនេះ មានពុទ្ធិភ្នំនិ
 កេត្តិប្រៀបគ្នា យ៉ាងណា ព្រះកាចិក្ស ព្រះចន្ទនិទិដ្ឋាយបុស្សៈ
 (ដ្តាយប្រចាំខែបុស្ស) ព្រះពិភាកាស ក៏មិនរឿងមិនភ្លឺត្រឹមស្មើ
 យ៉ាងនោះ អ្នកជាអ្វី មកអំពីទៅលោកមកកាន់ផែនដីមួយទៀត
 ស្មើវិទានរបស់អ្នកផ្សេងទៀត) អស់ ៤៧ យោជនី គ្របសព្វតំ
 ស្មើព្រះកាចិក្ស ធ្វើក្រិទ្ធិដូចជាវេលាវិដ្ឋ វិទានដ៏ល្អ ស្អាត មិន
 មានមន្ទិល មានផ្កាឈូកក្រហមជាច្រើនវិបបនីនី មានផ្កាឈូកស

វិចារេន្តស្តំ បញ្ចមស្ស បញ្ចារេន្តស្តំ ធម៌យំ ធម្មតោណវិចារេន្តំ

កេ កេណិំ កុស្តុមេ ហិ ធម្មកិច្ចំ

អរណិវេនោមជាលធម្មំ

អាតោសេ គមតិ យជាបិ សុវិយោ

រត្តកម្មសុបិកាសសាហិ^(១)

អត្តល្មមិយត្តុតេ ធម្មទុស្សនាហិ

កាញធម្មទុស្សនិកត្តនាហិ

បរិបូរត្តកណិវេនោមជា

ចរោវិយោ ធម្មកេត្តុ ធម្មកេណិំ

កុស្តុមិវិកុសិកាភារណោត្តសុមថា

អនិលបម្មត្វាតា បរិវិញ្ញំ សុវកិ

គមមិយនិកត្តា សុវណ្ណធម្មជា

តិស្ស កម្មស្ស អយំ វិចារោ

កោតាសិ កម្មដលេនិច្ឆបបាណា

យជា ច តេ អនិកតមិទិ វិចារិ

តធម្មរូបំ អវោសិ^(២) វេន្តុ ឬ ធាតុ ។

យមិទ ចរេន សមេត្វ មាលោវេន

សត្តាទុស្តាសិ អនុកម្ម្យនាថោ

១ ឱ. ច. រត្តមិច្ឆិកាសសាហិ ។ ២ ច. ចរិយន្តិ ។ ៣ ច. ធម្មទុមំ អវោសិ។

វិចារេន្ត បញ្ចារេន្ត ទំ ២ ធម្មតោណវិចារេន្ត ទំ ៣

មាណវិចារេន្តស្តំ យច្ឆារេន្តស្តំ យច្ឆារេន្តស្តំ វិចារេន្តស្តំ

និទិក្ខតាវិចារេន្តស្តំ ជាវិចារេន្តស្តំ ជាវិចារេន្តស្តំ

បញ្ចកាញមាស ប្រាសចាកច្ឆារេន្តស្តំ វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ

ដូចព្រះភាវិត្យ ជំពាសាតេ វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ

វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ

វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ

វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ

វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ

វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ

វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ

វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ

វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ

វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ

វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ

វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ

វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ

វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ

វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ

វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ

វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ

វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ

វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ

វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ

វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ

វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ វេន្តុ

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិហារនិក្ខេប
 តវ វគ្គនិកាយ ធម្មិ សុត្តា
 កកិស្សមីតិ ១ ឥតិ ព្រះត្រៃ ធម្មា
 ធិនបរិ ឧបេមំ សរណំ
 ធម្មញ្ញាមិ តថេវ កិក្ខុសង្ឃំ
 ឆោតិ បឋមំ អភេតាហំ កន្តេ
 បញ្ញា តេ វចនំ តថេវកាសិ
 មា ១ មាណវំធំ វិចមាណស្សំ^(១)
 អសុទ្ធិ ១ ហិ មាណសុ
 អសញ្ញតំ អវណ្ណយសុ សច្ចញ្ញា
 ឆោតិ បឋមំ អភេតាហំ កន្តេ
 បញ្ញា តេ វចនំ តថេវកាសិ^(២)
 មា ១ បរជនស្ស វក្ខុតាយោ
 បរាវិយាយោ អតមា អនវិយមេតំ
 ឆោតិ បឋមំ អភេតាហំ កន្តេ
 បញ្ញា តេ វចនំ តថេវកាសិ^(៣)

១ ប. វិចមនស្ស ។ ២ ប. អវណ្ណយ ។ ៣ ប. អភោយៈ មា ១ បរជនស្ស វិចមន្តិ
 មាណស្សំ អសញ្ញតំ អវណ្ណយសុ ឆោតិ បឋមំ អភេតាហំ កន្តេ បញ្ញា តេ វចនំ តថេវកាសិ
 ធម្មា ធិនបរិ ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិហារនិក្ខេប

បីណែវត្តនាណា បុណ្យប្រដមំ បេសព្រះអង្គ ថា
 គនៈបីប្រសើរហើយ ក៏ក្រាបទូលថា ខ្ញុំព្រះអង្គនឹងធ្វើតាម
 ខ្ញុំព្រះអង្គ សូមផ្តល់ព្រះជនបរា ព្រមទាំងព្រះធម៌និងព្រះសង្ឃ
 ជាសរណៈ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះអង្គបានក្រាបទូល
 ជាដំបូងថា ខ្ញុំព្រះអង្គមិន(ដឹងនូវសរណគម៌)ទេ ផ្តល់មកទាន
 ក្រោយ ខ្ញុំព្រះអង្គបានធ្វើឲ្យត្រឹមត្រូវ ភាមព្រះពុទ្ធដីតា បេស
 ព្រះអង្គហើយ (ព្រះអង្គបានទទួលខ្ញុំព្រះអង្គថា) អ្នកកុំប្រព្រឹត្ត
 ឲ្យការសង្ខាប់សព្វ ដ៏អំពើមិនស្អាត មានប្រការផ្សេង ១
 គ្រោះថា ពួកជនប្រគបដោយប្រាថ្នា មិនសរសើរឲ្យការ
 ម៉ែនសង្រួមក្នុងសព្វទេ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះអង្គបាន
 ក្រាបទូលជាដំបូងថា ខ្ញុំព្រះអង្គមិន(ដឹងទេ)ផ្តល់មកទានក្រោយ
 ខ្ញុំព្រះអង្គបានធ្វើត្រឹមត្រូវ តាមព្រះពុទ្ធដីតា បេសព្រះអង្គហើយ
 (ព្រះអង្គបានទទួលខ្ញុំព្រះអង្គថា) អ្នកកុំកាត់យកច្រព្យ ដែល
 ផលដ៏ទៃគ្រូ កុំគប្បីកាត់យា របស់ផលដ៏ទៃ ឬកុំកាត់ចោល
 មិនប្រសើរទេ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះអង្គបានក្រាបទូល
 ជាដំបូងថា ខ្ញុំព្រះអង្គមិន(ដឹងទេ)ផ្តល់មកទានក្រោយ ខ្ញុំព្រះ
 អង្គ បានធ្វើឲ្យត្រឹមត្រូវ តាមព្រះពុទ្ធដីតា បេសព្រះអង្គហើយ

វិហារត្រូវស្ម័គ្រ បញ្ចមស្ម័គ្រ មហាវេទស្ម័គ្រ ធម៌ដ៏ ធម្មតាណាវិហារ
 ណ ធម៌ វិភង្គិ អញ្ញាជា អតណា
 ធម៌ ធម៌សាវាទំ ធម៌ស្ម័គ្រយ័ សុ សម្មញ្ញា
 ចោតិ បឋមី អរោចាហិ កន្ត
 បញ្ញា គេ វិចចំ គថេវតាសី
 យេន ធម៌សស្ស អមតិ សញ្ញា
 តំ វិជ្ជិ^(១) បរិជ្ជយស្ស សត្វំ
 ចោតិ បឋមី អរោចាហិ កន្ត
 បញ្ញា គេ វិចចំ គថេវតាសី
 ស្វាហិ ឥន បក្កសិទ្ធា ករិទ្ធា
 បដិបដ្ឋិទ្ធា គថាគតស្ស ធម្ម
 ទ្ធវេ បឋមមតាសី ចោរមជ្ឈេ
 គេ មិ តត្ថ វិជិសុ ភោតិហេតុ
 ឯត្តកមិទំ អនុស្សរមិ កុសលំ
 គតោ បរិ ធម វិជ្ជតិ អញ្ញំ

១. វិ. វ. ខ្លឹម ១

វិហារត្រូវ មហាវេទ ៥ ធម្មតាណាវិហារ វិ ៣

ព្រះអង្គបានទូន្មានខ្ញុំព្រះអង្គថា អ្នកកុំនិយាយឱ្យឆ្ងាត់ចាក
 សេចក្តីដឹង ដោយហេតុដទៃឡើយ ព្រោះថាពួកដទៃដែល
 ប្រកបដោយព្រង្រាមិនសរសើរពាក្យកុហកទេ បពិត្រព្រះ
 អង្គជំពិកែ ខ្ញុំព្រះអង្គបានក្រាបទូលដំបូងដំបូង ខ្ញុំព្រះអង្គ
 មិន(ជីវិត) ដល់មកទាន់ក្រោយ ខ្ញុំព្រះអង្គបានធ្វើឱ្យត្រឹមត្រូវ
 ភាមព្រះពុទ្ធដីក របស់ព្រះអង្គហើយ (ព្រះអង្គបានទូន្មាន
 ខ្ញុំព្រះអង្គ) បញ្ញារបស់បុរស វិមតិព្រាសាទៅ ព្រោះត្រៀម
 ស្រវឹងណា អ្នកចូលរះ ចូររៀន ចូរត្រៀមស្រវឹងទាំងអស់
 នោះចេញ បពិត្រព្រះអង្គជំពិកែ ខ្ញុំព្រះអង្គបានក្រាបទូល ដំ
 បូងដំបូង ខ្ញុំព្រះអង្គមិន(ជីវិត) ដល់មកទាន់ក្រោយ ខ្ញុំព្រះអង្គ
 បានធ្វើឱ្យត្រឹមត្រូវ ភាមព្រះពុទ្ធដីក របស់ព្រះអង្គហើយ
 ខ្ញុំព្រះអង្គនោះ បានទទួលយកសិក្ខាបទ ៥ ហើយប្រតិបត្តិ
 ភាមធម៌របស់ព្រះអង្គនោះ ហើយដើរទៅកាន់ផ្លូវ ត្រង់ចន្លោះ
 គ្រប់ច្រវល់ស្រុកតិរ ក្នុងចំណោមពួកចោរ ពួកចោរទាំងនោះ
 បានសម្លាប់ខ្ញុំព្រះអង្គ ក្នុងទីនោះ ព្រោះហេតុវិភោគសម្បត្តិ
 ខ្ញុំព្រះអង្គ តែងរលឹកខ្ញុំកុសល មានប្រមាណប៉ុណ្ណោះនេះ
 កុសលដទៃ ក្រៅអំពីនោះ របស់ខ្ញុំព្រះអង្គ មិនមានឡើយ

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិហរស្តុ
 (គ) ឧ សុចរិតោ កម្មុយាហិ
 ឧបយោ ភំនំវេសុ កាមកាមី^(១)
 បស្ស ខណមុហុត្តសញ្ញាមស្ស
 អនុធម្មប្បជិបត្តិយា វិចារកំ
 ជលមិវ យសសា មេកុមាធា
 តហុតា មិហាយន្តំ ហីនធម្មា^(២)
 បស្ស កកំបយាយ ទេសនាយ
 សុតតិក្ខតិ កតា សុទញ្ច បត្តា
 យ ច ភេ សតតក្ខ សុណន្តំ ធម្មី
 មញ្ញោ តេ អមតំ ជុសន្តំ ទេមិ
 អប្បកម្មំ កកំ មហាវិចារកំ
 វិបុលំ ហោតិ^(៣) តថាគតស្ស ធម្មេ

១ ម. ធម្មន្តិ សុវណ្ណន្តោ ។ កេ គេ ពាទិយោ រណ្ណោ ។ យ ។ វិណ្ណោ ច កេ
 សច្ចុវសោ ចកាយតិ លោ ទេវបុត្តោ អន្តរោតោ ហេតុណ្ណានេន បុប្ផិកោ ចញ្ជំ បុត្តោ
 វិហាកាលំ យស្ស កុដ្ឋស្សិទំ ផលំ ។ ទិព្វំ មមំ វិស្សសហស្សមាយ វិចារកំ មនសា
 បវត្តិទំ ធម្មានោ បស្សេ បុត្តកម្មោ ទិព្វេហិ កាមេហិ សកាមកាមិទំ ធម្មេ ពារេ ទិស្សន្តិ ។
 ២ ម. ហិទកោ ។ ក ម. វិបុលំ ផលំ ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិហរស្តុ
 ខ្ញុំប្រាអង្គបានទៅកើត ក្នុងទៅលោក ជាអ្នកបានរៀន
 កម្ម តាមសច្ច័ក្ខប្រាថ្នា ដោយសារអំពើសុចរិតនោះ
 សូមប្រាអង្គទ្រង់ទតខ្ញុំផល វៃការសង្រួមក្នុងខណៈ
 មួយរំពេច ដឹងការប្រតិបត្តិមិជ្ឈិមសមគួរចុះ ត្រូវដឹង
 ជារៀន ដែលបានធម៌ជាតាច (ជាទីខ្ញុំ) កាល
 បានឃើញខ្ញុំប្រាអង្គ កំពុងវិវត្តិរៀន ដោយយស
 កំរៃសិស្សខ្លាញ់ សូមប្រាអង្គទ្រង់ទត ខ្ញុំប្រាអង្គ
 បានផលខ្ញុំសុភតិផល ផលខ្ញុំវិសចក្ខុសុខផលដោយ
 សារធម្មទេសនាតិចរោ ចរិណកក្កុកផលណា ស្តាប់
 ធម៌របស់ប្រាអង្គរឿយៗ ត្រូវដឹងនោះ ទំនងជាបាន
 ខ្ញុំអមតិបានជាទីក្រេមមិនខាន បុត្តកម្ម សូម្បីបាន
 ប្រធាណតិចដែលបុគ្គលរៀនហើយ ក្នុងសាសនាធម៌
 របស់ប្រាអង្គជាអត វិមតិបានផលច្រើន ធំទូលាយ

វិហារក្នុងស្នំ បញ្ចុស្ស មហាវេន្តស្ស ធនិយំ ធូរមាណវិវាមំ
 បស្ស ឧត្តបុញ្ញតាយ ធរត្តា
 ឱកាសេតិ^(១) បថវិ យថាបិ សុរិយោ
 តំមិទំ កុសលំ តំមាចមម
 ឥន្ទ្រកេ^(២) ហិ សមេក្ខ មន្តយន្តំ
 តេមយំ បុន ខេវ លទ្ធា អាទុស្សន្តិ
 មជ្ជបញ្ញា វិបាមម្ម^(៣) សីលវិវាទោ
 ពហុកាហេ អនុកម្មកោ ទ-មេ សុត្តា
 វតំ មេ សតិ អតមា ទិវាទិវស្ស
 ស្វាហំ ឧបតោម្ហំ សត្វជាមិ
 អនុកម្មស្ស បុនបិ សុណោមិ^(៤) ធម្មំ
 យេន មជ្ជហន្តំ កាមកតំ
 កវកតាទុស្សយេក្ខ មហាយ អាហំ
 ឧ ច តេ ឧបេន្តិ^(៥) កត្តសេយ្យំ
 បរិជិញ្ញាធនតា ហិ សីតិក្ខតាតិ^(៦) ។

ធូរមាណវិវាមំ ធនិយំ ។

១ ឱ. ម. ឱកាសតិ ។ ២ ម. វិហារេ ។ ៣ ម. វិហារេមុ ។ ៤ ឪ. សុរាណតុ ។
 ៥ ឪ. ឧ តេ ក្រុន បុរេន្តិ ។ ៦ ម. សន្តិក្ខតាតិ ។

វិហារក្នុង មហាវិញ្ញំ ទំ ៥ ធូរមាណវិវាមំ ទំ ៣
 សូមព្រះអង្គទ្រង់ទតចុះ ធូរមាណវិវាមំ វិវាមិ
 ឲ្យរុនឃើញ ដូចព្រះតាទំឲ្យ ព្រោះបានធ្វើបុណ្យ
 ទុកហើយ ជនមួយចំនួនប្រជុំប្រឹក្សាគ្នាថា កុសលនេះ
 ដូចម្តេច យើងត្រូវប្រព្រឹត្តអំពើកុសលដូចម្តេច
 ចូរយើងនោះ លុះបានទូរអង្គភាពជាមុនស្យូរវិញ
 ហើយ សួរជាដាច់ខាតសីល ប្រព្រឹត្ត ប្រតិបត្តិ
 ឯព្រះសាស្តា មានទមការប្រើប្រាស់ ទ្រង់អនុគ្រោះ
 ខ្ញុំព្រះអង្គ ព្រោះហេតុនោះ កាលខ្ញុំព្រះអង្គនៅវាស
 ព្រះអង្គក៏ស្តាប់មកចាំដឹងថា ខ្ញុំព្រះអង្គនោះក៏បានចូល
 ទៅជាលំព្រះអង្គ មានព្រះនាមជាសច្ចបុគ្គល សូម
 ព្រះអង្គអនុគ្រោះឲ្យបាន ខ្ញុំព្រះអង្គសូមស្តាប់ចម្រើន
 ទៀង ដទៃក្នុងភាពក្នុងសាសនានេះ លម្អិតកម្រក
 ផង លម្អិតកវិកាទុស្សយ៍ផង លម្អិតហេហៈផង
 ដទៃក្នុងនោះ មិនចូលទៅកាន់ដីលោកក្នុងអំពីទៀង
 ព្រោះបានដល់ស្តីព្រះធិត្តាន ជាធម៌ក្រពើកំ ។
 ចប់ ធូរមាណវិវាមំ ទំ ៣ ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ សុខនិកាយ
ចតុត្ថិ កក្កដិវសទាយករិមាណំ

(៥៤) ឧប្បមិទិ មណិដ្ឋលំ វិមាណំ
សមន្តតោ ឆ្មាទស យោជនាណំ
ក្យដាតាណ សត្តសតា ឧទ្ធករា
វេជ្ជវិយត្តន្តា វុច្ឆន្តតា សុភា
តត្ថុធិសិ មិវសិ មាទសិ ក
និញា ច វិណា ចវនន្តិ វត្ថុ
និញា វសា កាមកុណេត្ត បញ្ច
នារិយោ ច នន្តន្តិ សុវណ្ណាជនា

កោន ភេ នាទិសោ វិណ្ណា កោន ភេ ឥចមិជ្ឈតំ
ឧប្បជ្ឈន្តិ ច ភេ ភោតា យេ កោចិ មនសោ ចិយា
បុត្តាមិ តំ នេវ មហានុភាវំ
មនុស្សតោ តិមកាសិ បុត្តំ
កោតាសិ វិវត្តលំ តានុការោ
វិណ្ណា ច ភេ សទ្ធិនិសា មកាសតិទិ ។
សោ នេវបុត្តា មត្តមនោ មោក្កល្លានេច បុត្តំតោ
បញ្ចំ បុដ្ឋោ វិយាកាសិ យស្ស កម្មស្សនិ មលំ

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ សុខនិកាយ
កក្កដិវសទាយករិមាណំ ទី៤

(៥៤) (ព្រះមហាក្សត្រសូរោ) វិមាណំ ខ្ពស់នេះ មាន
សសរេត្រីភិក្ខុកែមណី មានទំហំដុំវិញ ១២ យោជន៍
មានផ្លូវកំពូល ៧០០ ជំរាល់សលច់ ដែលមានសសរោ
វិការៈខែវកវិច្ឆិយ្យ ក្រាលក្រាលដំបូ (ក្រាវាស)
ជាផ្ទះកំពូលដំបូ ខ្ពស់គួរតែទៅក្របសឹកទាំងទំហំស៊ី
ក្នុងវិមាណនោះ គឺរាងចិត្ត មានសំឡេងពិរោះ រមែង
លាន់ពូ កាមកុណ ៥ មានសេចក្តីចិត្ត ចំនិតច្នៃវិស្វក
ស្មារតីកាយ ដោយគ្រឿងធាស ភែងកំទៅក្នុងវិមាណនេះ

សម្បូរបស់អ្នកប្រាកដផ្លូវនោះ តើដោយចញ្ញាមជ្ឈិមប្បដិសន្ធិ
សម្រេចដល់អ្នកក្នុងចំនោមនឹង ភោតៈទាំងឡាយណាមួយ ជាទីពេញ
ចិត្ត ភោតៈទាំងនោះក៏កើតឡើងដល់អ្នកផង តើដោយចញ្ញាមជ្ឈិមប្បដិសន្ធិ
ម្ខាងទៅកា អ្នកមានតានុភាវច្រើន អាត្មាស្រួលស្រួល
អ្នកកាលដែលរកជាមនុស្ស តើបានធ្វើបុណ្យដូចម្តេច
អ្នកមានតានុភាវច្រើន យ៉ាងនេះ ទាំងសម្បូរបស់
អ្នកក៏ភ្នំច្បាស់សព្វទិស តើដោយចញ្ញាមជ្ឈិមប្បដិសន្ធិ ។
ទៅបុត្រនោះ ដែលព្រះមហាក្សត្រសូរោហើយ មានចិត្តច្រកអរ លុះ
ព្រះមហាក្សត្រសូរោហើយ ក៏ធ្វើយម្រាប់ផ្លូវដល់នម្បញ្ញកម្មនេះថា

វិចារេនុ មហានិទ្ទេស មហានិទ្ទេស មហានិទ្ទេស មហានិទ្ទេស
 សតិសមុច្ចារ ធានា កក្កដាភោ ^(៦) បិភោ
 មិដ្ឋិភោ ជាត្រ្យស្ស ហោភតិ ធនបាណិកា
 ភេន មេ ភោនិសោ វិណ្ណា ភេន មេ ឥធមិដ្ឋិតិ
 ឧប្បជ្ឈិតិ ម មេ ភោតា យេ ភោនិ មនសោ មិយោ
 ភេនមិ ធមិវាណិ ភោតា ភោ
 វិណ្ណា ម មេ សព្វនិសោ មភាសតិភិ ។
 កក្កដាភោ មហានិទ្ទេស មហានិទ្ទេស ។
 ឥតវិ មហានិទ្ទេស យថា កក្កដាភោ មហានិទ្ទេស វិភោតាភិ ។

បញ្ជី មហានិទ្ទេស

(៥៥) ឧប្បជ្ឈិតិ មហានិទ្ទេស វិភោតិ
 សមុច្ចារ ធានា យោជនាមិ
 ។ មេ ។
 វិណ្ណា ម មេ សព្វនិសោ មភាសតិភិ ។
 សោ ធម៌មុត្តា មត្តមោ មោត្តលាណេ មិដ្ឋិភោ
 ។ មេ ។ យេ ស្ស កក្កដាភោ ធម៌
 មិដ្ឋិ មម វិស្សសោ វិស្សសោ
 វិភោតិភិ មនសោ មវត្តភិ

៦ ឥធមិដ្ឋិតិ កក្កដាភោ មហានិទ្ទេស ។

វិចារេនុ មហានិទ្ទេស មហានិទ្ទេស មហានិទ្ទេស មហានិទ្ទេស
 ប្រកាមមាណេ ១០ ស្ថិតាវប្រមា មហានិទ្ទេស
 ដែលសម្រេចដោយមាស រុក្ខភ្នំ វិណ្ណា មហានិទ្ទេស
 ត្រាមដ្ឋេន្ទ្រៈ ដោយមេត្តាប្រញូកម្មនោះ ទិព្វសម្បត្តិសម្រេច
 ដល់ខ្ញុំគឺទិព្វនេដនិ ភោតៈ តាំងឡាយណាមួយ ជាទិព្វចិត្ត
 ភោតៈ តាំងនោះ កិរិយាភ្នំដល់ខ្ញុំដនិ ដោយសារប្រញូកម្មនោះ
 ខ្ញុំមានការកុសល្យភ័យនេះ តាំងសម្បត្តិសម្រេច
 កិរិយាភ្នំ សព្វវិស ដោយប្រញូកម្មនោះឯង ។
 ចរ កក្កដាភោ មហានិទ្ទេស មហានិទ្ទេស ។

វិចារេនុ មហានិទ្ទេស មហានិទ្ទេស មហានិទ្ទេស មហានិទ្ទេស

មហានិទ្ទេស មហានិទ្ទេស

(៥៦) (ព្រះមហានិទ្ទេស) វិចារេនុ មហានិទ្ទេស មហានិទ្ទេស
 សមាភ័យនិ មហានិទ្ទេស មហានិទ្ទេស មហានិទ្ទេស
 ។ មេ ។ សម្បត្តិសម្រេច កិរិយាភ្នំ សព្វវិស ។
 ទេវត្តនោះ ដែលព្រះមហានិទ្ទេសហើយ មានចិត្តក្រអៅ
 ។ មេ ។ ខ្ញុំដល់ខែកម្មនោះ
 ខ្ញុំមានការកុសល្យភ័យនេះ (ព្រោះ) ពាក្យដែល
 ខ្ញុំពាលដោយវិចារេនុ (ដោយសេចក្តីពោល)
 ដែលខ្ញុំ ៣ ប្រើពាក្យទៅហើយ ដោយចិត្ត

សុខ្ពំដំបូង រុក្ខាភិកាយស្ស វិមានវត្ត

ឯត្តាវតា ប័ស្សតិ បុត្តាកខ្មោ

និព្វេហិ កាមេហិ សមន្តិក្ខតា

តេជ មេ កាណិសោ វិណ្ណា ។ មេ ។

វិណ្ណា ជ មេ សត្វនិសា បកាសតិភិ ។

បាណវិមានំ ចក្កំ ។

ឆន្ទំ ករណីយវិមានំ

(៥៦) ឧត្តមិទំ មណិវុណិ វិមានិ

សមន្តតោ ទ្វានស យោជនាមិ

។ មេ ។

វិណ្ណា ជ តេ សត្វនិសា បកាសតិភិ ។

សោ ទេវបុត្តា អត្តមតោ ខោត្តល្លាធន បុត្តិកោ

។ មេ ។ យស្ស តាម្មស្សិទំ ផលំ

ករណីយាមិ បុត្តាមិ បណ្ឌិតេជ វិជានតា

សមត្តតេសុ ពុទ្ធសុ យត្ថ ធិត្តិ មហាប្ញលិ

អត្តាយ វត មេ ពុទ្ធា អរញ្ញា តាមនាតកោ

តត្ថ ចំត្តិ បសាទេត្វា តាវត្តិសុបតោ អហំ

តេជ មេ កាណិសោ វិណ្ណា ។ មេ ។

វិណ្ណា ជ មេ សត្វនិសា បកាសតិភិ ។

បណីយវិមានំ ឆន្ទំ ។

សុខ្ពំដំបូង រុក្ខាភិកាយ វិមានវត្ត

បុគ្គលមានបុត្តាកម្ម ដោយហេតុគ្រឹមតែការពារលទ្ធិការប្រដៅ

ប៉ុណ្ណោះ រើមន៍បច្ចេកវិទ្យាដោយការដាច់ខាត ស្ថិតនៅ(អស់កាលយូរ)

សម្បរបស់ខ្ញុំ ប្រាកដដូច្នោះ ដោយបុត្តាកម្មនោះ ។ មេ ។

ចាំសម្បរបស់ខ្ញុំ កំភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស ។

ចប់ បាណវិមាន ទំ ៥ ។

ករណីយវិមាន ទំ ៦

(៥៦) (ព្រះចៅត្រាត្រាស្ស) វិមានដ៏ខ្ពស់នេះ មាន

សសរត្រឹមត្រូវតែម្នាក់ មានចំហ័រវិញ ១២ យោជន៍

។ មេ ។ ចាំសម្បរបស់អ្នក កំភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស ។

ទេវបុត្តនោះ ដែលព្រះចៅត្រាត្រាស្សហើយ មានចំក្រកក

។ មេ ។ គួរផលនៃបុត្តាកម្មនេះថា

ចង្កាភក្តស្តាប់ច្បាស់ (ម្យ៉ាងណាក៏ប្រយោជន៍ មានប្រយោជន៍)

គួរតែធ្វើបុណ្យចំនិព្វាយ ខានដែលគេជួយ ចំពោះព្រះពុទ្ធចំនិ

ព្វាយព្រះកន្ត្រៃចិត្តិយ្យ រើមន៍មានផលច្រើន ព្រះពុទ្ធប្រទានស្តេច

ពេញអំពីព្រះមគកាន់ស្រុក ដើម្បីសេចក្តីចំរើមផលខ្ញុំជាប្រាកដ ខ្ញុំ

កំបារក្បាំងចំក្រកកប្រដៅ ចំពោះព្រះកន្ត្រៃនោះ ហើយបានទៅកើត

ក្នុងតារាភ្នំនិរុទ្ធរណេម សម្បរបស់ខ្ញុំប្រាកដដូច្នោះ ដោយបុត្តាកម្ម

នោះ ។ មេ ។ ចាំសម្បរបស់ខ្ញុំ កំភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស ។

ចប់ ករណីយវិមាន ទំ ៦ ។

វិមានឆ្នំ មហាវេទ មហាវេទស្ន គង្គិម ល្អិមាង
សុត្តិមី ទុតិយករណីយវិមានី

[៥៧] ឧត្តមិធី មណិដ្ឋណំ វិមានី
សមន្តតោ ទ្វាទស យោជនាមិ
។ បេ ។

វណ្ណោ ច តេ សព្វនិសា បកាសតិភិ ។
សោ នេវបុត្តោ អត្តមនោ មោត្តល្លាននន បុត្តិគោ
។ បេ ។ យស្ស កម្មស្សិទិ ដលី
ករណីយាមិ បុត្តាមិ មណិគេន វិជានតា
សមន្តតេសុ ភិក្ខុសុ យត្ថ ទិដ្ឋិ មហាជ្ឈលី
អត្តាយ វគ មេ ភិក្ខុ អរក្ខា តាមមាភតា
កត្ត ចិត្តិ បសារនតា តាវត្តិសូបតោ អហំ
តេន មេ តានិសោ វណ្ណោ ។ បេ ។

វណ្ណោ ច មេ សព្វនិសា បកាសតិភិ ។
ទុតិយករណីយវិមានី សុត្តិមី ។

អដ្ឋមិ សូបិវិមានី

[៥៨] ឧត្តមិធី មណិដ្ឋណំ វិមានី
សមន្តតោ ទ្វាទស យោជនាមិ
។ បេ ។

វិមានតុ មហាវេទ ទី ៨ ល្អិមាង ទី ៨
ទុតិយករណីយវិមានី ទី ៧

[៥៧] (ព្រះមាត្រាស្នាមស្នាម) វិមានីឆ្នំនេះ មាន
សសរដ្ឋិភិក្ខុមណី មានទំហំជុំវិញ ១២ យោជន៍
។ បេ ។ ចំណីសម្បរបស់អ្នក ក៏ភ្ជួរស្រស់ សព្វទិស ។

ទៅបុត្តនោះ ដែលព្រះមាត្រាស្នាមស្នាមហើយ មានចិត្តគ្រេករ
។ បេ ។ ខ្ញុំដល់នៃបុត្តកម្មនោះថា
បណ្ឌិតអ្នកស្គាល់ច្បាស់ (ខ្ញុំស្រីភិមានប្រយោជន៍ អតប្រយោជន៍)
ខ្លះធ្វើបុណ្យចំណីខ្លាយ បានដែលគេក្លាយ ចំពោះភិក្ខុជាអ្នក
ប្រតិបត្តិល្អ រមែងមានផលច្រើន ពួកភិក្ខុចេញភិក្ខុព្រមកាន់
ស្រុក ដើម្បីសេចក្តីចំរើនដល់ខ្ញុំជាប្រាកដ ខ្ញុំពុំចង់ចិត្តឱ្យច្រើនថា
ចំពោះអ្នកភិក្ខុនោះ ហើយពុំចេះទេ ក្នុងការក្តីឱ្យទៅលោក
សម្បរបស់ខ្ញុំ ប្រាកដដូច្នោះ ដោយបុត្តកម្មនោះ ។ បេ ។
ចំណីសម្បរបស់ខ្ញុំ ក៏ភ្ជួរស្រស់ សព្វទិស ។

ចប់ ទុតិយករណីយវិមានី ទី ៨ ។

សូបិវិមានី ទី ៨

[៥៨] (ព្រះមាត្រាស្នាមស្នាម) វិមានីឆ្នំនេះ មានសសរ
ដ្ឋិភិក្ខុមណី មានទំហំជុំវិញ ១២ យោជន៍ ។ បេ ។

សុត្តនិបិទ ខុទ្ទកនិកាយសូ វិមានត្ថ

វិណ្ណា ៨ តេ សត្វនិសា ចកាសតីតិ ។

សោ នេវបុត្តោ អត្តមនោ មោក្ខល្លានេន បុត្តិតោ

។ មេ ។ យស្ស កឌ្ឍស្សិទិ ដលី

យិ ធនាតិ ម តិ ហោតិ

យេត្ថេវ នដ្ឋា តេត្ថេវ សេយ្យា

ស្វតិ និទ្ធា ស្វចមេវ សេយ្យា

តេន មេ តានិសោ វិណ្ណា ។ មេ ។

វិណ្ណា ៨ មេ សត្វនិសា ចកាសតីតិ ។

សុវិហារំ អន្តិមំ ។

និរិមី ទុតិយស្សបិរិមាណំ

(៥៧) ខុទ្ទមិទិ មណិដ្ឋណំ វិមានំ

សមន្តតោ ទ្វាធស យោជនានិ

។ មេ ។

វិណ្ណា ៨ តេ សត្វនិសា ចកាសតីតិ ។

សោ នេវបុត្តោ អត្តមនោ មោក្ខល្លានេន បុត្តិតោ

។ មេ ។ យស្ស កឌ្ឍស្សិទិ ដលី

អហំ មទុស្សសុ មទុស្សត្រតោ

បុរិមាយ ជាតិយា មទុស្សលោកេ

សុត្តនិបិទ ខុទ្ទកនិកាយ វិមានត្ថ

តាំងសម្បវេសស្កក កិក្ខិច្ឆាសំ សត្វទិស ។

ទេវបុត្តនោះ ដែលព្រះមោក្ខល្លានស្សហើយ មានចំក្តុក្រកា

។ មេ ។ ខ្ញុំដែលខែបុត្តាកម្មនេះថា

បុគ្គលទ្បទ្បទេយ្យមិណា ផលខែយេយ្យមិនោះ

មិនមែនសម្រេចគ្រប់ចំណេះឡើយ គឺបុគ្គលទ្បទ្ប

ទេយ្យមិណា ការទ្បទ្បទេយ្យមិនោះ ប្រសើរបំផុត

ខ្ញុំបានទ្បមួយ ខ្ញុំលាភានេន ប្រសើរបំផុត

សម្បវេសខ្ញុំគ្រូកដ្ឋេច្នោះ ព្រោះបុត្តាកម្មនោះឯង ។ មេ ។

តាំងសម្បវេសខ្ញុំ កិក្ខិច្ឆាសំ សត្វទិស ។

ចំ សុវិហារំ ទី ៧ ។

ទុតិយស្សបិរិមាណំ ទី ៧

(៥៧) (ព្រះមោក្ខល្លានស្សថា) វិមានខ្ញុំនេះមានសសរ

ធ្វើអំពីកែវមណី មានចំប៉ុណ្ណ ១២ យោជនំ ។ មេ ។

តាំងសម្បវេសស្កក កិក្ខិច្ឆាសំ សត្វទិស ។

ទេវបុត្តនោះ ដែលព្រះមោក្ខល្លានស្សហើយ មានចំក្តុក្រកា

។ មេ ។ ខ្ញុំដែលខែបុត្តាកម្មនេះថា

កាលពីជាតិមុន ខ្ញុំបានកើត ជាមទុស្ស

ក្នុងក្តុមមទុស្ស ពោមទុស្សលោក

១២៧

វិមានធូលី បញ្ចេញ ចោលធូលី ទស្សន៍ តាមវិមាន
អង្គុលី វិសិ កំភុក វិប្បសន្តមនាវិលី
តស្ស អនាសិយំ ស្វតិ បសន្តា សតេហិ ចានិយំ
តេន មេ តានិសោ វណ្ណា ។ មេ ។

វណ្ណា ច មេ សព្វនិសោ បកាសតិកិ ។

ទុតិយល្លវិមាន ១២ ។

ទស្សន៍ តាមវិមាន

(៦០) សុសុត្តន្តិ អភិរុយ្យ តាតិ
អនាទិទិ ធន្តិពលី មហាជិ
អាវុយ្យ តជី បរិ សុត្ត ប្បិកិ
ឥតាតនា វេហាស យមន្តលី ក្លេ^(៦)
នាតស្ស ធន្តសុ ធុរេសុ ធិម្មតា
អន្តាធកា បទុមិធិយោ សុដុល្លា
មទុមសុ ច តុរិយកណា មវន្តរ
ឥនា ច ធន្តន្ត មនាហាវយោ
នេវិទិបត្តាសិ មហាទុការេ
មទុស្សក្កតោ តិមកាសិ មុត្តិ
តេនាសិ វិវញ្ញលីតាទុការេ
វណ្ណា ច វេត សព្វនិសោ បកាសតិកិ ។

១២. វេហាយសម្បុលីវុ ។

វិមានធូលី បញ្ចេញ ១២ តាមវិមាន ១០

បានយើងភ្នំកំពែងប្រាសចាកចូលកំពែង មានគ្រឿងដីជ្រះថ្លា
មិនល្អ ខ្ញុំក៏ជ្រះថ្លា បានប្រគេនមូលដល់ភ្នំគោះ ដោយដៃរបស់ខ្លួន
សម្បូរបែបខ្ញុំ ប្រាកដដូច្នោះ ព្រោះបុព្វកម្មនោះឯង ។ មេ ។
តាំងសម្បូរបែបខ្ញុំ ក៏ភ្នំច្បាស់ សព្វទិស ។

ចប់ ទុតិយល្លវិមាន ១២ ។

តាមវិមាន ទី ១០

(៦១) (ព្រះធានុល្លាសម្តេច) អ្នកឡើងជិះដំរី ដែលមាន
ក-ស-ល្អ ឥតសេរីមិន មានភ្នក មានកំប្រាំង មានសន្តរ
ទាំង អ្នកឡើងជិះ ជាដំរីប្រៃសី ដែលបុព្វបុទ្ធិភាគវិភង
ហើយដោយច្រពៃ វិភងយកកំពែង មកកន្លែងនេះ គួម
ឈ្នួកទាំងឡាយស្មើនាវាទាំងឡាយ មានកំពែងស្រាយល្អ
ដែលបុព្វបុទ្ធិខ្ញុំមកហើយ លើក្នុងទាំងដំរី ទាំងឡាយ
គួរត្រៀមចំ ទៅលើកំពែងឈ្នួកទាំងឡាយ ឯក្នុងទេពអប្សរ
ទាំងនេះ គួរកែលម្អ កំពែងលើកំពែងឈ្នួក អ្នកបានសម្រេច
ទៅប្តូរ មានតាមការប្រើប្រាស់ កាលអ្នកកើតជាមនុស្សដ៏បាន
ធ្វើបុណ្យដូចម្តេច អ្នកមានតាមភាគដ៏រឿងយ៉ាងនេះ ទាំង
សម្បូរបែបអ្នក ក៏ភ្នំច្បាស់ សព្វទិស តើដោយបុព្វកម្មដូចម្តេច។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ សុខវិមារនុ

សោ ធាវបុត្តោ អន្តមនោ មោក្ខណ្ឌោធនេ បុត្តិកោ
 ។ មេ ។ យស្ស កម្មស្សន្ធិ ផលី
 អដ្ឋេ មុដ្ឋិកុញ្ញំ^(១) កស្សបស្ស កកវតោ^(២)
 ដូចស្មី អគិរេមយី^(៣) មសន្តោ សតេហិ ទាលិហិ
 តេធម តាធិសោ វណ្ណា ។ មេ ។
 វណ្ណា ធម សទ្ធិសោ មកាសតិទិ ។
 តាវិរាមំ រយមំ ។

ឯកាទសមី ទុតិយតាវិមាធិ

(៦១) មហន្តិ ទាតិ អភិវុយ្ណ សទ្ធិសេតិ តដុត្តមិ
 វនា វិធំ អនុមរិយាសិ ទាវិកណិប្បកុតោ^(៤)
 ឱកាសេន្តោ ធិសោ សទ្ធា ឱសនី វិយ តាវតា
 គេតេ តេ តាធិសោ វណ្ណា ។ មេ ។
 វណ្ណា ធម តេ សទ្ធិសោ មកាសតិទិ ។
 សោ ធាវបុត្តោ អន្តមនោ មោក្ខណ្ឌោ^(៥)ធនេ បុត្តិកោ
 ។ មេ ។ យស្ស កម្មស្សន្ធិ ផលី

១ ឱ. ច. មុត្តញ្ញំ ។ ២ ឱ. អរិសេនេ ។ ៣ ឱ. អ. អរិយថេសិ ។ ៤ ឱ. តាវិកណបុត្តោ ។ ៥ ឱ. មុត្តញ្ញំ ។ ឆ្លើយតាវិមាធិ ១២៤ ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិមារនុ

ទៅបុត្តនោះ ដែលព្រះមាត្រាស្តាយស្តាយហើយ មានចិត្តត្រេកអរ
 ។ មេ ។ ខ្ញុំផលវិបុលាកម្មនោះ
 ខ្ញុំមានចិត្តជ្រៅ បានបូជាខ្ញុំជាប្រាំបីក្នុង ព្រះស្តេចរបស់
 ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ព្រះធាមកស្សប ដោយវិជ្ជាបស់ខ្លួន
 សម្បូរបស់ខ្ញុំ ប្រាកដដូច្នោះ ព្រោះបុត្រាកម្មនោះឯង ។ មេ ។
 ពិនិសម្បូរបស់ខ្ញុំ កិត្តិច្ឆារបំ សព្វទិស ។
 ចប់ តតិវិមាធិ ១១ ។

ទុតិយតាវិមាធិ ទី ១១

(៦១) (ព្រះមាត្រាស្តាយស្តាយ) អ្នកបានឡើងដំរើដំរើ សស្ត្រ
 ជាដំរើខ្លួន ចេញអំពីព្រៃ ទៅកាន់ព្រៃ មានអ្នកនាំ
 ចោមរោម ញ៉ាំងទិសពិនិក្ខន្ធិវិញ្ញាណ ដូចផ្កាយព្រឹក
 សម្បូរបស់អ្នក ប្រាកដដូច្នោះ ព្រោះបុត្រាកម្មដូចម្តេច ។ មេ ។
 ពិនិសម្បូរបស់អ្នក កិត្តិច្ឆារបំ សព្វទិស ។
 ទៅបុត្តនោះ ដែលព្រះមាត្រាស្តាយស្តាយហើយ មានចិត្តត្រេកអរ
 ។ មេ ។ ខ្ញុំផលវិបុលាកម្មនោះ

វិហារធម្មសុត្តនិកាយ មហាវិញ្ញយ ត្រៃសម័ ឥតិយធម្មវិហារំ

អហំ មនុស្សសុ មនុស្សត្រៃតោ
ឧបាសិកោ ធម្មត្រៃតោ អហោសិ
ពាលោភិចាតា វិរតោ អហោសិ
លោកេ អនិច្ចំ បរិវដ្ឋយំស្សំ
អមដ្ឋចោ ចោ ធម្មសា អកាលី
សាកេន ធារេន ធម្មត្រៃតោ អហោសិ
អនុញ្ញ ចានញ្ច បសដ្ឋនិត្តោ
សត្តន្ធម្ម ធារិ វិបុសំ អហោសិ

តេន មេ តាវិសោ វិណ្ណោ ។ មេ ។

វិណ្ណោ ធម្ម មេ សត្វនិសា មកាសតិទំ ។

ទុតិយធម្មវិហារំ ធម្មសម័ ។

ព្រាជ្ជសម័ ឥតិយធម្មវិហារំ

(៦២) កោ ទុ និទ្ធាន យារេន សត្វសេតេន ហត្ថិចា
គុរិយោវ្យាគនិក្សិសោ អន្តលំត្តេ មហិយ្យតិ
នេវតា ទុសិ កត្តាត្វោ អាទុ សាត្តោ មុវិទ្ធា
អនាទត្តា តិ មុដ្ឋាម កមំ ជាទេសុ តំ មយន្តិ ។
ធម្មំ នេវា ន កត្តាត្វោ ចាតិ វិ សាត្តោ មុវិទ្ធា
សុទ្ធស្ថា ចាម យេ នេវា តេសំ អញ្ញតេវ អហន្តិ ។

ម. ធម្មំ ។

វិហារធម្ម សមាស្ស ទំ ឧ ឥតិយធម្មវិហារ ទំ ១២

ច្នំបានកើត ជាមនុស្ស ក្នុងភូមិមនុស្ស ជាឧបាសក
របស់ព្រះត្រៃត្រៃអន្តិមានបញ្ញាចក្ខុ ច្នំព្រះអន្តិ បានរៀរ
ចាកបាលាភិបាត រៀរទ្រព្យវិជយនេមិមបានឲ្យ ក្នុង
លោក ជាអ្នកមិនដឹកទឹកស្រវឹង មិននិយាយពាក្យកុហក
ជាអ្នកគ្រេកអរចំពោះគ្រូប្រាជ្ញរបស់ខ្លួន មានចិត្តជ្រះថ្លា
បានឲ្យបាយ នីវិទិត ជំរ្រើន ជាទាន ដោយគោរព

សម្បាររបស់ច្នំប្រាកដដូច្នោះ ព្រោះបញ្ញាកម្មនោះឯង ។ មេ ។

ចំនិសម្បាររបស់ច្នំ គិត្តិច្បាស់ សព្វទិស ។

ធម្ម ទុតិយធម្មវិហារ ទំ ១១ ។

ឥតិយធម្មវិហារ ទំ ១២

(៦២) (បណ្ឌិតបុរសច្នាក់ បានសួរថា) អ្នកណា ហ្នំ មានជីវិត

ដ៏សស្គុច ជួយទាន មានសំឡេងក៏កន្លងដោយក្បួនក្បួន ដែលគេ
ប្រគំថ្វាយ ដែលត្រូវបំពេញក្នុងកាលស អ្នកជាទេវតា ឬអន្តរ
ឬមួយជាព្រះវង្សអ្នកឲ្យទាន ក្នុងកាលមុន យើងមិនស្គាល់ រើប
ស្តីអ្នក យើងស្គាល់អ្នក ដោយប្រការដូចម្តេចបាន ។

(ទេវតាឆ្លើយថា) ច្នំមិនមែនជាទេវតា មិនមែនជាអន្តរ មិនមែន
ជាព្រះវង្សអ្នកឲ្យទាន ក្នុងកាលមុនទេ ត្រូវទៅកាល មាន
ឈ្មោះជាសុធម្មៈ ច្នំកំរប់ជាទេវតាមួយ ក្នុងភូមិទេវតានោះដែរ ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ សិខាវគ្គ

បុត្តាម ទេវ សុទ្ធម្ម បុទ្ធី កក្កាទ អក្កាលី
 តី កក្កា មាទុសេ កម្មំ សុទ្ធម្មំ ឧបបជ្ជតីតិ ។
 ឧត្តាភាវំ តិណាភាវំ វត្តាភាវាញ យោ ធម្មេ
 តិណាមញ្ញាភាវំ ធម្មា សុទ្ធម្មំ ឧបបជ្ជតីតិ ។
 ឥយមាភិវាទំ ខ្លាសមំ ។

ពោលមិ ប្បទ្បវចរិមាទំ

(៦៣) ឧទ្ធច្បធម្មនិសាវស្ស ធនុំ ឱលុត្ត តិដ្ឋសិ
 ទត្តិយោ ទុសំ វជនញ្ញា អាទុ លុត្តោ វនាភរោតិ ។
 អស្សកាជិបតិស្សហំ^(៦) ករុណ បុត្តោ វនេ ចរោ
 ធាមិ មេ កិកុ តេ ប្រាមិ សុជាតោ ឥតិ មិ វិទូ
 មិកេ កវេសមាណោ ឱតាហាន្តោ ប្រហាវនំ
 មិកំ កាទ្ធរ ធាទុត្តិ ភក្កា ជិស្វា អហំ មិកោ(ឥតិ)។
 ស្វាតតន្តោ មហាបុត្តា អដោ តេ អទ្ធពាភតំ
 ឥតោ^(៦) ឧទកមាណាយ ចានេ មន្តាសយស្ស តេ

៦ ម. ឧស្ស កានិច្ចស្សា ។ ២ ឱ. ម. ឱត្តា ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ សិខាវគ្គ

(បណ្ឌិតវរុសសូតោ) បតិក្រវេតិកា ឈ្មោះសុទ្ធម្មៈ យើងសូមធ្វើខ្ញុំ
 អក្កាលីដ៏ច្រើន ហើយសូរ (លោក) ចុះលោកបានធ្វើអំពើដូចអ្នក
 គួរមនុស្សលោក ទើបបានទៅកើតជានៅតា ឈ្មោះសុទ្ធម្មៈ ។
 (ទៅតាធ្វើយថា) បុគ្គលណា ឲ្យចុះ ដែលធ្វើដោយដើមគំរៅក្តី ដូច
 ដែលធ្វើដោយស្មៅក្តី ដូចដែលធ្វើដោយសំពត់ក្តី បុគ្គលនោះលុះឲ្យ
 ដូចដំរី ពុលវា មិនយូរហើយ វាមិនទៅកើតជានៅតា ឈ្មោះសុទ្ធម្មៈ ។

ឬ ឥយមាភិវាទំ ទី ១២ ។

ប្បទ្បវចរិមាទំ ទី ១៣

(៦៣) (ព្រះមហាកត្តាយនៈសូតោ) អ្នកឈរច្រក់ចូ ដែលធ្វើអំពើ
 ឈឺខ្លួនយ៉ាងណា អ្នកជាទុក្ខយោជនុតារ ឬជាគ្រាន់ប្តីវិប្រ ។
 (ព្រះរាជទុតារមថា) បតិក្រលោកដ៏ចម្រើន ខ្ញុំជាកូនរបស់ស្តេច
 ជាជំនុំដែលស្មោះ ជាអ្នកប្តីវិប្រ បតិក្រភិកុ ខ្ញុំសូមប្រាប់ឈ្មោះ
 របស់ខ្ញុំ ដល់លោក ពួកជនអ្នកបេះដឹង ស្គាល់ខ្ញុំថា សុជាតៈ
 កាលខ្ញុំស្វែងគ្រឹម ចូលទៅក្នុងព្រៃធំ ទៅតាមហើយ តែមិន
 ឃើញគ្រឹម ខ្ញុំក៏បានជួបប្រទះនឹងលោកហើយ ប៉ុន្តែ ។

(ព្រះកត្តាយនៈពោលថា) បតិក្រព្រះអង្គមានបុណ្យច្រើន គ្រាន់
 ស្តេចមកស្រលាហើយឮ មួយទៀត ព្រះអង្គស្តេចមកគិតចម្រើន
 គ្នាយទេឬ សូមព្រះអង្គជជែកអំពីនេះ លាភីព្រះបាទរបស់ព្រះអង្គចុះ

វិហារស្តី បញ្ចមន្យ មហាវេណ្ណ ទេសនី ពុទ្ធវិហារ
 ឥន្ទ្រ ចាន្ទីយី សីតិ អាភតិ កិរិយត្តិ
 រាជបុត្ត តតោ បិទ្វា សន្តតស្មី ឧបាសាសិ ។
 កាល្យាណី វត តេ វិចា សវនីយោ មហាមុនី
 ទេណី អន្តវតិ វត្ត មត្តា អន្តញ្ច កាសសិ
 កា តេ វតិ វិទេ វិហារតោ^(២)
 ឥសិទិសា វិទេហិ មុដ្ឋោ
 កវ^(៣) វិទេមមិ ជិសាមយិទ្វា
 អន្តមមិ សមាចរមសេតិ ។

អហិសា សព្វចាណិទំ កុមារម្ហាតា វុទ្ធាតិ
 ដេយ្យា ច អតិបាព ច មជ្ឈិមាបា ច អាភតិ
 អភិ សមវិយោ ច តាហុស្តិ កកញ្ញាតា
 ធិដ្ឋេវ ធម្ម បសិសា ធម្មា វិភេ បសិសិយាតិ
 សន្តិកោ មរណិ កុយ្យិ ឡិវ មាសេហិ បញ្ចហិ
 រាជបុត្ត វិចាបាហិ អត្តានិ បរិខោចយាតិ ។

១ ឧ ឡោ ។ ២ ឧ. ១៣ ទុទ្ធិ វិទេ វិហារី ។ ៣ ឧ. ៧៧ ឡិ ។

វិហារស្តី មហាវេណ្ណ ទី ៨ ពុទ្ធវិហារ ទី ១៣
 នេះជាវិគយប្រាប់ដឹក ជីក្រដាត់ ដែលជនិយកមក អំពីគ្រោះភ្នំ
 ចតិគ្រាពរាជបុត្ត សូមព្រះអង្គទទួលយកទឹក អំពីនោះមកសោយ
 ហើយចូរគន្លឹះលើក្រាលដែលក្រាលចុះ ។
 (ព្រះរាជកុមារពោលថា) បតិគ្រាពរាជបុត្ត វិចារបសំលោកពិរោ
 ណាសំ អូស្តប់ ជំរាបវតិ តោស មានប្រយោជន៍ ជំរាបត្រឹមត្រូវ ចាំ
 លោកខ្មាស កំពោលពាក្យនាំមកទូរ្យប្រយោជន៍ ដោយទុយវៃគ្រា
 ចតិគ្រាសិទិសា មេចក្តីត្រេកអរ ដូចម្តេច របស់លោក
 កាលនៅក្នុងគ្រា ខ្ញុំស្តាប់ហើយ សូមលោកប្រាប់ ខ្ញុំ
 នឹងឆ្លៀតស្តាប់ អន្តរពាក្យរបស់លោក ហើយប្រគល់
 កាមនូវចំណែកមិ ដែលនាំមកទូរ្យប្រយោជន៍ ។
 (ព្រះរាជយន្តៈពោលថា) បតិគ្រាពរាជកុមារ ការមិនបៀតបៀន
 ពួកសត្វចាំនឹង វេទន៍ពេញចិត្តដល់យើង ការវិញ្ញាណយល្អចិត្ត
 ចាតការប្រព្រឹត្តិក្នុងក្តី ចាតការផឹកទឹកស្រវឹងក្តី ការមិនក្រេកអរ
 (ក្នុងអកុសល) ក្តី ការប្រព្រឹត្តិស្មើក្តី កាតជំអុកចរនីវិចិត្ត
 កាតជំអុកជីវិចការ ដែលគេធ្វើហើយក្តី បរិចារិទ្ធិ ជាបរិ
 អូប្រាថ្នា ជាបរិអូសវិសោ ក្នុងបច្ចុប្បន្ន ចតិគ្រាពរាជបុត្ត
 សេចក្តីស្តាប់ របស់ព្រះអង្គ មានក្នុងទិដ្ឋ ពន្លឺកាយអំពី ៥ វិ
 សូមព្រះអង្គទ្រង់ប្រាប់ សូមព្រះអង្គទ្រង់ដោះខ្លួន (ចាកអបាយខុក) ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ សុខវិភាង

កតតមំ ស្វាហំ ជនបដំ កុត្តា ភី កាម្មិ កតិញ្ចំ ហោវិសំ
 កាយ វា បទ វិជ្ជាយ ភវេយ្យំ អជនាមោតិ ។
 ន វិជ្ជតេ សោ បទេសោ កាម្មិ វិជ្ជា ច ហោវិសំ
 យត្ត កុត្តា ភវេ មន្តា វាជបុត្តាជនាមោ
 មហាទូតា មហាកោតា វេជ្ជវេត្តាបិ ទុត្តិយា
 បហុតទទ ចត្តាសេ ន ភេបិ អជនាមោ

យនិ ភេ សុតា អន្តកវេណ្ឌបុត្តា^(១)

សុវ វិក វិក្កន្តប្បហារិតា

ភេបិ វាយុត្តយំ បត្តា

វិទូស្ថា សស្សតិ សមា

ទុត្តិយា ប្រាហ្មណ វេស្សា សុត្តា ចណ្ណាលបុត្តសា
 ឯតេ ចត្តា ច ជាតិយា ភេបិ ច អជនាមោ
 យេ មន្តិ បរិវត្តន្តិ ចឡន្តិ ប្រហ្មចិដ្ឋិតិ
 ឯតេ ចត្តា ច វិជ្ជាយ^(២) ភេបិ ច អជនាមោ

១ ឧ. អន្តវេណ្ឌបុត្តា ។ ២ ឧ. វិជ្ជា ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិភាង

(ព្រះរាជកុមារសូត) ខ្ញុំខ្លះខាងទិវៈខាងជនបទណា ធ្វើអំពី
 ដូចម្តេច កិច្ចការដូចម្តេច ជាភិច្ចបេសំបុរស ឬយេទៀត ខ្ញុំត្រូវ
 ប្រកបដោយវិជ្ជាដូចម្តេច ទើបជាអ្នកមិនចាស់ មិនស្លាប់ ។

(ព្រះកថាយនៈឆ្លើយថា) បងក្រសួងរាជបុត្ត សត្វដែលមិនចាស់
 មិនស្លាប់ ទៅក្នុងប្រទេសណា ប្រទេសនឹងកិច្ចការ វិជ្ជា ជាភិច្ច
 បេសំបុរសទោះ មិនមានទេ ទោះបីពួកក្រសួងដែលមានផែន មាន
 ប្រឡាច្រើន មានការងារច្រើន មានទ្រព្យនឹងធូញហារ ដ៏គ្រប់គ្រាន់
 ពួកក្រសួងទាំងនោះ នឹងជា លែងចាស់ លែងស្លាប់ពីទេ

ទោះបីព្រះអង្គក៏ធ្លាប់ឮដែរហើយ ពួកអន្តការវណ្ណបុត្ត ជាអ្នក
 ភ្ញៀវក្តា ខ្មីយាត ជាអ្នកកាបប្រហារ ខ្មុសត្រូវបាន ពួក
 អន្តការវណ្ណបុត្តទាំងនោះ ស្មើដោយសស្សតិ^(១) នឹងជល់ខ្សែ
 ការអស់ទៅនៃអាយុ វិចារអស់ហើយ(គន្លឹះនៅកែវិទ្យត្រកូល) ។

ពួកជនទាំងនោះគឺក្រសួង ប្រាហ្មណំ វេស្សៈ សុទ្ធៈ ចណ្ណាល ទីនី
 ចក្កសៈក្តិ ពួកជនទាំងនោះដែលមានជាតិក្រៅពីនេះក្តិ ពួកជនទាំងនោះ
 មិនមែនជា មិនចាស់ មិនស្លាប់ ពួកជនណា ពេញមន្តប្រកប
 ដោយអង្គ ៦ ដែលពួកប្រាហ្មណនគិរយេញហើយក្តិ ពួកជនទាំងនោះ
 ដែលមានវិជ្ជា ជនទាំងនោះ ក៏មិនមែនជាមិនចាស់ មិនស្លាប់ឡើយ

១ ត្រូវនិយមទៀតក្តី ។

រោគវេទន្តំ បុព្វស្ស មហាវេទន្តស្ស លោមមំ បុព្វបរិវាទំ
 ឥសយោ បាបំ យេ សន្តា សន្តាតត្តា តថស្សីនោ
 សរី ភេមំ កាលេន វិជហន្តំ តថស្សីនោ
 ភារិកត្តាមិ អរហន្តោ កតតិប្តា អនាសវា
 ឯត្តុបន្តំ ឥមំ ធម៌ំ បុព្វនាមបរិក្ខាយា (ឥតិ)។
 សុភាសិតា អត្តវតី តាថាយោ ភេ មហាមុនិ
 ឯជ្ឈត្តោម្ហិ សុគដ្ឋេន ភូព្វ មេ សវណំ កកតិ ។
 មាមំ ភ្នំ សវណំ តព្វ តមេវ សវណំ វជ
 សក្យបុត្តំ មហារី យមហំ សវណំ គតោតិ ។
 កកវស្មី សោ ជនបទេ សន្តា តុម្ពាត មារិស
 អមាម្យំ ធម្មំ តត្ថិស្សំ ជិនិ អម្យជំបុក្កលន្តិ ។
 បុរត្ថមស្មី ជនបទេ ទិក្ខាតកុលសម្ពុតិ
 សន្តាមិ បុរិសាជិញ្ញា សោ ច មោ បរិទិព្វតោតិ ។

រោគវេទន្តំ បុព្វស្ស មហាវេទន្តស្ស លោមមំ បុព្វបរិវាទំ ១៣

ពោះជាពួកឥសិយា ជាអ្នកស្ងប់រម្ងាប់ បានសង្រួមចិត្ត មាន
 ព្យាយាមជុំគំបំផ្លាញកិលេស ឥសិយាទេវះ កិលេសោលម្ហូបរិះ
 ភាមកាលក្ខ ពួកព្រះអរហន្ត មានចិត្តមហិហើយ បានធ្វើ
 កិច្ចស្រេចហើយ ជាអ្នកមិនមានភាសវៈ ព្រោះអស់ទៅនៃបុណ្យ
 មិនទាប ក៏គង់ជាប់នឹងខ្ញុំវាងកាយនេះដែរ ។

(ព្រះពជគុណវគ្គសូត) បតិក្រព្រះមហាមុនី ភាថាទាំងឡាយ
 របស់លោក ជាសុភាសិតមានប្រយោជន៍ ខ្ញុំកាលបើលោកគន្សល់
 ដោយសេចក្តីល្អហើយ សូមលោកជាទីពឹងរបស់ខ្ញុំ ។

(ព្រះថេរោសថ) សូមព្រះអង្គកុំដល់ខ្ញុំកត្តាជាសារណៈឡើយ
 កត្តាបានដល់ ខ្ញុំព្រះក្នុងសក្យបុត្ត ដែលមានព្យាយាមចំណា
 ជាសារណៈ សូមព្រះអង្គទ្រង់ដល់ ខ្ញុំព្រះក្នុងពោះជាសារណៈចុះ ។

(ព្រះពជគុណសូត) បតិក្រលោកនិទ្ទិក ព្រះជាត្រូវរបស់លោក
 នោះ (នឹងទៅ) ក្នុងជនបទលា ខ្ញុំនឹងទៅកាន់ជនបទនោះ ដើម្បី
 ឃើញព្រះអង្គទ្រង់ឈ្នះមោ មិនមានបុគ្គលប្រៀបបាន ។

(ព្រះពត្តយនៈឆ្លើយថា) ព្រះសាស្ត ជាបុរសកោតិយ
 ទ្រង់សម្ត ក្នុងក្រុងលនៃព្រះបាទត្រករកជ ក្នុងជនបទនាគិរីក
 ព្រះសាស្តអង្គីនោះ ទ្រង់បរិនិព្វានហើយ ។

សុទ្ធិបំណង ខ្ពង់ខ្ពស់យស្ស វិហារនុ

សេច ហ៍ តុន្តោ តំដ្ឋេយ្យ សន្តា តុន្តោតា មារិស
 យោជនាមិ សហស្សនំ តន្ត្រី^(១) ចយេវុចាសិគុ
 យតោ ន ទោ វរិទ្ធិតុតោ សន្តា តុន្តោតា មារិស
 វរិទ្ធិតុតំ មហារិ តន្ត្រីមិ សរណំ អហំ
 ឧបេមិ សរណំ តុន្តិ ធម្មញ្ញាមិ អនុត្តរំ
 សង្ឃញ្ច ទរោវស្ស តន្ត្រីមិ សរណំ អហំ
 ចាលាតិចាតា វិហារមិ ទិប្បំ
 លោកេ អនិទ្ធិ ចរិវដ្ឋយាមិ
 អមជ្ជេនោ ទោ ន មុសា កលាមិ
 សកោន ទារោ ន ហោមិ តុន្តោតំ ។
 សហស្សរិសីវ យថា មហាច្ឆរោ
 ទិសិ យថា កាតិ នកេ អនុត្តមិ
 តថប្បករោ កតិយំ មហារថា
 សមន្តតោ យោជនសតំ កាយតោ
 សុវណ្ណចដ្ឋេហិ សមន្តោមោនដា^(២)
 ឧរស្ស មុត្តាហិ មណីហិ ទិគ្គតោ
 លេទា សុវណ្ណស្ស ច រូចិយស្ស ច
 សោភន្តិ វេជ្ជវិយមយោ សុទិដ្ឋិតា

១. វ. ពហេយ្យ ។ ២. ឆ. សមន្តោតោ ។

សុទ្ធិបំណង ខ្ពង់ខ្ពស់យស្ស វិហារនុ

(ព្រះពុទ្ធហារតាលថា) បតិគ្រោណកមិទុក្ខ បើព្រះពុទ្ធជាសាស្តា
 របស់លោកទ្រង់បំពេញ ខ្ញុំគប្បីទៅអស់ទីមួយតាមយោជន៍ ដើម្បី
 ចូលទៅគាល់ព្រះអង្គ បតិគ្រោណកមិទុក្ខ កាលបើព្រះពុទ្ធ ជាគ្រូ
 ចេះសំណេក បរិទិព្វានហើយ ខ្ញុំក៏សូមដល់ខ្ញុំព្រះពុទ្ធ ដោយហា-
 រិមុស ដែលបរិទិព្វានហើយ ជាសារណៈ ខ្ញុំសូមដល់ ខ្ញុំព្រះពុទ្ធ
 ជាសារណៈផង ខ្ញុំព្រះធម៌ ជាសារណៈផង សូមដល់ ខ្ញុំព្រះសង្ឃ
 ជាបុត្រកេតុដ៏ច្រើន របស់មនុស្សទាំងទ្រព្យ ជាសារណៈផង
 ខ្ញុំសូមរៀបចំបុណ្យបាណកិបុណយានិទាចផង រៀបចំបុណ្យ
 បាណកិបុណកផង ទំនងទឹកស្រវឹងផង ទំនងបាណក្យ
 កុហកផង ជាអក្រករ ចំពោះគម្របចូលរបស់ខ្លួនផង ។
 (ព្រះថេរៈសូតា) ព្រះភាគីត្យទានស្ម័គ្រច្រើន មានតទ្ធិធំ ចែប
 ណា ចៅភ្នំកាកាស រមែងបំភ្លឺខ្លួនសប្បាយយ៉ាងណា ថេរ
 របស់អ្នកនេះ មានប្រការចែបនោះដែរ ថេរដ៏វិញ្ញាណ
 ចេញយមួយរយយោជន៍ ស្រោចដ៏វិញ ដោយវេទនាស
 គល់ចរន្តាល វិចិត្រដោយវិក្រមុត្តានិវត្តវេណី ក្បួនដ៏វិការ
 វៃវៃវៃវៃវៃ រលេចដ៏វៃវៃវៃវៃវៃ គ្រប់ ញ៉ាំងវេទនាស្រ្រីវីត

វិហារត្រៃវិមល្ហ មហាវិហារ វិហារ ព្រហ្មវិហារ
 សីសត្តំ វិហារ វិហារ វិហារ វិហារ
 យុគត្តំ លោហិតកាយ វិហារ
 យុគត្តំ សុវណ្ណស្ស វិហារ វិហារ
 សោកត្តំ អស្សត្តំ វិហារ វិហារ
 សោកត្តំ វិហារ វិហារ វិហារ
 វិហារ វិហារ វិហារ វិហារ
 វិហារ វិហារ វិហារ វិហារ
 វិហារ វិហារ វិហារ វិហារ
 វិហារ វិហារ វិហារ វិហារ

សុដាតោ ជាមហា កន្តោ រាជបុត្រោ បុរេ អហិ
 តត្ថ មំ អនុកម្មាយ សញ្ញាមស្មី វិហារ វិហារ
 វិហារ វិហារ វិហារ វិហារ វិហារ វិហារ
 វិហារ វិហារ វិហារ វិហារ វិហារ វិហារ
 វិហារ វិហារ វិហារ វិហារ វិហារ វិហារ
 វិហារ វិហារ វិហារ វិហារ វិហារ វិហារ
 វិហារ វិហារ វិហារ វិហារ វិហារ វិហារ
 វិហារ វិហារ វិហារ វិហារ វិហារ វិហារ

ព្រហ្មវិហារ វិហារ វិហារ

១ ឱ. ម. ហេហិ ។ ២ ឱ. សុវណ្ណតោ ។ ៣ ឱ. វិហារ ។ ៤. វិហារ ។

វិហារត្រៃវិមល្ហ វិហារ វិហារ វិហារ

តុល្លាត្រៃវិមល្ហ វិហារ វិហារ វិហារ
 វិហារ វិហារ វិហារ វិហារ វិហារ វិហារ
 វិហារ វិហារ វិហារ វិហារ វិហារ វិហារ
 វិហារ វិហារ វិហារ វិហារ វិហារ វិហារ
 វិហារ វិហារ វិហារ វិហារ វិហារ វិហារ
 វិហារ វិហារ វិហារ វិហារ វិហារ វិហារ
 វិហារ វិហារ វិហារ វិហារ វិហារ វិហារ
 វិហារ វិហារ វិហារ វិហារ វិហារ វិហារ

(ទៅម្តងម្កាល) ចក្រព្រះលោកដ៏ចំរើន ក្នុងកាលមុន ខ្លួនខ្ញុំជា
 ព្រះរាជបុត្រ ឈ្មោះសុដាតោ លោកម្ចាស់បានអនុគ្រោះ ផលខ្ញុំនោះ
 បានញ៉ាំងខ្ញុំឱ្យកំរើននៅក្នុងសិល្បៈសិល្បៈ លោកម្ចាស់បានដឹកនាំ
 ខ្ញុំជាអស់រយៈកាល ហើយបានប្រទានសិរីធាតុព្រះសាស្ត្រ ផលខ្ញុំ ។
 លោកម្ចាស់បានប្រាប់ថា ម្ចាស់សុដាតោអនុគ្រោះ ព្រះអង្គចូលរួម
 ខ្ញុំព្រះសិរីធាតុនេះចុះ ការបូជាខ្លះ ទើបបានជាប្រយោជន៍ផល
 ព្រះអង្គ ខ្ញុំក៏បានប្រើប្រាស់ខ្ញុំព្រះសិរីធាតុនោះ ដោយគ្រឿង
 ក្រអូចនឹងក្រអូចព្រះសិរីធាតុនោះ ពុទ្ធសាសនា ជាបស់
 មនុស្ស ក៏បានមករើស ក្នុងទីនោះមជ្ឈិម ក្នុងក្រុងក្រុង
 រាជវង្ស ប្រកបដោយពួកទេវតាផ្សេងៗ ជាដើម ខ្ញុំក៏ត្រេកអរ
 ដោយការកំរើនច្រើន ដែលពួកទេវតាមហាមម្រាមម្រាម ។

ចប់ ព្រហ្មវិហារ វិហារ វិហារ

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ សិខាវគ្គ
បច្ឆុសមី មហាវបិរិមាណំ

(៦៤) សហស្សឃុន្តិ ហយវហនិ សុកំ
អាវុធិមី សទ្ធខណេតិក្ខិ
ឧយ្យានភូមិ អភិទា អនុភូមិ
បុរិដ្ឋានោ ក្ខតបតីវ វាសវេ
សោវណ្ណមយោ ទេវេត្យាគ្យា ឧភោ
ជលហិ វិសេហិ អភិវ សន្តិកា
សុជាតកុត្តា នវិវិដ្ឋិតា
វិរោតតិ មណ្ឌវសេវ ធាត្ថោ
សុវណ្ណជាណវិទេវោ វេហិ អយំ
កេហិ នាហេតុនេហិ តិក្ខិតោ
សុធម្មិយោសោ ត សុភស្ស្យា ត
វិរោតតិ ហាមវាតុតាហុហិ
នីម ត នាគ្យោ មដសាវេ ធម្មិតា
វេស្ស ចានម្រមជ្ឈិក្ខសិកា
នីម ត នាគ្យោ សត្យាជិតិក្ខិតា
សតេវិតា វិជ្ជវិវិយ្យកាសាវេ

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ សិខាវគ្គ
មហាវបិរិមាណំ ទី១៤

(៦៥) (ព្រះមហាមាត្រាស្កានស្ករោ) អ្នកបានឡើងជំរេង
ដ៏ល្អ ជាតាហនៈសេ ដែលទំមោយសេដ៏ច្រើន មាន
គ្រឿងវិចិត្រ ដ៏ល្អច្រើនយ៉ាង ហើយនៅជំនុំទិព្វាន ដូច
ព្រះវស្ស ជាម្ចាស់វិទេវេតា អ្នកបានឲ្យបាន ក្នុងកាលមុន
គ្រូពន្លឺវេទនាពីរបស់អ្នក ជាវិការវិទេវេតា ដែលចក្ខុះដី
ល្អវិគ្រុពេក ដោយវេទនាវេទនាដ៏ល្អ មេចម្រើន (វាទិវគ្រុវ)
បានសសរបម្រើនដ៏ហើយដោយល្អ ដែលដ៏អ្នកមានព្យាយាម
ឲ្យសម្រេចហើយ ថេ (របស់អ្នក) នេះ បិទបាំងដោយ
ចល្លាត្យាហាស ត្រូវឡើងដូចព្រះចន្ទ ក្នុងថ្ងៃ ១៤ រោច ជាថេ
ដែលវិចិត្រហើយដោយគនៈត្រេងៗជាច្រើនយ៉ាង មានស្ករ
គីកកន ជាទីគ្រូកម្ម ទាំងមានសំឡេងដ៏ល្អ ត្រូវឡើង
ដោយបង្កើនវិជ្ជា ជាវិការវិទេវេតាទាំងឡាយ ទាំងបុរិវេទនា
ហាក់ដូចជាទិព្វិតុនភាមិពិត្ត មានឧបិកន្តិកាប្រដាប់ហើយ
ដោយល្អ មួយទៀត បុរិវេទនា វិចិត្រដោយក្បួនក្បូរ
ជាច្រើន ភ្លឺផ្កាដោយភាពច្រើនយ៉ាង ដូចជាផ្នែកបន្ទា

វិមានក្នុង បញ្ចសុបហោវេន្តស្ស ចុះសម័ មហាវេន្តាមិ
 អនេកាចិត្តាវិតតោ រថោ អយំ
 ចុដ្ឋ ធនេមី ធន សហស្សវិសិយោ^(៦)
 តេសិ សរោ សុយ្យតិ វត្តរោ
 បញ្ចង្គិកំ កុយមិវប្បវាទិកំ
 សិរស្មី ធិត្តិ មណិសន្ទកប្បិកំ^(៧)
 សនា វិស្សង្គិ វុចិវំ មកស្សវិ
 សុវណ្ណាភដិយំ^(៨) អតិវ សង្កតិ
 វេទ្យុយភដិយំ^(៩) អតិវ សោភតិ
 កមេ ធន ធី^(៤) មណិសន្ទកប្បិកា
 អាណេមាគុដ្ឋ សុដវា ព្រហ្មបមា
 ព្រហ្មា មហន្តា គលិវោ មហាដវា
 មរោ កវត្តាយ កថេវ សីសរ^(៥)
 កមេ ធន ធា សហិតា ចតុត្តមា
 មរោ កវត្តាយ កថេវ សីសរ^(៦)
 សមិ វហង្គិ មុនុតា អនុនុតា
 អាមោធមាជា^(៧) កុតា ធម្មតមា

១ ឧ. សហស្សវិសិយោ ។ ២ ឧ. មណិវង្គកប្បិកំ ។ ៣ ឧ. សុវណ្ណាភដិយំ ។
 ៤ ឧ. វេទ្យុយភដិ ។ ៥ ឧ. គលិ ។ ៦-៨ ឧ. សន្តវ ។ ៨ ឧ. អាមោធមា ។

វិមានក្នុង មហាវេន្ត ១ ៨ មហាវេន្តា ១ ១៤

វេនេ ជាសវាសជាយតិម្បាច្រើនយ៉ាង មានខ្លួនកង់ក្រាស់
 ចំងាយស្មើច្រើនណាស់ សូសត្រូវខ្លួនកង់ចំងាយ គេព្យ
 កំរេ ដូចជាគ្រូក្រសួង ប្រកបដោយកង្កែ ៨ ដែលច្រក់ហើយ
 ក្បាលចន្ទាលវេនេ កិច្ចស្រាវជ្រាវដោយកែវណា ដូច
 មណ្ឌលព្រះចន្ទ ជាចន្ទាលចិស្ស រុក្ខរៀង ក្លឹវក្រប្រកាល
 ប្រកម៌ដោយក្បាច់ក្បូរ ជាវិការៈវៃមាស យ៉ាងលើសលុប
 រុក្ខរៀងដោយក្បាច់ក្បូរ ជាវិការៈវៃកែវក្រប្ប យ៉ាងក្រៃពេក
 ក្នុងសេចំងាយ សម្រេចដោយច្រើនចន្ទ ជាវិការៈ វៃកែវ
 មណិ ជាសេនាមកំពស់ខ្ពង់ខ្ពស់(សមរម្យ)មានសន្ទុះល្បឿន
 ល្អ មហាដូចព្រហ្ម ជាសេនាមកំពស់វៃច្រើន វៃថ្លា
 មានកាតុកាព្រើន មានកំច្បាំង មានសន្ទុះខ្លាំង ដឹងចក្ក
 របស់អ្នកយ៉ាងដាក់ច្បាស់ ហើយច្រប្រើក្តី ទៅដូចចក្ក មួយ
 ទៀត សេចំងាយវៃ ជាសន្ទុះទៅដោយដើរចូល មាន
 ដំណើរព្រមគ្នា ស្គាល់ចក្កអ្នកយ៉ាងដាក់ច្បាស់ ហើយច្រប្រើក្តី
 ទៅដូចចក្ក ជាសេនាមកំពស់ មិនដឹងក្តី កែវក្រសាវទៅស្មើគ្នា
 ច្បាំងជនឱ្យកែវយ ជាសេនាមកំពស់ ជាសេនាមកំពស់

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិហរនិទ្ទ
 ទូនតិ វត្តនិ បវត្តនិ អម្ពរ
 អត្តទូនតា សុត្តានេ មិលទូន
 តេសិ សរេ សុយ្យតិ វត្តុទោ (១)
 មញ្ញខ្ចីតិ តុយមិវប្បវាទិកិ
 រដស្ស យោសោ អមិលទូនា ន
 ទុរស្ស ធានិ អភិសិសនាយ ច
 យោសោ សុវត្ត សមិក ឃ្ម សុយ្យតិ
 តទ្ធាតុយានិ វិចិត្រសវាទ
 រដ មិកា កា មិកមទូណាទយា (២)
 អាណ្យាបម្ពា ហសិកា មិយិវា
 វេទ្យវិយជាលា វិទកា តទ្ធាតុ
 សនេវ តទ្ធាតុសុត្តប្បដិកា
 រត្តា រត្តម្ហាមិកាសសា
 វិសាលនេត្តា អភិក្កលោទយា
 តុលេសុ ជាតា សុតទ្ធា សុវិម្ពិកា
 រដ មិកា បញ្ចសិកា ឧបដិកា

១ ឧ. ខុទ្ទក ។ ២ ឧ. មិកមទូណាទ ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិហរនិទ្ទ

វិមនិវាលាសំ (គុម្ពកុម្មុយមិវសតំ) សុរាវមុទ លោកទៅ
 ព្រំកាតាស ស្នេហ្យឡើងឡើងប្រដាប់ព័ន្ធហាយ ដែល
 ប្រាប្បទូនតាវិភង្គិដោយល្អ សំឡេងវិន័យឡើងប្រដាប់ព័ន្ធពោះ
 លាន់ព្រំពិភពៈ ដូចត្រូវត្រៀម ប្រកបដោយអង្គ ៨ ដែល
 ប្រដាប់យោ វិស្សនិកកតិវិន័យឡើងប្រដាប់ព័ន្ធហាយ ខែ
 បេតិ សុរោម័ង្ស ខែតិយាសុរាវមុទ ខែក្រចកសក្កិ
 សំឡេងវិភង្គិមិសំចិត្ត ដែលគួរកែវាយក្តី ឮសូរពិការវិគ្រ-
 លេង ដូចស្នេហ្យត្រៀម ខែនគ្រាទៅកា ក្នុងចំណោមសំដីចិត្ត
 ត្រូវស្រីទេពអប្សរព័ន្ធពោះ មិកាទៅ លើទេ មានដួងទ្រោ
 ថ្វាយនំ ដូចខែកក្កដាមិក មានរាមវិភង្គិ មានមុខស្រស់
 ប្រិមប្រិយ មានសំដីគួរពេញចិត្ត មានសិរិកាយ ចំពោះ
 ដោយបណ្តាញកែវចិត្ត មានទូនល្អនំល្អាស មានស្បែក
 សម្បុរវែង រឹងដ្ឋ មានប្តូរដោយម្តាយនំនិកត្ត ព័ន្ធពៅកា
 ដ៏ប្រា បរ មានឡើងកម្ពុ ក្រហមសុទ្ធ និវិឡើងស្បែក
 ដណ្តប់ពណ៌លឿង មានវិញ្ញាណ ដ៏ពេញលេញ មាន
 ទ្រោក្រហមស្រស់ កើតក្នុងទៅក្រចកល មានសិរិរល្អ មាន
 ដំណើរល្អ គួរស្តីច មិកាទៅលើទេ ដួងអញ្ចសិកាលំប៉ារ

វិហារត្រូវ មហាវិហារ ចូរសម្រេច មហាវិហារ
 កាកម្ពុកា យុវជន សុវត្ថិសសា
 សុមជ្ឈិមា ឱវេនោបបន្ទា
 វត្តភ្នំលិយោ សុម្ពុទ្ធា សុទស្សនា
 រដេ វិហារ បញ្ចលិកា ឧបដ្ឋិតា
 អញ្ញា សុវេណី សុសុមិស្សកេសិយោ
 សមិ វិកត្តាហិ បកស្សនហិ ច
 អនុបុត្រា តា តវ មានសេ រតា
 រដេ វិហារ បញ្ចលិកា ឧបដ្ឋិតា
 អាវេនិយោ បទុម្ព្យលទ្ធា
 អលទ្តិតា ចន្ទនសារវេសិតា ២
 អនុបុត្រា តា តវ មានសេ រតា
 រដេ វិហារ បញ្ចលិកា ឧបដ្ឋិតា
 តា អាវេនិយោ បទុម្ព្យលទ្ធា
 អលទ្តិតា ចន្ទនសារវេសិតា
 អនុបុត្រា តា តវ មានសេ រតា
 រដេ វិហារ បញ្ចលិកា ឧបដ្ឋិតា

១. សុទ្ធពក ១ ២ ៥ ចន្ទនសារវេសិតា ។

វិហារត្រូវ មហាវិហារ ១ ៨ មហាវិហារ ១ ១៤
 ពួកស្រីទេពកប្បទាំងនោះ ទ្រទ្រង់ទូរស្រឡាញ់ស្រឡាញ់
 សមល្អ ល្អម្បែកស្រស់ល្អ មានភ្លេងនិរន្តរ៍ពេញលេញ
 មានប្រាសាទមូល មានមុខល្អ គួររៀនមើល ជីវិតល្អ
 បិតាទៅលើថេ ផ្គត់ផ្គង់គាល់បំរើ ស្រីទេពកប្បទាំងនោះ
 មានក្នុងសត់ល្អ នៅក្នុងវា មានចំណងសត់ លាយរវាយ
 (កម្រងវិក្រវេនិម) មានពួកស្រីដែលចេញម្នាក់ៗចេញពី
 ជំនុំ ពួកស្រីទេពកប្បទាំងនោះ សុទ្ធតែមានកិរិយាប្រព្រឹត្តិ
 តាម ក្រែកអោយ ក្នុងចិត្តរបស់អ្នក បិតាទៅលើថេ
 ផ្គត់ផ្គង់គាល់ គាល់បំរើ មានគ្រឿងប្រដាប់ក្បាល ជំនុំស្រាប
 ដោយផ្កាឈូកនិងផ្កាឈូក ប្រដាប់ប្រសំគ្រែដោយទ្វីមច្នុន
 ពួកស្រីទេពកប្បទាំងនោះ មានកិរិយាប្រព្រឹត្តិតាម ក្រែកអោយ
 ហើយ ក្នុងចិត្តរបស់អ្នក បិតាទៅលើថេ ផ្គត់ផ្គង់
 គាល់បំរើ ពួកស្រីទេពកប្បទាំងនោះ មានគ្រឿងប្រដាប់
 ដោយកម្រងផ្កា ជំនុំស្រាបដោយផ្កាឈូក និងផ្កាឈូក
 (ស្រីទេពកប្បទាំងនោះ) ប្រដាប់ប្រសំគ្រែ ដោយទ្វីមច្នុន
 ពួកស្រីទេពកប្បទាំងនោះ មានកិរិយាប្រព្រឹត្តិតាម ក្រែកអោយ
 ហើយ ក្នុងចិត្តរបស់អ្នក បិតាទៅលើថេ ផ្គត់ផ្គង់គាល់បំរើ

វិមានវត្តស្រី បញ្ចមស្ស បញ្ចវត្តស្ស ពុទ្ធសម័ ឧបាសិវិមាន

វេណស្ស វិណាស្ស ពហុស្ស វត្តស្ស
 មនុញ្ញ្រាស្ស ហនយេវិគម្យំ ភិ
 បវជ្ជមាណស្ស អត្ថវ អដ្ឋវា
 ភមន្តិ កញ្ញា បទុមេស្ស សិក្ខិតា
 យជា ច ភីតាឯ ច វាធិតាឯ ច
 ធន្តាឯ ចិមាឯ សមេន្តិ ឯកតោ
 អថេត្ត ធន្តន្តិ អថេត្ត អដ្ឋវា
 ឡិកាសយន្តិ ឡិកតោ វ វត្តយា
 សោ មោទសិ គុរិយតណប្បរោធនោ
 មហិយមាណោ វជិវាវោវិ
 វេណស្ស វិណាស្ស ពហុស្ស វត្តស្ស
 មនុញ្ញ្រាស្ស ហនយេវិគម្យំ ភិ
 កិ ភិ វុរ កម្មមតាសិ អត្តនា
 មនុស្សក្រោ បុរិមាយ ជាតិយា
 ឡោសធី ភិ វ ភុវិ^(១) ឡោវសិ
 កិ ធម្មតវិយិ វតមាភិរោទសិ
 ធរយិធិ អប្បស្ស កកស្ស^(២) កម្មនោ
 ធុរេ សុចិណ្ណស្ស ឡោសថស្ស វា

១ ឃ. មោលមិក ច វា ២ ឃ. សាវេរិវិ ឧប្បាស្ស ។

វិមានវត្ត បញ្ចវត្ត ទិ ឧបាសិវិមាន ទិ ១២

ធិមិតសិវ្យងិវារប្រព្រឹត្តទៅក្នុងប្លង់យ ចំពោះពិណជាច្រើន
 នេះ មានសំឡេងពិរោះ ដែលមានសភាពខ្លះចាប់ចិត្ត ក្នុងអ្នក
 មនស្សសិ ពួកស្រីទេពអប្សរ ជាច្រើនមហិមា វេមនិវេរ
 ច្រឡឹងខ្ញុំវិញ ទេពតញ្ជាដែលបានហាត់ហើយ ក៏បិទទៅលើ
 ផ្កាឈូក បំរៀងទាំងខ្យល់ ប្រដាប់ទាំងខ្យល់ ទិដ្ឋិទាំងខ្យល់
 កម្រិតទាំងនេះ វេមនិវ្យស្ថិតិកម្ម ពួកស្រីទេពអប្សរទូរសិ
 រថនៃអ្នកនេះ ពួកស្រីទេពអប្សរទូរ (ឈរមើលរាំ) ក្រីក្រាង
 ប្រោកទាំងសងខាង ក្នុងគ្រឿង ក្នុងប្រទេសនេះ ខ្លួនអ្នកមានភ្លា
 ក្រវកម្រិត សំរាប់ជាសំឡេង ទោះទៅវា ចូលដូចជាវិជិត
 (ខែច្រះវត្ត) កែកយ (ជាធម្ម) ធិមិតសិវ្យងិវារប្រព្រឹត្ត
 ទៅក្នុងប្លង់យ ចំពោះពិណជាច្រើននេះ មានសំឡេងពិរោះ
 ដែលមានសភាព ខ្លះពេញចិត្ត ក្នុងកាលមុន អ្នកកើតជាមនុស្ស
 ក្នុងវិភិមុនបានធ្វើខ្ញុំកំរើដូចម្តេច ដោយខ្លួនឯង អ្នកបាន
 រក្សា ទោសថ ឬអ្នកចាប់ចិត្តចំពេញខ្ញុំធម្មវិយតៃ ដូចម្តេច
 ផលនេះ ចំនាំមុនជាផលនៃកម្ម ដែលអ្នកធ្វើចំនុចបន្តទៅ
 (និរោធិយ) ខែទោសថ ដែលអ្នកបានសុខ

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ សុខនិកាយ
 ឥន្ទ្រាណុកាលោ វិបុលោ អយំ កវ
 យំ ទេវសង្ឃំ អភិរោចសេ កុសំ
 ធានស្ស ភេ ឥទំ ឪលំ អដោ សីលស្ស កំ មន
 អដោ អញ្ញលំ កុម្មស្ស កថេ អញ្ញាហិ បុដ្ឋិទោ(ឥតិ)។
 សោ ទេវបុត្តោ អត្តមទោ មោត្តល្លាណន បុដ្ឋិទោ
 បញ្ញំ បុដ្ឋា វិយាកាសំ យស្ស កុម្មស្សំ ធិ ឪលំ
 ធិតិទ្រិយំ តុន្ទមាទាមនិក្ខមំ
 ធាត្តមំ កុស្សបមមកុម្មលំ
 អចាបុន្តំ អមតស្ស ឆារំ
 ទេវតំ ទេវំ សតបុញ្ញលក្ខណំ
 កមទ្ធសំ កុញ្ញរោមេតិណ្ណំ
 សុវណ្ណសិទ្ធិនិក្ខណសាធិសំ
 ធិស្វាន តំ ទិប្បមហំ សុធិមទោ
 តមេវ ធិស្វាន សុកាសិកទ្ធវជំ
 តមទ្ធាចំ អជ កំ ចិ ធិវំ
 សុធិ បណីតិ រសសា ឧបេតិ
 បុញ្ញភិក្ខុណ្ណំ សរោ ធិវិសាន
 បតិប្បេសី ស អសន្តមាទសោ

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិទានិកាយ
 ដោយស្ត ក្នុងការបុទ ឥន្ទ្រាណុកាលោ
 កំចិ ចូលាយ អ្នកត្រូវប្រើសិល្បបុគ្គលទៅវា
 ផលនេះ ជាផលនៃទានរបស់អ្នក ឬជាផលនៃសីល កុំនោះជាផល
 នៃអញ្ញាលក្ខណ៍ គាត់ស្មោះត្រង់ ឬក៏ប្រាប់សេចក្តីនោះដល់គាត់ ។
 ទៅបុគ្គលនោះ ដែលព្រះមាត្រាស្រាវជ្រាវហើយ មានចិត្តក្រេកអរ
 លុះព្រះមាត្រាស្រាវជ្រាវហើយ ក៏ធ្វើប្រាប់ផលនៃបុញ្ញកម្មនោះថា
 ខ្ញុំទានឃើញព្រះកុម្មស្ស ទ្រង់ឃ្លានខ្ញុំវិញ ទ្រង់មាន
 ព្យាយាមពេញលេញ ជាអ្នកបុគ្គល ប្រសើរជាងគេទ្រង់បើក
 ខ្ញុំទៅនៃកម្មនេះ ជាទៅនាំលើសលុបជាងទៅវា មានបុញ្ញ
 លក្ខណៈច្រើន ជាបុគ្គលប្រសើរ ដូចកុញ្ញ ធូលីពាក្យនឹងគឺ
 សន្សំ មានសម្បុរដូចកុម្មស្សសិទ្ធិនិក្ខណសម្បូរ លុះខ្ញុំបាន
 ឃើញព្រះមានព្រះភាគនោះហើយ ក៏មានចិត្តស្តាយមួយរំលឹក
 មួយទៀត លុះខ្ញុំបានឃើញព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់មានសុភាសិត
 ជាទ្រង់ឃ្លាននោះហើយ ក៏បានថ្វាយទូលាយ នឹងទឹក ប្រកប
 ដោយសេ ព្រមទាំងទឹកដ៏ស្អាតប្រសើរ ក្នុងសំនោររបស់ខ្លួន
 ដ៏ជាសមាសដោយកម្រិត ខ្ញុំឥតមានជាប់ចំពាក់(នឹងទី)ឡើយ

វិហារវ័ន្តី ធាតុបស្ស មហាវេន្តស្ស ចូរសម្រំ មហាវេន្តវិហារ

កម្មត្ថាណេន ច ចិវិរេន ច
ខន្ត្រេន កោន្ត្រេន ច សាយនេន ច
សន្តប្បយិត្វា និបនាទម្ពត្តមី
សោ សក្កសោ នេវបុរេ រមាមហិ
ឋិតុនាយេន ឆមី ធិរក្កសំ
យញ្ញំ យនិក្ខា កំវិធំ វិសុត្តិ
បហាយហិ មាទុស កំ សមុស្សយិ
ឆន្ទសមោ នេវបុរេ រមាមហិ
អាឃុញ វណ្ណញ សុទំ ពលញ
បណិក្ខរមិ អតិកាដ្ឋតា មុធិ
អន្តញ មាទញ ពហំ សុសន្តតិ
បតិដ្ឋិ បេតព្វមសន្តមាទសោ^(១)
ឆមស្មី លោកេ បរស្មី វា មទ
តុន្តេន សេន្នោ ច សមោ ទ វិដ្ឋតិ
អាហុនេយ្យានិ បរមាហុតិ^(២) កតោ
បុញ្ញតិកាមិ វិបុលច្ឆលេសិទន្តិ ។

មហាវេន្តវិហារ ចូរសម្រំ ។

១ ខ. វិនិច្ឆ័យមន្តសន្តមាទសោ ។ ២ ខ. យេហុនេយ្យានិ បរមាហុតិ ។

វិហារកុ មហាវេន្ត វិ ឆ មហាវេន្តវិហារ វិ ១៤

បានបាត់បង់មិទ្ធក្រៃក្នុងគន្ធិនោ អ្នកក្នុងមជ្ឈិមសុត្តនិកាយ
ឲ្យគ្រប់គ្រាន់ដោយបាយ ទឹក ចីវរ អាទិដ្ឋយកាជនិយហារ
និងទិវេក ទីអង្គុយ ខ្ញុំនោមីកាយក្នុងទេវបុរិ មានការស្នាក់
ដ៏ប្រសើរល្អ ខ្ញុំបានបូជាគ្រឿងយញ្ញាមហាទាន ឈ្មោះនិក្ខុន្យៈ
(មិនមានបិទបាំងកំរិតស្រួម) ជាទានបរិសុទ្ធ ព្រ ប្រការនី ធ្វើ
ដោយខ្លួនឯងទ្រើតទ្រព្យធ្វើទ លើកាយញ្ជើយវាដោយ
ទុយានទេ លុះលេបនឹកកាយជាថេសមុខស្ស ជាបុគ្គល
ស្មើនឹងព្រះឥន្ទ្រ ក្នុងទេវបុរិ បត់គ្រប្រះមុនី ទុក្ខលក្ខណ៍ប្រាថ្នា
ឲ្យ កាយុ វណ្ណៈ សុខៈ ពលៈ វេលមានសកាត ដ៏វិបុល
ក្នុងកម្ពុលបាយទឹកជាច្រើន វេលខ្លួនបោកភាវីននិយានិល្អ
(ចំពោះព្រះពុទ្ធ) ដោយចិត្តមិនបាបចំពាក់ ក្នុងលោកានន្តិ
លោកទានិមុខក្តី មិនមានបុគ្គលណាមួយ ប្រសើរជាង ឬស្មើ
នឹងព្រះពុទ្ធឡើយ ព្រះពុទ្ធច្រង់ផលនូវភាពជាតាហុនេយ្យបុគ្គល
ដ៏ប្រសើរ ជាតិកាហុនេយ្យបុគ្គលចិន្ត្រាយ របស់ពួកឆន
អ្នកគ្រូកាបុណ្យវេល ជាអ្នកវិស្វករផលយានិទិច្ចលាយ ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិមានវគ្គ

ទុទ្ទានី

មណ្ឌកោ វេតី ឆត្តា

គក្កដកោ ប្រាបាលកោ

ទ្វេ ការណីយា ទ្វេ ស្វតី

តយោ ឆាតា ច ទ្វេ រដា

ចុវិសាដំ បញ្ចមោ វត្តោតិ

បឋមោ វត្តោ បុព្វតីតិ ។

កណ្តវិ តតិយំ ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិមានវគ្គ

ទុទ្ទាន (នៃមហាបិវត្តនោ) ពី

និយាយអំពី មណ្ឌកទេវបុត្តិមាន ១

វេតីមាន ១ ឆត្តាណវកិមាន ១

គក្កដសេចាយកិមាន ១ ប្រាបាលកិមាន ១

ការណីយិមាន ២ ស្វតិមាន ២ ឆាតិមាន ៣

វេរិមាន ២ (វគ្គនេះ) ជាវគ្គ ទី ៥

នៃជាវគ្គ ទី ១ ប្រែកថាធម្មបទ ។

បដំ កណ្តវិ ទី ៣ ។

ធម្មោ បាយាសិករិក្ខោ

បឋមំ អនាវិយវិមាណំ

(៦៨) យថា វំលំ ចិត្តលតំ បកាសតិ
 ឧយ្យាទសេដ្ឋំ តំទសាទមុត្តមំ
 តដ្ឋបមំ តុយ្ហមំទំ វិមាណំ
 ឱកាសយំ តំដ្ឋតិ អន្តលិកេ
 ទេវិទំបន្តោសិ មហានុកាវេ
 មនុស្សក្ខតោ តំមកាសិ បុញ្ញំ
 កេតាសិ វិវញ្ញលិកានុកាវេ
 វិណ្ណា ធម ភេ សព្វទិសា បកាសតិ ។
 សោ ទេវឱត្តា អត្តមាទា មោក្ខល្លាទេន បុដ្ឋិតា
 បញ្ញំ បុដ្ឋោ វិយាកាសិ យស្ស កុម្មស្សិទំ ដលី
 អមាត្យ ភវិយា ធម មនុស្សលោកេ
 ឱតានក្ខតា យវោវសិញ្ញា
 អនុញ មាណុ បសដ្ឋតិក្ខា
 សញ្ញត្ត តានំ វិច្ចលំ អធម្ម
 ភេទមេ តានិសោ វិណ្ណា ។ មេ ។
 វិណ្ណា ធម មេ សព្វទិសា បកាសតិ ។
 អនាវិយវិមាណំ បឋមំ ។

បាយាសិករិក្ខោ ទី ៦

អនាវិយវិមាណំ ទី ១

(៦៨) (ព្រះមហាក្សត្រស្រី) ចិត្តលតារឹន ជាទ្រព្យ
 ប្រសើរខ្ពង់ខ្ពស់ របស់ភារក្ខិណ្ឌិទ្រព្យតាំងឡាយ ភ្នំរុក្ខជ្រៃ
 យ៉ាងណា វិមាណរបស់អ្នកនេះ បំភ្លេចភ្នំភកាសកិភ្នំប្រាង
 ព្រាយយ៉ាងនោះវិដា អ្នកបានសម្រេចខ្លួនវិទ្ធិ ជាចុក្ខល
 មានគាតុភាពច្រើន កាលអ្នករើត ជាមនុស្ស តើបានធ្វើ
 បុណ្យដូចម្តេច អ្នកមានគាតុភាពរុក្ខជ្រៃយ៉ាងនេះ ទាំងសម្បុរ
 របស់អ្នក ក៏ភ្នំច្បាស់សព្វទិស តើដោយបុញ្ញកម្មដូចម្តេច ។
 ទៅចុក្ខនោះ ដែលព្រះមហាក្សត្រស្រីហើយ មានចិត្តគ្រេកអរ លុះ
 ព្រះមហាក្សត្រស្រីហើយ ក៏ធ្វើប្រាប់ខ្លួនដែលនៃចុក្ខកម្មនេះជា
 ខ្លួនខ្ញុំនឹងកិរិយារបស់ខ្ញុំ (កាលដែលនៅ) ក្នុងមនុស្សលោក
 បាននៅប្រប់គ្រងផ្ទះ ជាអ្នកមានចិត្តជ្រេវង្វា មានសភាពដូចជា
 អណ្តូងទឹក បានឱ្យបាយនិងទឹក ជាទានដ៏ច្រើនដោយគោរព
 សម្បុររបស់ខ្ញុំ ប្រាកដផ្ទះនោះ ព្រោះបុញ្ញកម្មនោះហើយ ។ មេ ។
 ទាំងសម្បុររបស់ខ្ញុំ ក៏ភ្នំច្បាស់ សព្វទិស ។
 ចប់ អនាវិយវិមាណំ ទី ១ ។

សុទ្ធិចំណែក ប្រកាសនៃ វិមាន
ទុតិយ៍ អគារិយវិមាន

(៦៦) យថា វនិ ចិត្តលតិ មកាសតិ
ឧយ្យានសេដ្ឋំ តិណសានមុត្តមិ
តដ្ឋបមិ កុយ្យមិទំ វិមានិ
ឱកាសយំ តិដ្ឋតំ អន្តលក្ខេ
នេវិទិចត្តោសិ មហានុកាវេ
មនុស្សក្រាតា តិមកាសិ មុត្តិ
កេតាសិ វិវត្តលិកានុកាវេ
វណ្ណា ច តេ សទ្ធិនិសា មកាសតិ ។
សា នេវមុត្តោ អត្តមនោ មោត្តលានេ មុត្តិកា
។ បេ ។ យស្ស កម្មស្សិទំ ដលិ
អហញ កវិយា ច មនុស្សលោកេ
ឱបាណក្ខតា យោមាវសិ ម្ហ
អន្តញ បាណញ មសន្ធិចិត្តា
សត្តញ ទានំ វិបុលំ អន្ត
តេន មេ កាទិនិសា វណ្ណា ។ បេ ។
វណ្ណា ច មេ សទ្ធិនិសា មកាសតិ ។
អគារិយវិមាន ទុតិយ៍ ។

សុទ្ធិចំណែក ប្រកាសនៃ វិមាន
អគារិយវិមាន ទី ២

(៦៦) (ព្រះមាត្រាស្វាយ) ចិត្តលតិ ជាទុក្ខប្រសិ
ន្តន្តសំរបស់គាត់ដ្បែរពេលពិនិត្យ ក្នុងរឿងយ៉ាងណា
វិមានរបស់អ្នក គឺប្រាសព្រាយ ប៉ុន្តែក្នុងកាស យ៉ាង
នោះដែរ អ្នកបានសម្រេចខ្លះខ្លះ ជាមុត្តលមានគុណ
ច្រើន កាលអ្នកកើត ជាមនុស្ស គេបានធ្វើបុណ្យដូចម្តេច
អ្នកមានគុណក្នុងរឿងយ៉ាងនេះ ទាំងសម្បូររបស់អ្នកទៀត
ក៏ក្លាយសព្វទិស គេដោយបុណ្យដូចម្តេច ។
ទៅចក្ខុនោះ ដែលព្រះមាត្រាស្វាយហើយ មានចិត្តក្រេកអរ
។ បេ ។ ខ្ញុំផលនៃបុណ្យនោះថា
ខ្ញុំនឹងកិរិយា (កាលនៅ) ក្នុងមនុស្សលោក បាននៅគ្រប់គ្រង
ផ្លូវ ជាអ្នកមានចិត្តជ្រះថ្លា មានសភាពដូចជាអណ្តូងទឹក
បានឱ្យបាយ និងទឹក ជាទានដ៏ច្រើន ដោយការព
សម្បូររបស់ខ្ញុំ ប្រាកដជ្រុះ ព្រោះបុណ្យនោះឯង ។ បេ ។
ទាំងសម្បូររបស់ខ្ញុំ ក៏ក្លាយសព្វទិស ។
ចប់ អគារិយវិមាន ទី ២ ។

វិមានវត្តស្តី ឧទ្ទិស្ស ពាយសិរីវត្តស្តី គង្គិយំ ឧលតយកវិមានំ

ធម្មិយំ ផលទាយកវិមានំ

(៦៧) ឧទ្ទមិទិ មណិដ្ឋុណំ វិមានំ
 សមន្តតោ ដ្ឋានស^(១) យោជនាចិ
 ក្កដាតា វសន្តសតា ឧទ្ធការ
 វេទ្យវិយត្តត្តា វុច្ឆិវត្តតា សុកា
 តត្ថដ្ឋសិ បិវសិ មាណសិ ច
 ទិញា ច វិណា បវន្តិ វត្ត
 អដ្ឋដ្ឋតា សិក្ខិតា សាធុរា
 ទិញា ច កាញា តំនសចរ^(២) ឧទ្ធការ
 ឧទ្ធត្ថិ តាយត្ថិ មហានយត្ថិ
 ជេវិធ្មិមត្តាសិ មហានុការេ
 មនុស្សក្ខតោ កំមកាសំ បុត្តិ
 កោនាសំ វិវត្តសិ តានុការេ

វិណោ ច កេ សទ្ធិទិសា មហាសតិទិ ។
 សោ នេវមុត្តា អត្តមនោ មោត្តល្លាទេន បុត្តិភោ
 មត្តិ មុដ្ឋា វិយោកាសិ យស្ស កុដ្ឋស្សនិ ផលិ

១ វ. ច. សោក្ខស ។ ២ វ. មិមណាវា ។

វិមានវត្ត ពាយសិរីវត្ត ទី ៦ ឧលតយកវិមាន ទី ៣

ផលទាយកវិមាន ទី៣

(៦៧) (ប្រាមោក្ខល្លានស្តវេ) វិមានដ៏រុងរឿងនេះ មានសសរ
 ធ្វើដោយវិក័រមក មានចំបាំងវិញ្ញ ១២ បោជនំ មានកំពូល
 ៧០០ ដី ១១៦៣ ដែលមានសសរដោយការងារកែច្នៃ ប្រល
 ដោយគម្រោល ដ៏គួររឿង ដូច្នេះដ៏ល្អ ខ្លួនអ្នកវិនិច្ឆ័យ
 នៅ ក្រេបមកទំពារស្លឹកវិមាននោះ ពិណទិញ កំលាងឲ្យ
 ពីពេល មានស្រីទិញកញ្ចប់ខ្នងដំនាត់ដង (៦៤នាក់) មាន
 ប្រល្លសសលុប បានហាក់ហើយ ក្រាបចម្រើនយ៉ាងប្រសើរ
 កំ ប្រៀង សប្បាយរីករាយ អ្នកបានសម្រេចខ្លួនវិញ ជា
 បុគ្គលមានភាពស្រួល កាលអ្នកកើត ជាមនុស្ស កើត
 ធ្វើបញ្ញកម្មដូចម្តេច អ្នកបានភាពស្រួលយ៉ាងនេះ ទាំង
 សម្បូររបស់អ្នក ក៏រីករាយសប្បាយ ធ្វើដោយបញ្ញកម្មដូចម្តេច ។
 ទៅបុគ្គលនោះ ដែលព្រះមោក្ខល្លានស្តវេហើយ មានចិត្តប្រកាស លុះ
 ព្រះមោក្ខល្លានស្តវេហើយ ក៏ធ្វើយក្រាបចម្រើនយ៉ាងប្រសើរដូចម្តេចនេះ

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិមលកុ
 ដលនាយំ ដលំ វិបុលំ លកតំ
 ធនមុជុត្តតេសុ មសន្នហនសោ^(១)
 សោ ហិ មោធនតំ សត្តប្បត្តោ តិទិដេ
 អនុកោតិ ច បុត្តាដលំ វិបុលំ
 តដេវហំ មហាមុនិ អនាសី ចតុរោ ដលេ
 តស្មា ហំ ដលំ អលមេវ វាតុំ
 ចំនុំ មនុស្សេន សុខត្តិកោន
 ទិព្វាណំ វា បត្តយេតា សុខាណំ
 មនុស្សសោ កាក្យតមិទ្ធិកា វា តំ ។

(តទ ២៥) កាណិសោ វិណ្ណា ។ បេ ។
 វិណ្ណា ច មេ សព្វនិសា មកាសតិ ។
 និលកយវិមាណំ ធនិយំ ។

ចតុត្ថំ ឧបស្ស័យទាយកវិមាណំ

(៦៨) ចន្ទោ យថា វិកតវលាហាកោ ធរក
 ឱកាសយំ តិដ្ឋតិ^(២) អន្តលំកេត្ត
 តដូបមិ តុយ្ហមិទិ វិមាណំ
 ឱកាសយំ តិដ្ឋតិ អន្តលំកេត្ត

១ ម. បសុន្តមតោ ។ ២ វ. ម. ឧត្តតិ ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិមលកុ
 បុគ្គលអ្នកឱ្យផ្លូវឈើ (មានផ្លែស្វាយជាដើម) វេមនី
 ប្រាសដេវប្រើម ព្រោះថា បុគ្គលនោះមានចិត្តប្រដៅ ឱ្យបាន
 ចំពោះបុគ្គលអ្នកមានចិត្តត្រង់ចាំនិទ្សាយ វេមនីដល់នូវហាន
 ស្នូតិ កែកយ ក្នុងទេវលោក ហោយខ្លាចសព្វល្បឿនប្រើម
 បង់គ្រមហាមុនី ខ្ញុំបានឱ្យខ្លាចដល់ផ្លែស្វាយ ៤ យ៉ាងនៃវេមនី
 ព្រោះហេតុនោះ មនុស្សអ្នកត្រូវការសមត្ថសុខជាទិដ្ឋ ប្រាថ្នា
 ខ្លាចសមត្ថសុខចាំនិទ្សាយជាទិដ្ឋ ឬក៏ ប្រាថ្នាខ្លាចភាពជាអ្នក
 មានជាតិកម្ម ក្នុងមនុស្ស ក្នុងផ្លូវផ្លូវឈើ ។

សម្បុររបស់ខ្ញុំ ប្រាកដជំនុំ ព្រោះបញ្ហាម្នាក់នោះឯង ។ បេ ។
 ចាំនិសម្បុររបស់ខ្ញុំ ក៏ក្លីច្បាស់ សព្វទិស ។
 ចប់ និលកយវិមាណ ទំ ៣ ។

ឧបស្ស័យទាយកវិមាណ ទី ៤

(៦៨) (ព្រះមហាក្សត្រានុស្នូត) ព្រះចន្ទុនិរ្យ័តិ បិតាទៅ
 ក្នុងភាពាស ប្រាសចាកពាយ័និណា វិមាណរបស់
 អ្នកនេះ ក៏ក្លីច្បាស់ បិតាទៅក្នុងភាពាស យ៉ាងនោះដែរ

វិមានត្រៃ ធួស្ស ចាយសំរេងៗ ចក្ខុម៌ ទុតិយឧបស្សយនាយកវិមាន
 ទេវត្រិបត្តសិ មហានុកាវេ
 មនុស្សក្លរោ កិមកាសិ បុត្តិ
 កោតសិ ឯវត្តាសិ តានុកាវេ
 វណ្ណា ៦ មេ សព្វនិសា បកាសតិ ៗ
 សោ ទេវបុត្តា អគ្គមេតា មោក្ខលា ៤៦ បុត្តិ តោ
 ៗ មេ ៗ យស្ស កម្មសន្និធិ ដល់
 អហត្ថ កវិយា ៦ មនុស្សលោកោ
 ឧបស្សយី អរោតោ អធិដ្ឋ
 អន្តញ្ច ចាណញ្ច បសន្និធិត្តា
 សន្តិក្ខ ចានំ វិបុសិ អធិដ្ឋ
 ២៣ មេ តានិសោ វណ្ណា ៗ មេ ៗ
 វណ្ណា ៦ មេ សព្វនិសា បកាសតិ ៗ
 ឧបស្សយនាយកវិមាន ៦ ចក្ខុម៌ ៗ
 បញ្ចម៌ ទុតិយឧបស្សយនាយកវិមាន
 (៦៧) សុរិយោ យថា វិកតវលា ហាកោ ធកេ
 ៗ មេ ៗ
 (យថា មោដ្ឋាវិមានំ តថា វិក្ការោតត្ថំ)
 វណ្ណា ៦ មេ សព្វនិសា បកាសតិ ៗ
 ទុតិយឧបស្សយនាយកវិមាន ៦ ចក្ខុម៌ ៗ

វិមានត្រៃ ចាយសំរេង ១ ៦ ទុតិយឧបស្សយនាយកវិមាន ១ ៨
 អ្នកបានសម្រេចខ្លះទៅប្តូរ ជាបុគ្គលមានកុមារាច្រើន កាល
 អ្នកកើត ជាមនុស្ស មើលបានធ្វើបុត្តាកម្មដូចម្តេច អ្នកមាន
 មានភាពស្រឡាត់ យ៉ាងនេះ តំណិសម្បរបស់អ្នក កិត្តិច្ឆាស
 សព្វទិស មើលជាបុត្តាកម្ម ដូចម្តេច ៗ
 ទេវបុត្តនោះ ដែលព្រះមាតាស្តាប់ឃើញ មានចិត្តត្រេកអរ
 ៗ មេ ៗ ខ្លាំងលនៃបុត្តាកម្មនេះថា
 ខ្ញុំនឹងកវិយា (កាលៈទេ) ក្នុងមនុស្សលោក បានប្រគេន
 ទិសំណាត់ ចំពោះព្រះអរហន្ត ជាអ្នកមានចិត្តជ្រះថ្លា
 បានប្រគេនបាយទឹក ជាទានដ៏អ្នក ដោយគោរព
 សម្បរបស់ខ្ញុំព្រះធម៌ដូច្នោះ ព្រោះបុត្តាកម្មនោះឯង ៗ មេ ៗ
 តំណិសម្បរបស់ខ្ញុំ កិត្តិច្ឆាស សព្វទិស ៗ
 ចំ ឧបស្សយនាយកវិមាន ១ ៤ ៗ
 ទុតិយឧបស្សយនាយកវិមាន ១ ៥
 (៦៨) ព្រះកវិក្ខ ភ្នំស្រឡាត់ ភ្នំអាកាស
 ដែលត្រាសចាកភព យ៉ាងណា ៗ មេ ៗ
 (វិមានទានក្រោយយ៉ាងណា ឯទុតិយឧបស្សយនាយកវិមាន បណ្ឌិត
 អប្បិធិស្តារ យ៉ាងនោះចុះ)
 តំណិសម្បរបស់ខ្ញុំ កិត្តិច្ឆាស សព្វទិស ៗ
 ចំ ទុតិយឧបស្សយនាយកវិមាន ១ ៨ ៗ

សុត្តនិបិដក ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិមាទក្ក

ឆដ្ឋី ភិក្ខុទាយកវិមាទំ

(៧០) ឧទ្ធចមិទំ មណិជ្ជណិ វិមាទំ

សមន្តតោ ឆានស យោជនាធិ
ក្ខតាតា ភស្តុសតា ឧទ្ធច្យា
មន្ត្រិយត្តន្តា រុចិរត្តតា ឧស្សា
ឆេវិទ្ធិបត្តោសិ មហាធុកាវេ

។ មេ ។

វណ្ណា ច មេ សព្វនិសា បកាសតិទិ ។

សោ ឆេវិទ្ធិតោ អត្តមនោ មោត្តលានេន មុទ្ធិតោ

។ មេ ។ យស្ស កម្មស្សន្ធិ ផលិ

អហំ មនុស្សស្ស មនុស្សក្ខតោ
និស្វាន កិក្ខុំ កសិកំ កិសន្តិ
ឯកាហំ កិក្ខុំ បដិទានយស្សំ
សមន្តិកត្តេន តតា អនាសិ ៣

តេន មេ តានិសោ វណ្ណា ។ មេ ។

វណ្ណា ច មេ សព្វនិសា បកាសតិទិ ។

ភិក្ខុទាយកវិមាទំ ឆដ្ឋី ។

១ ឧ. សុត្តសា ។ ២ ឧ. រុចិរត្តតា ។ ៣ ឧ. មណិ ។

សុត្តនិបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិមាទក្ក

ភិក្ខុទាយកវិមាទ ទី ៦

(៧០) (ព្រះមាត្តល្លានស្សថា) វិមាទវិទូសំនេះ មានសសរ

ធ្វើដោយកែវមណិ មានទំហំជុំវិញ ១២ យោជន៍ មានផ្ទះកំពូល
៧០០ ជំទឡារឹក មានសសរកែវជុំវិញ ក្រាលដោយ
ក្រហល ដំរុនរៀន ជាផ្ទះកំពូលដ៏ល្អ អ្នកបានផល់ផ្លូវវិទ្ធិន
ទៅវា ជាបុគ្គលមានគុណព្រៃន ។ មេ ។

ចំរើសម្បុរបេសំអ្នក កិក្ខុច្យាសំ សព្វទិស ។

លេវចន្តនោះ ដែលព្រះមាត្តល្លានស្សហើយ មានចិត្តព្រៃករ

។ មេ ។ ខ្ញុំផលវៃចុតាកម្មនេះថា

ខ្ញុំកាមេភីត ជាមនុស្ស ក្នុងភ្នំមនុស្ស បានឃើញកិក្ខុ
ប្រុសកម្លាន លំបាក ខ្ញុំបានប្រគល់ប្រាក់ ១ ចំណែក បានធ្វើ
(៣១) ដោយសមន្តិកត្ត(កត្តនៃបុគ្គលអ្នកមូលមិត្តភា) ក្នុងកាល

នោះ ហេតុនោះបានជាសម្បុរបេសំខ្ញុំ ប្រាកដផ្សំព្រះ ។ មេ ។

ចំរើសម្បុរបេសំខ្ញុំ កិក្ខុច្យាសំ សព្វទិស ។

លំ ភិក្ខុទាយកវិមាទ ទី ៦ ។

វិមានភ្នំ ធម្មសុ បាយាសវត្តសុ អង្គជំ កុណ្ណាលីវិមាន

សង្គម យវិបាលករិមាន

(៧១) ឧត្តមជំ មណីវត្តណ៍ វិមាន

។ បេ ។

វិណ្ណា ៦ តេ សត្វនិសា បកាសតិចិ ។

សោ នេវចុត្តោ អត្តមនោ មោក្កល្យានេន ចុត្តិតោ

។ បេ ។ យស្ស កុម្មស្សជំ នលី

អហំ មនុស្សេសុ មនុស្សក្រោតោ

អមោសី យវិបាលកោ

អនុសិ វិជំ ភិក្ខុំ វិជ្ជសន្តមនាវិលំ

តស្ស អនាសហំ ភាគំ^(៦) មសេន្តោ សកេហិ ចាណិហិ

កុម្មាសមិណ្ឌំ នត្វាន មោនាមិ នន្ទរេន វិទ

តេន មេ ភានិសោ វិណ្ណា ។ បេ ។

វិណ្ណា ៦ មេ សត្វនិសា បកាសតិចិ ។

យវិបាលករិមានំ សព្វំ ។

អង្គជំ កុណ្ណាលីវិមាន

(៧២) អល្លត្តិតោ មាណ្យនរោ សុវត្តោ

សុកុណ្ណាលី កុម្មតិកេសមស្ស

៦ អង្គរវាយ្យន កុម្មសន្តិមិ បាយា វិស្សតិ ។

វិមានធុ បាយាសវត្ត ទំ ៦ កុណ្ណាលីវិមាន ទំ ៨

យវិបាលករិមាន ទំ ៧

(៧១) (ព្រះមាតុល្លានស្ករោ) វិមានជំនួសំនះ មានសសា

ធ្វើដោយវិបាលករិ ។ បេ ។

ចំនិសម្បវេលសំអ្នក កិក្ខុច្យាសំ សត្វចិស ។

ទេវបុត្តនោះ ដែលព្រះមាតុល្លានស្ករោហើយ មានចិត្តក្រោក។

។ បេ ។ នូវផលនៃមុញ្ញកម្មនេះថា

ខ្ញុំកាលកើត ជាមនុស្ស ក្នុងភ្នាក់មនុស្ស

ជាអ្នកវិបាក្ខុខ្ញុំស្រៃ នៃស្រូវដំណើប

ខ្ញុំបានឃើញភិក្ខុដែលមានគូលីតិកេសេស ទៅប្រាសហើយ មានញ័រ

ញ័រមិនល្អកំ ខ្ញុំមានចិត្តជ្រេដោ បានប្រទេសមួយចំណែក ដល់ភិក្ខុនោះ

ដោយវេលាវេលាខ្ញុំ លុះប្រទេសដុំខ្ញុំហើយ ក៏គេរាយក្នុងព្រៃនន្ទនៈ

ហេតុនោះបានជា សម្បវេលសំខ្ញុំ ប្រាកដជូញោះ ។ បេ ។

ចំនិសម្បវេលសំខ្ញុំ កិក្ខុច្យាសំ សត្វចិស ។

ចំ យវិបាលករិមាន ទំ ៨ ។

កុណ្ណាលីវិមាន ទំ ៨

(៧២) (ព្រះមាតុល្លានស្ករោ) អ្នកមានខ្លួនប្រដាប់

ហើយ ទ្រទ្រង់នូវកម្រិតថ្នាំ ស្បៀកដណ្តប់ល្អ មាន

ប្រដាប់ច្រឡៃកល្យ មានសក់ ខ្លីកុកចង្កី កាត់កោះហើយ

វិមានវត្តស្នំ ធម្មប្បបាយសិក្សាស្រាវជ្រាវ ទុតិយកុណ្ឌលីវិមាន

ទេស មេ ភាគិណេស វណ្ណា ។ មេ ។

វណ្ណា ម មេ សត្វទិសា បកាសត្តិ ។

កុណ្ឌលីវិមាន ឆដំ ។

សិរីមិ ទុតិយកុណ្ឌលីវិមាន

(៧៣) អលង្កិតោ មាល្យនរោ សុវត្ថោ
 សុត្តន្ធលោ កម្មតិកោសមស្ស
 អាមុត្តមាត្រាភរណោ យសស្សី
 ទិព្វ វិមានឆ្នំ យថាថិ ធម្មិមា
 ទិព្វា ម វិណា មវធនំ វត្ថុ
 អដ្ឋដ្ឋកោ សិក្ខិតា សាធូរោ
 មិព្វា ម កត្តា តិមសនា ទុឡាភ
 យត្ថិ កាយមិ មិមាធយមិ
 ទេវិមិមត្តាសិ មហានុភាវោ
 មនុស្សក្រោ កិមកាសិ បុត្តិ
 ភោតាសិ វិវត្តលំ តាទុភាវោ
 វណ្ណា ម ភេ សត្វទិសា បកាសត្តិ ។
 សោ ទេវបុត្តា អត្តមទោ មោត្តល្លាទេ កុត្តិកោ
 ។ មេ ។ យស្ស កម្មស្សីទិ ដលី

វិមានវត្ត បាយសិក្សាស្រាវជ្រាវ ទុតិយកុណ្ឌលីវិមាន ទី ៧

យោគុនោបោសតា សម្បុររបស់ខ្ញុំ ប្រាកដដូច្នោះ ។ មេ ។

ចំនីសម្បុររបស់ខ្ញុំ កិក្ខិច្ឆាសំ សព្វទិស ។

ចប់កុណ្ឌលីវិមាន ទី ៧ ។

ទុតិយកុណ្ឌលីវិមាន ទី ៨

(៧៤) (ព្រះមោក្ខល្លានសូរោ) អ្នកមានខ្លួនប្រដាប់ហើយ
 ប្រទ្រង់កម្រងក្តី ស្ងៀកដណ្តប់ល្អ មានច្រៀងប្រដាប់
 ប្រចៀកល្អ មានសំនឹងពុកចង្កិ ភាគីការហើយ មាន
 កាការណៈសម្រាប់ដំណាក់ហើយ ជាអ្នកមានយស រុនរៀន
 ក្នុងទិព្វិមាន ដូចជាចុះទៅបុគ្គ ពិណទិព្វ ក៏ចាត់ពុំពិរោះ
 ពួកទិព្វកញ្ញា ៨ នាក់ ៨ ជន (៥៤) ជាអ្នកហាក់ហើយ មាន
 ប្រល្ល គ្រាប់ចៅក្នុងហានភាវក្តីនិរ្យ យ៉ាងឧទ្ធច្យាតិ កំ ច្រៀង
 រីករយសប្បាយ អ្នកបានដល់ទូរិទ្ធិខ្លះទៅវា ជាបុគ្គលមាន
 ភាគុភាពច្រើន អ្នកកាលកើតជាមនុស្ស កើតបានធ្វើបុណ្យ
 អ្វី អ្នកមានភាគុភាពរៀនយ៉ាងនេះ ចំនីសម្បុររបស់អ្នក
 កិក្ខិច្ឆាសំ សព្វទិស កើតដោយបុណ្យអ្វី ។
 ទៅបុគ្គនោះ ដែលព្រះមោក្ខល្លានសូរោហើយ មានចំនួនក្រុមការ
 ។ មេ ។ ដល់នៃកម្មនោះថា

សុត្តនិបាត ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិមាឡិក
 អហំ មនុស្សសុ មនុស្សក្ខតោ
 ទិស្វាន សមណោ សាធុរេ
 សម្មន្ទវិជ្ជាធរណោ យសស្សី
 តហុស្សុតេ សីលវន្តេ ចសន្នេ
 អន្ទញ្ច ខានញ្ច ចសន្នចិត្តោ
 សក្កច្ច តានំ វិបុលំ អនាសិ

កេន មេ តាទិសោ វណ្ណោ ។ បេ ។

វណ្ណោ ច មេ សព្វទិសោ ចកាសតីតិ ។

ទុតិយវណ្ណលិវិមាឡិក ខមំ ។

ទុលមិ ទុត្តរិមាឡិក

(៧៤) យោ នេវាភជស្ស សភា សុទ្ធម្មា
 យក្ខន្ធសំ នេវសន្នេរោ សមត្តោ
 តដ្ឋបមិ តុយ្ហមិទំ វិមាឡិ
 ទិកាសយំ ភិដ្ឋតិ អន្តលិក្ខេ
 នេវិទ្ធិមត្តោសិ មហាទុកាវោ
 មនុស្សក្ខតោ កិមកាសំ បុញ្ញំ
 កេចាសិ វិវេញ្ជាលិ តាទុកាវោ
 វណ្ណោ ច មេ សព្វទិសោ ចកាសតីតិ ។

សុត្តនិបាត ខុទ្ទកនិកាយ វិមាឡិក

ខ្ញុំកាលកើត ជាមនុស្ស ក្នុងតួកមនុស្ស ពុទ្ធរឃឹញ
 សមណៈទាំងឡាយ មានសភាពម្យោម បំប្លែងវិជ្ជា
 វិជ្ជានិទរណៈ ជាអ្នកមានយស ជាពហុស្សុត អ្នក
 មានសីលដ៏ស្អាត ក៏មានចិត្តជ្រះថ្លា ពុទ្ធប្រគន
 នូវបុណ្យដ៏ល្អ ជាពានដ៏ល្អលាយ ដោយការព
 ហេតុនោះបានជា សម្បុររេចសំខ្ញុំ ប្រាកដជំនុំព្រោះ ។ បេ ។
 ទាំងសម្បុររេចសំខ្ញុំ ក៏ភ្នំច្បាស់ សព្វទិស ។

ចប់ ទុតិយវណ្ណលិវិមាឡិក ទី ៧ ។

ទុត្តរិមាឡិក ទី ១០

(៧៥) (ព្រះមាត្រាស្វាមីស្វរោ) សាលាជាច្រើនប្រជុំឈ្នះ
 សុត្តន្តាលា របស់ទេវតា តួកទេវតាអង្គុយប្រជុំគ្នាក្នុង កាល
 ជាច្រើនប្រជុំលា វិចាររបស់អ្នកនេះ កំរុងភ្លើង បិកាទៅត្រង់
 ភាពាស មានមេមេយ្យដូចទៅសភាពោះ អ្នកដល់ខ្ញុំទ្រង់
 ទៅតា ជាបុគ្គលមានអានុភាពច្រើន អ្នកកាលកើតជាមនុស្ស
 គេបានធ្វើបុណ្យអ្វី អ្នកមានអានុភាពក្នុងភ្លើងយ៉ាងនេះ ទាំង
 សម្បុររេចសំអ្នក ក៏ភ្នំច្បាស់ សព្វទិស គេដោយបុណ្យអ្វី ។

វិមានវត្ត ធួន្យ បាយសិវ្ណ្យ ឡាន
 ៤៧ ៤៨ ៤៩ ៥០ ៥១ ៥២ ៥៣ ៥៤ ៥៥ ៥៦ ៥៧ ៥៨ ៥៩ ៦០ ៦១ ៦២ ៦៣ ៦៤ ៦៥ ៦៦ ៦៧ ៦៨ ៦៩ ៧០ ៧១ ៧២ ៧៣ ៧៤ ៧៥ ៧៦ ៧៧ ៧៨ ៧៩ ៨០ ៨១ ៨២ ៨៣ ៨៤ ៨៥ ៨៦ ៨៧ ៨៨ ៨៩ ៩០ ៩១ ៩២ ៩៣ ៩៤ ៩៥ ៩៦ ៩៧ ៩៨ ៩៩ ១០០

ទ្វេ អាណាចក្រ ផលនាយី ទ្វេ ឧបស្ស័យនាយី
 កិក្ខាយនាយី យវតាល្យកា រេវ ទ្វេកុណ្ណាលិយ បាយសិវ្ណ្យ ។
វត្ត ៤៨ ។

វិមានវត្ត បាយសិវ្ណ្យ ឡាន
 ១០១ ១០២ ១០៣ ១០៤ ១០៥ ១០៦ ១០៧ ១០៨ ១០៩ ១១០ ១១១ ១១២ ១១៣ ១១៤ ១១៥ ១១៦ ១១៧ ១១៨ ១១៩ ១២០ ១២១ ១២២ ១២៣ ១២៤ ១២៥ ១២៦ ១២៧ ១២៨ ១២៩ ១៣០ ១៣១ ១៣២ ១៣៣ ១៣៤ ១៣៥ ១៣៦ ១៣៧ ១៣៨ ១៣៩ ១៤០ ១៤១ ១៤២ ១៤៣ ១៤៤ ១៤៥ ១៤៦ ១៤៧ ១៤៨ ១៤៩ ១៥០ ១៥១ ១៥២ ១៥៣ ១៥៤ ១៥៥ ១៥៦ ១៥៧ ១៥៨ ១៥៩ ១៦០ ១៦១ ១៦២ ១៦៣ ១៦៤ ១៦៥ ១៦៦ ១៦៧ ១៦៨ ១៦៩ ១៧០ ១៧១ ១៧២ ១៧៣ ១៧៤ ១៧៥ ១៧៦ ១៧៧ ១៧៨ ១៧៩ ១៨០ ១៨១ ១៨២ ១៨៣ ១៨៤ ១៨៥ ១៨៦ ១៨៧ ១៨៨ ១៨៩ ១៩០ ១៩១ ១៩២ ១៩៣ ១៩៤ ១៩៥ ១៩៦ ១៩៧ ១៩៨ ១៩៩ ២០០

ទ្វាទ (នៃបាយសិវ្ណ្យនោះ) គឺ
 និយាយកំភិកភាយិវាទ ២ លើក ផលនាយកិវាទ ១
 ឧបស្ស័យនាយកិវាទ ២ លើក កិក្ខាយកិវាទ ១
 យវតាល្យកិវាទ ១ កុណ្ណាលិវាទ ២ លើក (ឧត្តវាទ)
 រឿងឧត្តវាទ អ្នកបម្រើរបស់ព្រះបាយសិវ្ណ្យ ១ ។
ចប់បាយសិវ្ណ្យ ទី ២ ។

លក្ខខេ សុត្តន្តវិគ្គ
បឋមំ បិគ្គលនារីមាណំ

(៧៥) យថា វេទំ ចិត្តលតំ បរាសតិ
ឧយ្យា នសេដ្ឋំ គំណសាធម្មត្ថមំ
តថ្ឋបមំ តុយ្ហមំនំ វិហារំ
ឱកាសយំ តំដ្ឋតំ អន្តលំត្នា
នេវទិបត្តោសិ មហានុការោ
មនុស្សក្រតោ កិមកាសិ បុត្តំ
កេតាសិ វិវេញលំតានុការោ
វណ្ណា ច តេ សទ្ធិនិសា បរាសតិ ។
សេ នេវបុត្តោ អត្តមនោ មោក្ខល្យាទេន បុត្តិតោ
។ មេ ។ យស្ស កម្មស្សនិ ជលិ
អហំ មនុស្សសុ មនុស្សក្រតោ
នលំនោ អនាលោក កមលោក កម្មករោ អហោសិ
និល្លោ ច មាតាបិតោ អភិ
ចិយា ច មេ សីលវត្តោ អហោសិ
អន្តញ្ច ទានញ្ច បសន្និច្ចត្តោ
សក្កត្ត ទានិ វិប្បលំ អនាសិ

សុត្តន្តវិគ្គ ទំ ៧
បិគ្គលនារីមាណំ ទំ ១

(៧៥) (ព្រះមាតុល្លានស្អូរថា) ព្រះចិត្តលតា ជាទ្រព្យ
ដ៏ប្រសើរមួយ របស់ពួកទេវតា ត្រូវបាន បានមហា
យ៉ាងណា វិហាររបស់អ្នកនេះ ក៏ត្រូវត្រូវបាន បិទនៅនាគាស
បានមហេយ្យយ៉ាងនោះដែរ អ្នកដល់ខ្ញុំវិទ្ធិនៃទេវតា ជា
បុគ្គលមានគុណច្រើន អ្នកកាលកើត ជាមនុស្ស កើ
បានធ្វើបុណ្យអ្វី អ្នកបានគុណពរត្រូវបានយ៉ាងនេះ ចំណ
សប្បុរសរបស់អ្នក ក៏ត្រូវបាន សត្វចិស តើវាយបុណ្យអ្វី ។
ទៅបុគ្គលនោះ ដែលព្រះមាតុល្លានស្អូរហើយ បានចំពោះព្រះអរ
។ មេ ។ ផលនៃកម្មនេះថា
ខ្ញុំកាលកើត ជាមនុស្ស ក្នុងពួកមនុស្ស ជាអ្នកកំសត់
ផងទាំង កំព្រា ជាម្នាក់ (អ្នកធ្វើការឃ្នាល) បានចំពោះ
មាតាបិតា ដែលបានដរាប អ្នកមានសីលចំណីឲ្យយ
ក៏ជាទីប្រឡាញ់នៃខ្ញុំផង ខ្ញុំបានចំពោះថ្លា បានឲ្យខ្ញុំ
បាយនិងទឹក ដែលជាទាន ចំពោះឲ្យយ ដោយគោរព

វិមានក្នុង សុខុមស្ស សុខិវុទ្ធក្រុងស្ស រុំតម្លៃ ខ្លះវិមាន

កេន មេ តាធីសោ វណ្ណា ១ មេ ១

វណ្ណា ៨ មេ សុទ្ធិសោ បកាសតិ ១
ចំណូលវិមាន បេម ១

ទុតិយ៍ នង្គនីមាតិ

(៧៦) យថា វង្ស^(៦) ចិត្តលទ្ធិ បកាសតិ

ឧយ្យានសេដ្ឋី តិណសាទម្ពុត្តម៍

តទ្ធិបម៍ តុយ្ហមិទិ វិមានិ

ឱកាសយំ តិដ្ឋតិ អន្តលិកេ

នេវិទ្ធិបត្តោសិ មហានុកាណេ

មនុស្សក្រតោ តិមកាសិ បុត្តិ

កេនាសិ វិវាហ្ហលិកានុកាណេ

វណ្ណា ៨ តេ សុទ្ធិសោ បកាសតិ ១

សោ នេវបុត្តោ អត្តមនោ មោក្ខល្លានេន បុត្តតោ

១ មេ ១ យស្ស តម្មស្សិទិ វសិ

អហិ មនុស្សសុ មនុស្សក្រតោ

នលិទ្ធា អតានណោ តាបណោ តម្មករោ អហោសិ

ជីវណ្ណា ៨ មាតាបិតារោ អករិ

៦ ឧ. បុគ្គល ឧទ្ធិស្ស អ្វី ។

វិមានក្នុង សុខិវុទ្ធក្រុង ទី ៧ ខ្លះវិមាន ទី ២

ហេតុនោះ បានជាសម្បទារបស់ខ្ញុំ ប្រាកដដូច្នោះ ១ មេ ១

ទាំងសម្បទារបស់ខ្ញុំ ក៏ភ្នំច្បាស់ សព្វទិស ១
ចប់ ចំណូលវិមាន ទី ១ ។

នង្គនីមាតិ ទី ២

(៧៦) (ព្រះមហាក្សត្រសូម្បី) ព្រះចិត្តលទ្ធិ ជា

ឧទ្ធិស្សដ៏ប្រសើរឧត្តម របស់ពួកទេវតាជាទីគោរព រុក្ខិវ្យាទ្រ

មានបេម យ៉ាងណា វិមានរបស់ពួកនេះ ក៏រុក្ខិវ្យាទ្រ បិកាសេ

នាកាស ក៏មានបេមយ្យដូច្នោះដែរ អ្នកដល់ខ្ញុំវិទ្ធិខៃ

ទេវតា ជាបុគ្គលមានកម្មកាលច្រើន អ្នកកាលកើត ជាមនុស្ស

រើបានច្រើនបុណ្យអ្វី អ្នកមានកម្មកាលរុក្ខិវ្យាទ្រយ៉ាងនេះ ទាំង

សម្បទារបស់អ្នក ក៏ភ្នំច្បាស់ សព្វទិស តើដោយបុណ្យអ្វី ១

ទេវបុគ្គលនោះ ដែលព្រះមហាក្សត្រសូម្បីហើយ មានចិត្តប្រកាស

១ មេ ១ ផលខែកម្មនេះថា

ខ្ញុំកាលកើត ជាមនុស្ស ក្នុងពួកមនុស្ស ជាមនុស្ស

កំសត់ ឥតទីពឹង កំប្រា ជាមនុស្ស (ឬកម្មិកា

ឈរ) បានចិត្តរឹមមាតាបិតា ដែលចាស់ដកដង

ឈរ) បានចិត្តរឹមមាតាបិតា ដែលចាស់ដកដង

សុទ្ធចម្ពីរ បុព្វកម្មយស្ស វិហារេតុ
ចំយា ឆ មេ សីលវន្តោ អហោសិ
មន្ទក្ខ ចានក្ខ មសន្ទដន្តោ
សន្តិក្ខ តានំ វិបុលំ អនាសិ

កេធន មេ តានិសោ វិណ្ណា ១ ២ ១
វិណ្ណា ឆ មេ សព្វនិសោ មកាសតិទិ ១
ទុតិយំ ទុតិយំ ១

ធម្មិយំ មណិច្ឆិណវិមាទំ

(៧៧) ឧត្តមិទំ មណិច្ឆិណំ វិមាទំ
សមន្តិកោ ទ្វាទស យោជនាទំ
ក្ខជាតាក មន្តសតា ឧទ្យាន
វេទ្យិយត្តម្ហា វុចិវត្តតា សុកា
តត្តច្ឆសិ មិវសិ មាទសិ ឆ
និញា ឆ វិណា ចវន្តិ វត្ត
និញា រសា តាមតុណោត្ត មញ្ញ
ចារិយោ ឆ ឧត្តិ សុវណ្ណធនា

កេធន គេ តានិសោ វិណ្ណា ១ ២ ១
វិណ្ណា ឆ គេ សព្វនិសោ មកាសតិទិ ១

សុទ្ធចម្ពីរ បុព្វកម្មយស្ស វិហារេតុ
ពួកអ្នកមានសីល ជាច្រើនច្បាញខ្ញុំផង
ខ្ញុំមានចិត្តជ្រះថ្លា បានឱ្យឆ្ងល់យេ ឱវិចិត
ដែលជាបាន ពុំទូលាយ ដោយគោរព

ហេតុនោះ បានជាសម្បូរបែបខ្ញុំ ព្រាកដ្ឋង្គោះ ១ ២ ១
តាំងសម្បូរបែបខ្ញុំ ក៏ភ្ជួច្បាស់ សព្វទំស ១
ធន ទុតិយំ ១ ២ ១

មណិច្ឆិណវិមាទំ ទី ៣

(៧៧) (ព្រះហត្ថក្សានស្វរោ) វិមាទំ វិមាទំ
មានសសរកែវមណិ មានទំហំដ៏វិញ្ញ ១២ យោជនំ មាន
ផ្លូវកំលូល ៧០០ ដើមឡៅក មានសសរកែវពុទ្ធយ ដែល
ក្រាលក្រាលដ៏ជ្រើស្រី ជាផ្លូវកំលូលដ៏ល្អ អ្នកបើកទៅ
ឆឹក ស៊ី ក្នុងវិមាទនោះ ពិណជាទិព្វ លាន់ព្វពីរោះ
កាមកុណ ៧ មានសេដ្ឋិព្វ មានក្នុងវិមាទនេះផង
ពួកនារីដែលប្រសំព្រំដោយគ្រឿងហាស កំកុនវិមាទនេះផង

សម្បូរបែបអ្នក ព្រាកដ្ឋង្គោះ តើសម្រេចដោយបុណ្យភ្លឺ ១ ២ ១
តាំងសម្បូរបែបអ្នក ក៏ភ្ជួច្បាស់ សព្វទំស ១

វិមានភ្នំ សុខុមាល្យ សុខិន្ទ្រវរ្ម័ន ០៥៧ សុវណ្ណវិមាន
 សោ ធាតុបុត្តា អគ្គមហេសី មោក្ខល្យា ០១១ បុត្រីតោ
 ១ មេ ៗ យស្ស កម្មស្សនី ដលី
 អហំ មនុស្សសុ មនុស្សក្រតោ
 វិវាទ បដេ ធម្មមិ អតាសិ
 អរាមវត្តានិ ច រោមយស្សំ
 មិយា ច មេ សីលវន្តោ អមោសិ
 អន្តព្វ បាទព្វ មសន្តិទិត្តោ
 សក្កិក្ខុ បាមិ វិបុលំ អនាសិ
 គេទ មេ តាធិសោ វណ្ណា ១ មេ ៗ
 វណ្ណា ០ មេ សត្វធិសា មគាសតិកំ ។
 មហាវិមានំ ធម៌យំ ។

បញ្ជី សុវណ្ណវិមាន

(៧៨) សោវណ្ណមយេ មព្វតស្មី វិមានំ សព្វតោ មតិ
 ហោមជាល មជ្ជិបុត្រី តីកាណិក ជាលក ម្សិកំ
 អដ្ឋិសា សុកតា មម្ហា សព្វេ វេទុវិយាមយា
 ឯកមេតាយ អិសិយា រតនា សន្ត មិម្ហា

វិមាន្ត សុខិន្ទ្រវរ្ម័ន ៧ សុវណ្ណវិមាន ៥ ៤
 មេបុត្រីនារ ដែលព្រះមាត្រាស្តេចស្តេច មានចិត្តប្រកាស
 ១ មេ ៗ ផលវៃកម្មនេះថា
 ខ្ញុំកាលកើត ជាមនុស្ស ក្នុងពួកមនុស្ស បានកសាងទី
 ចក្រីមក្រុងផ្លូវក្នុងព្រៃផង ជាដើមឈើ ជាស្នូនព្យាផង ពួក
 អ្នកមានសីលជាទីស្រឡាញ់ខ្ញុំផង ខ្ញុំមានចិត្តជ្រះថ្លា
 បានទ្រទ្រង់បាយនីវិទក ដែលជាតាមពីដំបូលាយ ដោយគោរព
 ហេតុនោះ បានជាសម្បូររបស់ខ្ញុំ ប្រាកដជូនព្រះ ១ មេ ៗ
 ទាំងសម្បូររបស់ខ្ញុំ គឺភិក្ខុសាស ភិក្ខុសាស ៗ
 ចប់ មហាវិមាន ទី ៣ ។
 សុវណ្ណវិមាន ទី ៤

(៧៨) (ព្រះមាត្រាស្តេច) វិមានលីក្ខិតាស ភិក្ខុសាស
 ប្រាថយេយបណ្តាញាស សម្រេចដោយវិយាយ ខែកណ្តិស
 សសរាំងខ្យង មានជ្រុង ៨ ដែលបញ្ចកម្មធ្វើស្តេច ជាវិការ
 ខែកែវពិទ្ធស្រទាំងមស់ តែវេលាប្រការ ដែលបញ្ចកម្មធ្វើស្តេចហើយ

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិហារនុ

វេទុក្កវ័យសុវណ្ណស្ស ដលីការិយស្ស ១
 មសារគល្ហមុត្តាហិ លោហិតត្រ្យមណីហិ ១
 បិគ្រា មនោរមាភូមិ ១ គត្តុដ្ឋិបេតេ រដោ
 តោតាលាសី តណារ បីតា តុដិ ឆារន្ត បិម្មិតា
 សោតាលានិ ១ ចត្តារិ បិម្មិតា ចតុរោ ទិសា
 ឆាធាតតត្តហិ អាទិទ្ធាវ វិភេតតិ
 វេទិកា ចតសេដ្ឋ គត្ត វិភត្តា ភាគសោ មីតា
 ទទ្ធល្មមាតា អាគេន្ត (២) សមន្តា ចតុរោ ទិសា
 តស្មី វិហារេ បវរេ ទេវបុត្តា មហាប្បកា (៣)
 អតិរេចសិ វិស្ណាទ ឧទយន្តោវ ភាស្យមា
 ឆាទស្ស តេ ឥទិ ដលី អដោ សីលស្ស វិ បទ
 អដោ អញ្ញលិកឌ្មស្ស តំមេ អត្តាហិ បុច្ឆិតាតិ។
 សោ ទេវបុត្តា អត្តមាតា មោត្តល្ហានេ បុច្ឆិតោ
 ចត្តា បុដ្ឋា វិយា កាសិ យស្ស តឌ្មស្សិទិ ដលី
 អហិ អន្តកវិទុស្មី ពុទ្ធស្សនិទ្ធតត្តោ
 វិហារំ សត្តុតោ កាវរសី បសន្នោ សកេហិ ចាលិហិ

១ ២. ឆេតាណំ ។ ២ ១. ១. វេទុក្កវ័យស្ស វិហារនុ ។ ២ ១. ១. វេទុក្កវ័យស្ស វិហារនុ ។
 ២ បញ្ចកេ ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិហារនុ

ត្រង់ប្រសិទ្ធិយោ មានជាប់វិចិត្រ ដោយកែវិចិត្រនឹងមានផង
 ដោយកែវិចិត្រនឹងត្រង់ផង ដោយកែវិចិត្រនឹងកែវិចិត្រផង
 ដោយកែវិចិត្រនឹងកែវិចិត្រផង ជាទីប្រកាន់ចិត្ត ចូលមិន
 ហុយឡើងក្នុងវិហារនោះទេ ពំនឹងបង្កើនមានសម្បូរល្បឿន ដែល
 បុព្វកម្មនិម្មិតហើយ ក៏ទ្រទ្រង់ខ្ញុំកំពូល ដណ្តើមពំនឹង ៤ ក្នុងទិស
 ៤ ទៀតសោត ក៏បុព្វកម្មនិម្មិតហើយដែរ វិហារនោះ រុក្ខរឿង
 ដោយបន្ទប់ពំនឹងច្បាយ ជាវិហារវែងវែងផ្សេងៗ ដូចព្រះអាទិត្យ
 ចង្កាន់ដៃពំនឹង ៤ ក្នុងទិសពំនឹង ៤ នោះ បុព្វកម្មចាត់ចែងហើយ
 ដោយប្រមាណស្មើៗ គ្នា ក៏រុក្ខរឿង ញ៉ាំងទិសពំនឹង ៤ ឲ្យរឿង
 ដោយជុំវិញ ពួកទេវបុត្ត អ្នកនៅក្នុងវិហារនោះប្រហែលនោះ ជាអ្នក
 មានទង្វើច្រើន អ្នករុក្ខរឿង កន្លងដោយសម្បូរ ដូចព្រះអាទិត្យ
 ដែលទើបចំនឹងរុក្ខរឿង នេះជាផលវិបាក វៃសីល ប្តឹង
 អញ្ញលិកម្មរបស់អ្នក ពាក្យសួរហើយ អ្នកចម្រើនប្រាប់បង្ហាត់នោះ ។
 ទៅបុត្តនោះ ដែលព្រះមាតាសួរសួរហើយ មានចិត្តច្រកកា
 ល្មមព្រះមាតាសួរសួរហើយ ទើបដោះស្រាយខ្លួនផល
 វៃកម្មនោះ ខ្ញុំមានចិត្តជ្រះថ្លា គ្មានធ្វើហារដើម្បីព្រះមាតា
 ជាព្រះពុទ្ធភាទិបុព្វក ក្នុងស្រុកអន្តរវិទូ ដោយវិបសន្តិក

វិមានវត្តស្រី សុទ្ធិបុណ្យ សុទ្ធិវត្តស្រី បញ្ចប់ អម្ពរិមាតិ
 តត្ថ តត្ថ តត្ថ មាលត្ថ បព្វយត្ថ វិលេបនិ
 វិហារិ សត្តុនោនាសិ វិប្បសន្នេន លេខសា
 តេន មន្ត្រី វេទិ លទ្ធិ វសិ វត្តេមិ នទ្ធិនេ
 នទ្ធិនេ បវេ^(៦) វត្តេ នាណានិធិតណាយុតេ
 វមាមិ នទ្ធិតិភេហំ អន្តរាហិ បុរុគ្គិភោតិ ។

សុវណ្ណវិមានំ បព្វនិ ។

បព្វម្ពិ អម្ពរិមាតិ

(៧៧) ឧទ្ធិមិធិំ មណិជ្ជណិ វិហានិ
 សមន្តតោ ប្រាជស យោជនានិ
 ក្កុដានា វសត្តុសតា ឧទ្ធិរា
 វេទ្ធិវិយត្តុមា វិចិត្តុតា សុកា
 តត្ថុទ្ធិសិ វិវសិ វាជសិ ច
 និព្វា ច វិណា វេទនិ វត្ត
 និព្វា វសា តាមតុណោត្ត បញ្ច
 មារិយោ ត នទ្ធិម្ពិ សុវណ្ណទ្ធិ
 តេន តេ តានិសោ វណ្ណា ។ ចេ ។
 វណ្ណា ច តេ សត្តុនិសោ មកាសតិទិ ។

១ ម. ០៧៦ ។

វិមានវត្ត សុទ្ធិបុណ្យ ទី ៧ អម្ពរិមាតិ ទី ៥
 (មិនត្រឹមតែប៉ុណ្ណោះសោត) ថ្មីមានចិត្តប្រះប្រា បានប្រះគន
 ត្រៀមក្របួបផង កម្រងក្របួបផង បព្វយផង ត្រៀមលាបផង
 វិហារផង ដល់ព្រះសាស្តា ក្នុងស្រុកអន្តរាហិ បានជាខ្ញុំបានខ្ញុំ
 ដល់ខែបុណ្យនោះ ទើបខ្ញុំញ៉ាំងអំណាចឲ្យប្រតិក្ករេវ ក្នុងព្រះខ្លួន
 ខ្ញុំវិមនៈក្រាមក្នុងព្រះខ្លួន ជាទីប្រកាសដ៏ប្រសើរ ប្រកបដោយ
 ពូជបុណ្យផ្សេងៗ មានចំណែកស្រីអប្សរ អ្នកវាច្រៀងហែហម ។

ចប់ សុវណ្ណវិមាន ទី ៤ ។

អម្ពរិមាតិ ទី ៥

(៧៧) (ព្រះបាទព្រះសុរោ) វិមានវត្តស្រីនេះ មាន
 សសរកែវមណី មានទំហំជុំវិញ ១៤ យោជន៍ មានផ្ទះកំពូល
 ៧០០ ជុំឡើង មានសសរ ជាវិការៈខែកែវពិច្ឆ្យ ដែល
 ក្រាលដោយកម្រាលដ៏ត្រៀម ជាផ្ទះកំពូលល្អ អ្នកប៉ះករេវ
 ជីក ស៊ី ក្នុងវិហារនោះផង ពំណាច់ខ្ញុំ លាងព្រឹកពេលផង
 កាមតុណាចំណី ៥ មានសជាទិព្វ ក្នុងវិហារនោះផង ពួកនារី
 ប្រសំប្រិ ដោយត្រៀមសាស កំ (ក្នុងវិហារនោះផង)
 សម្បូររបស់អ្នកប្រាកដផ្សំព្រះភើសៈប្រថេរដោយបុណ្យក្លីវាថេរ
 ចំណីសម្បូររបស់អ្នក កំភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស ។

សុត្តនិបិដក បុព្វនិកាយស្ស វិមានវគ្គ

សោ ទេវបុត្តោ អត្តមនោ មោត្តល្យានេន បុត្តិទោ
 ១ ចេ ១ យស្ស កម្មស្សិទិ ដលី
 កំម្ហានំ បុត្តិមេ មាសេ ចកាចន្ត ធិវត្តិវេ
 បរេសំ កតតោ ចោសោ អម្ពានមិ អសិញហំ ១
 អជំ ភេនាគមា វិកុ ហរិបុត្តោតិ វិស្សតោ
 កំលទ្ធក្រោ កាយេន អកំលទ្ធក្រោ ចេតសោ
 តត្វ ធិស្វាន អាយទិំ អារាជ អម្ពសិញតោ
 សាទុតំ កន្ត ញាបយ្យំ យំ មមស្ស សុទាវហំ
 តស្ស មេ អនុកម្មាយ ធិត្តិចំ បត្តិចំវិ
 ធិសិទិ កុត្តម្ភលស្មី ឆាយាយ ឯកចំវិ ១
 តត្វ អន្តេន វិវិទា ចសន្តមាទសោ ១ ២
 ទហាបយំ ១ ២ កុត្តម្ភលស្មី ឆាយាយ ឯកចំវិ
 អន្តោ ច សំត្តោ សមណោ ទហាបិតា
 មយា ច បុត្តំ ចសុតំ អទប្បតំ
 តំតិ សោ បិតិយា កាយំ សទ្ធិំ ដរតំ អត្តនោ
 តនេវ ឯត្តកំ កម្មិ អកាសិ កាយ ជាតិយា
 បរោយ មាទុសំ ទេវហំ ឧបបទ្ធកម្មិ ទទ្ធិំ

១ ម អណ្តមសិញទិ ១ ២ ម. ៣ ១ ៣ ម. ឆាយំ ១

សុត្តនិបិដក បុព្វនិកាយ វិមានវគ្គ

ទៅបុត្តនោះ ដែលព្រះមាត្រាស្រឡាតស្រឡាហើយ មានចំគ្រូក្រោម
 ១ ២ ១ ផលនៃបុត្តាគម្មនោះ
 ខ្ញុំជាបុរសអ្នកស្ម័គ្រចូលរបស់ក្នុងផងខ្ញុំ កំពុងវិភាស្រោចស្នូនស្នាយ
 ក្នុងវេលាថ្ងៃដែលកំពុងក្រៅទៅជាទានិកនៃនិម្មិត្តិយ្យ (វិទាសាស្ត្រៈ)
 គ្រានោះ បានកំពុងប្រាកដនាមជាព្រះសាវ័បុត្ត ធិមនុស្សកាមស្នូននោះ
 មានកាយលំបាក តែចិត្តមិនលំបាកទេ ឯខ្ញុំអ្នកស្រោចស្នូនស្នាយ
 បានឃើញព្រះសាវ័បុត្តនោះកំពុងធិមនុស្ស ក៏បានទូលថា បពិត្រ
 លោកម្ចាស់ដំបើង បានប្រោសទឹកណាដែលនាំមកទូរសេចក្តីសុខ
 ដល់ខ្ញុំ ខ្ញុំសូមធិមនុស្សលោកម្ចាស់ស្រឡាតនោះ (ព្រះដោះ) ពាក់
 ពាក្យនិចិវិចុះ ហើយបានបិវិតមួយ ធិក្រនិម្មប់ដិតគល់រោយ
 ដោយសេចក្តីអនុគ្រោះដល់ខ្ញុំនោះ ខ្ញុំមានចិត្តច្រវែង ធិមនុស្សនោះ
 នោះ អ្នកបានបិវិតមួយ (ឱ្យស្រឡាតដោយទឹកដ៏ថ្លា) ក្រនិម្មប់ដិត
 គល់រោយ បុរសនោះបានបិវិតមួយទៅសព្វកាយរបស់ខ្លួនថា
 ស្នូនស្នាយ កក្កាអញ បានស្រោចហើយ សមណៈកំ
 កក្កាអញ បានស្រឡាតហើយ ចុល្យវិដេកកក្កាអញ
 បានទូល់ទាយហើយ មិនមែនជាចុល្យវិដេកកក្កាអញ
 ខ្ញុំបានធ្វើទូរកម្មនោះឯង បានប្រមាណបុរស្នោះ ក្នុងជាតិទោះ
 លុះខ្ញុំលាភកាយជាចេសនៃមនុស្សហើយ ក៏ចូលទៅកាន់ក្រុងនុន្ទៈ

វិមានក្នុង សុខុមាល្យ សុខិវិជ្ជក្នុងស្ស ឆ្នុង គោបាលវិមាន
នង្គ័ន បវរា រាជ្ជ ជាជាតិជកណាយុតេ
រោមី នក្ខតិគេហា អប្បរាហិ បុរាត្ថិគោតិ ។
អង្គវិមាន បរាម ។

ឆ្នើ គោបាលវិមាន

(៧០) ទិស្វាន នេវ បដិបុជី កិក្ខុ
ឧត្ត វិមានឆ្នើ, ធិរដ្ឋតិគេ
អាមុត្តិហត្តាភរណេ យ សស្សី
និទ្ទេវិមានឆ្នើ យថាមិ ធិនិមា
ទិញា ច វិណា^(៦) បវនិធិ វត្ត
អដ្ឋដ្ឋតា សំក្ខិ តា សាធុរា
ទិញា ច កញ្ញា តិទស ចេ ឧធិរា
នក្ខតិ កាយនិ បមោនយនិ
នេវិដិបត្តោសិ មហានុកាវេ
មនុស្សក្ខតា កំមតាសិ បញ្ញិ
តេ យសិ វិវញ្ញលិ តានុកាវេ
វិណា ច តេ សទ្ធិសា បកាសនីតិ ។

១១. ឆ. ឆ្នើ ហេតុ ឆ្នើ ឆ្នើ ហេតុ ហេតុ វិញ្ញា សុខុមាល្យ ឆ្នើ-
ហេតុស្ស វិញ្ញា វិមានឆ្នើ យថាមិ ឆ្នើ ឆ្នើ ។

វិមានក្នុង សុខិវិជ្ជក្នុង ទី ៧ គោបាលវិមាន ទី ៦
ឧប្បត្តកអរក្ខតិវិញ្ញាឆ្នើ ជាទីកាយដ៏ប្រសើរ ប្រកបដោយ
ហ្មតិបស្សីផ្សេងៗ មានពួកស្រីអប្សរ អ្នកប្រៀនកំហែហម ។
ចប់ អង្គវិមាន ទី ៨ ។

គោបាលវិមាន ទី ៦

(៧០) (ព្រះមានព្រះភាគព្រាស់ថា) ព្រះមហាក្សត្រាន បាន
យើងគោបាលទៅបុត្រ ក្នុងវិមានដ៏ខ្ពស់ តាំងនៅអស់កាល
យូរ ទើបសួរថា អ្នកមានគ្រឿងតារាណេសត្រាចរដ៏ដាក់
ហើយ ជាអ្នកមានយស វុធិវៀនក្នុងទិវិមាន ដូចបន្ទុះទៅបុត្រ
ពិណាចិទ្ធិលាន់ព្វពីរោះ មានទិព្វកញ្ញា ៨ នាក់៨ ផង (៦៤)
បានហាត់ហើយ មានបុណ្យ គ្រាប់ចរៅក្នុងដានគ្រឿង
ដ៏ទូលំទូលាយ កំប្រៀន រីករាយសប្បាយ អ្នកដល់ខ្ញុំវិញ្ញា
ទៅតា ជាបុគ្គលមានភាវុណាច្រើន អ្នកកាលកើត ជា
មនុស្ស តើបានធ្វើបុណ្យអ្វី អ្នកមានភាវុណាច្រើនយ៉ាងនេះ
ចាំសប្បុរសបស់អ្នក ក៏ក្លិច្ចាស់សព្វទិស តើដោយបុណ្យអ្វី ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ សម្ភោសិយ

សោ ទេវបុត្តា អត្តមនោ មោក្ខណ្ឌោ ទទ បុត្តិកោ

។ មេ ។ យស្ស តត្ថស្សិទ្ធិ ដលី

អហំ មនុស្សសុ មនុស្សក្រតា

សន្តម្ម រត្តស្សិ បរេសិ ទេវយោ

តតោ ធន អាតា សមណោ មម សន្តិកា^(១)

តារា ធន ខាសេ អគមិសុ ខាទិទុំ

ទ្វយន្តិកំទុំ ឧកយញ្ច កាវិស្សិ^(២)

វង្វេវហំ កន្តេ តតា វិច្ឆយំ^(៣)

តតោ ធន សញ្ញំ បដិលទ្ធវយោទិសោ

តតាបិ កន្តេ ទិបំ អនន្តតំ

សោ មាសទេន្តំ តុរិកា អភិសរិ

បុរាយំ ភត្តតិ យស្សិទ្ធិ ធនិ

តតោ ធន កន្តោ ឧរោ មហារិសោ

អទិសិ ខាទេ តុរិកស្ស មេ សាតា

ស្វាហំ អាដ្ឋម្ហិ ទុក្ខេន បិជ្ឈិកោ

១ ឧ. ម. សមណោ មមន្តិកា ។ ២ ឧ. ម. កាវិយំ ។ ៣ ឧ. ម. វិច្ឆយំ ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ សម្ភោសិយ

ទេវបុត្តនោ វិសេក្រោមោក្ខណ្ឌោ មនុស្សោ មនុស្សិកោ

វេម ។ វេលា ឧកម្មានេវា

ខ្ញុំកាលកើត ជាមនុស្ស ក្នុងក្នុងមនុស្ស ជាប្រមូលមោក្ខ

ទាំងឡាយ របស់ដទៃដទៃ ហ្នាល លំដាប់នោះ សមណៈ

(១ អន្ត) មកកាន់សំណាក់ខ្ញុំ ខ្លាចខ្លាចសោត ក៏បានស្ទុះទៅ

ប្រទេសស៊ីសណ្តោកពាយ (របស់ដទៃដទៃ) ចតិក្រណាតម្ចាស់

ដំបូរទេ ក្នុងកាលនោះ ខ្ញុំគិតយំទំនេចាំ កត្តាអញ

រៀនរូក្ខតំទិពិ ២ ដង ក្នុងវិថូនេះ ចតិក្រណាតម្ចាស់

ដំបូរទេ លំដាប់នោះ ខ្ញុំបានខ្លូនធម្មសញ្ញា ដោយឧបាយ

គ្រូដោយហើយ កំពុងខ្លូនសណ្តោក ក្នុងកាលនោះទៀត ខ្ញុំ

នោះក៏ស្ទុះទៅកាន់ចំការសណ្តោក ដោយរូសពន់ ៦ តួក្រោក

ក៏ដាក់កាប់បំបាក់ចំការសណ្តោកបាន ដែលជាទ្រព្យខ្លាស់

នោះនោះ ក៏ក្នុងចំការបាននោះសោត មានលំដាប់វិកោតកំស

កាច ស្ទុះមកចំកំដើមរបស់ខ្ញុំ ដែលកំពុងដើររូសពន់ នៅមាន

ស្រូវភ័យពុំបាន ខ្ញុំនោះជាអ្នកត្រូវខ្ពុក្រហមៀនដោយរឿនក្តី

សុត្តន្តបិដក កណ្ណករិយានិ

(៨១) បុណ្ណាមាយ យថា ចោទា នក្ខត្តមរិកិរិកា

សមត្តា អនុបរិយាតិ	ការកាចិបតិ សសី
តដ្ឋបមំ ឥធិ ល្យត្តិ	មិទ្ធិ នេវច្ឆរត្តិ ច
អតិរេចតិ វណ្ណន	ឧធរយោត្តា វិសិមា
វេជ្ជវិយសុវណ្ណស្ស	ដលំការុចិយស្ស ច
មសារត្តល្មម្ពតាហិ	លោហិតត្ថមណីហិ ច
ចិត្រា មនោរមា ក្ខមិ	វេជ្ជវិយស្ស សទ្ធា
ត្វជាតាវ សុតា វន្តា	វាសានោតេ សុមាចិតា
វន្តា ច តេ ចោត្វរណី	បុដ្ឋលា មច្ឆសេវិតា ^(១)
អន្លោធិកា វិចសន្តា	សោវណ្ណវិលុតា សទ្ធា
ចាចាមនុមសញ្ញា	បុណ្ណិកសាមាភតា ^(២)
សុរិកំ សម្បវាយត្តិ	មនុញ្ញា មាលុតេវិតា
តស្ស តេ ឧកតោ ចស្ស វិទត្តត្តា សុមាចិតា	
ឧបេតា បុប្ផត្តេហិ	ដលុវត្តេហិ ទ្វកយី

១. ធិ. បុដ្ឋលាមនិសាវិតា ។ ២. ធិ. បុណ្ណិកសាមាភតា ។

កណ្ណករិយានិ ទី ៧

(៨១) (ប្រាមោក្ខលោកស្វាថ) ក្រចទ្រុ ក្នុងវិប្បកញ្ញបូណិម
 មាតុដាយោមារម ជាគតិចតិលីក្ខត្តដាយ ជាទវបុគ្គមាន
 ស្ថាម្បដទន្ធរយ ដើរក្រឡឹងផ្សំវិញ យានិណា វិមាតិកេជា
 ចិត្ត មានមេឃយ្យយានិកោ គេងរុន្ស្រៀងក្នុងទៅចុះក្រោយស្ម
 ដូចប្រាណិក្សវិសេរចមនីវិក្សឡើង មានជាងដីចិត្ត ដោយ
 កែវិក្សឡ មិនមានផង ដោយកែវិសលកនិក្រាតផង ដោយ
 កែវិក្សឡ មិនកែវិម្ពតផង ដោយកែវិទ្ធិម មិនកែវិមណីផង
 គួរដទីវិកាយវិចិត្ត ក្រាលហើយដោយកែវិក្សឡ ដុះកំពូល
 តាំងខ្យងដំបូងដោយវិកាយ ប្រាណិក្សរបស់អ្នក កំបុញ្ញកម្ម
 មិម្ពិកហើយដោយប្រពៃ តាំងប្រសេរុក្ខណ៍របស់អ្នក ដូចដទី
 វិកាយ ដើរដោយដោយម្តងជាតិកាតិយ មានទឹកមនុស្សកំ ជា
 ទឹករងក្នុង ក្រាលដោយខ្យងមាស ដើរដោយដោយឈូកដូង
 ទូកត្រាស់ដោយឈូកស មានត្រីក្រមួច ជាទីចាប់ចិត្ត ត្រូវ
 ខ្យល់តាំងមែនផ្សាយ ក្នុងតាំងខ្យង ក្បែរខាងតាំងដីវិច
 ប្រសេរុក្ខណ៍របស់អ្នកនោះ កំបុញ្ញកម្មមិម្ពិកហើយដោយប្រពៃ
 ប្រកថាដោយសភាពតាំងពី ដើរដោយ ១ លើមានវិទូ ១

វិមានភ្នំ សុទ្ធស្ស សុទ្ធិវត្តសុទ្ធ សុទ្ធិ ធម្មារិយាម

សោវណ្ណ បាទេ បល្ល័ង្ក ឥន្ទុកេ តោណសន្តតេ
 ឯសិទ្ធិ ទេវកជីវ ឧបត្ថដ្ឋន្តិ អន្ធន
 សព្វាភរណសញ្ញា ទាមាមាលាវិក្ខុសិកា
 រមេន្តិ តំ មហិទ្ធិកំ វសវត្តំ ហេទសំ
 កេវិសត្ថុឥន្ទ្រាហិ វិណាហិ បណវេហិ ៦
 រមសិ^(៦) រតិសម្បន្តោ ឧទ្ធតិកេ សុភតិកេ
 ទិញា តេ វិវា រុទា ទិញា សន្តា អដោ រសា
 តត្វា ៤ តេ អនិប្បតា ដោដ្ឋត្វា ៦ មនោរមា
 តស្មិ វិមាទេ បវរេ ទេវបុត្តា មហាប្បកា
 អកំពេទសំ វណ្ណន ឧទយន្តោវ កាលុមា
 ទានស្ស តេ វនំ ដលំ អដោ សីលស្ស វា បទ
 អដោ អត្តាលំកម្មស្ស តំ មេ អត្តាហិ បុត្តិកោតិ ។
 សោ ទេវបុត្តា អត្តមនោ ហេត្តល្លាទេន បុត្តិកោ
 ។ មេ ។ យស្ស កម្មស្សនំ ដលំ

៦. ម. ម. ៧

វិមានភ្នំ សុទ្ធិវត្តសុទ្ធ ទំ ធម្មារិយាម ទំ ៧

ឯត្ថកស្រីអប្ប ប្រដាប់ដោយភាគរណៈទាំងពួង ស្ថិតស្ថានដោយ
 កម្រិតដ៏ជ្រួត ។ បម្រើអគ ដែលអង្គុយនៅលើបល្ល័ង្ក មានជីវ
 ជាវិការៈខែមាស ក្រាលដោយក្រាល រោងៈភាណៈ^(៦)
 មានសម្បជ្ជីទំ ដូចសក្កទេវត ញ៉ាំងអ្នកមានប្តីច្រើន ឲ្យ
 គ្រូកមរ ក្នុងភិវិកាយ ដោយស្ត្រី ស្រី ទំនីសម្ភារៈទាំងឡាយ
 ផង ដោយពិល ទាំងឡាយផង ដោយរោងទាំងឡាយផង ដូច
 ទេវតដ៏ ស្រីក្តី អ្នកបិប្បណិដោយគម្រុក រមែងគ្រូកមរ ក្នុងការ
 ទំនិការប្រៀង ដែលស្រីអប្បប្រតិកោរហើយផង ប្រារម្មណ៍មាន
 ប្រការផ្សេងៗ ដ៏ធំទំពូ(គួរជាទីក្រែកដល់អ្នក) ទាំងសព្វប្បណិ
 ប្បសារប្បណិ ដ៏ធំទំពូក្តី កម្មវិធីក្តី ដោយប្បប្បណិក្តី
 ដែលយើងអធិប្បាយហើយ (អាម្បណ៍ទាំងនោះ) គួរជាទីក្រែក
 ខែចិត្តរបស់អ្នក ទៅប្រក់ទាំងឡាយ មានច្រើន ក្នុងវិធាន
 ដ៏ច្រើននោះ តែទិវុទ្ធិវៀងក្រែកកោដោយស្មី ដូចព្រះអាទិត្យ
 ដែលទើបទំនិរទៀត នេះវាដល់ខែមានប្បសីល ប្តូរគ្នាដ៏កម្ម
 របស់អ្នក កាត្តាស្តារហើយ ចូរអ្នកប្រាប់ខ្ញុំហេតុនោះ ។
 ទៅប្រក់នោះ ដែលព្រះមាត្រស្តារស្តារហើយ មានចិត្តវិកាយ
 ។ មេ ។ ផលខែកម្មៈនេះថា ។

៦. ប្រើដែលមាននៅខែ. ២ ២៦ ។ វិធីបិណ្ឌកាត ៧ ទំ ១៤៦ ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិហារនិទ្ទ

អហំ កុម្មិលវត្ថុស្មី សាគីយោ មំ មុត្តមេ
 សុត្តោននស្ស មុត្តស្ស កក្កោកា សហដោ អហំ
 យនា សោ អន្តរត្ថាយំ សម្ពោធាយ^(១) អភំមិក្ខមិ
 សោមិ^(២) មុត្តនំ ឆាលីហំ ជាលិកម្ពន្ធ១ហិ ជ^(៣)
 សន្និ អាគោដយំគ្វាន វហ សម្មាគិ មត្រិ^(៤)
 អហំ លោកិ តាយំស្សំ មត្តោ សម្ពោធិមុត្តមិ
 គំ មេ ភិវំ សុណន្តស្សំ ហោសោ មេ វិបុលា អហំ
 ឧទក្ខតិត្តា សុមោ អភំសិសី តថា អហំ
 អភិរុដ្ឋញ្ច មិ ញត្វា សាក្យមុត្តំ មហាយសិ
 ឧទក្ខតិត្តា មុនិតោ វហំស្សំ បុរិសុត្តមិ
 មហសិ វិជិគំ តត្ថា ឧត្តតស្មី ជិវត្តិរ^(៥)
 មមិ ធនញ្ច ឱហាយ អថាមេត្វា^(៦) មថក្កមិ
 តស្ស តម្ពន្ធ១ ចានេ ជិក្ខុយ មវិលហិសិ^(៧)
 តច្ឆន្តញ្ច មហារិ រុទមោថោ ឧទិក្ខុស្សំ^(៨)
 អនស្សនេនហំ តស្ស សាក្យមុត្តស្ស សិវិមតោ

១ ឧ. ម. ពាយ ។ ២ ម. សោហំ ។ ៣ ម. មិ ។ ៤ ម. មត្រិ ។ ៥ ម. ហោសោ ។
 ៦ ម. ឧត្តតស្មី វិភារ ។ ៧ ម. វិជិគំ វិបុល ។ ៨ ម. ឧត្តតស្ស សោតិ តត្ថិ ។
 ៩ ឧ. បរិលហសំ ។ ម. បរិលហសំ ។ ១០ ឧ. ឧទិក្ខុស្សំ ។ ឧ. ឧទិក្ខុស្សំ ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិហារនិទ្ទ

ខ្ញុំជាសេដ្ឋីនៃកណ្តុរ ជាសហជាត (កើតដំណាលគ្នា) នឹង
 ព្រះរាជបុត្រវង្សព្រះបាទសុរាជនៈ ក្នុងក្រុងបំលាស្កុ ជាប្តីដ៏ទុក្ខម
 របស់ពួកសក្យៈ ក្នុងកាលដែលព្រះរាជបុត្រនោះ ទ្រង់ចេញទៅដើម្បី
 សម្ភាសនាទិញ្ញាណ តាមជ័យយាមវន្តក្រី ទ្រង់ទង្វែងទ្រង់រក្សា
 ដោយព្រះហស្តជំទង់ មានព្រះនាមក្រហមរៀន ហើយទ្រង់គ្រាស់
 ថា វិសិទ្ធភ្យញ្ញំ អកច្ចុតោយេនិទេ ចើយេនិ ទុនជលន្តវសម្ពោធិ-
 ញ្ញាណ ដ៏ទុក្ខមហើយ នឹងចម្លងសត្វលោក(ចាកសន្សំវដ្ត)កាលខ្ញុំ
 ពុំព្រះគម្រាស់នោះ សេចក្តីកែកាយដ៏មានកំទ្រំដ៏កំភើនឡើងដល់ខ្ញុំ
 ខ្ញុំមានចិត្តខ្ពស់ មានចិត្តរីករាយ ពោធិទទួលយល់ព្រមក្នុងការនោះ
 ខ្ញុំដឹងថា សក្យបុត្រដ៏មានយសធំទ្រង់ដឹងខ្ញុំហើយ មានចិត្តខ្ពស់ មាន
 ចិត្តរីករាយ (ម្តងទៀត) ខ្ញុំដឹងថាបុរសដ៏ទុក្ខម ទៅរក្សីមានក្រៅ
 លុះទៅកន្លងវដ្តនៃបុគ្គលដ៏ទុច្ចរហើយ កាលវដ្តរេឡើង សក្យបុត្រ
 ក៏លះចោលខ្ញុំ នឹងធម្មតាមាន ទ្រង់មិនកាលយ ទៀសចេញទៅ
 ខ្ញុំលិចព្រះបាទ របស់សក្យបុត្រនោះ ដែលមានព្រះនាមក្រហម
 ដោយកណ្តុរ ខ្ញុំយំក្រឡេកមើលព្រមហោរិះ ដែលស្តេច
 កំភើយនិទេ លុះខ្ញុំមើលមិនឃើញសក្យបុត្រ អ្នកមានសិរីនោះ

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ សុខោទ្ទ
អដ្ឋមិ អនេកវិណ្ឌវិមាតិ

(៨២) អានកវណ្ណំ នរសោកតាសនំ
វិមាទធារុយ្ហ អានកចិន្តិ
បរិវារិកា អន្តរាជំ កណោណ^(១)
សុទ្ធិម្មតោ ក្នុងបតិវ មោទសិ
សមសរមា នត្តិ កុតោ បទុត្តរោ^(២)
យសេន បុញ្ញន្ត ច ឥទ្ធិយា ច
សទ្ធា ច ទេវំ តិទសា គណា សមេទ្ធ
តំ តំ នមស្សន្តិ សសិវ ទេវំ
និមា ច តេ អន្តរាយោ សមន្តតា
នទ្ធិន្តំ កាយន្តិ បមោទយន្តិ
ទេវំទ្ធិមត្តោសិ មហានុការំ
នទុស្សក្ខតោ កិមកាសិ មុត្តំ
កោតាសិ វិវត្តាសិកានុការំ
វិណ្ណោ ច តេ សទ្ធិនិស្វា មកាសតិវិ ។

សោ ទេវបុត្តោ អន្តរាយោ មោត្តល្លាទេន បុទ្ធិតោ
។ បេ ។ យស្ស កក្កស្សនិ ឯសិ

១ ឆ. អន្តរាយោ ២ ឆ. បុត្តា ឡាវី ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ សុខោទ្ទ
អនេកវិណ្ឌវិមាតិ ទី ៨

(៨៦) (ព្រះមោត្តល្លានស្តេច) អ្នកមានក្បួនស្រីអប្សរវិហារម
ហើយធ្វើឯកាន់វិមាទ ដែលមានពណ៌ដ៏ប្រើន ជាទីធ្វើខ្ញុំសេចក្តី
ក្រវល់ក្រវាយនឹងសេចក្តីសេកក្ស័យវិមាទ មានប្រវិចិត្រប្រើន
ប្រការ សច្ចាយភិកាយ ដូចខេវរិកស្នេស្តិមិត ទៅបុគ្គ
ដែលច្រវែលស្មើដោយអ្នក ក៏មិនមាន (ចំណង់របៀប) ទៅបុគ្គ
ដែលច្រវែលស្មើដោយយសផល បុណ្យផល បុទ្ធិផល នឹង
មានមកពីលា ពួកទៅតាមដំណើរក្តីឱ្យតាំងអស់ ប្រជុំគ្នា
នមស្តោម្នាក់ ដូចខេវរិកនឹងមនុស្ស នមស្តោទ្រវែចខ្ញុំទៅបុគ្គ
ដែលមានស្នាមប្រទន្ធយក្នុងដំបូង ប្រើអប្សរចំនិច្ចាយ
នេះ តែងតែប្រៀន កែវយ័ដ្ឋិវិញអ្នក អ្នកបានដល់ខ្ញុំបុទ្ធិនៃ
ទៅវា ជាបុគ្គលមានគាតុភាពច្រើន អ្នកកាលកើតជាមនុស្ស
កើតបានធ្វើបុណ្យអ្វី អ្នកមានគាតុភាពត្រូវឱ្យយំនិរនេះ ចាំ
សម្បូររបស់អ្នក ក៏គួរច្បាប់ សព្វទិស តើដោយបុណ្យអ្វី ។
ទៅបុគ្គខាង ដែលព្រះមោត្តល្លានស្តេចហើយ មានចិត្តរីករាយ
។ បេ ។ ដល់នៃបុញ្ញកម្មនេះ

វិហារត្ថុ សុខិភ័យ សុខិភ័យសុខិភ័យ អង្គមំ អនោវណ្ណវិហារំ
 សោហិមំ កន្តេ អហុវាសំ បុត្រ
 សុមេធជាមស្ស ជិនស្ស សាវកោ
 បុត្តុដ្ឋោ អនុកាណាមាមស្មិ
 សោ សត្តវស្សានំ បត្រជិស្សហិ
 សោហិ សុមេធជាមស្ស ជិនស្ស សត្តុដោ
 បំណិក្ខតស្សាយោតំណ្ហស្ស កាណិដោ
 រតនុភ័យំ ហេមជាលេន ធម្មិ
 វិនិក្ខា ឪបស្មិ មនំ បសាធរិ
 ន មាសំ ធានំ ន ច បន មគ្គិ ធាតុំ
 បរ ច ទោ តត្ថ សុខានមេសិ
 បូជេជ វិ បូជនេយ្យស្ស ធាតុំ^(១)
 វិវំ កិរ សត្តមិភោ តមិស្សជ
 គរេវ កម្មំ កុសលំ កតំ មយោ
 សុទ្ធ ធិត្ថំ អនុកាមិ អត្តោ
 មោធាមហិ តំនសុកលស្ស មជ្ឈ
 ន កស្ស បុត្តស្ស មយម្មិ អជ្ឈតាតំ^(២) ។

អនោវណ្ណវិហារំ អង្គមំ ។

១ ឃ. តត្ថ ។ ២ ឃ. អយមិ អជ្ឈតត្ថិ ។

វិហារត្ថុ សុខិភ័យ ទំ ពី អនោវណ្ណវិហារ ទំ ៨
 បរិក្រមាលកដំបិរិម កាលជាតិមុន ខ្ញុំនោះ ជាសាវិករបស់
 ព្រះជិនស្រី ព្រះនាមសុមេធា ខ្ញុំនាំជាបុត្តជន មិនទាន់បាន
 គ្រាន់ដឹងសច្ចៈតាំង ៤ នៅឡើយ ខ្ញុំនោះបួសបានពីវិស្សា
 កាលព្រះជិនស្រី ជាសាស្ត្រព្រះនាមសុមេធា ជាភាគិបុគ្គល
 ទ្រង់ត្រង់អង្គតាំង ៤ ហើយ ទ្រង់បរិច្ចារ ខ្ញុំនោះទៅក្លាយ
 បង្គំចង់យកវា ក្រោបដោយបណ្តាញនាម ធ្វើចិត្តឱ្យជ្រះថ្លា
 ចំពោះព្រះសុច ខ្ញុំមិនបានឱ្យទានទេ តាំងឲ្យយកសម្រាប់ឱ្យ
 ទានក៏មិនទាន់ ប៉ុន្តែខ្ញុំបានបញ្ចូលពួកជនដទៃក្នុងការឱ្យទានថា
 អ្នកតាំងឱ្យយកប្រើជាព្រះបាទ របស់ព្រះសាស្ត្រ ជាវត្តអារាម
 កាលបើចុះ ខ្ញុំឮថា អ្នកតាំងឱ្យយក (ប្រុស) អំពីមនុស្សទេវិន៍
 នៅកាន់យានសួគ៌ កុសលកម្មនោះឯង ដែលខ្ញុំបានធ្វើហើយ
 ទើបខ្ញុំបានសេចក្តីសុខជាចិត្តដោយខ្លួនឯង ខ្ញុំរីករាយ ក្នុង
 កណ្តាលពួកទេវតា បុណ្យរបស់ខ្ញុំនោះ មិនចេះអស់ឡើយ ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិហារគុ

ឥរិមី មជ្ឈិកុណ្ណាលីវិហារី

[៨៣] អលត្តិភោ មជ្ឈិកុណ្ណាលី

មាលាជារី ហរិទទុនុស្សនោ

ពាហា ^(១) ចក្កយុតំ កុន្ធសិ

វនមជ្ឈិ ភី ធុត្តិភោ ធុវុត្តិ ។

សោវណ្ណាមយោ ចក្កស្សនោ

ឧច្ចុត្តោ វជចន្តាវា មម

តស្ស ចក្កយុតំ ន វិបាមិ

ភេន ធុត្តុន ជហិស្សនិ ^(២) ជីវិតុត្តិ ។

សោវណ្ណាមយី មណិមយី

លោហិតត្ថមយី ^(៣) អជ រូចិយមយី

អាតិក្ខុ ^(៤) មេ ធុវុ ^(៥) កុន្ធមាលាវ

ចក្កយុតំ បដិលាភយោមិ ភេតិ ។

សោ មាលារោ តស្ស ហរិទិ

ចត្ថិមស្សយោ អនា មម

សោវណ្ណាមយោ ឧភយេតុ ធិស្សនេ

១ ម. ពាហិ ។ ២ ម. មហមិ ។ ៣ ម. សោហមយំ ។ ៤ ម. អាចិក្ខុនិ ។ ៥ ម. ត្ថិ ។ ម. ចត្ថិ ត្ថិ ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិហារគុ

មជ្ឈិកុណ្ណាលីវិហារី ទី ៧

[៨៣] (ប្រាហ្មណ៍សូត) អ្នកមានខ្លួនប្រដាប់ហើយ

មានកុណ្ណាលីវិហារី ទ្រទ្រង់នូវកម្រងផ្កា មានខ្លួនប្រសព្វ

ដោយខ្លួនខ្លួនក្រហម ផ្កាដើមដា កន្ទក់កន្ទញក្នុង

កណ្ណាលីវិហារីសោន តើអ្នកដល់នូវសេចក្តីទុក្ខដូចម្តេច ។

(មាលាភត្តិយថ) កនិរថ ជាវិការៈនៃមាស មានស្មើ

ភ្លើងភ្នំ រោតរឿងដល់ខ្ញុំ បើខ្ញុំមិនបាននូវភ្លើងភ្នំនៃកនិរថស

ថេរោទេ ខ្ញុំនឹងលះបង់ជីវិត ព្រោះសេចក្តីទុក្ខនោះ ។

(ប្រាហ្មណ៍សូត) មាលាភាព ដ៏ចម្រើន អ្នកចូរ

ប្រាប់ (ខ្ញុំគូរនកន) មាស ឬកែវមណី កែវទិម ឬប្រាក់

ដល់ខ្ញុំ ។ នឹងភ្ញាក់អ្នកឱ្យបាននូវគូរនកន (នោះ) ។

មាលាភាព បានគោលបញ្ជាក់ ចំពោះប្រាហ្មណ៍

នោះថា ព្រះបន្ទ នឹងព្រះគោតិយ ពុំពុំពុំ ព្រាមដ

ព្រះភកាសន្តិ ថេរេសខ្ញុំ ជាវិការៈ នៃមាស

វិហារនុស្សំ សុខនុស្សំ សុខំវិញ្ញាណុស្សំ ធម៌ មន្ទិកុណុយិវិហារំ
 គេន ចក្កិយុវុត្តន គោកតិកិ ។
 ពាលោ ទោ ភ្នមសិ ខាលាវ
 យោ ភ្នំ បត្តយសិ អបត្តយិ
 មញ្ញម៉េ តុវំ មវិស្សសិ
 ន ហិ តុវំ លត្តសិ ចន្ទិមសុវិយេតិ ។
 កមយាគមនិមំ ជិស្សតិ
 វណ្ណនាតុ ឧបយត្តិ វិចិយា
 បេតា បទ កាលកតោ ន ជិស្សតិ
 គោ និទ កន្ទតិ ពាល្យតរោតិ ។
 សក្កិ ទោ វិទេសិ ខាលាវ
 អហមេវ កន្ទតិ ពាល្យតរោ
 ចន្ទិ វិយ ធារកោ វុទិ
 បេតិ កាលកតាភិបត្តយន្ទិ

អាជំត្តំ វត មំ សន្ទំ យតសុត្តិវំ ចាវតិ
 វិវិទា វិយ ឧសិញ្ញំ^(៤) សត្វំ ជិញ្ញាបយេ^(២) យិ

១. ម. ឧសិញ្ញំ ។ ២. ម. ជិញ្ញាបយេ ។

វិហារនុស្សំ សុខនុស្សំ ទំ វិ មន្ទិកុណុយិវិហារំ ទំ ៧
 សមាជេយព្រាភោជិត្យ និវត្តេន្ទនោ ជាត្តិវិភង្គំ ។
 (ព្រាហ្មណ៍និយាយថា) ខ្លួនមហោព អ្នកណាប្រាថ្នាខ្ញុំ
 បេសវែលមិនខ្លាប្រាថ្នា អ្នកនោះបំបាត់វិមន ខ្ញុំសំភាល់ជា
 អ្នកនឹងស្តាប់ អ្នកនឹងជាមិនបានព្រះចន្ទនិវត្តេន្ទនោឡើយ ។
 (ពាលោឆ្លើយថា) ការបរទៅនឹងចរមក (នៃព្រះចន្ទនិវ
 ត្តេន្ទនោចំពោះ) ក្តី វណ្ណនាតុ (ការទ្រទ្រង់វិស្ស) ក្តី
 វិមនប្រាកដក្នុងវិបិចារិកិ បុគ្គលអ្នកធ្វើមរណកាលទៅកាន់
 លោកទានមុខ វិមនមិនប្រាកដឡើយ បណ្តោះយើងចំពោះ
 ជាអ្នកកំពុងកន្ទក់កិទ្ធក្នុងចំនេះ តើអ្នកណា ល្ងង់ជាង ។
 (ព្រាហ្មណ៍និយាយថា) ខ្លួនមហោព អ្នកនិយាយចំ
 ជាតិវិមនហើយ បណ្តោះយើងចំពោះនាវា ជាអ្នកកំពុង
 កន្ទក់កិទ្ធក្នុង ខ្ញុំបំណងបុគ្គលល្ងង់ជាង (ព្រោះ) ខ្ញុំប្រាថ្នាខ្ញុំ
 ក្នុងបេសវែលធ្វើមរណកាល ទៅកាន់លោកទានមុខហើយ
 ដូចជាកាយៗ ខ្ញុំព្រះចន្ទនិវត្តេន្ទនោ

អ្នកបានស្រាចស្រាតនូវខ្ញុំ ដែលភ្លើងនិសេចក្តីសោភកំពុងនេសេព
 ឱ្យស្ងប់ម្តប់ ញ៉ាំងនិសេចក្តីត្រូវស្រក់យំទាំងពួង ឱ្យរលត់បាន
 ដូចបុគ្គលយកទឹកស្រាច ភ្លើងកំពុងនេសេ ខ្ញុំប្រាថ្នាខ្ញុំ

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ សុខនិកាយ

អង្គុជ្ឈំ វត មេ សស្សំ សោតំ ហនយនិស្សិតិ
 យោ មេ សោកមវនស្ស បុត្តសោតំ អចានុនិ
 ស្វាហំ អង្គុជ្ឈិសស្សោស្មិ សីតក្កតោស្មិ ធីត្ថុតោ
 ន សោតាមិ ន រោនាមិ តវ សុត្វាន មាណវតិ ។
 ទេវតា នុសំ កន្ធពញ្ច អាទ្ធិ សត្តោ បុរិទ្ធានា
 កោ វា ត្វិ តស្ស វា បុត្តោ កថិ ជា ទម្ម តំ មយន្តិ ។

យញ្ច កន្ធាសំ យញ្ច រោនសំ
 បុត្តំ អាទ្ធិហនេ សយំ ឧបាត្វា
 ស្វាហំ កុសសំ កវត្វាន កម្មិ
 តិទសានិ សមាឡតិ ចត្តាតិ(១) ។
 អប្បំ វា ពហំ វា ន អន្តសាមិ
 នានំ នន្តស្ស សតោ អតារ
 ឱតោសថកម្មំ វា តានិសំ
 កេន នន្តេន ករតាសំ ទេវលោកន្តិ ។
 អាតានិកោហំ នុត្តិកោ តិលាចោ
 អាត្វរុចោម្ហិ សតោ និវេសនេ

១ ឆ. ៣៣ ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិហរនិកាយ

អ្នកណា បានបន្ទាបនឹងខ្ញុំវិសេចក្តីសោកព្រោះកូន ចំពោះខ្ញុំដែល
 មានសោកកំពុងគ្រប់សន្តិកំ ក្នុងនោះឈ្មោះជាបានដកខ្ញុំកូនសា
 គីសេចក្តីសោក ដែលពាស្រ័យខ្ញុំហ្នឹងយល់ស្តី ខ្ញុំនោះជាអ្នក
 បានកូនសាវិសេចក្តីសោកដកហើយ ខ្ញុំជាអ្នកបានចិត្តក្រដាក់ហើយ
 បានខ្ពស់រលក់ហើយ ហួសមាណវា ខ្ញុំវិសេចក្តីសោកស្តាយ វែល
 យំខ្ញុំហើយ ព្រោះបានស្តាប់ខ្ញុំពាក្យរបស់អ្នក ។ អ្នកជាទៅតាម
 បូជាគន្ធា ឬបូជាព្រះវង្ស បានចំរោញបានក្នុងកាលមុន អ្នក
 ជាអ្វី ជាគុណរបស់អ្នកណា យើងនឹងស្គាល់អ្នក ដូចម្តេចបាន ។
 (មាណពរឆ្លើយថា) អ្នកបានដុតកូនណា ដោយខ្លួនឯង ក្នុងចំ
 បូជាសត (លាបឧដ្ឋាន) ហើយកន្តក់ខ្មែរផង យំខ្ញុំញាង
 កូននោះគឺខ្ញុំហ្នឹងឯង ធ្វើខ្ញុំកុសលកម្ម បានទៅកើតជាមួយនឹង
 ពួកទៅកាជាងការក្តីឯង ។

(ប្រាហ្មណ៍សួរថា) កាលអ្នកឱ្យបានចំបូជាច្រើនក្នុងដួងរបស់
 ខ្លួនក្តី ឬក៏ក្រខ្លួនវាបានបរកម្ម ប្រាកដដូច្នោះក្តី ខ្ញុំមិន
 បានឃើញ អ្នកទៅកាន់ទៅសោក តើដោយបុណ្យអ្វី ។
 (មាណពរឆ្លើយថា) ខ្ញុំជាអ្នកបានភាពាជ ឈឺចង់ ដល់ខ្ញុំ
 សេចក្តីខ្ពុក មានយុទ្ធសាស្ត្រប្រហាយជាខ្លួន ក្នុងដួង របស់ខ្លួន

វិហារវត្តស្នំ សុទ្ធស្ស សុទ្ធិវត្តស្នំ ដល់ មន្ទីរពេទ្យវិហារ

ឡុំ វិភត្តាដំ^(១) វិភណ្ណកដ្ឋិ
 អន្តត្ថិ សុភតិ អាណាមបញ្ញិ
 ស្វាហំ មុនិគមោ បសន្នចិន្តា
 អញ្ជលំ អការី គថាគតស្ស
 ភាហំ កុសលំ កាវិគ្វា កម្មិ
 តិណសាដំ សហឡតិ បក្កាតិ^(២) ។
 អន្ទរយំ វត អន្ទតិ វត
 អញ្ជលំ កម្មស្ស អយមិទិសោ វិចារកា
 អហំ មុនិគមោ បសន្នចិន្តា
 អន្ទរ សុវណំ វជាមិគិ ។
 អន្ទរ ឡុំ សុវណំ វជាហិ
 ធម្មញ្ញ សន្នញ្ញ បសន្នចិន្តា
 តថេ សិក្ខាយ បនាទិ បញ្ញ
 អទណ្ណដុល្លាទិ សមាទិយស្ស
 ចារណតិណា វិមស្ស ទិច្ច
 លោក អនិច្ចិ បរិវដ្ឋយស្ស
 អមដ្ឋោ ខោ ធម្មសា កលាហិ
 សកេន ធារេន ធមោហិ កុដ្ឋាតិ ។
 ១ ម ្រំ ១ ២ ម. ៣ ។

វិហារវត្ត សុទ្ធិវត្ត ទី ៧ មន្ទីរពេទ្យវិហារ ទី ៧

ខ្ញុំបានឃើញព្រះពុទ្ធ ព្រះអង្គមានព្រលី គឺកិលេសនៅប្រាស
 ហើយ មានសេចក្តីសង្ស័យត្រូវផុតហើយ មានបំណើល្អ
 មានបញ្ញាមិនបោះបង់ ខ្ញុំនោះមានចិត្តរីករាយ ជ្រះថ្លា
 បានអ្វីអញ្ចលំ ចំពោះព្រះភយកក លុះខ្ញុំបានធ្វើកុសលកម្ម
 នោះហើយ ក៏បានទៅកើតជាមួយនឹងក្មេងទៅគាត់នាំគ្នាផ្លូវ
 (ព្រាហ្មណ៍និយាយថា) អើយ្នី អស្ចារ្យណាស់ ចិវ្យកណាស់
 ដល់នៃអញ្ចលំកម្ម ដល់ម្ល៉េះតើ អើខ្ញុំក៏មានចិត្តរីករាយ មាន
 ចិត្តជ្រះថ្លាដែរ សូមដល់ខ្ញុំព្រះពុទ្ធ ជាទិវ្យក ក្នុងវិថ្វនេះឯង ។
 (ពោលនាឆ្លើយថា) អ្នកចូរមានចិត្តជ្រះថ្លា ដល់ខ្ញុំព្រះពុទ្ធផង
 ព្រះអមិផង ព្រះសង្ឃផង ជាទិវ្យក ក្នុងវិថ្វនេះចុះ អ្នកចូរ
 សមាទានដល់កុមារទាំង៧ កុំឱ្យដាច់កុំឱ្យដុះបាយដុះបាយ
 ចូររៀនចាកការសម្រាប់សក្ខយាននិង ចូររៀននិងខ្ញុំការ
 កាន់យកប្រព្រឹត្តិវិសេសមិនបានឱ្យ ក្នុងរោកផង កុំដឹក
 ខ្ញុំទឹកស្រវឹងផង កុំពោលខ្ញុំរាករៀនចាកផង ចូរជាអ្នក
 សន្តោសដោយប្រពន្ធបេសក្ខន្ធផង ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ សុខស្ក

អត្តកាយោសិ មេ យត្តុ ហិតកាយោសិ ទេវតេ
 តកោមិ គុយ្ហិ វិទនំ ភូមសិ អាចរិយោ មម
 ឧបេមិ សវណំ ពុទ្ធិ ធម្មញ្ញាចិ អនុត្តរិ
 សធឿញ្ញា ទេវទេវស្ស កថាមិ សវណំ អហិ
 ចាលាតិចាតា វិហាមិ ទិប្បំ
 លោកេ អធិន្និ បរិវដ្តយាមិ
 អមជ្ជិចោ ចោ ច មុសា កលាមិ
 សកេន ធារេន ច ហោមិ គុដ្ឋាតិ ។

មន្ត្រស្តាយិវិហា ១៧ ។

ទសមិ សេវិស្សករិមាតិ

(៧៤) សុណោយ យត្តុស្ស ច វាលិដាន ច
 សមាគមោ យត្តុ តតា អហោសិ
 យថា កាដំ ឥតវិគរេន ចាមិ
 សុកាសិតំ តត្វ សុណោយ សទ្ធ
 យោ សោ អហុ កតា មាយាសិ វាម
 កុឡាមិ សមាឡតតោ យសស្សិ
 សោ មោធនាចោ វិ សកេ វិហានំ
 អមាទុសោ មាទុសេ អជ្ឈកាសិតំ ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ សុខស្ក

(ប្រាហ្មណ៍ពោលថា) បពិត្រអ្នកដែលគេគប្បីបូជា អ្នកប្រាថ្នា
 ម្ចាស់ចក្ខុចិរិយាដល់ខ្ញុំ បពិត្រទេវតា អ្នកប្រាថ្នាម្ចាស់ប្រយោជន៍ដល់ខ្ញុំ
 ខ្ញុំនឹងធ្វើតាមពាក្យរបស់អ្នក អ្នកជាអាចារ្យរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំសូមដល់ខ្ញុំ
 ព្រះក្នុងជាទីលើកដំរី សូមដល់ខ្ញុំព្រះធម៌ ជាទីលើកដំរី សូមដល់
 ខ្ញុំព្រះសង្ឃជាបុត្រាពួកដ៏ប្រសើររបស់ព្រះទេវតា ជាទីលើកដំរី
 ខ្ញុំរៀនចាកការសម្លាប់សត្វយ៉ាងធាប់ដង រៀនចំនុះការកាត់យក
 ទ្រព្យ ដែលគេមិនបានឲ្យក្នុងលោកដង មិនដឹកទឹកស្រវឹងដង មិន
 រោមពាក្យកុហកដង សន្តោសដោយប្រកួតរបស់ខ្លួនដង ។

ចប់មន្ត្រស្តាយិវិហា ១៧ ។

សេវិស្សករិមាត ទី១០

(៧៥) (ធម្មសង្ឃិពាក្យោតាំងឡាយសំដែងថា) ការប្រជុំខ្លួន
 ទៅគ្នានឹងគ្នាណាដ៏តាំងឡាយ ឆ្លងផ្លូវព្រៃណា ក្នុងកាលណា
 កាលនោះ អ្នកតាំងឡាយ ចូរស្តាប់ (នូវការប្រជុំឆ្លងផ្លូវក្នុង
 ព្រៃនោះទេ) អ្នកតាំងអស់គ្នា ចូរស្តាប់នូវសុកាសិតនោះ
 ដោយប្រការពូជម្តង ដោយប្រការដេរី១ដង ស្តេចណា
 ព្រះនាមមាយាសិ បានទៅកើតជាមួយនឹងក្នុងទេវតា តាំងឡាយ
 ជាអ្នកមានយស ស្តេចនាមកាយ ក្នុងវិហាររបស់ខ្លួន លោក
 មិនមែនជាមនុស្សទេ តែបានកោលនឹងពួកមនុស្ស ។

វិមានក្នុង សុខុមស្ស លុច្ឆិវត្តិវិស្ស ១៧៦ សេស្សវិមាន
 សង្ក្រាន្ត^(១) អរោញ្ចិយ អមនុស្សបរិទេ
 កត្តារ អរោញ្ចិយ អមនុស្ស
 សុខុមស្ស វេលាស្ស មជ្ឈិម
 វត្តស្វាយ ឧដ្ឋមយា^(២) មនុស្ស
 ឈរ ជលា មូលមយា ធម្មសង្ក្រាន្ត
 ឧទានា ធម្ម គុរោត កិក្ខា
 អញ្ញត្រ ចិស្សហិ ធម្ម វិស្សាហិ ធម្ម
 តត្តាហិ ឧល្ហាហិ ធម្ម យុវណាហិ
 ឧដ្ឋន្តលី តត្តមិទ្ធិ^(៣) កតាលី
 អនាយសិ បរលោកេន គុស្សិ
 លុត្តានមាវសមិទ្ធិ បុរាលី
 ក្រមិច្ឆនេសា អភិសត្តុទោ
 អថ គុម្ភេ កេន ទុ វណ្ណិយ
 តត្តាសមាទា ឥមិ បទេសិ ហិ
 អនុបវិដ្ឋា សមាសា សមេក្ខ
 លោកា កយោ អថ វិ សម្បត្តិស្សាតិ ។

១ ឧ. ម. វ. ១ ។ ២ ម. ធម្មស្វាយ ឧដ្ឋមយា ។ ៣ ឧ. ម. តត្តមិ ។
 ៤ ឧ. កយ អភិសតាយ ។

វិមានក្នុង សុខុមស្ស ៧ សេស្សវិមាន ទី ១០
 (ទៅបុត្តនារាយណ៍) វិមានក្នុង សុខុមស្ស អ្នកភ័យចំពោះផ្លូវ
 រៀង អ្នកមានចិត្តច្របូបច្រាយ (វេទ្ឋិវត្ត) ក្នុងព្រះវិហារក្រុង
 ក្នុងព្រះវិហារក្នុង វិមានក្នុង សុខុមស្ស ជាផ្លូវកត្តា ឥតមានទឹក ឥត
 មានបាយ ភាគកណ្តាលនៃព្រះវិហារ ដែលបុត្តនារាយណ៍ បាន
 ដោយកម្រណាស់ ផ្ទះលើទីនេះមើលទៅទាំងឡាយ ក្នុងផ្លូវ
 កត្តានេះ មិនមានទេ វត្តស្រាប់ជុំវិញនេះ ក៏មិនមាន
 កិត្តិយា រឺទីនេះមកពីណា ក្នុងផ្លូវទ្រព្យនេះ រៀនលើវិហារ
 កាចមីទីនីវិទ្យាទាំងឡាយ ដ៏ក្លាហាយ កាចក្រក់
 ចេញ ទីនេះជាទីទួលក្តៅ ប្រាកដស្មើដោយតំបែងផែនដីក្តៅ
 មិនមានសេចក្តីចំរើន ស្មើដោយបរលោក ធម្មតា ផែនដីនេះ
 ជាទីនៅនៃពួកចំរើនសាចក្រក់ ជាចេសចាស់ ប្រទេសនៃផែនដី
 ប្រាកដស្មើដោយប្រទេស ដែលពួកដំណើរសារហើយ ក៏អ្នក
 ទាំងឡាយប្រាថ្នាចេសផ្លូវ ដោយបាតុភូតម្តង បានជាចូល
 មកកាន់ប្រទេសនេះ មិនចំរើន (កោតសម្តីកាចិសិវិ)
 ដោយហេតុសិន ច្រមុយ អ្នកទាំងឡាយ ចូលមកកាន់
 ប្រទេសនេះ ព្រោះយោក ឬព្រោះក៏យ ឬព្រោះវេទ្ឋិវត្ត ។

សុទ្ធចំណែក ខុណ្ឌិកាយ វិហារនុ
 មកិកេសុ អន្តិកេសុ ច សត្តភិហា
 អាភេមិយត្ត បដិច្ចិយំ បហុត្តិ^(១)
 ភេ យាមសេ សិទ្ធិសោវិភូមិ
 ធនត្តិកា ឧទយំ បត្តយាណ
 ទិវា ចិចាសំ ធនិវាសយត្តា
 យោត្តាទុកម្បត្ត សមេត្តមាណ
 ឃិកេន វេកេន អាយាម សទ្ធា
 ភេ ភត្តិ មត្តិ បដិបត្តា វិការលេ
 ភេ ធុប្បយាតា អបេវុមត្តា
 អន្តាតុលាវ វិប្បនដ្ឋា អញ្ញ
 សុទ្ធកមេ វនបដិស្ស មជ្ឈ
 ទិសំ ច ជាតាម បម្មត្តិចិត្តា
 ភនេត្ត ទិស្វាន អនិដ្ឋបុត្តិ
 វិហានសេដ្ឋត្ត កុវត្ត យត្ត
 កត្តត្តិ យិវិតមាសិសា^(២)
 ទិស្វា បតិកា សុមតា ឧទត្តាភំ ។

• ម. អាចេយ្យំ បណិយំ បុត្តិ ។ ២. មិវិតមាសា ។

សុទ្ធចំណែក ខុណ្ឌិកាយ វិហារនុ
 (ត្រូវការលំដំយាយង) យើងទាំងឡាយ ជាពួកឈ្មួញ
 រទេះក្នុងវេទមគ្គៈទំនើងគន្លឹះ បានផ្អែកទ្រព្យសម្បត្តិជាច្រើន
 ពួកយើងទាំងនោះ ទៅកាន់ប្រទេសឈ្មោះសិទ្ធិ ទំនើប្រទេស
 ឈ្មោះសោវិះ ត្រូវការដោយទ្រព្យ ប្រាថ្នាខ្លះចំណេញ
 មិនអាចទំនើកត្រាំ សម្រេកគំលាងក្នុងវេលាប្រែប្រួល ក៏ទំនើក
 សេចក្តីអនុគ្រោះដល់សត្វសិរាប័ទ្ធិទាំងឡាយ(មានភាពដើម)
 យើងទាំងអស់គ្នា មកដោយប្រញាប់ប្រញាល ពួកយើងទាំងនោះ
 ដើរទៅកាន់ផ្លូវក្នុងវេលាយប់ ក្នុងកាលមិនមែន ពួកយើងទាំង
 នោះ ដើរទៅទុស្សប្តូរ ក៏ទំនើកផ្លូវ វិលវិលវ័យមនុស្សទ្វារកំ
 វិលវិលទៅត្រង់ជាកំណាត់វិលវិលទៅត្រង់ ជាប្រាំដល់អោយ
 គ្រប់ប្រាថ្នាដោយហិរយ មានចំណុះទ្រើងមិនដឹងទិស (ដែលគ្មានទំនើ
 ទៅប្រាថ្នា) ម្ចាស់យក្ស ពួកយើងប្រាថ្នា ខ្លះវិហារ
 ជំប្រសើរ ដែលមិនទ្រាបប្រាថ្នាមកទេដឹង ឃើញ
 បុគ្គលអ្នកប្រាថ្នាខ្លះសំខាន់ ឡើយត្រូវលើក វាទិវាទាមទៅ
 ទៀតដឹង ឃើញហើយ ក៏មានចំណែកយ មានចំណុះ
 សោមនស្ស មានចិត្តអណ្តែតខ្ពស់ (ដោយអំណាចប័ណ្ណ) ។

វិហារវិញ្ញាណំ សុខមស្ស សុខិក្កវិញ្ញាណំ ។ សេវិស្សាវិហារំ
 ចារំ សុខុទ្ធស្ស ឥមញ្ច វជិ
 វេត្តំ បរិ^(១) សត្យុបដណ្ណ មត្តិ
 ធនិណោ បធន បព្វតានញ្ច ធុត្តា
 បុត្តំ ជិសា តច្ឆដ រោគហេតុ
 ចក្កុន្ទិយាធំ វជិតំ^(២) ចរសិ
 វេជ្ជិកោ មាណស បេត្តមាតា
 យំ វេ សុតិ អដ វាចំ ធិដ្ឋិ
 អន្តរតិ តំ វេ សុណាម តាតាតិ ។
 តំតាចិ អន្តរតិ កុមារ
 ធន ខោ សុតិ វា អដ វាចំ ធិដ្ឋិ
 អតិគមាណុស្សកមេវ សត្វិ
 ធិស្វាធន កប្បម អនោមវណ្ណិ
 វេហាសយំ ហេតុរាញា សវន្តិ
 បហុតមាណ្យ តហុប្បណ្ណិកា
 ធុមា ត តេ ធិត្តដល្យមបញ្ជា
 អតិវ កម្មា សុភិ បវាយន្តិ

១ អន្តរាយំ ពុទ្ធហាន្តិ វិស្សាទិ ។ ២ ម. ធិវិកិ ។

វិហារវិញ្ញាណំ សុខិក្កវិញ្ញាណំ ទិ ៧ សេវិស្សាវិហារំ ទំ ១០

(ទៅប្រក្រតិយាយថា) អ្នកទាំងឡាយត្រូវបានដោយក្រពៅ
 កាន់គ្រឿងសមុទ្រខាងតាយផង កាន់គ្រឿងផង កាន់ផ្លូវស្នា
 ដែលគេចង់ដោយស្វែងរកផ្លូវផង កាន់ផ្លូវប្រកបដោយសេចក្តី
 រាជ្យសផង កាន់ស្តីទាំងឡាយ របស់ទាំងឡាយដែលទៅ
 បានដោយក្រមផង កាន់ទិសទាំងឡាយដ៏ច្រើន (យ៉ាងនោះ)
 គ្រោះហេតុនោះ កាលអ្នកចេញទៅកាន់ដៃរបស់ស្តេច
 ទាំងឡាយអី អ្នកសំឡឹងឃើញពួកមនុស្សអ្នកនៅ ក្នុង
 ប្រទេសផ្សេងគ្នា ខែអ្នកទាំងឡាយ ហេតុអស្ចារ្យណា
 ដែលអ្នកទាំងឡាយហើយ ឬឃើញហើយ ពួកយើងគួរ
 ហេតុអស្ចារ្យនោះ (ក្នុងសំណាត់) ខែអ្នកទាំងឡាយ ។
 (ពួកគាណិជនិយាយថា) ខែទៅកុមារ ហេតុអស្ចារ្យដ៏
 នោះទៅទៀត ពួកយើងមិនដែលឮទេ ទាំងមិនដែលឃើញ
 ឡើយ ពួកយើងឃើញខ្លះខ្លះ មិនមែនទាំងអស់ដែលគេទូត
 ខ្ញុំសម្បត្តិរបស់មនុស្ស មិនមែនជាមនុស្ស មានវណ្ណៈ
 មិនជាគោចរ ក៏ក្រោយ វេមនីធួតចិត្ត ប្រទេសពុទ្ធលោ
 ទាំងឡាយ ព្រំតាភាស វេមនីហូរចេញ ឈ្នកសទាំង
 ឡាយដោះច្រើន មានផ្កាច្រើន ទាំងពួកឈើទាំងនោះ ក៏ប្រកប
 ដោយផ្លែចំបូ ក្នុងក្រុមបុត្រលែង ខែធីស្សុយចេញទៅ

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិមានកុ
 វេជ្ជវ័យក្នុងនា សុគមុស្សិតាស
 សិលប្បវិនិច្ឆ័យ ច អាយតិសា
 មសារកល្លា សហ លោហិតតោ^(១)
 ធម្មា ឥម ជាតិវសាមយោស
 សហស្សត្តម្ហំ អតុលាទុកាំ
 តេសុបរិ សាទុមិទំ វិហារំ
 រតនន្តរំ កត្យុនវេទិមិស្សំ
 តមមិយបដ្ឋហិ ត សាទុ ធម្មំ
 ជម្ពោទនុត្តមិទំ សុខាដ្ឋា
 ចាសានសោចាណដល្លមថន្នា
 នធូល្ល ច វិក្ខុ ច សុសង្កតោ ច
 អភិវ ធិដ្ឋានទោ មនុក្ខោ
 រតនន្តរស្មី ពហុ អន្ធានិ
 បរិវារិតា អដ្ឋកសង្កិណោ
 មុជិកាលម្ពរកុរិយសង្ក្រដ្ឋា
 អភវដ្ឋិតាសិ ដ្ឋិតវិទូចាយ
 សោ មោទសិ ចារិកណាម្បតោនោ

១ ឧ. រោហិតត្ថា ។ ឧ. លោហិតត្ថា ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិមានកុ
 សសរតំនំ ខ្យាយជាវិការៈ វៃតវតំខ្យ មានកំពស់១០០ហត្ថ
 មានបណ្តោយដីវៃតំ ជាវិការៈ វៃតវតំខ្យ គឺនិដ្ឋិតវតំសិ
 ក្រមទាំងវៃតវត្រុ គឺនិវតវណិ មានពណ៌ក្រហម សសរ
 ទាំងនេះ ជាវិការៈ វៃតវតំមណិ ជាតិសេ វិមាន (របស់អ្នក)
 នេះល្អ មានសសរកប់កាន់ មានកាតុភាពថ្លឹងមិនបាន ក្នុងទាំង
 លើនៃសសរទាំងនោះ ជាវិមាន ប្រកបដោយវៃតវ (ផ្សេងៗ)
 ណាមួយដោយវៃតវសស្រុយ ប្រក់ដោយផ្កាវៃតវ មានស្មើ
 (ផ្សេងៗ) ដ៏ល្អ វិមាន (របស់អ្នក) នេះ វៃសសដូចដ៏មាន
 ជម្ពោទនុ ប្រាស្រ័យ (វិមាននោះ) ក៏រលីងស្អាត ប្រកប
 ដោយប្រាសាទនឹងកំពែងល្អ រឹងមាំមួនផង ល្អផង មានលំដាប់
 ស្រដៀង ៗ គ្នា គួរក្រឡេកមើលវៃតវពេក ជាទីគាប់ចិត្ត
 បាយនឹងទឹកដ៏ច្រើន (តែនិមាន) ក្នុងទាំងក្នុងវៃតវមានជាវិការៈ
 វៃតវ អ្នកមានពួកស្រីសប្បវេហយាម កន្លែងនោះដោយសង្ហារ
 ស្តារធីនឹងត្រូវត្រៀម អ្នកផង វែមនឹងថ្វាយចង្ហុំ ដោយការថ្វាយ
 បង្គំជាទីសរសើរអ្នកនោះ ជាអ្នកគ្រប់គ្រងដោយពួកនាងនារី

វិហារទុក្ខំ សន្តមស្ស សុខំវុទ្ធកុស្ណ ទសមំ សេវិស្សវិហារំ
 វិហារទាសាណវរេ មនោរមេ
 អង្គិទ្ធិយោ សត្វតុល្យបដន្តោ
 ភវា យថា វេស្សវណោ ទសិទ្ធា^(១)
 ទេវេ ទុកាសិ ទុទ ភសិ យក្ខោ
 ទុទាហុ ទេវេនោ មទុស្សក្ខតោ
 បុទ្ធន្តិ តំ ភណិជសត្តភហា
 អាទិក្ខ កោ ចាម កុវសិ យក្ខោតិ ។
 សេវិស្សកោ ចាម អហម្ហិ យក្ខោ
 កុត្តារិយោ វទបដម្ហិ កុតោ
 វមិ វទេសំ អភិចាលយាមិ
 វទទករេ វេស្សវណស្ស អញ្ញាតិ ។
 អទិក្ខលទ្ធិ បរិណាមជន្តេ
 សយិ កកំ ទុទាហុ ទេវេហិ ទិទ្ធិ
 បុទ្ធន្តិ តំ ភណិជសត្តភហា
 កាដិ កយា លទ្ធិមិទិ មទុត្តិ ។
 ចាទិក្ខលទ្ធិ ទ បរិណាមជម្មេ
 ទ សយិ កកំ ទ ហិ ទេវេហិ ទិទ្ធិ

១ ឧ. ទម្រុញំ ។

វិហារទុក្ខំ សុខំវុទ្ធកុស្ណ វ ៧ សេវិស្សវិហារំ ទំ ១១
 មាមភទុកាត វេលបុក្កលមិទគប្បិគិក ប្រកបដោយគុណ
 ទាំងគួរ វែមនីតោយក្នុងវិហារ ប្រាសាទដ៏ច្រើនសំដៅ
 វិភាយចិត្ត ដូចជាស្តេចវេស្សវណ ក្នុងកិច្ចស្តារឈ្មោះ
 ទសិទ្ធាវេ អ្នកជាទេវតា ឬជាយតុ ឬជាព្រះវង្ស ឬក៏
 ជាមនុស្ស គួរការណែនាំសូមអ្នក អ្នកចូរច្រាបមក
 អ្នកជាយក្ខណៈអ្វី ។

(ទេវបុក្កច្រាបថា) ខ្ញុំជាយក្ខណៈសេវិស្សកៈ ធ្វើភាម
 ពាក្យសេវស្តេចវេស្សវណ ជាអ្នកនៅចាំ ក្នុងដួងក្តារ
 គ្រប់គ្រង ក្នុងវិញ្ញាណ ថែរក្សាប្រទេសនេះ ។

គួរឈ្នួញរទេស្តេច វិហារវេលអ្នកបាន ភាម
 សេចក្តីច្រាប ប្រែប្រួលទៅភាមកាល អ្នកធ្វើខ្លួនឯង
 ឬក៏គួរទៅវាទ្បិវិហារជាទីភាគចិត្តនេះ អ្នកបានដោយ
 ប្រការដូចម្តេច ។

(ទេវបុក្កភ្លើយថា) វិហារនេះ មិនមែនខ្ញុំបានភាម
 សេចក្តីច្រាបទេ ទាំងមិនមែនប្រែប្រួលទៅ ភាមកាល
 ទេ មិនមែនធ្វើខ្លួនឯងទេ មិនមែនគួរទៅវាទ្បិវិហារ

បុព្វតំលិក ខ្ពង់ខ្ពស់ វិហារនុ

សកេហិ កម្មេហិ មនាមកេហិ
 បុត្រាហិ មេ លទ្ធមិទិ មទុញ្ញំ ។
 កំ វេ វនំ កំ មទ ព្រហ្មចរិយំ
 កស្សុ សុចិណ្ណស្សុ អយំ វិហារោ
 បុព្វន្តំ តំ វណិជសនុវហា
 កដំ តយា លទ្ធមិទិ វិហារំ ។
 មម តាយាសីតិ អហុ សមញ្ញា
 វដ្ឋំ យនា តារយំ តោសលាទិ
 ធនុកាទិដ្ឋំ កនិរយា តាមទន្ទោ
 ឧទ្ទេនវាទិ ច តនា អហោសិ
 សមណោ ច ទោ អាសំ កុមារកស្សុតោ
 តហុស្សុតោ ចិត្តកមី ឧទ្ធហោ
 សោ មេ តនា ធម្មកមី អកាសិ
 ទិដ្ឋិវិស្សកាទិ វិហារយំ មេ
 តាហិ តស្សុ ធម្មកមី សុណិគ្វា
 ឧបាសកត្តំ មនិវេយយំស្សំ
 ចាលាតិចាតា វិវតោ អហោសិ
 លោកេ មនិដ្ឋំ បរិវដ្ឋយំស្សំ

បុព្វតំលិក ខ្ពង់ខ្ពស់ វិហារនុ

វិហារ ជាទីតាមបំណង ខ្ញុំបាទដោយកម្មវិធីលាមក ដោយ
 បុណ្យរបស់ខ្លួនទេតើ ។
 ពួកល្អញ្ញទេស្តរោ តែរបស់អ្នក តើដូចម្តេច
 មួយទៀត ព្រហ្មចរិយៈរបស់អ្នក តើដូចម្តេច នេះជាផល
 វៃនកម្មដូចម្តេច ដែលអ្នកសន្សំល្អហើយ វិហារនេះ
 អ្នកបានដោយប្រការដូចម្តេច ។

(ទៅបុត្រាភ្លើយថា) ដើមរឿយ ខ្ញុំឈ្លោះបាយសិ សោយ
 ពង្ស ក្នុងវិវេទកាសល ក្នុងកាលណា ខ្ញុំជាអ្នកមានទុក្ខកិច្ច
 ផង មានសេចក្តីកំណាញ់ស្មោះស្មាញផង មានបុប្ផមិផង
 ជាទេព្វទិវិផង ក្នុងកាលនោះ មានសមណៈ ឈ្មោះកុមារ-
 កស្សុប ជាតហុស្សុតោ មានបរិវៃត្រៃសីសសុប ក្នុងកាលនោះ
 ព្រះបរិវេនោះ បានសំដែងធម្មកថា ចំពោះខ្ញុំ បានដកកើច
 ចោលខ្ញុំចំពូក កិច្ចនិវេសន៍ខ្ញុំ លុះខ្ញុំស្តាប់ធម្មកថាថា របស់លោក
 ហើយ បានប្តេជ្ញាខ្លួនជាទុបាសក រៀបចំបុណ្យនាទីបុកផង
 រៀបចំការកាន់យកប្រាសាទ ដែលគេមិនបានឱ្យ ក្នុងលោកផង

វិចារន្តស្តំ សុគ្គមស្ស សុគ្គិក្ខុស្ស ។ សមំ ឃេរិស្សាវិចារំ
 អមច្ឆិទោ ។ ទោ ច មុសា អភាលិ
 សុភេទ ទាបេ ច ហោមិ ឡុដ្ឋា
 តំ មេ វតី តំ បទ ព្រហ្មចរិយំ
 ឧស្ស សុច្ឆណ្ណស្ស អយំ វិចារកោ
 តេហវ កាឌ្ឋហិ អទាបកេហិ
 បុត្តាហិ មេ លទ្ធិមិទិ វិចារំ ។
 សទ្ធិ កកិហិសុ ទា សបញ្ញា
 អទញ្ញាជា វចនំ បណ្ឌិតានំ
 យហិ យហិ កច្ឆតិ បុត្តាកោ
 តហិ តហិ ហោទតិ កាមកាមិ
 យហិ យហិ សោកចវន្តេ ច
 វិនា ច កទ្វោ ច ចរិក្កិលេសោ
 តហិ តហិ កច្ឆតិ ចាបកោឡោ^(១)
 ច មុត្តតិ ទុក្កតិយា កតានិ^(២)
 សឌ្ឍុយោ វ វិនោ អហោសិ
 អស្មំ មុហុត្ត កុលលីកោតោ ច
 ជនស្ស្រមស្ស ឡុយ្ហា កុមារ
 អមច្ឆិទោ ភេទ ទុ ទោ អហោសិ ។

១ ម. ធាបម្រោ ។ ២ ម. កាចិទិ ។

វិចារន្តស្តំ សុគ្គមស្ស ទំ ៣ ឃេរិស្សាវិចារំ ទំ ១០
 មិទដឹកទ្រឹស្រីវិជនំ មិទពោលពាក្យកុហិកជនំ ជាអ្នក
 ព្រួតអេ ព្រឹមតែប្រពន្ធរបស់ខ្លួនជនំ នោះជាតែរបស់ខ្ញុំ
 ជាព្រាហ្មចរិយៈរបស់ខ្ញុំ នេះជាផលវៃកម្មនោះ ដែលខ្ញុំសន្សំ
 ល្អហើយ វិចារដែលខ្ញុំបានហើយនេះ ដោយបញ្ញាកម្មនេះឯង
 ជាគំរោងមិនលាមក ។

(ពួកអាណិជៈពោលថា) បានព្រមគ្នា ពួកនាវេន អ្នក
 ប្រកបដោយបញ្ញា តែងពោលពាក្យពិត ពាក្យរបស់បណ្ឌិត
 ពុំនិយាយ មិនយៀងឃ្លាត បុគ្គលអ្នកមានបញ្ញាកម្ម ទៅគង
 ទីណាៗ ប្រាប់បានតាមចំណង់ វែមនិរោយ ក្នុងទីនោះៗ
 សេចក្តីសោត ទីនិសេចក្តីទ្រឹក្សទូល ការសង្ខេប កាចេន
 ទីនិសេចក្តីសេរីមន្តិស្របយ៉ាង មានទៅក្នុងទីណាៗ បុគ្គលមាន
 កម្មវិលាមក ទៅក្នុងទីនោះៗ វែមនិមិនចោកទុក្ខតិ ក្នុង
 កាលម្តងឡើយ ទៅជន (របស់អ្នក) មានសក្ការេនិរោធិន
 ដូចជាទឹកល្អក់ ដែលកើតកំពិតកំ ក្នុងមួយស្របក់នេះ
 តែទៅកុមារ សេចក្តីពាមនស្ស កើតមានផលជន ជា
 ចិនិស្សនេជន ផលអ្នកជន គឺព្រោះហេតុដូចម្តេចថា ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិមានគុ
 ឥមេ សិរិសបវតា តាតា^(១)
 ទិញា^(២) ភត្តា សុរកំ បវន្តិ^(៣)
 តេ សម្បវាយន្តិ ឥទិ វិមានិ
 ទិវា ច វត្តា ច ភមិ ទិហត្តា
 ឥមេសត្វ ទោ វស្សសត្តយេន
 សិលាជីកា ជលន្តិ វិកមេកា
 មាទុស្សកំ វស្សសតិ អតិទិ
 យនត្តេ កាយម្ហិ ឥទ្ធិបបន្ទា
 ទិញាធម៌ វស្សសតាមិ មត្វ
 អស្មិ វិមានម្ហិ វត្តា តាតា
 អាយុត្តយា បុត្តាត្តយា ទវស្សំ
 តេនេវ សោភេន បម្បន្តិភោស្មិ^(៤) ។
 កុមិ ទុ សោចេយ្យ តដាវិលោ សោ
 លទ្ធា វិមានិ អនុលិ ចិកយិ
 យេ ចាមិ ទោ ឥត្តវិ ឧបបន្ទា
 តេ ទ្ធន សោចេយ្យិ បវត្តមុត្តាតិ ។

១ ឧ. ឥមេសិ សិរិសបវតា តាតា ។ ឃ. ឥមេសិ សិរិសបវតា តាតា ។ ២ ឧ.
 ២ ឯឧត្តប ចលត្តេ អតិ ។ ក. ប. សុរកំសំយន្តិ ។ ៤ ឧ. បម្បន្តិភោស្មិ ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិមានគុ
 (ទេវបុត្តភោសថ) វៃអ្នកចាំទិញាយ ភ្លឺទិញាចាំទិញាយ
 ក្រអូបឈ្មុយឈ្មុប វែមឥដ្ឋុយចេញអំពីប្រាសាទ ភ្លឺ
 ចាំទិញា វៃឥអបិមាទានេ កំបាត់បង់ខ្លាំងនឹង ចាំទិញាចាំ
 យប់ ផ្កាក្រពុំមួយៗ ខែដើមប្រេសចាំទិញា វៃឥល្យោចេញ
 អំពីទីនី ដោយកាលកន្លងទៅ ១០០ ឆ្នាំ ចំនួន ១០០ ឆ្នាំ
 របស់មនុស្ស កន្លងទៅហើយ ខ្ញុំមកកើត ក្នុងទេវិមាទានេ
 ក្នុងទេវិមាយ វៃអ្នកចាំទិញាយ លុះខ្ញុំបំភាន់ទៅក្នុងទេវិមាទានេ
 អស់កំលាំង ១០០ ឆ្នាំទិញាហើយ ទិញាយដោយអស់កាយផង
 ដោយអស់បុណ្យផង ទើបខ្ញុំប្រប់ស្រែតាន ដោយសេចក្តី
 សោកស្តាយនោះឯង ។

(ពួកពាលីជបាននិយាយថា) ទេវបុត្តនោះ មុនអម្បាល
 បានទិញា (ដំបូ) មិនអាចថ្លឹងបាន អស់កាលយូរ
 ហើយ ម្តេចគឺនៅសោកស្តាយ ចំណង់បើពួកទេវបុត្តណា
 ដែលកើតក្នុងទេវិមាទានេ ពួកទេវបុត្តនោះ ជាអ្នកមាន
 បុណ្យក៏ច ទើបគួរសោកស្តាយពីវិមាទាន ។

វិចារក្នុង សុខបុស្ស សុខវិញ្ញាណុស្ស ទសបំ លោក្សវិចារំ
 អនុត្តរំ ឱវនិយេត្វ មេ តំ
 យំ មំ គុត្តំ មេយ្យវាចំ វាទេជ
 គុត្តរំ ទោ កាតា មយោនុក្កត្តា
 យេនិច្ឆកំ តេន មលេជ សោត្តិដ្ឋំ ។
 គន្ធា មយំ សិទ្ធិសោវិក្ខមិ
 ធនត្តិកា ទុក្ខយេបត្តយោនា
 យថា មយោតា វេវុស្តោចាតា
 កាហាម សេវិស្ស មហិ ទុក្ខារន្តិ ។
 មារហេវ សេវិស្ស មហិ អកកត្ត
 សទ្ធាត្ថ វេ កវិស្សតិ យំ វាទេជ
 នាហិ កាត្មាមិ វិវដ្ឋយាម
 ធម្មាទុយោតត្វ អនិច្ឆហាថាតិ ។
 ទោសិកា អត្តំ ភម្មិ សង្ខេ
 តហិស្សតោ សីលវត្ថុបមន្តោ
 សន្តោ ច ចាតិ ច សុចេសាលោ ច
 វិចត្តុណោ សន្តសីតោ មតិមា
 សញ្ញានមាណ ធម្មសា កណាយ្យ
 បរុបយោតាយ ធម្មតេយេយ្យ

វិចារក្នុង លុច្ឆិវុត្តិ ទំ វិ សោយ្យវិចារ ទំ ១០

(ទៅបុត្តុត្តិយថា) អ្នកទាំងឡាយ ពោលពាក្យជាច្រើនឡាញ
 ណា ចំពោះខ្ញុំ ពាក្យនោះ ជាពាក្យសមគួរដល់ខ្ញុំផង ជាពាក្យ
 ដែលអ្នកទាំងឡាយ គប្បីទូរខ្លួនដល់ខ្ញុំផង នៃអ្នកទាំងឡាយ
 ឯពួកអ្នកសោត ខ្ញុំក៏បានតាមគ្រប់គ្រងហើយ អ្នកទាំងឡាយ
 ចូរទៅរកវិចារស្សត្តិ គួរតាមប្រាថ្នាចុះ ។
 (ពួកពាលិជនិយាយថា) ពួកខ្ញុំជាអ្នកត្រូវការដោយទ្រព្យ កំពុង
 ប្រាថ្នាខ្ញុំការចំណេញ ទើបដើរទៅកាន់ប្រទេស ឈ្មោះសិទ្ធិ
 ប្រទេសឈ្មោះសេរីវិះ ក៏ប្រកបការងារតាមសមគួរ បានបរិច្ចាគ
 ចរិច្ចលិហើយ ឆឹងធ្វើខ្ញុំការត្រង់ចំពោះសេវិស្សកវិចារដ៏ទុក្ខវិក ។
 (ទៅបុត្តុត្តិយាយថា) អ្នកទាំងឡាយ កុំធ្វើខ្ញុំការត្រង់ ចំពោះ
 សេវិស្សកវិចារឡើយ អ្នកទាំងឡាយ ពោលពាក្យណា ពាក្យ
 ទាំងអស់នោះ ឆឹងបានដល់អ្នកទាំងឡាយ គប្បីរៀបរយកម្មលាមក
 ទាំងឡាយផង ចូរអង្វែងការប្រកបរឿយៗ ខ្ញុំកុសលធម៌ផង ។
 (ទៅបុត្តុត្តិយាយថា) ក្នុងពួកនេះ មានទុក្ខសកម្មាតំ ជា
 ពហុស្សត បរិច្ចលិ ដោយសីលឆឹងខ្ពង់ ជាអ្នកមានសម្បជន
 មានការបរិច្ចាគផង មានសីល ជាច្រើនឡាញផង ជាអ្នក
 ឈ្លាសវៃ មានសេចក្តីសន្តោស មានប្រាថ្នា ជាអ្នកជឿច្បាស់
 ចំពោះពាល គួរពាក្យកុហក មិនគប្បីគប្បីន គួរអ្នកដទៃ

សុខ្ខុចិន្តា ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិមលកុ
 វិក្ខុតិកំ មិសុណំ ធា កមយ្យ
 សណ្ណញ្ច វាចំ សទិលំ កណាយ្យ
 សតារាសំ សម្បតិស្ស្រ វិមិកោ
 អបាមកោ អនិសីលេ វិសុត្តា
 សោ មាតំ មិកុញ្ចាមិ ជុត្ត
 ធម្មេន ចោសេតិ អិយុត្តិ
 មញ្ញេ សោ មាតាមិក្ខំ ហិ កាណា
 កោកាជំ ចរិយេសតិ ធន អត្តមោតុ
 មាតាមិក្ខំ យោ អន្ធមេន
 ធម្មេត្តចោណា ចរិស្សតិ ព្រហ្មចរិយិ
 ធម្មំ អវិជ្ជា អសមា អមាយោ
 ធន លេសកាច្យន ច វាហាយ្យ
 សោ តានិសោ សុកតតត្ថកាវិ
 ធម្មេ មិកោ កិច្ចំ លកេថ ធុត្តំ
 តិ កាណា មាតុកាត្រំ អត្តមា
 តស្មា ធន មិ ចស្សថ វាណិជា សេ
 អញ្ញាត្រ តេន ហិ កស្មី^(១) កថេថ
 អន្ធកុណំ វិច្ឆនដ្ឋា អញ្ញោ
 ១ ២. កស្មី ។

សុខ្ខុចិន្តា ខុទ្ទកនិកាយ វិមលកុ

មិនគោលការណ៍ត្រូវត្រង់ ដែលជាពាក្យមិនពិត ឧប្បិកោល
 វាចា អំពីព្រះ ជាវាចាមិនអែន ប្រកបសេចក្តីភាវណា សេចក្តី
 កោតក្រែង មានខ្លួនខ្លួនហើយ មិនមែនជាអ្នកលាមក
 កាត្រង់ ជាអ្នកបរិសុទ្ធក្នុងអធិសីល មួយទៀត ទោសកនោះ
 ជាបុរសចំណីមាតាបិតា ភាមធម៌ ប្រព្រឹត្តស្តារ ទោសក
 នោះ ទំនងជាស្រីវិការកាត្រង់ទាំងឡាយ ព្រោះបាតុក
 មាតាបិតាពិត មិនមែនដើម្បីខ្លួនទេ មួយទៀត បុរសណា
 អំណើះ អំពីមាតាបិតាទៅ ជាអ្នកមានជំនួញទាំង ទៅកេ
 ត្រង់ក្លាន ទាំងប្រព្រឹត្តផ្លូវសាសនាព្រមចិយៈ ជាអ្នកមាន
 កាយ វិចារ បិក្ខ ត្រង់ មិនរៀច មិនអ្នកកាតិ មិនមាន
 គុណអ្វី មិនឧប្បជ្ឈញ្ច ដោយលេសកថ្វ គឺមិនឧប្បបាត្តញ្ច
 ភាវ្យ ដោយអំណាចលាមក ទិកកម្មកាតិ បុរស
 ប្រាកដដូច្នោះនោះ ឆ្ពោះថា អ្នកធ្វើទុក្ខបុណ្យ បិក្ខទៅ
 ក្នុងអមិ ម្តេចនឹងបានទុក្ខទុក្ខ ធ្វើធ្វើទុក្ខប្រាកដដោយខ្លួនឯង
 ព្រោះករណីចំពោះទោសកនោះ កាលណាដទាំងឡាយ
 បោកនោះ អ្នកទាំងឡាយ ចូរមើលមើលច្នៃច្នៃ ប្រសិនបើអ្នក
 ទាំងឡាយ រៀបចំទោសកនោះ ទំនើទៅជាបុគ្គលិកល្អ
 ដូចជាមនុស្សក្រាក់ កាន់កំណើតក្នុងព្រៃ ឬជ្រលំផ្លូវកាតាជាដើម

វិហារត្រូវ លក្ខមស្ស លុទ្ធិវិញ្ញាណ ទស្ស លេវិស្សវិហារ
 តំ ទិញ្ញមាណេន លហំ មរាទ
 សុខោ ហរេ សប្បវិសេន សន្តំមោតិ ។
 កំឡាម កំញ កំរោតិ កំថ្មី
 កំ ធាមរេយ្យំ កំ បទ តស្ស តោត្តិ
 មយម្បំ ទំ ធម្មកាមម្ព យក្ខ
 យស្សធុកម្បាយ វេទានតោសិ
 លាភា ហិ តស្ស យស្ស គ្រម្បំ ហេសិ តិ ។
 យោ កម្បកោ សម្ពុវធាមទេយ្យោ
 ឧបាសកោ តោច្ឆកណ្ណបដិវេ
 ជាបាដ ទំ ឥន្ទកិ មេសសិយោ សោ
 មា ទ ទោ ទំ ហិ ធិត្ត សុមេសលោ សោតិ ។
 ជាបាមសេ យំ ត្វំ វិទេសិ យត្ត
 ទ ទោ តិ ជាបាមសេ វិទិសោតិ
 មយម្បំ ទំ បូជយិស្សាម យក្ខ
 សុគ្វាន ឥយ្ហំ វេទំ ឧណ្ណានិ ។
 យេ តោធិមស្មី សទ្ធ មនុស្សា
 ឧហារ មហុត្តា អដ វាថិ មជ្ឈិមា

១ ប. កោតិល្លបដិ ។

វិហារត្រូវ លុទ្ធិវិញ្ញាណ ទំ គី លេវិស្សវិហារ ទំ ១០

ការគេបំរាមឧស្សវេស្តសង្កាស ជាអ្នកបៀតបៀនគេ ជាភារ
 ហិយ ការគេបំរាមប្បវេស ជាគុណ ជាមកទូរស័ក្តិសុទ ។
 (ពួកពាលិជស្វេថ) បុរសនោះឈ្មោះអ្វី ធ្វើការដើរដូចម្តេច
 តាមវេលាភាគចំនាទ្យ តើដូចម្តេច មួយទៀត គោត្រ
 របស់គាត់តើដូចម្តេច ខែយក្ខ អ្នកមកក្នុងទំនេះ ដើម្បីសេចក្តី
 អនុគ្រោះបុរសណា ក្នុងយើងទំនើយេញ បុរសនោះវេរ
 គ្រោះថា អ្នកពេញចិត្តបុរសណា បុរសនោះចំជាបានលាភ ។
 (ទៅបុត្តវិញ្ញាណ) បុរសណា ជាបាដិកាតំគោរ ឈ្មោះ
 សម្បុរ ជាឧបាសក អ្នកចំញឹមជីវិតស្រយម្បស្រសតំ ទំនិ
 ត្រាស ឧបាសកនោះ ជាអ្នកបម្រើរបស់អ្នក ចូរគុកស្តាប់
 បុរសនោះចុះ អ្នកចាំទិញ្ញាយ កុំបៀតបៀនឧបាសកនោះ
 ឡើយ ឧបាសកនោះ មានសីល ជាទីស្រឡាញ់ល្អណាស់ ។
 (ពួកពាលិជវោលថ) ខែយក្ខ អ្នកពាលាពាក្យណា យើង
 ចាំទិញ្ញាយ វេរទំនិជីវិតពាក្យនោះ តែយើងចាំទិញ្ញាយទំនិជីវិត
 បុរសនោះថាជាអ្នកប្រាកដជំនុំឡើយ ខែយក្ខ លុះក្នុងយើង
 បានពួកពាក្យរបស់អ្នកលើសលុប ទំនិបូជាបុរសនោះវេរ ។
 (ទៅបុត្តកោលថ) ក្នុងមនុស្សរូងណា ទិមួយ ចាំទំអស់
 ក្នុងទីប្រជុំនេះ ពោះក្នុងក្តី ចាស់ក្តី កណ្តាលក្តី

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិហារនុ
 សទ្ទេវ តេ អាលកន្តិ វិហារិនិ
 បស្សន្តុ បុញ្ញានិ ដលី កាណិយាតិ ។
 តេ ភក្កុ សទ្ទេវ អហំ បុរេតិ
 តំ កាប្បកំ ភក្កុ បុរក្ខិត្វា
 សទ្ទេវ តេ អាលកសុ វិហារិនិ
 មសក្កសារំ វិយ វាសវស្ស
 តេ ភក្កុ សទ្ទេវ អហំ បុរេតិ
 ឧបាសកក្កំ បដិទេសយីសុ^(១)
 ហាលាតំពាតា វិវា អហោសិ
 លោកា អនិច្ចំ បរិវជ្ជយីសុ
 អមជ្ជមា^(២) ចោ ច មុសា កណិសុ
 សកោ ធារេន អហោសិ ឧដ្ឋា
 តេ ភក្កុ សទ្ទេវ អហំ បុរេតិ
 ឧបាសកក្កំ បដិទេសយីត្វា
 បក្កាមិ សក្កោ^(៣) អនុរោទនាចោ
 យក្ខិត្វិយា អនុមតោ បុនប្បុនិ
 កត្វាន តេ សុទ្ធាសារិក្ខមិ

១ ឧ. ចនិវេយិក្ខ ។ ២ ម. អមជ្ជោ ។ ៣ ឧ. សក្កោ ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិហារនុ
 មនុស្សទាំងអស់នោះ ចូរឡើងកាន់វិហារ ពួកមនុស្សអ្នកមាន
 សេចក្តីកំណាញ់ ចូរមើលខ្ញុំផលវៃបុណ្យទាំងឡាយចុះ ។
 (ព្រះឧបសគ្គិហករក្កេតាំងឡាយ ពោលថា) ពាលវដទាំង
 អស់នោះ ក្នុងទីនោះពាលថា ខ្ញុំមុនគេ ហើយក៏ធ្វើខ្ញុំជាង
 កាត់ការនោះឲ្យដើម្បី ក្នុងទីនោះ ពាលវដទាំងអស់នោះ
 បានឡើងកាន់វិហារ ដូចជាភក្កិនទេវព័ជ ឈ្មោះសិវៈដែរ
 ពាលវដទាំងអស់នោះក្នុងទីនោះពាលថា ខ្ញុំមុនគេ ប្តេជ្ញា
 ខ្ញុំកាលខ្លួន ជាឧបាសក ជាអ្នករៀបចំបុណ្យបាតបុណ្យ
 រៀបចំការកាន់បុណ្យ ដែលគេមិនបានឲ្យក្នុងលោកផង
 មិនដឹងស្រវឹងផង មិននិយាយពាក្យកុហកផង ជាអ្នក
 សង្កេតដោយប្រក្ខបេសខ្លួនផង ពួកពាលវដទាំងអស់នោះ
 ក្នុងទីនោះពាលថា ខ្ញុំមុនគេ ប្តេជ្ញាខ្ញុំកាលខ្លួនជាឧបាសក
 ឈ្មោះនេះ បានសេចក្តីក្រេករឡើយ ដោយវិទ្ធិវិទ្ធិទេវតា
 (លុះទៅតា) អមុមនហើយ ក៏ដើរចេញទៅ ពាលវដទាំង
 នោះ ទៅកាន់ប្រាសាទឈ្មោះសិម្ពុ នឹងប្រាសាទឈ្មោះសារិវៈ

វិមានវត្ត សុទ្ធិវត្ត សុទ្ធិវត្តវិមាន ឯកាទសម័ សុទ្ធិវត្តវិមាន

ឯកាទសម័ ឧទ្ទិស បន្តយោធា
យថា មយោតា បរិបុណ្ណាលាភា
បន្តាភម្មំ ចាតលិបុត្តមក្ខតំ
តន្ត្រីន តេ សន្តិវិ សោតិវិទ្យា
បុត្តេហំ ធារហិ សមន្តិក្ខតា
អាទុច្ឆិកា សុមេតា បតីតា
អតីសុ សេវិស្ស មហំ ឧទ្ធហរំ
សេវិស្សកំ បរិវេណំ ខាបយិសិ
ឯតានិសា សម្បវិសាន សេវតា
មហិទ្ធិយា ឯម្មតុលាន លេវតា
ឯកាស្ស អន្តាយ ឧបាសកស្ស
សត្វេវ សត្តា សុទ្ធិតា អយោសុទ្ធិ ។

សេវិស្សវិមាន ១០៦ ។

ឯកាទសម័ សុទ្ធិវត្តវិមាន

(៨៧) ឧទ្ទិស ឯកាទសម័ វិមាន
សមន្តតោ ប្រាជស យោជិតាជំ
ត្រាដាតា សត្តសតា ឧទ្ធហរា
វេជ្ជវិយត្តត្តា វុទ្ធិវត្តតា សុភា

• ប. សុទ្ធិតា

វិមានវត្ត សុទ្ធិវត្ត ទី ៧ សុទ្ធិវត្តវិមាន ទី ១១

ជាអ្នកស្រ្តីការងារប្រក្ស ប្រាជ្ញាស្រ្តីការចំណេញ ប្រកប
ព្យាយាមគួរតាមអន្តរាស្រ្តី មានលាភបរិច្ឆេដ គ្រឿងបំបក
កាន់ក្រុងបាតបុគ្គវិញ មិនមានអន្តរាយ លុះបុរសទាំងនោះ
ទៅផ្លូវសេដ្ឋកិច្ចហើយ ក៏មានស្នេហា ចូលជុំនឹងបុគ្គវិយា មាន
ចំណិតរាយ គ្រេកអរ ប្រើប្រាច ទើបនាំគ្នាធ្វើការធ្វើដីឧទ្ធហរក
ចំពោះសេវិស្សវិមាន ពួកពាណិជ្ជករនោះ បានសាង
បរិវេណ ១០៧ ឈ្មោះសេវិស្សៈ ការសាងគប់នឹងសប្បុរសទាំង
ខ្យង ជាគុណញ៉ាំងប្រយោជន៍ ឲ្យសម្រេច ការសាងគប់
នឹងបុគ្គលអ្នកមានធម្មត្រណទាំងខ្យង ដែលមានច្រើន ពួក
សត្វគំនាយពាណិជ្ជ ទាំងសំនោះ បានដល់ផ្លូវសេវិស្ស
ព្រោះស្រ្តីយសេចក្តីចំរើន របស់ឧបាសកខ្លាត ។

ចប់ សេវិស្សវិមាន ទី ១១ ។

សុទ្ធិវត្តវិមាន ទី ១១

(៨៨) (ព្រះមាតុល្យាស្សាថា) វិមានដ៏ទូលំទូលាយ មាន
សសរ ជាវិការវ័នកវិមលី មានទំហំដ៏វិញ ១២ យោជន
មានផ្ទះកំពូល ៧០០ ដីឧទ្ធហរក មានសសរ ជាវិការវ័នកវិ
កិច្ច ប្រាសដោយក្រោល ជ័រជ័រ ជាផ្ទះកំពូលដ៏ល្អ

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយសិ វិមានត្ត
 តត្តន្តសិ ចិវសិ ទាណសិ ៥
 ធិញ្ចា ៥ វិណា បវន្តិ វត្ត
 ធិញ្ចា វសា កាមតុណោត្ត បញ្ច
 តារិយា ៥ នន្ទន្តិ សុវណ្ណធិញ្ចា
 កេណ ភេតាធិសោ វណ្ណា កេណ ភេតា ធិនិម្ពិជ្ជកិ
 ឡប្បន្តិ ៥ ភេតា ភា យេ កេចិ មនសា មិយា
 បុត្តាមិ តិ ទេវ មហានុការ
 មនុស្សត្រតោ តិមកាសិ បុត្តិ
 កេតាសិ វិវត្តលំតា ទុការា
 វណ្ណា ៥ ភេតា សត្វធិសា បរាសតិ ៗ
 សោ ទេវបុត្តោ អត្តមតោ មោត្តល្វាទេណ បុត្តិកោ
 បុត្តិ បុត្តោ វិយាកាសិ យស្ស កម្មស្សនិ ដលិ
 ទុន្តិកុត្តិ មាលិ សុវិកុត្តិមិញ្ចា
 បតិដ្ឋមេញ្ចា សុត្តស្ស ដ្ឋមេ
 មហិដ្ឋិកោ ធិត្តិ មហានុការា
 ធិទ្វេហិ កាមេហិ សមន្តិក្ខតោ

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិមានត្ត
 អ្នកវែមនិបិតនៅ ធិត សុ ក្នុងវិមាននោះផង បានជាទិព្វ
 ទាំងឡាយ លាន់ភ្នំពោះផង កាមតុណាទាំង៧ មានសទិព្វ
 (ភេតិចិបុណិ) ក្នុងវិមាននោះផង ពួកនារី ដែលបិទបាំង
 ដោយគ្រឿងធាស ភេតិកិ គ្រឿង ក្នុងវិមាននោះផង
 សម្បុររបស់អ្នកប្រាកដដូច្នោះ តើសម្រេចដោយបុណ្យអ្វី ដែលសម្រេច
 ដល់អ្នកក្នុងវិមាននោះផង ភាគៈទាំងឡាយណាមួយ ជាទិភាបិកុ
 ភាគៈទាំងនោះ ក៏កើតឡើងដល់អ្នកផង តើដោយបុណ្យអ្វីម្តង
 វិនាទីវា អ្នកមានគុណព្រើន ភាពស្មោះអ្នក
 តើអ្នកកាលរំពឹង ជាមនុស្ស បានធ្វើបុណ្យអ្វី
 ទើបអ្នកមានគុណព្រើន យ៉ាងនេះ ទាំងសម្បុរ
 របស់អ្នក ក៏ភ្ជាប់សព្វទិស តើដោយបុណ្យអ្វី ។
 ទៅបុត្តនោះ ដែលព្រះមហានិទ្ទេសស្តេចហើយ មានចិត្តត្រេកអរ សុរ
 ព្រះមហានិទ្ទេសស្តេចហើយ តំដោយស្រាយខ្ញុំដល់ខែកម្មនេះជា
 ខ្ញុំបានរៀបចំល្អ ខ្ញុំកម្រងផ្កា ដែលគេរៀបចំ
 មិនល្អ បានដកលំទុកចំពោះព្រះស្តេច ៤ព្រះសុភក
 (ព្រះព្រាមកស្សច) បានជាខ្ញុំមានវិទ្ធិព្រើន មានគុណ
 ព្រើន ចាំបុណិ ដោយកាមតុណាទាំងឡាយ ជាទិព្វ

វិមានវត្តសុខសុយ សុខិវត្តវត្តសុយ ខ្មែរ

តេជ មេ តា ជិសោ វណ្ណា តេជ មេ វេជ មិជ្ឈតិ
ឧប្បជ្ឈន្តិ ច មេ ភោតា យេ តេជ មេ ជសោ មិយា
តេជ ម្ចី ឯវត្តា វិភោតា កេ
វណ្ណា ច មេ សត្វ ជិសោ មេ ភាស តិ តិ ។
សុខិវត្តវត្តវិមាន ឯកសម ។

ឧទ្ទិស

ទ្វេ ធនិដ្ឋា ទ្វេ វិហារ កដ គោ តោ តាល តណ្ហា គោ
អនេ កវណ្ណា មដ្ឋ តណ្ហាលី សេវិស្ស គោ សុខិវត្តវត្ត
បុរិសា ជំ សត្ត គោ វត្តា តិ ។

កាលាវិ ចត្តន្ត ។

វិមានវត្ត សុខិវត្តវត្ត ទំ ពិ ខ្មែរ

ហេតុ ពារ បាន ជា សម្បរបស់ ខ្ញុំ ប្រាកដ ដូច្នោះ ដល់
សម្រេច ដល់ ខ្ញុំ ក្នុង វិមាន នេះ ផង ភាគ ទាំង ខ្យល់ ណា មួយ
ជា ទី គាប់ ចិត្ត ភាគ ទាំង នោះ ក៏ កើត ឡើង ដល់ ខ្ញុំ ផង
ដោយ បុណ្យ ពារ ទើប ខ្ញុំ មាន អាទុក្ខ ពេទ្យ ជឿ យ៉ាង នេះ
ទាំង សម្បរបស់ ខ្ញុំ ក៏ ភ្ជួរ ច្បាស់ សព្វ ទិស ដោយ បុណ្យ ពារ ។
ចប់ សុខិវត្តវិមាន ទំ ១១ ។

ឧទ្ទិស

និយាយ ទំ តិ ជឿ បុរស កំសត់ ២ លើក ជឿ បុរស ធ្វើ វិហារ បាន
២ លើក ជឿ បុរស ស៊ុយ ល ១ ជឿ នាយ គោ បាន ១
ជឿ រស រក ល្អ កៈ ១ ជឿ អនេ កវណ្ណា ទេវ បុត្រ ១ ជឿ មដ្ឋ
កុណ្ឌលី ១ ជឿ សេវិស្ស កវិមាន ១ ជឿ សុខិវត្តវិមាន ១ ។

ចប់ បុរិសវត្ត ទំ ពិ ។
ចប់ កាលាវិ ទំ ៤ ។